

ACADEMIA ABC

EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI

ISSN 2734 5491

ISSN-L 2734 - 5491

NR 12, MAI 2022

EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE

CULTURA SPORTULUI

„Nimic nu îl epuizează și nu îl ruinează mai mult pe om decât inactivitatea fizică” Aristotel Se spune despre un individ că are o cultură muzicală, dar tot așa de bine poate să o aibă și pe cea a mișcării, a sportului, dacă le realizează constant și, cel mai important, le înțelege sensurile, le cunoaște esența.

Rolul exercițiilor respiratorii în creșterea și dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale

Cu milenii în urmă, indienii și chinezii stabileau că respirația este cea mai importantă dintre funcțiile organismului uman, de ea depinzând toate celelalte.

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 12 / MAI 2022

Este un proiect

S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0766.491711,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 12 / MAI 2022

EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE

Editor: Secuiu Eugen

Redactor: prof. Secuiu Elena

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Adămescu Claudia Maricica - Liceul Tehnologic „Transilvania” Deva- Hunedoara	Mavrodin Doina - Anișoara Liceul Teoretic ”Ioan Cotovu”, Hârșova, jud. Constanța
Alexescu Maria Gianina - Școala Gimnazială Comuna Malaia, Județul Vâlcea	Andrei Megyeș - Școala Gimnazială Nr. 6 Timișoara
Arhiri Mariana - Liceul Teoretic „Sfânta Maria” Galați	Manuela Megyeș - Școala Gimnazială Nr. 27 Timișoara
Steluța Arsintescu - Colegiul Tehnic ”Ion Creangă”, Târgu-Neamț	Ana-Violeta Muntianu - Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași
Bâgiu Ionela Mihaela - Școala gimnazială „Dumitru Popovici”, Șerbănești	Mustăța Maricela - Școala Gimnazială Țifești
Batiș Mihaela - Liceul Teoretic ”Radu Petrescu” – Prundu Bârgăului, BN	Năstase Loredana - Liceul Tehnologic Dorna Candrenilor
Bîzdoacă Ana-Maria - Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu” Tg-Jiu, Gorj	Onețiu Mirela - CJRAE Timiș
Buboi Lorena-Denisa - Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad	Oprea Loredana Iuliana - Școala Gimnazială ”Aurel Vlaicu”, Fetești, Ialomița
Burcea Iulian - Școala Gimnazială Nr. 1 Blejești	Păduraru Georgeta - C.S.E.I. Nr.1 Bacău
Iuliana Burcea - Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești	Pălănceanu Paula - G.P.P. Nr. 23 Botoșani
Ciobotenco Camelia - Școala Gimnazială Nr. 97, București	Parvana Dumitra - Școala Gimnazială Dimitrie Sturdza Tecuci, Jud. Galați
Contanu Gina- Amalia - Grădinița Cu Program Prelungit Nr.34 – Brașov	Păun Mihaela - Grădinița Nr. 236, București
Cristea Camelia-Ecaterina - Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova	Eugenia Pitiș - Școala Gimnazială “Sf. Gheorghe”, Craiova
Dima Mariana Roxana - Școala Gimnazială „Moise Vasilescu” Olteni	Raț Jana Daniela - Școala Gimnazială Nr. 1 Motru
Drăgan Teodora - Grădinița cu P.P. Nr 22 Sibiu	Sas Lavinia Loredana - Liceul Tehnologic,, Sava Brancovici ”Ineu
Fătu Anișoara - Școala Gimn. „Maica Domnului”	Serea Veronica Lulu Viorica - Școala Gimnazială Specială Nr.1 București
Găgiu Alina - Colegiul Național „Ion Minulescu” Slatina	Serea Viorica - Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Rm.Sărat
Grosariu Florina Marieta - Școala Gimnazială Albești	Sîrghi Otilia - Școala Gimnazială Nr.1 Lunca
Ifrosă Marilena - Grădinița Cu P.P. Camil Ressu Galați	Stan-Grigore Paula - GPP Junior, Slobozia
Iofciu Daniela - Școala Profesională Specială „Ion Teodorescu”	Stana Zagorca - Școala Gimnazială „Aurel Sebeșan” Felnac
Ipate Carmen-Cecilia - GPP NR. 57 CONSTANȚA	Sveduneac Marinela Adriana - Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava
Leach Adela - Școala Gimnazială „Avram-Iancu”, Abrud	Tender Cristina Mihaela - Colegiul Național Mihai Viteazul, Slobozia
Luminita Andriciuc - Școala Gimnazială Nr.8 Suceava	Tranulea Vasile - Școala Gimnazială „Panait Cerna” Cerna
Lungu Lucica Elena - Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan,, Pârteștii de Jos	Gabor Luminița - Colegiul Național Elena Ghiba Birta

Lazar Lenuta Daniela - Grădinița Cu Program Prolungit Nr.54 Oradea
Iolanda Luisa Ionescu - Școala Gimnazială „Academician Marin Voiculescu” Giurgiu
Mînzală Iuliana - Colegiul Național Pedagogic ”Spiru Haret” Buzău
Pintilei Constantina-Lăcrămioara - Școala Gimnazială Nr.1 Unțeni, Botoșani
Stan Iuliana Georgeta - Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud, jud. Alba
Manciulea Mihaela Elena - Liceul Pedagogic, Facultatea de Științele Educației
Radu Cristina - Școala Gimnazială Nr. 16, „Marin Ionescu Dobrogianu”
Preda Speranța-Lăcrămioara - Școala Gimnazială Nr. 16, „Marin Ionescu Dobrogianu”
Dumitrescu Mihaela - CȘEI Delfinul Constanța
Secuiu Elena - Profesor Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța

CUPRINS

Activizarea – factor important în însușirea noțiunilor matematice.....PAG. 12

Autor: Adămescu Claudia Maricica

Prof: Liceul Tehnologic „Transilvania” Deva- Hunedoara

ASPECTE METODOLOGICE ALE PREDĂRII NOȚIUNILOR DE GRAMATICĂ ÎN CICLUL PRIMAR.....PAG.15

Autor: Alexescu Maria Gianina

Școala Școala Gimnazială Comuna Malaia, Județul Vâlcea

CULTURA SPORTULUI.....PAG. 18

Autor: Arhiri Mariana

Liceul Profesor la Liceul Teoretic Sfânta Maria Galați

Ion Luca Caragiale – un balcanic mereu actual.....PAG. 20

Autor : Steluța Arsintescu

Prof. Colegiul Tehnic Ion Creangă, Târgu-Neamț

CREATIVITATEA PROFESORULUI DE GRĂDINIȚĂ.....PAG. 22

Autor: Bâgiu Ionela Mihaela

Prof. Școala gimnazială Dumitru Popovici, Șerbănești

Jocul de rol în activitatea didactică.....PAG. 24

Autor: Batîș Mihaela

Prof. Școala de proveniență: Liceul Teoretic Radu Petrescu – Prundu Bârgăului, BN

STUDIU PRIVIND ASPECTELE GENERALE ALE COMUNICĂRII ÎN CAZUL COPIILOR CU AUTISM - COMUNICAREA PRE - ȘI NONVERBAL.....PAG. 26

Autor: Bîzdoacă Ana-Maria

Prof. Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu Tg-Jiu, Gorj

Studiu privind eficientizarea actului didactic la grupă prin promovarea activităților în grup, bazate pe colaborare și a cunoașterii relațiilor socio-afective în grup.....PAG. 29

Autor: Bîzdoacă Ana-Maria

Prof. Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu Tg-Jiu, Gorj

Textul multimodal în cadrul orelor de limba și literatura română. Banda desenată – cum poate influența lectura (mai) frecventă?.....PAG. 31

Autor: Buboi Lorena-Denisa

Prof. Școala Gimnazială Iosif Moldovan Arad

*Demarcarea, acțiune tactică de atac în jocul de fotbal.....*PAG. 33

Autor: Burcea Iulian

Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Blejești

*POLITICA EXTERNĂ A DOMNITORULUI ALEXANDRU IOAN CUZA
(1859-1861).....*PAG. 35

Autor: Iuliana Burcea

Prof. Colegiul Național Zinca Golescu, Pitești

*FIȘĂ DE LUCRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE CLASA A VII-A....*PAG. 39

Autor: Ciobotenco Camelia

Prof. Școala Gimnazială Nr. 97, București

*IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU SĂNĂTATE LA PREȘCOLARI.....*PAG. 40

Autor: Contanu Gina- Amalia

Prof. Grădinița Cu Program Prolungit Nr.34 – Brașov

*COMUNICAREA CA METODĂ DE REZOLVARE A CONFLICTELOR.....*PAG. 43

Autor: Cristea Camelia-Ecaterina

Prof. Colegiul Național Elena Cuza, Craiova

*METODE DE RECEPTARE A LITERATURII ÎN CADRUL CERCULUI DE
LECTURĂ.....*PAG.46

Autor: Dima Mariana Roxana

Prof. Grădinița cu P.P. Nr 22 Sibiu

*FORME DE REALIZARE A ACTIVITĂȚILOR MATEMATICE.....*PAG. 50

Autor: Drăgan Teodora

Prof. Liceul "Ioan Buteanu Gurahonț

*EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ.....*PAG. 52

Autor: Fătu Anișoara

Prof. Școala Gimn. „Maica Domnului”

*Trecut și prezent istoric în orașul Slatina-studiu de caz.....*PAG. 55

Autor: Găgiu Alina

Prof. Colegiul Național Ion Minulescu, Slatina

*Slatina, o pagină de istorie locală-studiu de caz.....*PAG. 58

Autor: Găgiu Alina

Prof. Colegiul Național Ion Minulescu, Slatina

STUDIU ASUPRA NIVELULUI DE LITERAȚIE ÎN ROMÂNIA.....PAG. 61

Autor: Grosariu Florina Marieta

Prof. Școala Gimnazială Albești

MODALITĂȚI DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII PREȘCOLARULUI...PAG. 63

Autor: Ifrosă Marilena

Prof. Grădinița Cu P.P. Camil Ressu Galați

Elevul-oglinda dascălului.....PAG. 67

Autor: Iofciu Daniela

Prof. Școala Profesională Specială „Ion Teodorescu”

Importanța educației pentru sănătate în grădiniță.....PAG.68

Autor: Ipate Carmen-Cecilia

Prof. GPP NR. 57 CONSTANȚA

Proiect didactic.....PAG. 71

Autor: Leach Adela

Prof. Școala Gimnazială „Avram-Iancu”, Abrud

Proiect de grup - SĂRBĂTORILE PASCALE.....PAG. 77

Autor: Luminita Andriciuc

Prof. Școala Gimnazială Nr.8 Suceava

Copilărie fără violență.....PAG. 79

Autor: Lungu Lucica Elena

Prof. Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan”, Pârteștii de Jos

Pe calea cea dreaptă Proiect de parteneriat școală - biserică.....PAG. 82

Autor: Mavrodin Doina - Anișoara

Prof. Liceul Teoretic „Ioan Cotovu”, Hârșova, jud. Constanța

Formarea culturii muzicale a elevilor în învățământul primar.....PAG. 85

Autor: Andrei Megyeș

Prof. Școala Gimnazială Nr. 6 Timișoara

Studiu asupra riscului de abandon școlar.....PAG. 89

Autor: Manuela Megyeș

Prof. Școala Gimnazială Nr. 27 Timișoara

SUBDIALECTUL MOLDOVEAN CONSONATISMUL.....PAG.94

Autor: Ana-Violeta Muntianu

Prof. Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

SUBDIALECTUL MOLDOVEAN MORFOSINTAXA.....PAG. 97

Autor: Ana-Violeta Muntianu

Prof. Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

S.O.S. Natura..... Protejați-vă viitorul!.....PAG. 100

Autor: Mustață Maricela

Prof. Școala Gimnazială Țifești

Proiect educațional pentru combaterea abandonului școlar.....PAG. 104

Autor: Năstase Loredana

Prof. Liceul Tehnologic Dorna Candrenilor

DISGRAFIA.....PAG. 106

Autor: Onețiu Mirela

Prof. Profesor consilier CJRAE Timiș

**DOMENIULUI EXPERENȚIAL ESTETIC ȘI CREATIV ABORDĂRI
MODERNE.....PAG. 110**

Autor: Oprea Loredana Iuliana

Prof. Școala Gimnazială Aurel Vlaicu ,Fetești, Ialomița

**METODE DE ÎNVĂȚARE CENTRATE PE ELEV UTILIZATE ÎN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL.....PAG. 113**

Autor: Păduraru Georgeta

Prof. C.S.E.I. Nr.1 Bacău

POVESTEA BRADULUI DE CRĂCIUN.....PAG. 116

Autor: Pălănceanu Paula

Prof. G.P.P. Nr. 23 Botoșani

Părinții buni cresc copii fericiți. Educația nutrițională.....PAG. 119

Autor: PARVANA DUMITRA

Prof. Școala Gimnazială Dimitrie Sturdza Tecuci, Jud. Galați

OPORTUNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE PRIN EDUCAȚIA OUTDOOR.....PAG. 122

Autor: Păun Mihaela

Prof. Grădinița Nr. 236, București

Creative and Innovative methods and techniques in teaching.....PAG. 125

Autor: Eugenia Pitiș

Prof. Școala Gimnazială "Sf. Gheorghe", Craiova

Dascăli de pe Valea Motrului – Adrian Popescu-Covrigi.....PAG. 129

Autor: Raț Jana Daniela

Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Diminuarea fenomenului CHIUL în rândul populației școlare.....PAG. 131

Autor: Lavinia Loredana

Prof. Liceul Tehnologic,, Sava Brancovici "Ineu

DESPRE EVALUĂRILE NAȚIONALE.....PAG. 133

Autor: Serea Veronica Lulu Viorica

Prof. Școala Gimnazială Specială Nr.1 București

CURRICULUM – aspecte generale.....PAG. 136

Autor: Serea Viorica

Prof. Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Rm.Sărat

INDIVIDUALIZAREA ȘI DIFERENȚIEREA – PREMISĂ A SUCCESULUI ȘCOLAR.....PAG. 139

Autor: Sirghi Otilia

Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE.....PAG. 143

Autor: Stan-Grigore Paula

Prof. GPP Junior, Slobozia

Beneficiile consumului de fructe.....PAG. 144

Autor: Stana Zagorca

Prof. Școala Gimnazială Aurel Sebeșan Felnac

Rolul exercițiilor respiratorii în creșterea și dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale.....PAG. 148

Autor: Sveduneac Marinela – Adriana

Prof. Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

TEST ADMITERE CLASA A V-A.....PAG. 152

Autor: Tender Cristina Mihaela

Prof. Colegiul National Mihai Viteazul, Slobozia

Educație fizică și personalitate.....	PAG. 153
--	-----------------

Autor: Tranulea Vasile

Prof. Școala Gimnazială „Panait Cerna” Cerna

10 jocuri pentru petrecere cu clasa.....	PAG. 155
---	-----------------

Autor: Gabor Luminița

Prof. Colegiul Național Elena Ghiba Birta

Proiect de activitate integrată.....	PAG. 158
---	-----------------

Autor: Lazar Lenuta Daniela

Prof. Grădinița Cu Program Prolungit Nr.54 Oradea

Bobita și Buburuză- Zmeul de hârtie.....	PAG. 171
---	-----------------

Autor: Gabor Luminița

Prof. Colegiul Național Elena Ghiba Birta

PROIECT DIDACTIC I. ALGORITM INTRODUCȚIV.....	PAG. 175
--	-----------------

Autor: Iolanda Luisa Ionescu

Prof. Școala Gimnazială „Academician Marin Voiculescu” Giurgiu

Proiect de activitate integrată.....	PAG. 183
---	-----------------

Autor: Lazar Lenuta Daniela

Prof. Grădinița Cu Program Prolungit Nr.54 Oradea

CONCURSUL REGIONAL DE FIZICĂ "HORIA HULUBEI" ETAPA JUDEȚEANĂ, clasa a-IX-a, profil tehnologic.....	PAG. 198
---	-----------------

Autor: Minzala Iuliana

Prof. Colegiul Național Pedagogic "Spiru Haret" Buzău

Rolul artei în dezvoltarea personalității copilului.....	PAG. 200
---	-----------------

Autor: Pintilei Constantina-Lăcrămioara

Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Unțeni, Botoșani

Formarea trăsăturilor de caracter la ora de religie online în timpul pandemiei.....	PAG. 203
--	-----------------

Autor: Stan Iuliana Georgeta

Prof. Școala Gimnazială Avram Iancu Abrud, jud. Alba

Rilă-Iepurilă și banii.....	PAG. 208
------------------------------------	-----------------

Autor: Manciulea Mihaela Elena

Prof. Liceul Pedagogic, Facultatea de Științele Educației

**ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PROCESUL
EDUCAȚIONAL.....****PAG. 213**

Autor: Radu Cristina

Prof. Școala Gimnazială Nr. 16, Marin Ionescu Dobrogianu

MODELAREA ȘI FORMAREA PERSONALITĂȚII LA ȘCOLARUL MIC..**PAG. 216**

Autor: Preda Speranța-Lăcrămioara

Prof. Școala Gimnazială Nr. 16, Marin Ionescu Dobrogianu

REPERE EXPLICATIVE ALE TULBURĂRIILOR LEXICO- GRAFICE.....**PAG. 218**

Autor: Dumitrescu Mihaela

Prof. CȘEI Delfinul Constanța

Sănătate și educație pentru toți.....**PAG. 223**

Autor: Secuiu Elena

Prof. Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța

Activizarea – factor important în însușirea noțiunilor matematice

Adămescu Claudia Maricica

Liceul Tehnologic „ Transilvania “ Deva- Hunedoara

Unul din domeniile cele mai atenționate ale cercetării psihopedagogice din ultimele decenii este cel al învățării școlare. Rezultatele multiplelor investigații efectuate în acest domeniu oferă soluții teoretice și practice, mijloace și tehnologii de implicare a unor modalități de cultivare a spiritului participativ, de pregătire a elevilor pentru o învățare creativă.

Conceptul de activizare se referă la ” acțiunea de educare și instruire de dezvoltare a personalității elevului prin stimularea și dirijarea metodică a activității lui, deșteptarea interesului pentru cunoaștere și acțiune, exercitarea simțurilor, a inteligenței și a celorlalte funcții psihice, prin activitate proprie, cultivarea atitudinii de cercetare, a capacității de dobândire a cunoștințelor prin descoperire proprie (și nu prin receptare pasivă), formarea capacității și deprinderilor de orientare autonomă în problemele ridicate de practică și în rezolvarea lor justă, științifică, formarea comportamentului social-moral prin muncă în colectiv cu finalități sociale, prin participare activă la organizarea , conducerea și efectuarea muncii în școală și a activităților extrașcolare” ³.

Activizarea înseamnă ” mobilizarea / angajarea intensă a tuturor forțelor psihice de cunoaștere și de creație ale elevilor, în scopul obținerii în procesul de învățământ a unor performanțe maxime, însoțite constant de efecte instructiv- educative cu rol pozitiv pentru dezvoltarea tuturor componentelor personalității.” ⁴

Având în vedere considerațiile de mai sus, activizarea presupune solicitarea efortului propriu al elevului, dar ea nu se poate realiza în mod exclusiv prin activitatea proprie a acestuia, ci prin toate formele de muncă didactică - frontală, de grup și individuală. Munca independentă a elevului, inițiativa și creativitatea presupun însușirea în prealabil de către acesta a unor tehnici de muncă intelectuală.

La orice obiect de învățământ, munca independentă se sprijină în mare măsură pe însușirea unor algoritmi specifici disciplinei respective. Acești algoritmi sunt însușiți de către elevi de la profesor, în cadrul muncii frontale. Fără stăpânirea lor, munca independentă individuală sau pe grupe ar avea efecte cu totul neînsemnate.

“Însușirea de către elevi a cunoștințelor de bază și a tehnicilor de muncă intelectuală este o cerință pentru desfășurarea cu succes a muncii independente, iar activitatea creatoare începe numai după stăpânirea acestora. Procedând astfel, școala îl ajută pe elev să se autoinformeze și îl face apt pentru o educație permanentă”.⁵

Fiecare dintre formele de activitate didactică este aptă să declanșeze, să susțină, să intensifice și să valorifice eforturile individului sau (și) ale grupului, inclusiv ale clasei. Deoarece, la aceeași perioadă de vârstă sau clasă, elevii prezintă din cauze de natură diferită sensibile diferențe de pregătire, de aptitudini și atitudini, se impune adaptarea și diferențierea activizării lor, respectiv dozarea intensității, a duratei și a naturii efortului pe care ei trebuie să-l efectueze în diferite etape ale unei activități școlare.

Dezvoltarea intelectuală optimă a elevului presupune folosirea, cu intensități crescânde, a forțelor lui de cunoaștere în așa fel și măsură încât la nivelul tensiunilor limită ale activității de învățare, fiecare copil să obțină, în etapa de evoluție respectivă, performanțe cognitive maxime, să realizeze, pe ansamblul personalității, o anumită perfecțiune sau desăvârșire stadială, optimală, corespunzătoare posibilităților vârstei, fără ca prin exces de solicitare și încordare să-i fie periclitată evoluția mintală, sănătoasă și echilibrată.

Participarea este considerată ca o complementară a anticipării, o trăsătură cheie a învățării inovatoare, iar creșterea participării la lecții este o necesitate. Pornind de la valoarea formativă amplă a conversației, activizarea înseamnă dialog continuu, exclusiv, cât mai mulți elevi anunțându-se la răspuns, la cât mai multe întrebări să răspundă și în ritm cât mai rapid. “Conversația euristică, ca formă calitativ superioară a metodei conversației, cu un mare potențial activizator, îi determină pe elevi să își mobilizeze achizițiile dobândite, să le înțeleagă și să opereze cu ele.”⁶

Activizarea elevilor vizează în primul rând procesele și mecanismele gândirii precum și o motivație puternică pentru învățare și acțiune. Învățământul activ folosește metode activ-participative, punând accent în primul rând pe dezvoltarea personalității și nu pe acumularea de cunoștințe.

”Metodele active/activ-participative sunt modalități de acțiune educativă centrate pe elev și, mai exact, pe activitatea de învățare a acestora, pe operațiile mintale și practice pe care le realizează acesta. Ele vizează și asigură antrenarea și activizarea structurilor cognitive, operatorii și afective ale elevului în direcția utilizării potențialului său fizic, psihic și afectiv, al transformării lui într-un co-participant implicat profund în propria instruire și formare, într-un constructor al propriei cunoașteri, prin activități și sarcini de lucru individuale și/sau cooperative, independente și interdependente”.⁷

Aceste metode, în activitățile matematice, pun accent pe dezvoltarea gândirii logice, ceea ce conferă învățării o motivare interioară stimulată de satisfacții proprii, obținute în urma rezolvării unor exerciții și probleme.

Utilizarea eficientă a metodelor active (conversația euristică, învățarea prin descoperire, problematizarea,) îmbinată cu metodele tradiționale (conversația, algoritmizarea), sunt doar câteva dintre modalitățile de activizare în lecțiile de matematică.

Esența problematizării constă în situația conflictuală care apare între necesitatea rezolvării unei probleme și experiența elevului nesatisfăcătoare, aceasta generând în mintea lui o stare conflictuală care declanșează curiozitatea și interesul și îl determină să continue încercările de rezolvare.

Punerea situațiilor problematice necesită din partea profesorului măiestrie pedagogică. Sesizarea și formularea problemelor, rezolvarea și verificarea soluțiilor reprezintă principalele momente ale procesului învățării problematizate. Participarea elevului la aceste momente poate fi diferită, în funcție de posibilitățile sale și în primul rând de gradul de familiarizare cu metoda problematizării.

Activizarea se realizează prin exerciții și probleme variate, prin calcul mintal, jocuri matematice, rebusuri, prin operare cu algoritmi în situații variate. Activ este elevul care gândește, care depune un efort personal, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de descoperire.

Pentru realizarea unei activizări reale, se impune cunoașterea și respectarea unor condiții, deoarece posibilitățile de antrenare ale elevului sunt în funcție de vârstă, experiență, atitudinea față de îndatoririle școlare și scopul activității propuse. Pregătirea psihologică pentru activizare printr-o structură motivațională puternică, crearea și cultivarea unui climat de încredere, organizarea rațională a procesului cunoașterii pe toată durata activității de instruire, folosirea adecvată a modalităților de activizare sunt câteva exigențe generale pentru o activizare reală.

ASPECTE METODOLOGICE ALE PREDĂRII NOȚIUNILOR DE GRAMATICĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Alexescu Maria Gianina

Profesor Învățământ Primar

Școala Gimnazială Comuna Malaia, Județul Vâlcea

Studierea limbii române în școală prezintă o importanță deosebită, pentru că însușirea corectă a acesteia de către elevi devine condiția de bază în vederea realizării obiectivului fundamental al învățământului de cultură generală, și anume formarea omului în perspectiva integrării lui rapide în societate. Limba română contribuie la dezvoltarea tuturor laturilor conștiinței elevilor și la cultivarea disponibilităților de a colabora cu ceilalți, de a întreține relații interumane eficiente pe diverse planuri de activitate.

Predarea-

învățarea elementelor de gramatică în ciclul primar este susținută de argumente, și anume: gramatica, fiind un sistem de reguli, care guvernează folosirea corectă a limbii, servește școlarului să utilizeze științific limbajul cult, oral și scris. În al doilea rând, învățarea gramaticii are un rol formativ. Exercițiile gramaticale, spiritul logic în care se desfășoară analiza gramaticală, constituie un veritabil mijloc de antrenament pentru dezvoltarea multiplelor tipuri de raționament cu implicații în învățarea altor științe. Aplicarea unor reguli necesită reflexie și atenție și, prin aceasta, posibilitatea întrebuirii resurselor și nuanțelor care pun în valoare subtilitățile gândirii. Astfel spus, gramatica contribuind la îmbogățirea mijloacelor de exprimare, contribuie în același timp la antrenarea operațiilor gândirii ca: analiza, sinteza, abstractizarea, generalizarea comparativă. Așadar, gramatica are un rol practic. Însușindu-și regulile gramaticale, elevii trebuie să știe să citească, să scrie și să compună corect și explicit. Exprimarea confuză în relațiile de muncă are efecte negative în luarea și punerea în practică a deciziilor.

Gramatica este înainte de toate un auxiliar pentru folosirea corectă a limbii. Neavând un scop în sine, studiul gramaticii contribuie la conștientizarea unor deprinderi empirice precum și la dezvoltarea gândirii logice prin însușirea cunoștințelor teoretice (concretizate în diferite reguli de lucru), spre a fi transferate imediat în practica exprimării.

Mijloc de expresie și de comunicare, limba este însușită de către copii încă din primii ani de viață, școala asigurând continuitatea învățării începute în familie. Înainte de toate, școala va acționa pentru a face din limbă un instrument din ce în ce mai precis, mai corect și mai expresiv în serviciul gândirii și al comunicării. Cadrul didactic va conduce elevul spre conștientizarea posibilităților de utilizare a limbii, de structurare mai bună a exprimării, a gândirii sale, deci îi va oferi instrumentele de care are nevoie, fără a uita vreodată că esențială nu este memorarea noțiunilor, ci capacitatea de a le aplica.

În procesul formării cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor de limba română, în ciclul primar se disting următoarele etape:

- Etapa familiarizării cu noțiunile de limbă (elevii operează cu noțiuni gramaticale fără să le numească și fără să le definească) care corespunde cu clasele I și a II-a;
- Etapa formării primelor noțiuni propriu-zise de limbă (elevii își însușesc în mod științific

noțiuni de limbă prin reguli și definiții, făcând apel la experiența lingvistică dobândită în etapa oral-practică) care corespunde cu clasele a III-a și a IV-a.

Predarea-învățarea limbii române se realizează pe baza sistemului concentric, adică al cercurilor concentrice care presupune eșalonarea cunoștințelor, reluarea lor în scopul completării și adâncirii fiecărei noțiuni gramaticale, integrării lor în sistemul limbii române, precum și în scopul formării și fixării deprinderilor elevilor de a le aplica în vorbire și în scris. Metodele

întâlnite în predarea limbii române sunt: algoritmizarea, analiza gramaticală, exercițiul structurat, problematizarea (sau învățarea prin rezolvarea de probleme), lectura, expunerea, prelegerea-dezbateri, brainstormingul, cubul, ciorchinele, predarea reciprocă, știu/vreau să știu /am învățat, metoda cadranelor, etc. Aceste metode pot fi structurate în metode tradiționale și metode moderne activ-participative. Abordarea orei de limba română din perspectiva reformelor din învățământul românesc nu presupune renunțarea totală la lecția tradițională și folosirea exclusiv a metodelor moderne. Ideală în acest sens este îmbinarea clasicului cu modernul deoarece este greșită percepția potrivit căreia tot ce este clasic este mai bun, însă la fel de greșită este teoria potrivit căreia orice inovație adusă în lecție o transformă într-o activitate superioară.

Autorii de specialitate, psihologi și pedagogi, vorbesc de mai multe faze ale învățării, cu valabilitate și în procesul de însușire a noțiunilor gramaticale: etapa de inițiere, continuă cu etapa de înregistrare a informației gramaticale și de percepere activă a noțiunii, respectiv, a familiarizării conștiente a elevului cu fenomenul gramatical dat. În însușirea noțiunilor de bază, aspectul de limbă semnalat se realizează fie prin izolare, fie prin sublinierea noii noțiuni dintr-unul sau mai multe texte date, pentru a se trece la analiza ei. Urmează etapa analitică a distingerii planului gramatical de cel logic. Prin relevarea caracteristicilor noilor noțiuni, elevii sunt conduși să atribuie o valoare gramaticală cuvântului în sine considerat ca unitate formală a limbii, cu anumite relații, în funcție de context, ci nu obiectului semnalat prin acel cuvânt.

Prin operațiile gândirii se ajunge la generalizarea și consolidarea fenomenului gramatical prin însușirea regulilor și definițiilor. Regulile și definițiile nu se memorează automat, mecanic, ci prin înțelegerea logică a elementelor componente, a sensurilor active ale grupurilor de expresii care compun definiția sau regula. Urmează etapa de stocare a cunoștințelor gramaticale derivă intrinsec din faza anterioară, memoria elevilor înregistrând clar, logic, conștient toate aceste informații împreună cu posibilitatea de operare gramaticală. Procesul se încheie cu faza de actualizare, respectiv cu faza operării superioare cu noțiunile de limbă însușite. Noțiunile fiind conștientizate, în relație logică, elevii le vor aplica în diferite exerciții, în clasă sau acasă, totul conform logicii didactice de la simplu la complex, de la ușor la greu.

Specificul operării cu noțiunile gramaticale impune anumite cerințe, a căror respectare face mai ușor procesul de formare și consolidare a lor. Materialul de limbă de la care se pornește este enunțul/textul. Se recomandă să nu se utilizeze obiecte (imagini), pentru că acestea ar orienta elevii spre gândirea concretă. Orice activitate care implică noțiuni gramaticale trebuie să se bazeze pe text (cuvintele izolate nu reprezintă o realitate a comunicării), pentru că ele funcționează cu acest statut; ele există numai în asociere cu alte cuvinte, comunicând, prin modificările de rigoare, un mesaj. Elevii trebuie să participe ei înșiși la elaborarea definiției sau a regulii gramaticale. Pe baza materialului lingvistic studiat, prin analiza unei mari părți a structurilor cu privire la un anumit fenomen gramatical, elevii vor fi conduși spre a elabora definiția.

Noțiunile gramaticale se însușesc mai bine dacă învățătorul reușește să-i facă pe elevi să înțeleagă și legăturile dintre ele (ex. noțiunea de adjectiv nu poate fi înțeleasă bine dacă nu se face raportarea la substantiv; de asemenea noțiunea de subiect nu se poate înțelege fără raportarea la predicat).

Exercițiul este o metodă de învățare specifică. Pe baza repetării sistematice a unei activități intelectuale, se formează deprinderi. După fiecare noțiune gramaticală explicată și însușită urmează exercițiile de fixare corespunzătoare.

Exemplu- Recunoaște verbele din textul de mai jos:

”Căprioara se îmbărbătează, sare în picioare și pornește spre bancurile de stâncă din zare, printre care vrea să-l lase rătăcit.” (Emil Gârleanu – Căprioara)

Exemplu- Subliniază substantivele și indică felul, numărul și genul acestora:

În vremea asta, conducătorii cercetează aparatele semnalelor de alarmă.

Exemplu- Extrage pronumele și grupează-le în tabel după felul lor:

A plecat și dumnelui la munte.

Noi scriem o compunere despre vacanța mare.

Dânsa ne va conduce până la gară.

Eu îi voi vizita pe dumnealor la vară.

Prin studiul gramaticii se urmărește, pe lângă însușirea unui ansamblu de reguli, de definiții, cunoașterea științifică a limbii. Aceasta presupune să se recunoască într-un text problemele studiate, ca și capacitatea de a le aplica atunci când se vorbește sau când se scrie în acea limbă. Între mijloacele pe care învățătorul le are pentru atingerea acestui scop se află și analiza gramaticală. Întrucât gramatica este definită ca ”un ansamblu de reguli privitoare la modificarea cuvintelor și la imbinarea lor în propoziții și în fraze” (Gramatica limbii române, Editura Academiei, 1966, București).

CULTURA SPORTULUI

Autor: Arhiri Mariana

Profesor la Liceul Teoretic „Sfânta Maria” Galați

„Nimic nu îl epuizează și nu îl ruinează mai mult pe om decât inactivitatea fizică” Aristotel

Se spune despre un individ că are o cultură muzicală, dar tot așa de bine poate să o aibă și pe cea a mișcării, a sportului, dacă le realizează constant și, cel mai important, le înțelege sensurile, le cunoaște esența. Despre importanța și beneficiile pe care sportul le aduce în menținerea unui tonus de viață ridicat voi încerca în cele ce urmează să prezint.

Sportul ne menține tineri

Mișcarea, în special cea care ne ajută să ne punem în acțiune cât mai multe grupe de mușchi (dans, aerobic, gimnastica etc), ne ajută să ne menținem tineri.

Atunci când stăm, fie în picioare fie pe scaun sau în pat, grupele musculare pe care nu le punem în acțiune sunt mai puțin irigate de sânge. Aceasta pentru ca mușchii noștri au multe vase foarte mici numite capilare care stau închise atunci când mușchiul nu este folosit.

Dacă mușchiul nu este folosit pe o perioadă mai lungă de timp, de ordinul lunilor, zonele pe care aceste capilare ar trebui să le irige cu sânge pentru a le hrăni, a le oxigena și a le detoxifia se atrofiază. Sportul ajută la eliberarea unor hormoni și substanțe care inhibă procesele de îmbătrânire.

Sportul ne face mai deștepți și ține bolile psihice la distanță

Sportul ajută și la o foarte bună irigare a creierului, astfel încât celulele cerebrale sunt mai bine hrănite și oxigenate. Un plus îi revine faptului că sportul inhibă și îmbătrânirea acestor celule, astfel neuronii – celulele nervoase – nu mai mor la fel de repede ca în cazul unei persoane sedentare.

Sportul scurtează perioada de ”regenerare” astfel încât persoanele care fac regulat sport, au o viață activă, dorm corect și se hrănesc sănătos au șansă de a avea cu 50% creierul mai sănătos și longeviv, ceea ce desigur sporește și capacitățile intelectuale. Există în acest moment o serie de studii care conduc la ideea că mișcarea ne protejează de riscul de Alzheimer. Mai exact, plimbările pe o distanță de cel puțin 10 kilometri pe săptămână contribuie semnificativ la prevenirea apariției demenței.

Sportul slăbește

Sportul este deosebit de util în procesul slăbirii, astfel că în timpul mișcării unele din țesuturile noastre sunt mai intens irigate, iar organismul se detoxifică ușor, caloriile sunt consumate de mușchi și persoana respectivă slăbește.

Sportul previne și ameliorează bolile cardiovasculare

Nu fac referire la sportul de performanță, ci la activitatea fizică moderată. Majoritatea sporturilor de performanță afectează inima – hipertrofia cardiacă a sportivului. Sportul moderat ajută inima să își mențină sănătatea, stimulează sistemul cardiovascular și protejează împotriva infarctelor și a accidentelor cerebrale.

Revenind la relația care ne preocupă, să convenim că în cultura zilelor noastre sportul este elementul ludic prin excelență. În toată gratuitatea lui sportul este o activitate creatoare de cultură.

Cultura sportivă înglobează un sistem de principii care ne ajută să găsim în noi înșine uimitoare resurse, să le valorificăm și astfel să descoperim dimensiuni noi ale propriilor disponibilități. În acest fel, cultura sportivă favorizează "formarea unei concepții optimiste, prin insuflarea încrederii în forțele proprii, în capacitatea de a depăși propriile performanțe sau momente de dificultate, stimulând capacitatea de muncă și creație". (cum spune prof. univ. dr. doc Stefan Birsănescu).

Sportul evocă experiențe exclusiv umane și independente de formele schimbătoare, modelele sau tradițiile civilizației. Cei care privesc prin ochelarii dualismului spirit-corp, abordând parcelat raportul, văd adesea în trup doar expresia a ceea ce aseamuește omul cu antropoidul. Alfred Andersch pretindea, în 1960, că oricum deviza "mens sana in corpore sano" e indoielnică. "Cel mai adesea - spunea el - spiritul se simte mai bine într-un corp nu tocmai sănătos"; ceea ce ni se pare nu numai o exagerare, ci chiar o maliție și o aliniere la ideile romantismului, ale creației maladive. Dimpotrivă, Voltaire recomandă, ca o rețetă a fericirii umane: trupul unui atlet și sufletul unui înțelept.

Valorile care înalță exercițiul corporal, jocul, sportul la rang de cultură pot fi foarte bine fizice, intelectuale, morale sau spirituale. Nu degeaba se susține că, la urma urmei, descoperirea lumii morale se face pe căile disciplinei fizice. Filosoful Ludwig Grunberg afirma că "practicarea sportului devine o componentă a procesului de educare și auto-educare, care-și împlinește rosturile în contextul cultivării potențialităților intelectuale și morale, al stimulării creativității".

În același timp, sportul - și mai ales educația fizică - aduce o contribuție originală la cunoașterea de sine și a altora.

Cum spune, cu savoare, Jean Giradoux: sportul delimitează propriul nostru corp de masa extrem de vagă a celorlalte corpuri; exercițiul gândirii face același lucru pentru fiecare spirit.

Fără a mai aminti de faptul că, sub diverse forme, dar mai ales în cursul activităților în aer liber, în plină natură, sportul îmbogățește sensibilitatea practicantului, contribuie la dezvoltarea afectivă și estetică a individului, prin sentimentul pe care i-l furnizează vasta realitate fizică.

Prin excepționale rezultate în ameliorarea condiției biofiziologice a omului, sporturile contribuie esențial la dezvoltarea spiritualității. Între facultățile noastre intelectuale și vitalitatea noastră fizică există o corelație indubitabilă. În condițiile socio-istorice date, prin capacitatea lor de influentare, de educare a maselor, sporturile pot deveni importante valori socio-culturale, un veritabil "ferment" de civilizație, contribuind la îmbogățirea patrimoniului uman.

Să fii mereu în formă înseamnă să fii sănătos!

Ion Luca Caragiale – un balcanic mereu actual

Profesor, Steluța Arsintescu

Colegiul Tehnic "Ion Creangă", Târgu-Neamț

Balcanismul - termen derivat din substantivul propriu Balcani (Munți din S-E Europei) are originea în termenul german *Balkanismus* și constă într-un complex de moravuri, obiceiuri și mentalități specifice popoarelor din Pensinsula Balcanică.

Balcanismul caracterizează o epocă ce reflectă în mod pitoresc și spectaculos viața cotidiană a secolului al XIX-lea. Scriitori precum Anton Pann, Nicolae Filimon, Vasile Alecsandri, Ion Heliade Rădulescu, I.L. Caragiale, Mateiu Caragiale descriu societatea românească prin moravurile ei și construiesc „imaginea veridică a unui timp de răscruce”¹

Tipurile umane surprinse de acești autori sunt caracteristice acestei epoci, adoptând stilul turcesc și grecesc în vestimentație și comportament. Astfel tipul ciocoiului devine „filozofie de viață și profesie de credință” (conform lui I. Heliade Rădulescu); Dinu Păturică din romanul „Ciocoi vechi și noi”, Chira Chiralina din romanul cu același titlu al lui Panait Istrati și Principele lui Eugen Barbu ilustrează în mod strălucit această tipologie. Până la jumătatea secolului al XI-lea, Bucureștiul a devenit un oraș cosmopolit în care coexistau moravuri și obiceiuri ale acestor popoare.

I.L. Caragiale este un mare promotor al balcanismului în sens larg, al unui spirit la punctul longitudinal real ocupat pe continent². El este continuatorul lui Anton Pann pe filonul spiritului balcanic. Autorul însuși se dovedește a fi un balcanic prin excelență, prin intuiția afirmată de către dramaturg „văz enorm și simț monstruos”. Personajele sale sunt tipuri umane schematice și poartă nume generice de tipul Mitică, Mache, Tache, Lache,...

Expresia lui Caragiale: „Sunt vechi, domnilor!” scoate în evidență conștiința propriei tradiții permanent verificată în integralitatea operi sale.

Ion Vlad afirmă că dramaturgul „scrie o proză articulată pe efectele interpretării orale”³. Ca și predecesorul său (Anton Pann), Caragiale nu inventează, ci rafinează modelul unui Mitică transformându-l într-un *homo duplex balcanic*.

Nuvelele, Momentele și comediile lui Caragiale sunt unice în literatura română și anticipează teatrul absurdului, dezvoltat ulterior în secolul al XX-lea.

Înzestrat cu o „inteligență spăimântătoare” (Garabet Ibrăileanu) și cu o imaginație ieșită din comun, el folosește cu măiestrie ironia, satira și sarcasmul, pentru a ilustra moravurile societății românești și a contura personaje dominante de o țară morală reprezentativă pentru caracterul uman. Cu ajutorul comicului de moravuri, autorul dezvăluie viața publică și privată a unor politicieni corupți și lipsiți de simț civic. Astfel, spațiul politic apare ca un circ al intereselor personale, iar spațiul privat este

¹ Muthu, Mircea, *Balcanismul literar românesc*, vol I, *etapele istorice ale conceptului*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, pag 79

² George Călinescu, *Istoria literaturii române*, Editura Minerva, București 1988, pag 442

³ Ion Vlad, *Povestirea. Destinul unei structuri epice*, Editura Minerva, București 1972, pag 68

dominat de imoralitate. Distanța de la jupân Dumitrache la venerabilul Zaharia Trahanache este doar pe scara socială. În mare, parvenirii de mahala fac aceleași lucruri ca membrii înaltei societăți: politica este și pentru ei o preocupare fixă, de după profesie și își petrec timpul citind ziare și imaginându-și acțiuni ale celor de la Putere, ale celor cultivați. Urmează apoi viața de familie, în care "triunghiul conjugal" este "onorabil" și tolerat.

Comicul de situație relevă ridicolul considerat stare de normalitate iar comicul de limbaj situează personajele la limita dintre ridicol și penibil. Standardele sociale sunt extrem de exigente iar prestația personajelor devine minimă și ridicolă.

Dar viziunea lui Caragiale generează o serie de contradicții între cinismul cu care își proiectează personajele și realitatea lui biografică. Deși își batjocorea personajele, autorul ar fi vrut să intre în lumea populată de acestea, dar nu reușește să adere la nicio clasă politică. Nu putea fi partener al personajelor pe care le satirizase în toată opera lui narativă și dramatică. Retragera lui în exil, izolarea lui față de protagoniști ilustrează atitudinea lui de profundă compasiune și comprehensiune⁴⁴, de simpatie chiar.

Astfel, lumea construită de Caragiale se actualizează permanent, se multiplică și chiar se generalizează în fiecare perioadă trecută de la moartea lui iar forța actualității stă în spiritul lui viu, lucid și necomplexat.

⁴⁴ Goci, Aureliu, Postfață la *LL.Caragiale, Momente și schițe*, Ed. Exigent, București, 2007

CREATIVITATEA PROFESORULUI DE GRĂDINIȚĂ

Băgiu Ionela Mihaela,
Profesor Școala gimnazială „Dumitru Popovici”, Șerbănești

În toate ipostazele sale, în dezvoltarea, definirea și evoluția sa, omul manifestă o caracteristică importantă și anume capacitatea, potențialul creativ, calitate ce devine o condiție esențială a progresului lumii și cunoașterii, cu implicații în dezvoltarea socio-economică.

Resursele creative sunt nelimitate drept pentru care creativitatea reprezintă o valoare social umană și educațională de foarte mare importanță.

Creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare educatorului pentru proiectarea și realizarea unor activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice, la nivelul sistemului și al procesului de învățământ.

Rolul pedagogului constă în stimularea efortului personal al copilului, stimularea tendinței acestuia de a aduce o contribuție, de a fi original, inventiv, creativ. Un rol important în crearea unui climat propice stimulării și dezvoltării unei învățări interactiv – creative îl deține atitudinea pedagogului față de creativitatea copiilor și de posibilitățile lor de a se descurca în situații problematice.

Personalitatea copiilor se dezvoltă concomitent în mai multe direcții: intelectuală, afectivă, volitivă, morală și fizică. Corespunzător obiectivului învățământului preșcolar, și anume, dezvoltarea armonioasă a personalității copilului, conținutul acestui nivel de educație instituționalizată vizează formarea de cunoștințe, priceperi, deprinderi și obiceiuri. Tot ce acumulează copiii în această perioadă – cunoștințe, deprinderi, obiceiuri, principii de purtare, trăsături de caracter în formare – se dovedește a fi deosebit de trainic și constituie baza pentru dezvoltarea în continuare a personalității. A.S. Makarenko spunea : „ Fundamentul educației se pune până la cinci ani, și ceea ce s-a făcut până la această vârstă constituie aproape 90% din întregul proces educativ, iar mai apoi educația omului doar continuă.”

Preșcolaritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente, prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă.

Adulții pot încuraja creativitatea copiilor :

- prin furnizarea unui mediu care permite copilului să exploreze și să se joace fără restrângeri exagerate,
- prin adaptarea la ideile copilului, fără a încerca o structurare a ideilor lui astfel încât să se potrivească cu cele ale adulților,
- prin acceptarea ideilor neobișnuite ale copiilor fără a judeca modul divergent în care acesta rezolvă o problemă,
- folosind modalități creative pentru rezolvarea problemelor , în special a problemelor ce apar în viața de zi cu zi,
- alocând destul timp copilului pentru explorarea tuturor posibilităților, pentru trecerea de la ideile obișnuite la idei mai originale.

Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje. De asemenea, un rol important în stimularea creativității preșcolarilor o au și activitățile de educare a limbajului (poveștile, memorizările, lecturile după imagini), activitățile de educație plastică, muzicală și abilitățile practice.

Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea azi nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Bibliografie:

- 1.Cerghit, I. Metode de învățământ, Polirom, Iași, 2006
- 2.Claparede, Ed., Psihologia copilului și pedagogia experimentală, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.
3. Joița, E. Pedagogie. Știința integrativă a educației, Polirom, Iași, 1999.
- 4.Roco, M. Creativitate și inteligență emoțională, Polirom, Iași, 2004.

Jocul de rol în activitatea didactică

Autor: Profesor Batiș Mihaela

Școala de proveniență: Liceul Teoretic "Radu Petrescu" – Prundu Bârgăului, BN

Integrarea jocurilor didactice în structura lecțiilor este benefică pentru elevi la orice vârstă deoarece îi motivează să se implice voluntar și cu plăcere în activitate, îi activează cognitiv, afectiv și psihomotoriu, le dezvoltă gândirea logică și creativă, spiritul de echipă, de inițiativă, de observare.

Jocul este o activitate individuală sau în grup, care se desfășoară după reguli benevol acceptate cu scopul de a satisface nevoia de plăcere și de destindere a individului prin generarea unor emoții pozitive. Jocul este o activitate specifică copilăriei.

Jocul are scop didactic și este utilizat ca metodă de învățământ atunci când vizează învățarea, consolidarea sau recapitularea unor cunoștințe, dobândirea și exersarea unor abilități practice prin acțiune și simulare, nu doar divertismentul, relaxarea, veselia, varietatea, prevenirea monotoniei și a plictiselii. Integrarea în lecții a jocurilor didactice bazate pe acțiune și simulare este benefică pentru elevi deoarece:

- Se implică cu întreaga personalitate, intelectual, emoțional și motric;
- Își dezvoltă diferite capacități: spiritul de observație, atenția, gândirea critică, imaginația;
- Cei timizi devin curajoși, dobândesc încredere în sine și în ceilalți, iar cei expansivi învață să se stăpânească;
- Își subordonează interesele personale în fața intereselor grupului;
- Colaborează pentru atingerea unui scop comun;
- Comunică și învață autentic într-un mod distractiv, interesant, relaxant.

Jocul de rol a fost folosit ca practică didactică după anul 1934, după apariția cărții psihologului american J. I. Moreno, „Who shall survive?”. Jocul de roluri este o metodă didactică prin care se simulează interacțiunile ce caracterizează o structură, sau o situație socială de grup, prin distribuirea către participanți a unor statusuri precizate și relaționate între ele. Fiecare persoană primește și interpretează un rol scris sau care a fost creat în cadrul activității didactice. Pregătirea, complexitatea, structura, lungimea rolurilor și nerespectarea scenariului sau a instrucțiunilor constituie obstacole greu de depășit de către elevi. Succesul jocului de rol depinde de pregătirea atentă, de derularea, de dirijarea și de procesarea jocului.

Elevii se transpun în timpul jocului de rol în diferite ipostaze ale vieții sociale cu scopul de a exersa comportamente. Ei dobândesc diferite abilități: de a acționa conform unei anumite funcții sau poziții sociale; de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare. Pe măsură ce elevii explorează realitatea ei înțeleg sau se identifică cu personajele ale căror roluri le interpretează ei vor fi capabili să evalueze propriile acțiuni și să învețe din situația simulată.

Printre avantajele jocului de rol se numără:

- permite manifestarea deprinderilor practice, exprimarea ideilor și sentimentelor prin simularea unei experiențe reale de viață;
- elevii își formează abilități, atitudini, sentimente, convingeri;
- elevii se implică, acționează și interacționează cu ceilalți;

- participanții la joc observă modul corect sau incorect de comportare al lui sau a celorlalți în anumite situații;
- pe parcursul jocului elevii își modifică conduita și își asumă responsabilități;
- jocul de roluri oferă copiilor posibilitatea de a-și explora experiența de a extrage învățăminte din ea și de a face față unor situații noi și dificile în mod mai eficient pentru că au avut posibilitatea de a se fi întâlnit cu ele;

Ca orice metodă activ – participativă, jocul de rol are și dezavantaje: se consumă mult timp pentru pregătirea scenariului; dialogul nu este întotdeauna cel mai adecvat rolurilor propuse; elevii se manifestă adesea cu timiditate.

Bibliografie:

1. Maria Eliza Dulamă, *Metodologii didactice activizante, teorie și practică*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2008

STUDIU PRIVIND ASPECTELE GENERALE ALE COMUNICĂRII ÎN CAZUL COPIILOR CU AUTISM - COMUNICAREA PRE - ȘI NONVERBAL

Prof. Bîzdoacă Ana-Maria

Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu” Tg-Jiu, Gorj

Problemele de comunicare apar la vârste foarte mici (prima copilărie).

Copiii cu tulburări din spectrul autismului nu dezvoltă în mod spontan acel comportament, tipic pentru copiii obișnuiți, de atenție comună/împărtășită (joint attention, shared attention). Acest comportament presupune indicarea cu degetul către un obiect (alternând privirea între obiectul respectiv și adult), cu intenția de a-l obține, de a spune, comenta ceva despre un obiect, un eveniment sau de a arăta /dă cuiva un obiect pentru a împărtăși interesul pentru acel obiect.

Comportamentele de cerere (“requesting skills”), sunt prezente și la copiii cu autism, însă în scopuri instrumentale sau imperative, copilul considerându-i pe ceilalți ca agenți ai acțiunii. Astfel, el poate utiliza contactul vizual împreună cu alte gesturi pentru a indica o jucărie care nu-i mai e la îndemână sau care nu mai merge, a da un obiect unei alte persoane, pentru a căpăta ajutorul unei alte persoane în a obține un obiect, întinzând mâna spre obiectul dorit sau luând mâna adultului și ducând-o spre obiectul dorit.

Persoanele care nu comunică verbal, nu dezvoltă în mod spontan alternative de comunicare.

Acestea, trebuie să fie învățate să folosească un sistem alternativ de comunicare (limbajul semnelor, obiecte-simboluri, fotografii, pictograme, cuvinte scrise, ex. sistemul Picture Exchange Communication Sistem/ PECS.)

Mesaje codate – modalități de sustragere din activitate

Pentru a exprima faptul că nu-i face plăcere un anumit lucru, o anumită persoană sau o activitate, copilul autist poate avea comportamente dintre cele mai diverse. Agresivitatea, automutilarea, plânsul pot fi folosite în aceste cazuri. La fel, cum aceste comportamente pot fi transmise și pentru a exprima faptul că își dorește ca o activitate să înceapă, sau că ceva îi place.

A fost menționat la un moment dat că, în general, copiii găsesc multiple forme de șantaj sentimental pentru a se sustrage de la anumite activități, iar copiii autiști protestează într-un mod foarte special.

Plânsul și țipetele, în cazul copiilor autiști, pot însemna multe lucruri:

- ◆ Pot însemna o acută senzație de foame, sete, dorința de a merge undeva;
- ◆ Plânsul poate însemna o suferință: durere de burtică, dinți, urechi etc.;
- ◆ Poate însemna la fel de bine antipatia pentru o persoană pe care nu vrea să o vadă;
- ◆ Poate exprima faptul că vrea ca o activitate care se desfășoară în prezent, să se termine, sau o activitate preferată să înceapă;
- ◆ Plânsul poate exprima și teama, frica;
- ◆ Poate exprima, de asemenea și faptul că se simte neglijat, ori că vrea ca toată lumea să fie atentă la el.
- ◆ Își caută spectatori urmărind reacții.

Trebuie să fiți foarte atenți la copil și să reușiți să decodificați corect mesajul. Trebuie să observați plânsul: dacă are lacrimi sau nu, dacă plânge cu furie, dacă, copilul are nevoie de spectatori sau nu când plânge, dacă se oprește din plâns când ceilalți părăsesc camera în care el se află, dacă se ține cu mânuțele de burtică sau de alte părți ale corpului în semn de durere, dacă plânge ziua sau noaptea. La fel ca plânsul și țipetele și somnul exprimă multe mesaje la care trebuie să fim foarte atenți.

Somnul și căscatul pot exprima faptul ca nu vrea să îndeplinească o anumită activitate, că nu vrea să întâlnească o anumită persoană, sau pot exprima suferința (dacă se întâmplă în afara orelor obișnuite de somn).

Exemplu: *D. este un băiețel de 5 ani, foarte agitat, care niciodată nu doarme în timpul zilei și pare că nu obosește niciodată. În momentul în care logopedul care lucra cu el acasă apărea la ușă, copilului i se făcea brusc somn și căsca într-una, ochii închizându-i-se de somn.*

La început, părinții și logopedul restabileau o altă zi, pentru ședința de lucru și acesta din urmă pleca. După un timp însă, părinții au observat că D. nu adormea niciodată și își revenea din somnolență, în mod miraculos, după plecarea doamnei.

Într-o astfel de situație, analizați comportamentul copilului, dar și pe cel al specialistului înainte de a lua o decizie. Dacă prezența acestuia, este benefică și rezultatele muncii lui cu copilul sunt pozitive și dacă, copilul nu este în mod real obosit, este foarte important să nu cedați la acest mod de împotrivire al copilului. Când vine specialistul, el trebuie să lucreze și acest lucru trebuie respectat, chiar dacă se face că adoarme pe covor.

O altă formă de sustragere de la activitate este **îmbrățișarea și sărutul**, ca șantaj sentimental. Copilul devine conștient de bucuria și mulțumirea părinților în momentul în care el îi iau în brațe și îi sărută, încât de fiecare dată când au de îndeplinit o activitate care nu le face plăcere, trece direct la șantajul de acest fel. Își drăgălesc părinții exprimând bucurie și tandrețe, până în momentul în care, părinții renunță sau uită de activitatea pe care copilul o avea de îndeplinit. Sau fiind atât de fericiți de această tandrețe, îndeplinesc sarcina în locul copiilor lor.

Fiecare dintre aceste comportamente poate avea funcții și semnificații diferite.

Dacă unul plânge pentru că vrea ca o activitate care nu-i face plăcere să se termine, altul plânge pentru că activitatea lui favorită nu începe mai repede.

Odată decodificat mesajul și înțeles comportamentul copilului putem lua anumite măsuri de intervenție.

Exemple de comportamente cu funcție de comunicare: plânsul și țipetele; somnul și căscatul; îmbrățișarea, sărutul; agresivitatea; prinderea de mână sau direcționarea adultului spre anumite obiecte, ușă etc.; vocalizarea.

Dificultățile de comunicare ale copiilor autiști, creează frustrări și deseori agresivitate, determinate de faptul că, uneori noi nu reușim să decodificăm corect mesajele pe care ei ni le transmit.

Ajutându-i să învețe să comunice, indiferent de modalitatea de comunicare folosită, îi ajutăm să-și diminueze și comportamentele problemă, care apar cel mai adesea datorită dificultății sau a incapacității persoanei autiste de a-și comunica nevoile, dorințele, într-un mod adecvat, dar și incapacității noastre de a-i înțelege.

Exemplu: *Pentru Vlad, incapacitatea adulților de a înțelege mesajele pe care el le transmite, este o sursă mare de frustrări care, adesea sunt însoțite de agresivitate și crize de plâns.*

Într-o zi, uitându-se la TV, copilul întrerupe, merge la mamă cu telecomanda pe care i-o pune în mână. Mama, a crezut că el vrea să schimbe programul și așezându-se lângă copil, a manevrat telecomanda pentru a găsi

un program pe care copilul să-l urmărească în continuare. În acel moment, copilul a smuls telecomanda din mâna mamei și a aruncat-o spre aceasta, începând să plângă și să țipe strident. Mama a revenit la programul pe care îl urmărea copilul și a încercat de astă dată să dea volumul mai încet și mai tare. În momentul în care volumul a crescut copilul, s-a liniștit și și-a reluat locul în fața televizorului.

Chiar o situație banală ca aceasta poate fi generatoare de mari frustrări pentru un copil care nu știe sau nu poate să-și exprime dorințele într-un mod simplu de înțeles pentru marea majoritate a oamenilor. Și, deși noi nu putem înțelege semnificația tuturor mesajelor acestor copii, dacă suntem mai atenți la comportamentul lor, o serie de acțiuni ar putea fi ușor decodificate și astfel înlăturată o sursă de frustrare.

Studiu privind eficientizarea actului didactic la grupă prin promovarea activităților în grup, bazate pe colaborare și a cunoașterii relațiilor socio-afective în grup

Prof. Bîzdoacă Ana-Maria

Grădinița cu Program Prelungit „Mihai Eminescu” Tg-Jiu, Gorj

Grupa de copii este un microgrup în care se dezvoltă o serie de relații între preșcolari, de la cele de intercunoaștere la cele socio-afective. O dată cu cunoașterea copilului și cu sesizarea diferențelor individuale ale acestora putem să trecem de la a privi grupul în ansamblu, și nu ca suma părților constitutive. Astfel vom ajunge să identificăm liderii de grup și dintre aceștia cei ce au efecte pozitive pentru grup și cei care, din contră provoacă situații conflictuale. Mizând pe identificarea liderilor putem apoi identifica relațiile preferențiale sau de respingere ce se conturează în grupurile acestora. Într-o grupă de copii poate să apară unul sau mai mulți lideri pe care ceilalți să-i aprecieze și să le urmeze exemplul. În cazul liderilor ce au o contribuție pozitivă putem încuraja apropierea lor de copii care sunt mai slabi motivați, sau de cei ce nu se anunță la răspuns frecvent sau de cei ce uneori încalcă reguli și au nevoie de un model pozitiv. În cazul liderilor care au tendința de a isca situații conflictuale este important să identificăm persoanele cu care intră în conflict, când anume și de ce pentru a crea o barieră fie la nivel de persoană în sensul că va fi așezat la o distanță mai mare de cei cu care intră în conflict, fie identificăm situația și încercăm să-i modificăm parametrii pentru a nu declanșa reacții nepotrivite. Cum întoarcem în favoarea noastră existența liderilor? Putem să uzăm de preferințele copiilor și a liderilor când lucrăm în perechi ori în echipe, astfel eliminăm plictiseala, dinamizând activitatea în grup și la nivelul acestora se vor dezvolta relații de colaborare care în timp conduc la crearea sintonității grupului mare, când scopul propus este unic pentru toți și toți colaborează pentru a-l realiza.

Legat de cunoașterea relațiilor socio-afective din grup, de cele legate de liderii formați în grup cărțile de specialitate menționează utilizarea scărilor de opinii pentru a cunoaște preferințele în grup. În cartea „Fenomene și procese psihosociale” (Pantelimon Golu) descrie o tehnică interesantă de identificare a preferințelor în grup, sub formă de joc, o tehnică ce poate fi cu ușurință adaptată la nivel de preșcolaritate. Tehnica este descrisă în cartea amintită sub forma unui joc cu jetoane între parteneri de viață, bărbați și femei, vizând relații preferențiale legate de situații de viață. Mi s-a părut un joc stimulativ pe care l-aș vedea abordat la grădiniță sub următoarea formă: există o tablă de joc, în partea superioară este zona de studiu corespunzătoare activităților pe domenii experiențiale, în zona inferioară este zona corespunzătoare jocului liber ales sau în grupuri. Tabla de joc dispune de jetoane ale tuturor copiilor din grup. Sondajul constă în solicitarea unui copil să identifice partenerul sau partenerii cu care ar dori să fie în echipă sau să colaboreze în cele două situații: de învățare și de joc. Opțiunile se notează pentru fiecare copil în parte. O variantă posibilă ar fi ca fiecărei mutări a jetonului cu copii să-i corespundă un răspuns verbal, o alegere motivată cu cine nu ar prefera să fie în echipă sau să colaboreze. Evaluând astfel relațiile din grup identificăm pe de o parte neajunsurile unde am putea interveni pentru a pozitiva legăturile între copii, iar pe de altă parte avem cunoștința de modul în care putem combina

grupurile astfel încât să colaboreze cât mai eficient. În munca pe echipe atenția copiilor se menține un timp mai lung, motivația este susținută pentru câștigul echipei, copiii învață să accepte provocarea și să reacționeze pozitiv atât la câștigarea unei sarcini cât și la pierderea ei. Îmi place la grupă să-mi provoc la joacă preșcolarii în cadrul activităților prin munca în două, trei sau patru echipe. Aleg un număr de căpitani de echipă corespunzător numărului de echipe. Căpitani de echipă își aleg pe rând coechipierii și se vor asigura că fiecare membru participă la realizarea sarcinii comune. Evaluarea va viza atât munca de echipă și modul în care colaborează membri de echipă dar și numărul de răspunsuri date într-un timp stabilit, respectiv numărul de contribuții personale pe grup. Astfel toți copiii sunt motivați să se anunțe la răspuns și să răspundă cât mai des. De câteva ori am crescut miza jocului prin stabilirea premiului pe grupă apoi pe persoană: echipa câștigătoare își alege activitatea de joc preferată, persoana cea mai activă beneficiază de o zi în care duce acasă o jucărie premiu-alta decât cele din grupă, apoi o va aduce înapoi. Când aleg căpitani de echipă îmi place să nominalizez și copii emotivi, sau care evită să se anunțe deși știu răspunsul, de asemenea pot crește timpul de așteptare a celor nerăbdători prin a nu-i alege mereu căpitani de echipă. Un aspect de neglijat sunt relațiile de tip respingere, puteți urmări evitarea conflictelor prin numirea în echipe diferite a acelor preșcolari care nu colaborează bine în aceeași echipă. Încurajarea pozitivă și recompensele verbale de tipul aprobării cresc stima de sine a copiilor, climatul afectiv este pozitiv și astfel cresc performanțele copiilor în cadrul activităților, copiii se obișnuiesc să colaboreze dar și cu spiritul competitiv, învață să-și stăpânească frustrarea dacă pierd și să se bucure de acțiunea/jocul în sine.

Consider că un management eficient se face atunci când știm cu ce lucrăm, cunoaștem copiii și relațiile dintre ei în grup, distingem particularitățile lor individuale și ne folosim de acestea pentru a contura particularitățile grupului nostru de lucru, îi putem astfel modela să corespundă cerințelor noastre și să respecte reguli prestabilite în grup.

Bibliografie:

- Radu N., Furtună C., Calenic M., Ionescu A., Marica S., „*Psihologie socială*”, Editura Fundației „România de mâine”, București, 1998
- Golu P., „*Fenomene și procese psihosociale*”, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989
- Cant, A., „*Educația privită cu alți ochi*”, Editura RISOPRINT, Cluj-Napoca, 2010
- Golu P., „*Orientări și tendințe în psihologia socială contemporană*”, Editura Polirom, Iași, 1988

Textul multimodal în cadrul orelor de limba și literatura română. Banda desenată – cum poate influența lectura (mai) frecventă?

Autor: Buboî Lorena-Denisa

Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad

Nu este o noutate faptul că generațiile zilelor noastre se dedau aspectelor digitale și accentul nu mai cade decât răzleț asupra cititului – cititul nu mai este o practică curentă, nu mai este nici măcar în ipostaza unui așa-zis hobby, deci nu se mai citește cu un scop delectiv, cititul este o necesitate (doar) în ceea ce privește disciplina limba și literatura română. Există această latură intrinsecă a trebuinței de a citi, dar aproape exclusiv în cadrul acestor ore. Din propria experiență spun că am încercat o multitudine de variante – verificarea lecturilor printr-un jurnal/ caiet de lectură, verificarea lecturilor printr-un test, verificarea lecturilor prin portofolii și proiecte, verificarea lecturii la nivel oral – fără izbândă. Primul gând a fost că lecturile indicate nu atrag colectivul de educabili, deci am regândit lucrurile și m-am îndreptat spre ceea ce este recomandat și de către anumite edituri, am ascultat și preferințele fiecărui elev și, da, încă fără izbândă. Nu se citește nu pentru că lecturile nu ar mai fi actuale ori nu ar mai fi captivante, nu se citește, fiindcă cititul nu mai este un *must* al acestui deceniu. Atunci, ce ar mai rămâne de făcut într-o asemenea situație? Gândul profesorului de limba și literatura română perseverent este mereu același – trebuie să-i determine pe elevi să citească, căci de citit se leagă, de fapt, tot. Și totuși, cum adică să citească...? Să MAI citească și altceva în afara textelor-suport studiate în clasă, adică să MAI citească și (pe) acasă, chiar și doar de dragul cititului. Cu asta trebuie să se (re)începe aceste generații – cu a citi de dragul cititului și de dragul propriei evoluții cognitive.

O posibilă șurubelniță care poate rezolva (re)înfiletarea aceasta este textul multimodal, mai precis alipirea dintre banda desenată și textul literar. Interesul educabililor crește vizibil atunci când au și un alt fel de suport pe care să îl poată citi, de aici și centrarea asupra lecturii imaginii și asupra utilizării inteligențelor multiple. Inclusiv activitățile de pre-lectură se conturează în jurul lecturii de imagini și universul de așteptare în ceea ce privește lectura este mult mai ușor de dimensionat de către educabili, este mult mai apropiat realmente de ceea ce transmite textul – aici discutând doar despre textele literare, lectura acestora este cea care aduce probleme. Legătura dintre textul literar și textul multimodal este bidimensională – textul literar poate fi înscris unui text multimodal de tip bandă desenată, dar și banda desenată poate inspira crearea unui text literar. Cea mai la îndemână ar fi lectura basmelor care îl au ca personaj pe Făt-Frumos, pusă în paralel cu lectura benzii desenate *Făt-Frumos Întors pe Dos*. Educabilii își dezvoltă abilitățile lecturii critice pe baza rezolvării unei diagrame Venn, de pildă, care le propune să analizeze ambele texte și să specifice care ar fi punctele comune ale acestora și ce este diferit. La activitatea de post-lectură elevii ar putea fi invitați să precizeze în câteva enunțuri în ce constă originalitatea fiecărui text și, mai apoi, de ce ar recomanda citirea ambelor texte. Într-un astfel de context, elevii pot observa și vor sesiza cu siguranță avantajele unei astfel de lecturi bazate oarecum pe o simbioză, o lectură simbiotică.

Mai mult decât atât, prin banda desenată se conturează și o metodă de evaluare mai interactivă, axată pe latura afectiv-emoțională a fiecărui elev, stimulând creativitatea fiecăruia și cerându-le elevilor nu propriu-zis, ci incognito să își sistematizeze informațiile achiziționate în urma lecturii și trebuind să le extragă pe cele mai importante și relevante. Textul literar, spre deosebire de banda desenată, este mult mai dens și presupune o densitate care nu poate fi modificată dacă textul nu este citit integral și dacă nu este citit activ, conștient, atent. La aceste aspecte se ajunge, oricum, treptat. Pentru început, cred că cel mai de folos pentru elevi ar fi următoarea activitate realizată în două etape.

- I. Realizează o bandă desenată pe o temă la alegere dintre: familie, copilărie, prietenie. Nu uita să incluzi toate componentele benzii desenate – bule, recitative, imagini. Banda ta desenată trebuie să fie elaborată în format A₄, față-verso, de mână. Termenul predării benzii desenate este peste trei zile. Succes!

Repere pe baza cărora se poate realiza evaluarea: respectarea structurii textului multimodal de tip bandă desenată, asocierea unui titlu corespunzător benzii desenate, coerența benzii desenate în ansamblu și în ceea ce privește legătura dintre replici și imagini, vocabularul utilizat, proprietatea termenilor, respectarea normelor de punctuație, corectitudinea gramaticală. După realizarea evaluării, elevii primesc înapoi benzile desenate, însă intercalat – fiecare elev va primi banda desenată a unui alt coleg. De aici începe a doua etapă activității.

- II. Ai primit o bandă desenată, realizată de colegul X. Pe baza acesteia trebuie să creezi un text literar, de 300-400 de cuvinte. Textul tău literar trebuie să includă secvențe narative, descriptive și dialogate, să respecte tema și titlul benzii desenate. Termenul predării textului este peste două zile. Succes!

Aceleași repere de evaluare se pot păstra și pentru această etapă, adaptându-le, desigur, la tipul de text. Aceste texte și benzile desenate aferente se pot publica într-o mică revistă a clasei. Această revistă trebuie realizată în format digital, de către toți elevii clasei, formându-se astfel colectivul de redacție. Contextul se poate extinde – poate fi vorba despre un concurs desfășurat în școală și cele mai bune trei astfel de lucrări să fie premiate, iar membrii juriului pot fi chiar elevi (preferabil, totuși, de vârste mai mari, 13-14 ani, dacă ne referim doar la gimnaziu).

Cred că așa cititul ar putea deveni rutina culturală care să scoată copilul, respectiv adolescentul din rutina socială. Literatura face din ceea ce e comun ceva deosebit – acesta ar fi mecanismul ei și acest mecanism stă și la baza acivității de mai sus. Învățând și exploatând mecanismul la nivel individual, parcursul către exploatarea lui masivă la nivel cultural, prin lectura (mai) frecventă a textelor literare, va fi mult facilitată.

Demarcarea, acțiune tactică de atac în jocul de fotbal

Autor: Burcea Iulian

Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Blejești

Jocul fără minge se materializează printr-o serie întreagă de mișcări efectuate în scopul scăpării de sub marcajul strict al adversarului (dezlipirea de adversar), pentru a primi o pasă și a o putea utiliza în scopul tactic propus.

Demarcarea se face fără contactul direct cu adversarul, prin ieșirea din marcajul acestuia și crearea posibilităților de intrare în posesia mingii, manevrarea acesteia într-o situație lejeră.

Demarcarea directă este forma activă de acțiune a atacantului, determinată de voința sa de a se desprinde de adversar. Caracterul combativ al demarcărilor este determinat de încărcătura psihovolitivă și de cerințele fizice ridicate, însușiri fără de care jucătorul nu face față cerințelor jocului modern.

Cu privire la demarcarea indirectă există două păreri de definire, păreri care merg până la diferențieri de conținut. După unii autori, demarcarea indirectă se realizează fără voința activă a atacantului și este urmarea unei acțiuni reușite a altui atacant - învecinat - care atrage, în urma unor manevre, apărătorul partenerului spre el, creând impresia că el va primi pasa decisivă sau că va finaliza.

După autorii I.V. Ionescu și C. Dinu, demarcarea indirectă este o formă subtilă în care cel ce se demarcă o face cu adversarul după el eliberând o zonă (și nu un partener) în care se vor infiltra jucătorii liberi veniți din linia a II a.

„Alături de atragerea adversarului, de scoaterea sa din zonele de infiltrație a atacului, demarcajul este uneori anticipativ, realizat încă din timpul activității defensive de către jucători necuprinși în această fază, alteori întârziat, realizat după ce jucătorii au fost fixați în marcaj, după cum, alteori este succesiv, adică efectuat de mai multe ori, până când marcatorul este efectiv pierdut, sau deseori multiplu, colectiv, adică executat simultan de către toți componenții grupului de susținere a posesorului mingii” (I.V. Ionescu, Ed. Helicon, 1995).

În tactica jucătorului, care se demarcă, trebuie să existe soluții variate, particulare.

Tocmai de aceea demarcările nu pot fi generalizate deoarece depind de simțul tactic al jucătorului, de flerul și modalitatea de a se debarasa de povara marcajului. În joc, însă, se stabilește o relație între cel care trebuie să paseze mingea și cel care se demarcă pentru a o primi, relație care trebuie să meargă până la sincron. Nici pasatorul nu trebuie să transmită mingea atunci când primitorul este într-un marcaj strâns, agresiv și aflat în poziție statică, după cum nici cel care se demarcă nu trebuie să pornească o acțiune dacă partenerul nu poate să-i transmită mingea pe direcția pe care s-a demarcat.

Dacă, nu cu mult timp în urmă, în cadrul relației cu pasatorul, jucătorul care se demarca avea inițiativa acțiunii și contribuția la reușita acțiunii era aproximativ egală pentru ambii jucători, se pare că din ce în ce mai mult, în jocul modern, un rol deosebit îl are factorul minge care trebuie transmisă să ajute demarcajul partenerului. Nu rare sunt cazurile când posesorul mingii, prin manevrele pe care le execută - manevre strategice, îi sugerează partenerului direcții de demarcat.

Cu cât jocul se apropie de spații din care se poate finaliza, ieșirea din marcajul adversarului este din ce în ce mai greu de realizat mai cu seamă în aria în care în general acționează atacantul.

Demarcarea se realizează spre zone vecine, laterale, în spate, sau se încearcă demarcarea spre poartă, pentru o eventuală lansare.

După cum se știe, circulația mingii și a jucătorilor în treimea adversă nu mai constituie o problemă pentru marcajul om la om, motiv pentru care în jocul modern apar întâmplător în zonele de finalizare fundașii centrali.

Din multe materiale teoretice apărute în literatura de specialitate cu privire la acțiunea tactică-demarcajul- a reieșit că , pentru reușita lui, jucătorul trebuie să aibă în vedere următoarele:

- aproape totdeauna să fie precedată de fentă;
- să se facă în concordanță cu posibilitățile de transmitere a mingii de către partener;
- să nu se trădeze intenția de demarcare dând astfel posibilitatea apărătorului să ia măsuri tactice necesare;
- direcția de deplasare după desprinderea de adversar să fie spre spații libere, pentru a putea intra în posesia mingii. În cazul când deplasarea s-ar efectua spre o zonă aglomerată, posibilitățile de reușită a acțiunii se reduc la minimum;
- viteza de desprindere trebuie să fie cea maxima în prima parte și optimă în cea de a doua în vederea obținerii de siguranță în manevrarea mingii;
- viteza de transmitere a mingii de către partener trebuie să asigure întâlnirea cu primitorul și posibilitatea utilizării ei fără prea multe manevre tehnice.

Învățarea demarcării în jocul de fotbal începe cu primele antrenamente la care este supus sportivul.

În jocurile sportivilor de 3 la 3 pe terenurile de baschet și mai apoi 5 la 5 și 6 la 6, pe terenurile de handbal, sportivul, sub îndrumarea antrenorului învață să se demarce în scopul primirii mingii, fără să fi avut o pregătire necesară în acest sens.

Foarte mulți antrenori, după o perioadă de joc „de-a fotbalul”, opresc jocul și indică elevilor locul unde ar fi trebuit să se plaseze pentru a primi mingea.

După o perioadă de doi sau chiar trei ani de pregătire, când tehnica însușită de sportivi le permite preluarea și pasarea mingii din viteză, se poate trece la jocuri școală cu efective de 7-8 sportivi.

Perfecționarea demarcărilor se realizează prin studierea teoretică, cu schițe la tablă, la tabla magnetică și vizionări de meciuri video sau pe viu.

Bibliografie:

1. Barbu, D., „Fotbal. Curs de bază pentru studenți”. Craiova, Edit. Universitaria, 2007.
2. Ionescu, I.V., „Fotbal”, Ed. Helicon, 1995.
3. Motroc, I., „Fotbal de la teorie la practică”. București, Edit. Rodos, 1995.

POLITICA EXTERNĂ A DOMNITORULUI ALEXANDRU IOAN CUZA (1859-1861)

Profesor: Iuliana Burcea

Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești

Începutul domniei lui Al. I. Cuza a fost marcat tocmai de necesitatea amendării prevederilor Convenției de la Paris din august 1858, mai întâi cu privire la instituția domniei, apoi privind celelalte două instituții, Adunarea legislativă și guvernul, care se cereau, și ele, unificate.

Conform Convenției de la Paris din august 1858, Moldova și Țara Românească vor purta numele de Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești, rămân sub suzeranitatea otomană și sub garanția colectivă a Marilor Puteri. Convenția prevede separarea puterilor în stat, fiecare principat va avea domnul ei, ales de o Adunare Electivă. Numai că românii vor pune Europa în fața faptului implinit, alegând aceeași persoană atât în Moldova cât și în Țara Românească. Astfel, la 5 ianuarie 1859, Adunarea Electivă a Moldovei îl alege domn al Moldovei pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. În Țara Românească, în cadrul adunării, Vasile Boerescu propune alegerea lui Cuza, ceea ce se va realiza în unanimitate, pe 24 ianuarie 1859. După ce Europa îi ajutase prin omisiunea, voită sau nu, de a interzice alegerea aceleiași persoane, românii reușesc să se unească asupra persoanei ce reprezenta principiul unirii.

Principatele Unite au desfășurat acțiuni de politică externă, care au avut o deosebită însemnătate în procesul de devinire a României. Țelurile fundamentale ale politicii externe românești din anii 1859-1861 au fost desăvârșirea Unirii, apărarea autonomiei țării, pregătirea cuceririi independenței și a desăvârșirii unității statale a întregii națiuni. Pentru a se obține investitura puterii suzerane și a se acționa eficient în vederea obținerii recunoașterii faptului implinit, s-au trimis la Constantinopol două delegații, contopite ulterior, sub conducerea lui Costache Negri, folosindu-se sistemul misiunilor speciale, Principatele neavând dreptul reprezentării diplomatice permanente. Au fost trimiși: Vasile Alexandri la Paris, la Londra și la Torino; Ludovic Steege la Viena și la Berlin iar principele Obolenski la Petersburg. La 7 aprilie 1859 s-a întrunit la Paris Conferința puterilor garante, unde cu excepția Turciei și Austriei, celelalte puteri au recunoscut dubla alegere a lui Cuza. Izbucnirea războiului franco-austro-sard a întârziat recunoașterea dublei alegeri de către cele două puteri, dar în 14 mai, Austria recunoaște de facto, reluând legăturile cu cele două guverne, de teama unui posibil atac al Principatelor, în Transilvania. În Conferința de la Paris, din 7 septembrie 1859, toate cele șapte puteri au recunoscut dubla alegere.

Încă din primele luni ale domniei s-a simțit greutatea actului de guvernare, a dublei guvernări, domnitorul fiind nevoit să promulge aceleași legi de două ori, să conducă două guverne, în condițiile vremii de atunci. De aceea, obiectivul principal era unirea deplină și formarea statului național român. În iunie 1860, Alexandru Ioan Cuza a alcătuit un memoriu destinat atât Porții cât și Puterilor Garante. C. Negri nu a prezentat memoriul Porții, dar a convenit cu reprezentanții Marilor Puteri, că ar fi utilă vizita lui Cuza la Constantinopol, pentru a satisface amorul propriu al sultanului, mai ales că această vizită fusese amân timer de domnitor. La 22 septembrie 1860, Cuza, însoțit de o suită civilă și militară, pleacă la Constantinopol pe Dunăre și mare, fiind așteptat la Sulina de un vas de război turc, corveta

“Beyrut”. Primirea, recepția și faptul că domnitorul a stat în aceeași lojă, la teatru, cu sultanul, nu amintesc de statutul de dependență al României față de Turcia. Intors în țară, Cuza îi scrie sultanului mulțumindu-i pentru primirea făcută, pentru sabia dăruită, dar prezentându-i necesitatea centralizării puterii, unirii depline a Principatelor. În decembrie 1860 este prezentat, oficial, memoriul lui Cuza, prin care se cerea Unirea deplină, iar reprezentanții puterilor garante recunoșteau necesitatea ei, ambasadorul francez susținându-ne, ca de obicei. Domnitorul Cuza spera să obțină acordul tacit al Porții, iar pentru a vedea care este poziția Rusiei, el i-a trimis o scrisoare țarului, aflând astfel că Rusia ne susține, la fel cum ne susținea și Prusia și Italia.

Ca urmare, la 26 septembrie 1861 are loc Conferința Marilor Puteri, la Constantinopol, la finalul căreia, Turcia recunoștea unirea deplină, doar pe perioada domniei lui Alexandru Ioan Cuza, condiție pentru care a insistat și Austria; unirea administrativă și legislativă era acum recunoscută de către Poartă și Puterile Garante, o recunoaștere cu caracter internațional. La deschiderea camerelor, în 15 decembrie 1861, domnul, fără să le aducă la cunoștință textul firmanului, arată în mesaj că “Înalta Poartă precum și toate Puterile Garante au aderat la Unirea Principatelor”, “unirea va fi așa cum România o va simți și o va dori”.

În noua poziție de stat național, pe deplin unificat, sub raportul instituțiilor centrale, acesta intra într-o nouă etapă, la 24 ianuarie 1862, când la București se întrunea o singură Adunare legislativă, după ce în 22 ianuarie fusese numit primul guvern al României, sub conducerea liderului conservator, Barbu Catargiu.

Este de remarcat faptul că Principatele Unite s-au implicat în sprijinirea emigrației ungare, în efortul ei de a se pregăti în vederea unei intervenții armate în Imperiul habsburgic. De exemplu, în anul 1860, în portul Galați a sosit un transport de arme destinate revoluționarilor maghiari, fapt ce a atras intervenția Puterilor Garante. În consecință, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a fost nevoit să sechestreze armele, iar ulterior să fie trimise la Genova, de unde sosiseră, și nu în Imperiul otoman, așa după cum ceruseră cu insistență Marile Puteri. La cererile reprezentanților unguri în anii 1861 și în 1863 de a fi sprijiniți în acțiunea lor îndreptată împotriva Imperiului Habsburgic, Cuza răspunde că „nu refuză concursul său, dar că, înainte de a-l da, trebuie să știe în mod sigur că ungurii s-au pus de acord cu românii de dincolo de Carpați”. Pe linia sprijinirii luptei popoarelor pentru eliberarea de sub dominație străină se înscrie și atitudinea favorabilă față de emigranții revoluționari poloni, care în ianuarie 1863 au declanșat revoluția pentru refacerea statului lor național. Partea română s-a declarat de acord să primească refugiați polonezi, dar fără arme. Cu toate acestea, numărul polonezilor prezenți în Principatele Unite creștea zilnic, aceștia organizând depozite de arme și formații militare. De exemplu, un detașament înarmat cu arme moderne de proveniență engleză, comandat de colonelul Z. Milkowski, a încercat a tranzita prin forță teritoriul României spre a lupta împotriva armatei țariste, într-un moment în care puterile europene abandonaseră cauza polonă. Întrucât comandantul detașamentului polon a refuzat să depună armele, cum îi ceruse colonelul român Călinescu, în iunie 1863 s-a ajuns la o ciocnire armată și în cele din urmă, la 17/29 iunie, detașamentul polon a depus armele. Rezultă că în pofida simpatiilor pentru poloni, domnitorul român a fost nevoit să procedeze astfel pentru a apăra neutralitatea țării și nu a o expune unei intervenții militare din partea Imperiului țarist, cu atât mai mult cu cât atitudinea Franței în chestiunea polonă se schimbase.

Având în vedere tradiția bunei vecinătăți, precum și faptul că atât Serbia, cât și România se aflau în raporturi identice față de Imperiul otoman, între cele două țări au existat și pe linie militară relații

strânse. În anii domniei lui Cuza, principalele acțiuni comune româno-sârbe în plan militar ar putea fi grupate astfel: în iunie 1862, când s-a produs un incident între garnizoana otomană din Belgrad și populația autohtonă, Cuza și-a exprimat prompt și fără rezerve sprijinul față de sârbi, concentrând la graniță forțe pentru a fi folosite în eventualitatea unei intervenții otomane; în noiembrie-decembrie 1862, guvernul român, asumându-și riscul ce decurgea dintr-o astfel de acțiune, a permis ca un transport de peste 30.000 de arme rusești să tranziteze teritoriul României pentru a ajunge în Serbia. Un alt aspect al acestei chestiuni constă în aceea că guvernul român nu a dat curs cererilor din partea Austriei, Angliei, Franței și Prusiei, transmise prin consulii lor de la București, de a sechestra armele destinate Serbiei. Pe linia menținerii unor relații strânse în domeniul militar se înscriu schimburile de delegații în anii 1862 și 1865, în legătură cu cooperarea în producerea de armament, precum și participarea unei misiuni militare sârbe la manevrele desfășurate de oștirea română în 1863.

Politica externă a lui Cuza după recunoașterea unirii depline, a fost la fel de îndrăzneată ca și cea internă, domnitorul concentrând în mâinile sale toate pârghiile externe, pentru a evita eventualele oscilații provocate de viața internă. Oameni politici importanți, Ion Bălăceanu, Ștefan Golescu, Vasile Alecsandri, Dimitrie Brătianu, Cosache Negri, Ioan Alecsandri, au fost însărcinați cu misiuni diplomatice în capitalele europene. Domnitorul a susținut mișcările de eliberare ale popoarelor din Europa Centrală și de Est, emigrația poloneză, pe cea maghiară și pe cea bulgară de pe teritoriul român. A organizat și coordonat propaganda românească în străinătate și a susținut dezvoltarea culturală a românilor din Imperiul Habsburgic, pentru care a alocat sume importante din bugetul statului. Pentru a afirma individualitatea politică a statului român, a înființat agenții diplomatice la Constantinopol, Paris și Belgrad, iar în 8 august 1862 a creat ministerul de externe, care avea ca scop coordonarea întregii politici externe.

Noul stat românesc era prins între trei imperii- otoman, rus și austriac-, toate trei stăpânind teritorii locuite de români și fiind interesate, în grade diferite, să intervină în treburile românești. România lui Cuza nu dispunea de mijloacele eficace de rezistență. Domnul a sprijinit mișcările celor care se opuneau din interior celor trei imperii: polonezii în Rusia, ungurii în Austria, bulgarii și sârbii în Imperiul Otoman. Rusia sprijinise unirea Principatelor, convinsă că noul stat va gravita în orbita sa. În momentul în care a constatat că domnitorul se străduia să împiedice influența rusească, a hotărât să acționeze pentru a anula actul de la 24 ianuarie 1859 și a separa principatele. Percepția rusă era că România lui Cuza avea un potențial militar superior ponderii sale politice și că, prin sprijinul acordat mișcărilor național - revoluționare, a devenit un factor de instabilitate; în consecință, ea trebuia să dispară, revenindu-se la situația de dinainte de 1859.

În politica externă românească în timpul domniei lui Cuza, pe lângă țările din zonă, un loc de seamă l-au avut legăturile în acest domeniu cu Franța, care au cunoscut multiple forme, întrucât se considera „că nu trebuie cu nici un preț să lăsăm Franța să se răcească față de noi – scria Costache Negri domnitorului la 5/17 martie 1861, căci ea este, după părerea mea, singura putere pe care noi ne putem bizui cu adevărat”. Concomitent cu pregătirea cadrelor prin învățământul militar intern, începând chiar din anul 1859 au fost trimiși, sistematic, ofițeri, dintre cei mai buni, la studii în străinătate, îndeosebi în Franța, pentru specializare în diferite domenii; alții au fost trimiși în stagiul și pentru a lua parte la manevrele armatei franceze, iar o altă parte în țările în care se desfășurau operații militare – Algeria, Italia și S.U.A. etc. – în scopul de a-și însuși cele mai moderne procedee de luptă și de a face cunoștință cu diferite sisteme de pregătire militară.

De asemenea, au fost trimiși ofițeri la unele „stabilimente militare” în scopul de a studia diferite procese de fabricare a armamentului și munițiilor. În același timp, au fost traduse o serie de regulamente ale armatei franceze, referitoare la: serviciul interior, serviciul de garnizoană, serviciul de campanie, instrucția batalionului, regulamentul de administrație. La cererea guvernului român, Franța a trimis în România o misiune militară pentru a sprijini acțiunea de modernizare a armatei române, formată din ofițeri, subofițeri și maiștri. În același timp, Franța a sprijinit România pentru dotarea tinerei sale armate cu armament modern în epocă, spre această țară s-au îndreptat cu prioritate tinerii ofițeri pentru a se pregăti sau pentru a se specializa în renumitele școli de profil franceze de la Saint-Cyr, Saumur, Paris, ori școlile de aplicații de la Metz și Châlons. O altă direcție de pregătire a cadrelor ofițerești ale armatei române a fost participarea la acțiuni militare: o grupă de ofițeri români de diferite arme a fost trimisă pe lângă armata piemonteză care lupta împotriva trupelor austriece pentru eliberarea Italiei. Unii dintre aceștia, ca locotenentii Gheorghe Anghelescu și Ioan Algiu, care s-au distins în luptă, au fost decorați de regele Victor Emmanuel al II-lea. Se poate spune că domnitorul Alexandru Ioan Cuza a acționat energic pentru a-și îndeplini programul politic, în care erau cuprinse măsurile pentru constituirea structurilor statale unice după model occidental.

Proveniența militară a domnitorului i-a permis să acționeze cu competență pentru constituirea unei armate unice, după model occidental, cu deosebire francez, acordând prioritate dotării, instruirii dar și creării unor structuri necesare funcționării oștirii.

O măsură importantă pentru asigurarea sprijinului extern a fost desemnarea și trimiterea ca agent diplomatic la Paris a unui militar de carieră, locotenent- colonelul Ioan Alecsandri, fratele distinsului poet Vasile Alecsandri. Numit agent diplomatic al Moldovei la Paris și Londra printr-un decret din 26 iunie/7 august 1860, locotenent-colonelul Ioan Alecsandri, a îndeplinit și funcția de atașat militar până în februarie 1866, deși Principatele Unite încă nu erau independente, nu aveau calitatea de a deschide o reprezentanță diplomatică.

După lovitura de stat din 2 mai 1864, Ioan Alecsandri este însărcinat de guvernul român să explice guvernului englez cele petrecute, drept urmare, lordul Russel îi spune că, dacă principele Cuza se pune de acord cu Poarta, guvernul englez consideră dificultățile aplanate. Rusia, care nu știa că lovitura de stat avusese loc cu avizul francez, considera că se poate trece la o căimăcămie, având chiar un candidat agreat, Lascăr Catargiu, susținând că tratatele europene au fost încălcate de către Cuza. Ulterior, când a constatat că toate celelalte puteri garante au acceptat actul de la 2 mai, Rusia a fost nevoită să-l accepte și ea, iscăbind protocolul final din 16 iunie 1864. Domnitorul, în urma plebiscitului, se hotărăște să meargă în vizită la Constantinopol, unde primirea sultanului a întrecut în strălucire prima vizită a sa.

În acordul din 16 iunie se specifică: “Principatele Unite vor putea în viitor modifica și schimba legile care privesc ocârmuirea lor internă, cu concursul legal al tuturor puterilor statului și fără nici o intervenție externă, exceptându-se legăturile ce unesc Principatele cu Imperiul Otoman”. Acesta este un mare succes al lui Cuza!

BIBLIOGRAFIE

- Berindei, Dan, *Politica de alianță a Principatelor Unite (1859-1866)*, în *România și în politica de alianțe. Istorie și actualitate*, București, 1995
- Constantiniu, Florin, *O istorie sincera a poporului român*, ed. Univers Enciclopedic, București, 1997
- Giurescu, C. Constantin, *Viata si opera lui Cuza Voda*, Ed. Curtea Veche, Bucuresti, 2000
- Giurescu, C. Constantin, *Alexandru Ioan Cuza*, Editura Militară, București, 1973

FIȘĂ DE LUCRU

RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE

CLASA A VII-A

Prof. Ciobotenco Camelia
Școala Gimnazială Nr. 97, București

Competența generală:

4. Folosirea autonomă și responsabilă a instrumentelor necesare învățării permanente

Competența specifică vizată:

4.3. Folosirea perspectivelor multiple și a capacităților de analiză critică pentru luarea deciziilor pe bază de argumente și dovezi pertinente

După al Doilea Război Mondial, majoritatea țărilor implicate în război erau afectate de distrugeri. Clădirile de locuit, școlile, drumurile, spitalele, fabricile și terenurile agricole aveau nevoie de investiții considerabile și de multă muncă pentru a putea fi reconstruite sau refolosite.

În timpul conflictului au murit, după unele estimări, peste 60 de milioane de oameni (3% din populația planetei), dintre care circa 21-25 de milioane soldați, restul fiind civili. Dintre supraviețuitori, mulți au fugit din calea armatelor, devenind refugiați în propria țară sau în alte țări. De asemenea, un număr mare de prizonieri de război trebuiau eliberați și repatriați. Astfel, guvernele au fost nevoite să se implice în economie pentru a crea noi locuri de muncă pentru foștii soldați, în special prin ample proiecte de infrastructură (drumuri, poduri, baraje, căi ferate, tuneluri, porturi etc.)

(*Manul Istorie-clasa a VII-a*, editura CD PRESS, autori Stan Stoica, Dragoș Sebastian Becheru)

SARCINI DE LUCRU

Citiți cu atenție documentul (sursa):

„Puterea financiară a întreprinderilor era unul din factorii de dezvoltare, celălalt fiind dezvoltarea tehnologică, căci inovația a devenit arma decisivă a concurenței. Aceste eforturi au ca scop nu numai creșterea fără încetarea a descoperirilor științifice, ci și scurtarea drumului de la descoperirea științifică de dezvoltarea industrială: aceasta este trăsătura caracteristică a economiei moderne. Pentru a trece de la invenție la exploatarea acesteia au fost necesare: 112 de ani pentru fotografie, 56 de ani pentru telefon, 35 de ani pentru radio, 15 ani pentru radar, 12 ani pentru televiziune, 6 ani pentru bomba atomică, 5 ani pentru tranzistor, 3 ani pentru circuitul integrat.”

(J.J. Servan-Schreiber, *Provocarea americană*)

- 1) Menționați, pe baza sursei, o caracteristică a industriei în epoca relansării economiei mondiale.
- 3) Precizați, folosind informațiile din manual, două consecințe ale celui de-al II-lea Război Mondial.
- 2) Formulați o opinie personală referitoare la cauza reducerii perioadei de la cercetare cercetare la aplicare a unei descoperiri științifice.
- 3) Folosind diferite surse pentru a identifica alte două exemple, în afara celor precizate de sursă, privind descoperiri științifice, care au intrat în scurt timp în viața cotidiană.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU SĂNĂTATE LA PREȘCOLARI

Contanu Gina- Amalia
Grădinița Cu Program Prelungit Nr.34 – Brașov

Motto: „Sănătatea este darul cel mai frumos și mai bogat pe care natura știe să-l facă”.
(Michel de Montaigne)

Sănătatea este o „stare de bine, mentală și socială” și se manifestă ca abilitate de adaptare continuă la cererile de schimbare constantă și la stimulii mediului natural și social.

Educația pentru sănătate în grădiniță este necesar să se efectueze, începând din prima zi din grupa mică, deoarece, la vârste mici copiii dobândesc deprinderi și obiceiuri care sunt relevante pentru activitățile ulterioare. Aceasta este foarte importantă, în rândul preșcolarilor, aceștia trebuie să învețe și să respecte normele de igienă individuală și colectivă și de formare a unor deprinderi de viață sănătoasă.

Promovarea sănătății în rândul preșcolarilor prin oferire de informații despre regulile de igienă individuală și colectivă și de formare a unor deprinderi de viață sănătoasă, fundamentează conceptul de educație pentru sănătate.

Procesul de însușire a regulilor igienice, precum și a normelor de protecție a vieții proprii trebuie să pornească de la cunoașterea lor. Principalii factori care au impact asupra stării de sănătate sunt comportamente care descriu stilul de viață: alimentație echilibrată, practicarea exercițiului fizic, respectarea orelor de somn.

Cadrul didactic este cel care trebuie să-l familiarizeze pe preșcolar cu toate normele accesibile vârstei cu privire la: igiena alimentației, igiena îmbrăcăminte, igiena grădiniței, igiena locuinței, igiena mediului înconjurător, etc. Acesta trebuie să vizeze comportamentul preșcolarilor în situații cât mai variate folosind diferite mijloace și materiale didactice, pe tot parcursul demersului educațional. Mijloacele de realizare sunt cele utilizate în mod frecvent în procesul de educație în grădiniță: poezia, povestirea, observarea, desenul, cântecul, pictura, jocul etc. În urma desfășurării acestor activități, copiii trebuie să ajungă să dezvolte aptitudini, să-și însușească valori care să-i abilitizeze să facă alegeri concrete privind întreținerea stării de sănătate.

Scopul educației pentru sănătate în grădiniță este să asigure cunoștințele despre sănătate și formare a deprinderilor de viață sănătoasă adecvate vârstei preșcolare. Obiectivele unei astfel de educații vizează conștientizarea unor probleme de sănătate fizică, mentală și socială pe înțelesul copilului preșcolar.

Grădinița reprezintă cadrul instituționalizat adecvat educației pentru sănătate. Aici se pot conștientiza aspecte legate de sănătate și boală, se pot oferi cunoștințe minime adecvate vârstei și se pot forma deprinderi de viață sănătoasă. Grădinița joacă un rol important în instalarea unor obiceiuri alimentare care vor influența sănătatea copiilor.

A învăța copilul, de la vârsta cea mai fragedă să respecte regulile de igienă personală, să se obișnuiască cu un regim rațional de alimentație, înseamnă a rezolva în cea mai mare parte problema esențială a

formării comportamentului igienic dar trebuie incluse noțiuni și cunoștințe despre relațiile interumane și igiena acestora. Aceasta este definită ca stare de bine fizică, mentală și socială a fiecărei persoane.

La vârsta preșcolară, comportamentele sănatoase sunt învățate de către copil prin observarea și imitarea adulților apropiați, își formează atitudinile față de un stilul de viață sănătos. Adulții sunt furnizori ai oportunităților de petrecere a timpului liber și ai diversității alimentare. Părinții și educatorii sunt cei care conturează preferințele copiilor și atitudinile lor față de comportamentul alimentar, exercițiul fizic prin reacțiile pe care le exprimă. Exemplul dat de adulți și de copiii de vârstă mai mare este mai puternic decât cuvântul în modelarea comportamentului și personalității copilului. Promovarea obiceiurilor alimentare sănatoase încă din primii ani ai copilului rămân fixate pentru întreaga perioadă de existență a adultului.

Educația pentru sănătate în sens larg este reprezentată de toate experiențele de învățare care conduc la îmbunătățirea și menținere stării de sănătate. În sens restrâns, educația pentru sănătate implică dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale cu rol protector asupra sănătății și dezvoltarea unui stil de viață sănătos.

În procesul de însușire a regulilor igienice, importanță este succesiunea potrivită a acestora deoarece, numai astfel se asigură îndeplinirea lor cu ușurință. Pentru început se recomandă transmiterea unor reguli elementare, mai apropiate de viața copiilor și mai strâns legate de diferite cerințe ale regimului zilei, explicându-le apoi, treptat. Este necesar să se respecte particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, normele igienice având un caracter concret, iar însușirea lor făcându-se în mod conștient.

Dezvoltarea comportamentului alimentar pentru preșcolari, se caracterizează prin: *curiozitate* (întreabă de ce mazărea este verde, în loc să o mănânce, sunt fascinați de noile alimente); *scop* (preșcolarii mănâncă când le este foame și se concentrează asupra mesei și refuză mâncarea când s-au săturat sau nu le e foame); *fluctuanța* (apetitul copiilor crește după perioade de activitate intensă și scade când sunt obosiți sau entuziasmați, preferințele culinare se modifică de la o zi la alta); *dorința de companie* (preșcolarii doresc să mănânce împreună cu alți copii, de multe ori preferințele alimentare a celor din jur).

Dezvoltarea practicării exercițiului fizic are un rol esențial în dezvoltarea fizică, cognitivă și social emoțională a copilului. Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de activitățile în aer liber reprezintă un bun predictor pentru practicarea sistematică a exercițiului fizic în perioada imediat următoare, vârsta școlară și adolescență. La vârsta preșcolară, copiii au abilități motorii suficient dezvoltate și sunt capabili să meargă pe o bicicletă, să urce scările, să meargă pe vârfuri, să sară peste un obstacol, să arunce și să prindă o minge, să se îmbrace singuri, să folosească foarfecele, să deseneze sau să picteze o figură.

Toate acestea nu sunt eficiente fără exercițiul efectuat zilnic, supravegheat sistematic, controlat și evaluat obiectiv. Controlul trebuie însoțit de aprecierea verbală a acțiunilor, faptelor, comportării corecte, precum și sublinierea celor greșite.

Educația pentru sănătate a copiilor se poate realiza prin toate categoriile de activități de învățare din grădiniță. Activitățile de dezvoltare personală ne oferă, prin conținutul, structura și modul lor de organizare, multiple posibilități de realizare a educației pentru sănătate.

Grădinița este prima verigă a sistemului de învățământ care întreă în funcțiune în domeniul educației pentru sănătate, exercitând influențe educative menite să modeleze și care-și vor pune amprenta pe întreaga dinamică ulterioară a comportamentului individului.

Bibliografie

- Silvia Borțeanu et alii. Curriculum pentru învățământul preșcolar. Didactica Publishing House, 2009.
- Marcela Peneș. Igiena personală. Editura Ana, 2004.
- Alice Nichita, Mihaela Mitroi. Educația pentru sănătate. Editura Aramis, 2009.
- <https://abcdidactic.net>
- <https://www.gradinitebucuresti.ro>
- <https://gradinitaluidavid.ro>

<https://www.creeaza.com>

- <https://iteach.ro>

COMUNICAREA CA METODĂ DE REZOLVARE A CONFLICTELOR

Prof. Cristea Camelia-Ecaterina,
Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova

Comunicarea a reprezentat mereu una dintre modalitățile prin care au apărut și au fost întreținute contactele interumane și este imposibil să ne imaginăm că se poate trăi fără a discuta cu ceilalți semenii. Nici apartenența la un alt popor, respectiv utilizarea unei alte limbi sau imposibilitatea de a vorbi, (determinată de un handicap) nu au fost o piedică în calea comunicării, deoarece s-au găsit întotdeauna căi de înțelegere printr-unul sau alt limbaj, iar în acest context putem aminti limbile străine sau limbajul pentru surdo-muți. În același timp, modul de comunicare a dus la apariția unor contacte de prietenie, pe de o parte, iar pe de altă parte s-a ajuns, din păcate, uneori și la conflicte interumane, politice, soldate de multe ori cu conflicte militare nedorite.

Relații interumane există în toate domeniile, având în vedere că trăim în societate, de aceea în special în domeniul socio-uman, ca învățământul de exemplu, comunicarea este esențială atât între cadrele didactice, cât și între elevi și profesori, respectiv între elevi. Comunicarea interpersonală sau directă poate fi verbală sau non-verbală și presupune existența unui emițător, a unui receptor și a unui mesaj și a unui cod sau canal.

Comunicarea interpersonală în situația didactică are loc într-un anumit mediu, în școală sau într-un spațiu din afara școlii. Acest context poate bloca procesul de comunicare ducând la insuccesul acestuia. De aceea este important a studia factorii care pot inhiba procesul de comunicare. Este bine să cunoaștem pericolul potențial pe care îl reprezintă barierele în procesul comunicării, pentru a căuta soluții pentru diminuarea impactului lor asupra comunicării. În procesul didactic sunt implicați mai mulți participanți: profesori, elevi, părinți, comunitatea locală și de aceea este esențial, ca toți să aibă o comunicare pozitivă, pentru a atenua eventualele probleme apărute uneori din simpla neînțelegere a unor situații sau exprimări. Această relație este marcată de sentiment, de implicare afectivă și în acest context nu se poate realiza nimic fără comunicare între parteneri, pentru a realiza cooperarea și a rezolva situațiile conflictuale.

Scăderea eficienței în comunicare este determinată de o serie de factori precum implicarea negativă „Am avut o divergență cu profesorul și de atunci interpretez tot ceea ce spune ca fiind împotriva mea”; frica „Sunt așa de preocupat de ceea ce voi spune când voi fi ascultat încât nici nu pot să aud ceea ce spun colegii mei”; amenințarea „Dacă nu rezolvi problema vei fi pedepsit”; critica „Tu ești devină pentru rezulatele slabe la învățătură”; etichetarea „Ești mediocru”. Se adaugă stresul-oboșala, boala, probleme legate de relațiile interpersonale; prejudecăți-opiniile clădite fără a ține cont de fapte sau înainte de a cunoaște faptele; invadarea spațiului personal. Echilibrul sensibil al pubertății și al vârstei adolescente se adaugă la acești factori și trebuie luat mereu în considerare, când se lucrează cu elevii. Profesorul trebuie să fie în orice caz extrem de atent cu afirmațiile sale, să asculte activ problemele elevilor și să le fie un sfătuitor, atunci când aceștia îl solicită, considerându-l o persoană de încredere. În același timp profesorul joacă adesea rolul de mediator în cazul unor conflicte care apar în cadrul grupului clasei, între elevi. În acest caz, el trebuie să ia în considerare faptul că prin comunicare se pot

ajusta comportamentele individuale, se asigură coeziunea grupului, se păstrează existența ca grup într-o atmosferă liniștită, pașnică, potrivită studiului. Profesorul trebuie să asculte părerile mai multor elevi și abia apoi să ia o decizie, încercând atenuarea conflictului și evitând acutizarea, înrăutățirea situației prin decizia sa, care nu poate fi decât imparțială, ceea ce va crește încrederea elevilor în el și va contribui la o evoluție pozitivă a relației profesor-clasă.

Există în ultimul timp și o comunicare insuficientă între profesor și părinți, care, din diverse motive, nu mai găsesc timpul necesar, de a participa la ședințele săptămânale de consiliere sau cel puțin de a se informa prin telefon despre situația propriului copil. Această situație poate avea drept urmare formarea unei păreri greșite despre un anumit context sau despre o anumită persoană, iar profesorului nu îi rămâne decât să contacteze părinții elevului și să discute cu aceștia, păstrând aceeași atitudine de imparțialitate și de corectitudine, fără însă a amplifica un eventual conflict între elev și părinți, ci încercând prin talentul său psihologic și pedagogic să rezolve situația încordată.

Anticiparea corectă a comportamentului celuilalt și înlăturarea obstacolelor asigură o comunicare empatică reușită. O condiție a comunicării reale și sincere este empatia, capacitatea de a ne plasa în situații apartenenței de dialog. În activitatea didactică relația profesor-elev nu este o confruntare a vanităților și a orgoliilor personale, ci presupune crearea unei atmosfere deschise în care să predomină înțelegerea și sinceritatea. Cu cât manifestă mai multă răbdare și înțelegere, cu cât se arată dispus să îi asculte pe elevi și problemele lor, are doar de câștigat, construind o relație benefică procesului didactic, în care nimeni nu are preocupări decât legate de formare și studiu și nu de certuri și discuții contradictorii, iar toleranța are o importanță deosebită în acest caz. Activitățile de predare ale profesorilor care manifestă calități empatică și care asigură un sistem de relații interpersonale sincere și reale se caracterizează printr-un grad ridicat de eficacitate. Aceștia oferă modele pe care elevii le asimilează, iar efectele pozitive se reflectă la nivelul învățăturii și dezvoltării acestora. Este unanim recunoscut faptul că mai degrabă o relație are de câștigat prin implicarea pozitivă, cooperantă a participanților, iar o relație conflictuală nu poate avea rezultate pozitive în evoluția ei. În acest sens colaborarea între elevi și între elevi și profesor este importantă și în derularea unor activități extracurriculare, având drept rezultat îmbunătățirea relației și apropierea ei. Orice problemă are o rezolvare, dacă se dorește și dacă se comunică, pentru a lămuri neînțelegerile apărute și cu cât profesorul se apropie mai mult de elevii săi, poate afla mai multe lucruri despre problemele lor și își poate modifica stilul de comunicare astfel încât să sprijine elevul să depășească situația în care se află și care poate să stea la baza izbucnirii unui conflict.

Pe de altă parte, profesorul trebuie să aibă o comunicare permanentă cu ceilalți profesori, iar proiectele de colaborare și activitatea didactică în general se bazează pe o relație pozitivă, care asigură un climat de interdisciplinaritate, în care scopul tuturor este acela de a avea colaborarea elevilor în procesul didactic. Relațiile interprofesionale sunt un exemplu pentru grupul elevilor, așa cum fiecare profesor este un exemplu pentru elevi individual, acesta este o dovadă a capacității de comunicare între cadrele didactice. În cazul în care un profesor are conflicte cu ceilalți parteneri din corpul profesoral, nu comunică deloc, elevii nu pot decât să își formeze o părere negativă despre acesta, menită să îi îndepărteze de acesta și de actul didactic și nici nu are decât o contribuție negativă asupra procesului școlar și extrașcolar.

Totalitatea relațiilor interumane care fundamentează societatea, sociabilitatea, solidaritatea și acțiunea colectivă presupun un proces de comunicare tolerantă și constructivă, deoarece omul este o

ființă socială, comunicațională, a cărei existență depinde de raporturile sale cu ceilalți membri ai societății. Fiecare profesor trebuie să găsească modalitatea cea mai potrivită de a comunica, de a interacționa verbal și non-verbal cu elevii, cu părinții și cu colegii, pentru a stabili contacte benefice desfășurării procesului didactic și nu relații, care să împiedice activitatea didactică.

Stephen R. Covey afirmă „Încercați mai întâi să înțelegeți ...și pe urmă să fiți înțeleși”, concluzie la care poate spune că am ajuns în analiza comportamentului unui cadru didactic și consider că fiecare dintre noi ar trebui să aibă în vedere respectarea acestei convingeri, pentru a obține cele mai bune rezultate în activitatea sa.

Bibliografie:

- 1.Dinu, M.- „Comunicarea”, Ed. Științifică, București, 1997;
- 2.Pânișoara, O.I.- „Comunicarea eficientă”, Ed. Polirom, Iași, 2000;
- 3.Rotariu, T., Iluț, P.- „Sociologie”, Ed. Mesagerul, Cluj-Napoca, 1995.

METODE DE RECEPTARE A LITERATURII ÎN CADRUL CERCULUI DE LECTURĂ

Autor: Profesor Dima Mariana Roxana

Școala Gimnazială „Moise Vasilescu” Olteni

Metoda este un plan de acțiune, o succesiune de operații realizate în vederea atingerii unui scop. Coordonatorul activității trebuie să folosească metodele ca pe un instrument de lucru în activitatea de cunoaștere și de formare a abilităților elevilor. În sens larg, metodele sunt tehnici de care profesorul și elevii se folosesc pentru efectuarea acțiunii de predare-învățare; ele asigură realizarea în practică a unei activități proiectate mintal, conform unei strategii didactice combinate. (Ilie, 2008, p.54)

Există două tipuri de metode: metode tradiționale și metode moderne.

Din metodele clasice sau tradiționale, amintim : expunerea, conversația, exercițiul, demonstrația.

Din metodele moderne, menționăm: problematizarea, expunerea însoțită de mijloace tehnice, modelarea, algoritimizarea, instruirea programată, brainstorming.

O metodă tradițională des utilizată la orele de literatură este lucrul cu manualul. Aceasta este o metodă clasică ce constă în formarea priceperilor și deprinderilor necesare în vederea utilizării corecte și eficiente a cărților (Nicola, 1994, p.21)

Metoda poate fi utilizată în toate tipurile de lecții familiarizându-i pe elevi cu tehnica folosirii unei cărți de orice fel.

Fiecare perioadă este importantă deoarece este necesar ca elevul să treacă prin fiecare. Este de remarcat faptul că un elev care se apucă să lectureze după faza de alfabetizare va trece prin toate fazele menționate mai sus. Acest aspect va conduce, desigur, la formarea capacității de comprehensiune a unei opere literare. Poate vă întrebați cu ce îl ajută asta pe adultul în devenire? Este demonstrat faptul că îmbogățirea vocabularului fiecăruia nu se poate realiza decât citind. Lectura îl ajută pe adultul în devenire să fie mai înțelegător, să gândească și să rezolve anumite probleme rațional. Dobândind abilitatea de a înțelege textele literare, ne va ajuta să înțelegem mult mai repede situațiile din viața de zi cu zi.

Fiecare dintre noi adoptă un stil diferit de lectură: lectura lentă, rapidă, critică, explicativă, însă cea mai potrivită este lectura liniară, de la începutul operei până la sfârșit, cu o atenție constantă.

Analiza literară este bazată surprinderea unei realități și apoi comentarea, interpretarea elementelor care constituie secvența respectivă. Desigur că acest tip de activitate necesită o pregătire în prealabil, profesorul trebuie să caute secvențe potrivite și adaptate la nivelul clasei de elevi, dar și timpul acordat unei astfel de activități nu este mereu de ajuns. Recomand utilizarea analizei literare în cadrul Cercului de lectură, unde timpul este mai permisiv și se pot realiza activități diversificate utilizând metoda lecturii. Se poate face o analiză literară pe text, spre exemplu la clasa a V-a, *Basmul*, elevii vor învăța să analizeze câte o secvență din operă cu scopul de a înțelege ceea ce transmite acesta. Se poate realiza o activitate bazată pe conversația problematizată pe baza textului *Stan Bolovan*, în urma căreia elevii pot valorifica informațiile utilizându-le mai apoi într-o analiză literară.

Conversația este o metodă tradițională care constă în valorificarea răspunsurilor, o metodă interogativă, care are un rol foarte important în studierea literaturii române. Este de preferabil să transformăm conversația tradițională, în una problematizată, conducându-i pe elevi, cu întrebările potrivite, să descopere singuri adevăruri, realități. Acest tip de conversație socratică, are drept scop descoperirea de noi adevăruri pe baza valorificării propriei experiențe. Este o metodă esențială în studierea literaturii și des utilizată în cadrul orelor pentru studierea fenomenului literar. Se poate utiliza la clasa a V-a, în cadrul orei de studiere a basmului *Stan Bolovan* după etapa de prelectură și lectură a textului, înainte de identificarea ideilor principale. Profesorul le va adresa elevilor întrebări referitoare la text: „Care este personajul principal?”, „Unde se petrece acțiunea?”, „Ce a făcut personajul?”, etc. În acest fel, elevilor le va fi mai ușor să stabilească în minte o serie de idei și eventual să clarifice unele nelămuriri pe care le pot avea în legătură cu textul. De asemenea, profesorul trebuie să adreseze elevilor întrebări precise, concise, accesibile, de evitat întrebări cu răspunsuri la alegere și trebuie să acorde elevilor timp suficient pentru formularea răspunsului. Metoda conversației poate fi utilizată și în cadrul activităților extracurriculare prin excursiile literare, cercuri literare sau cenecluri.

O altă metodă des utilizată la orele de literatură este expunerea, care constă în transmiterea directă a unui volum de cunoștințe. Este o metodă tradițională și controversată, deoarece aduce multe dezavantaje determinând superficialitatea, transmițând cunoștințe „de-a gata”, relația dintre profesor-

elev rămânând unilaterală, fără posibilități de interacțiuni. Putem reduce aceste dezavantaje utilizând această metodă cu diferite mijloace adecvate și a procedeeleor demonstrative: scene de film, care să dinamizeze imaginația. În cadrul cercului de lectură este de preferabil ca metoda expunerii să fie utilizată cât mai puțin de către profesor. Poate fi utilizată de către elevi în diferite expuneri pe care le fac, în mod frontal, în fața celorlalți participanți. Elevii pot folosi cu succes procedee ale dialogului oratoric, pot adresa întrebări de sondaj de opinie cu scopul declanșării unui schimb de păreri. În cadrul cercului de lectură un elev poate citi în fața celorlalți un pasaj dintr-o carte, urmând că apoi chiar el să conducă activitatea spre o dezbatere, utilizând metoda conversației.

O formă a expunerii, utilizată în cadrul orelor de literatură, dar și în cadrul Cercului de lectură, este povestirea. În cadrul cercului, elevii pot povești pe scurt o carte citită și poate argumenta dacă o poate recomanda și celorlalți. O metodă ce poate fi folosită în cadrul Cercului de lectură, la clasele a VII-a și a VIII-a, poate fi expunerea cu oponent, o metodă dramatizată ce poate fi aplicată de profesor și oponent-un elev, sau doi elevi. În acest fel, expunerea ia forma unui spectacol didactic.

Metode moderne utilizate în cadrul cercului de lectură:

Este recomandat ca în cadrul studierii disciplinei Limba și literatura română să se utilizeze cât mai mult metodele moderne, aplicate atât în lecții mixte cât și în lecții de recapitulare sau sistematizare, sau în lecții de predare de noi cunoștințe. În cadrul cercului de lectură este bine ca activitățile realizate să se bazeze pe îmbinarea unor metode și procedee cu scopul de a realiza activități cât mai plăcute de elevi.

Este de menționat faptul că cercul de lectură este opțional și că elevii participă doar dacă vor. Așa că, profesorul trebuie să îi atragă pe elevi prin activități cât mai antrenante. Dintre metodele moderne pe care le putem aplica pentru studiul în amănunt al unei opere literare, amintim: brainstorming-ul, dezbateră, explozia stelară, cubul, cvintetul, ciorchinele etc. Putem folosi cercul de lectură pentru studiul în amănunt al unei opere literare, numărul de ore alocat studierii unei opere fiind relativ mic.

Deci, în cadrul cercului putem realiza activități care să îi ajute pe elevi să înțeleagă un text literar. De exemplu, studierea fantasticului la clasa a VII-a necesită o atenție sporită din partea cadrului didactic, care trebuie să îi introducă pe elevi într-un univers nou. La clasa a VII-a se studiază nuvela fantastică

Moara lui Călfar și pe lângă lectura propriu-zisă, elevilor trebuie să li se țină o prelegere despre lumea fantastică. Suplimentar, elevii, alături de profesor, pot descoperi caracteristicile prozei fantastice prin diferite prezentări pe care le poate face în prealabil coordonatorul activității. Se pot prezenta citate din diferite studii despre fantastic, spre exemplu se poate cita din *Introducere în literatura fantastică* de Tzvetan Todorov, pentru care fantasticul reprezintă „o ezitare încercată în față unui eveniment supranatural”. Se pot face dezbateri despre morala nuvelei fantastice iar elevii pot fi puși în situații reale, pot purta discuții libere despre cât de important este să ne păstrăm pacea interioară, în detrimentul bucuriilor iluzorii.

Explozia stelară este o metodă des utilizată în cadrul orelor de literatură, care poate fi folosită și în cadrul cercului. Elevii pot descoperi, răspunzând la întrebări (ce?, cine?, ce face?, unde?, când?, cum?), acțiunea unei cărți citite. Ideea se scrie pe o foaie de hârtie așezată pe flipchart, sau pe tablă, apoi se înșiră cât mai multe întrebări care au legătură cu conceptul. Întrebările uzuale, menționate anterior, pot da naștere altor întrebări, chiar surprinzătoare. De exemplu, la clasa a V-a „Imaginați-vă o serie de întrebări care să aibă legătură cu personajul dintr-o schiță studiată”.

Una dintre cele mai aplicate metode la activitățile organizate în cadrul cercului de lectură, este dramatizarea. O trăsătură importantă a acestei metode este că dezvoltă capacitatea de empatie a elevilor, ei trăind cu multă intensitate faptele prezentate în timpul jocului. Dramatizarea îi ajută să trateze stările conflictuale, și tratează convingerile personajului ca și când ar fi ale lor. Dezavantajul major al acestei metode este că la orele de literatură nu este suficient timp alocat dramatizării, însă o putem aplica în cadrul întâlnirilor de la cercul de lectură.

De exemplu, elevii de la clasele a V-a și a VI-a pot citi pe roluri schițele lui Caragiale, iar elevii claselor a VI-a și a VII-a pot „juca” dramatizări complexe, cu recuzită și decor. La clasa a VII-a elevii pot dramatiza textul *Vrem să dăruim o fereastră* de Matei Vișniec. În acest fel elevii se pun în locul personajelor, care sunt copii ca și ei, le trăiesc emoțiile și aspirațiile. În acest fel, opera este percepută altfel de către elevi, trăind cu intensitate faptele.

În concluzie, este foarte important să utilizăm metode variate de transmitere a informațiilor într-un mod cat mai atractiv care să conducă la finalitatea cu succes a actului instructiv-educativ.

FORME DE REALIZARE A ACTIVITĂȚILOR MATEMATICE

Autor: Profesor Drăgan Teodora

Grădinița cu P.P. Nr 22 Sibiu

1. Jocul didactic matematic

Jocurile logice fundamentează primele cunoștințe matematice ale copiilor și elemente de logică matematică. Ele contribuie la realizarea proceselor de abstractizare și generalizare a cunoștințelor și, pe această bază, la o mai reală apropiere a copiilor de primele noțiuni matematice, menite să le faciliteze înțelegerea noțiunii de număr și a operațiilor cu numere care se vor studia în școală.

Jocul logic se fundamentează pe elemente din teoria mulțimilor și pe logică, elemente de bază în asimilarea ulterioară a noțiunilor matematice, urmărind dezvoltarea capacității de a gândi logic, de a opera cu structuri și operații logice.

În jocul logic crește numărul de condiții și cerințe de care copilul trebuie să țină seama, respectarea și cunoașterea acestora fiind esențiale pentru realizarea jocului.

Scopul jocului logic este de a-i înzestra pe copii cu noțiuni logice simple și polivalente, ajutându-i să înțeleagă problemele realității înconjurătoare, să exprime judecăți și raționamente într-un limbaj simplu, familiar. În desfășurarea jocurilor logice, se utilizează truse de piese ale căror caracteristici sunt de formă, mărime, culoare, grosime și se disting cu ușurință.

Exemplu

Dirijarea învățării:

Explicarea jocului. Grupa este împărțită în două echipe. Câte un copil de la fiecare echipă va veni la tablă, își va alege o planșă, va crea problema și o va rezolva prin afișarea cifrelor și simbolurilor matematice corespunzătoare. Copilul ales este ajutat de colegii din echipa lui. Dacă răspunsul este corect, copilul este aplaudat iar echipa va primi o bulină roșie.

Desfășurarea jocului de probă. Un copil va demonstra compunerea unei probleme pe baza unei planșe și rezolvarea ei. Exemplu: **Șapte ursuleți se joacă. Din tufiș mai vine un ursuleț. Câți ursuleți se joacă acum cu mingea? $7+1=8$**

Obținerea performanței:

Desfășurarea jocului. Vor fi compuse 2-3 probleme de către copiii din fiecare echipă. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze, iar cele incomplete sau incorecte vor fi completate sau corectate de către colegi.

Asigurarea retenției și a transferului:

Complicarea jocului - Varianta 1

Educatorea va afișa pe tabla magnetică o operație de adunare sau scădere iar copiii vor avea ca sarcină să aleagă siluete de animale și să creeze enunțul.

Exemplu: Dacă pe tablă apare enunțul: $8+1=9$, copiii pot lua siluete de rățuște, iar problema poate avea următorul enunț: **Pe lac sunt 5 rățuște. Din tufiș mai apare una. Câte rățuște sunt acum pe lac?**

Complicarea jocului - Varianta 2.

Se realizează cu ajutorul problemelor matematice în versuri. Copiii rezolvă problema la tăblițele magnetice individuale. Pt. fiecare echipă, vor fi adresate 2 probleme în versuri:

a) „Nicușor are opt pești, Mihai încă doi. Socotiți acum voi câți au amândoi?” ... 10

b) "Nouă oameni de zăpadă erau la noi în ogradă soarele a răsărit și pe unul l-a topit. Câți au mai rămas?Doar" ... 8.

2. Jocul logico-matematic

Jocurile logice fundamentează primele cunoștințe matematice ale copiilor și elemente de logică matematică. Ele contribuie la realizarea proceselor de abstractizare și generalizare a cunoștințelor și, pe această bază, la o mai reală apropiere a copiilor de primele noțiuni matematice, menite să le faciliteze Înțelegerea noțiunii de număr și a operațiilor cu numere care se vor studia în școală.

Jocul logic se fundamentează pe elemente din teoria mulțimilor și pe logică, elemente de bază În asimilarea ulterioară a noțiunilor matematice, urmărind dezvoltarea capacității de a gândi logic, de a opera cu structuri și operații logice.

În jocul logic crește numărul de condiții și cerințe de care copilul trebuie să țină seama, respectarea și cunoașterea acestora fiind esențiale pentru realizarea jocului.

Scopul jocului logic este de a-i înzestra pe copii cu noțiuni logice simple și polivalente, ajutându-i să înțeleagă problemele realității înconjurătoare, să exprime judecăți și raționamente într-un limbaj simplu, familiar. În desfășurarea jocurilor logice, se utilizează truse de piese ale căror caracteristici sunt de formă, mărime, culoare, grosime și se disting cu ușurință.

Exemplu:

Dirijarea învățării:

Explicarea jocului Copilul spre care se îndreaptă mingea aruncată de educatoare o ia, vine la masă, alege o piesă și spune ce Înșușiri are. De exemplu: „Acesta este un pătrat, mare, albastru și subțire”. Alt copil, ales de primul, va preciza ce atribute nu are. De exemplu: „Nu este cerc, dreptunghi, triunghi, nu este mic, nu este roșu sau galben, nu este gros”.

Desfășurarea jocului de probă Doi copii vor demonstra descrierea unei piese, prin precizarea atributelor și cu ajutorul negațiilor.

Obținerea performanței:

Desfășurarea jocului Vor fi descrise mai multe piese. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze, iar cele incomplete sau incorecte vor fi completate sau corectate de către colegi.

Complicarea jocului Copiii se așază în perechi, față în față, în două cercuri concentrice. Copiii din cercul din interior primesc câte o piesă. Câte un copil din interior va spune cum este această piesă. Perechea lui va preciza ce atribute nu are această piesă. Perechile care răspund corect sunt recompensate cu figuri geometrice.

Asigurarea retenției și a transferului:

Complicarea jocului Copiii se așază în perechi, față în față, în două cercuri concentrice. Copiii din cercul din interior primesc câte o piesă. Câte un copil din interior va spune cum este această piesă. Perechea lui va preciza ce atribute nu are această piesă. Perechile care răspund corect sunt recompensate cu figuri geometrice. După ce toate perechile au răspuns, copiii din cercul exterior se deplasează cu un scaun spre stânga și jocul continuă.

EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Fătu Anișoara

Școala Gimn. „Maica Domnului”

Sănătatea înseamnă **menținerea unei stări de bine din punct de vedere fizic, mental și social.**

Se tot vorbește de un stil de viață sănătos. Ce este un stil de viață sănătos?

Un stil de viață sănătos este **un mod natural și armonios de a trăi.** Aceasta presupune să eviți toate acele comportamente care pot dăuna în orice fel stării tale de sănătate: consumul de substanțe nocive, alimentația nesănătoasă, lipsa exercițiului fizic, stresul, abuzul și violența de orice fel.

Câteva metode pe care le-am folosit cu succes la clasă în predarea opționalului „**Educație pentru sănătate**”.

✧ **Energizer** sau activități de încălzire a grupului de elevi. Acestea pot fi propuse imediat după desfășurarea unei activități introductive, pentru a activa participanții. De asemenea, învățătorul selectează conținutul acestei activități în legătură cu tema lecției și astfel află cunoștințele și deprinderile pe care le au elevii în legătură cu tema ce urmează a fi abordată. Ca o regulă, este indicat ca o activitate de energizare să nu dureze mai mult de 5 minute, să nu extenueze elevii.

Exemple:

➤ Clasele I – II

Tema: Starea de sănătate și boala

ENERGIZER - „**RIDICĂ-TE SAU STAI JOS!**”

SCOP: Introducerea elevilor în tematica educației pentru sănătate într-o manieră prietenoasă și de joc.

PROCEDEU:

- ✧ Elevii sunt informați că li se va citi o listă de afirmații legate de sănătate.
- ✧ Când afirmația li se potrivește trebuie să se ridice în picioare.

PROCESARE:

- ✧ Se trag concluzii.
- ✧ Li se explică că nu facem totul pentru un comportament preventiv și sănătos.
- ✧ Se accentuează importanța educației pentru sănătate.

LISTĂ DE AFIRMAȚII

1. Mă spăl întotdeauna pe mâini înainte de masă.
2. Mă spăl pe dinți de cel puțin două ori pe zi.
3. Mănânc întotdeauna fructele și legumele spălate
4. Merg la dentist la control de cel puțin două ori pe an.
5. Mănânc multe cereale, fructe și legume.
6. Beau apă și sucuri naturale nu coca-cola.
7. Consum dulciuri puține.
8. După ce alerg nu beau apă rece.
9. Când strănut folosesc batista.
10. Mănânc rar snack-uri, hot-dog și hamburgeri.

Tema: Sănătatea alimentației**ENERGIZER : UN VÂNT RECE BATE...**

Scop: Creșterea nivelului de energie în grup, răspuns sincer la întrebări și dobândirea încrederii în ceilalți membrii ai grupului.

Materiale: scaune pentru participanți, mai puțin cu un scaun față de numărul participanților.

Metodologie: lucru în grup mare;

Procedeu: Scaunele se așează în cerc.

Cel care stă în mijloc începe o propoziție cu „Un vânt rece bate pentru cei care...” și continuă cu ceva care este adecvat în ceea ce-l privește și care se potrivește cu alte persoane din grup. Toți copiii care corespund afirmației făcute se ridică imediat de pe scaun și găsesc un alt scaun pe care să se așeze, ca și cel care a spus afirmația.

Exemple: **Un vânt rece bate pentru cei care...**

- respectă mesele principale.
- mănâncă multe fructe și legume.
- consumă multe dulciuri.
- beau apă rece după ora de educație fizică.
- mănâncă cereale.
- citesc termenul de garanție al produselor când le cumpără.
- mănâncă numai ce le place.
- spală fructele și legumele înainte de ale consuma.
- beau apă și sucuri naturale.
- păstrează curățenia în camera de alimente.

Să nu uităm nici o clipă că „**sănătatea este cea mai depreț avuție**” și să le oferim elevilor noștri pe lângă cheia care deschide taina cititului și scrisului și cheia care să le ofere un **stil de viață sănătos**.

BIBLIOGRAFIE

- Programe școlare pentru disciplina opțională „**Educație prntru sănătate**”- 2004 –ED. de M.E.C.;
- Programul național de educație pentru sănătate în Școala Românească – Caietul participantului Ed. M.E.C. și Fundația Tineri pentru Tineri;
- Educația pentru sănătate în Școala Românească – Ed. de M.E.C.;
- Stil de viață sănătos – Ed. de Institutul de Sănătate Publică București și Ministerul Sănătății;
- Stilul de viață și sănătatea – Ed.B.B.C. Europe;
- Activități transdisciplinare – Ghid pentru învățători- Mirela Mihăiescu, Anița Dulman, Claudia Mihai, Ed. Radical 2005 .

Trecut și prezent istoric în orașul Slatina-studiu de caz

Gagiu Alina,
Colegiul Național „Ion Minulescu” Slatina

Perioada antică

Stadiul avansat de dezvoltare al societății geto-dacice locale a condus la stabilirea unor intense legături comerciale cu lumea greco-macedoneană iar, mai târziu, romană, relevate și prin descoperirile numismatice. Drept exemplu vin monedele emise de regele Macedoniei, Filip II (359-336) și denari romani republicani, descoperite în oraș. Tot la Slatina a apărut unul dintre cele mai mari tezaure de monede geto-dacice, format din aproximativ 6000 de piese, publicat de Cezar Bolliac. Este cunoscut faptul că după primul război daco-roman (101-102), majoritatea teritoriilor sud-carpătice a fost inclusă în provincia Moesia Inferior. După constituirea provinciei Dacia (106), teritoriul respectiv s-a aflat sub controlul direct al Imperiului roman. De-a lungul timpului, pe teritoriul Slatinei, au fost recoltate descoperiri romane, cum ar fi: arme, statuete, iar în așezarea de pe Valea Sopotului au apărut și resturile unei fundații construită din cărămizi romane. Acestea sunt mărturii ce susțin puternica romanizare a dacilor liberi dintre limesuri (alutan și transalutan). În anul 1874, în împrejurimile Slatinei a fost scos la iveală un important tezaur monetar roman, compus din 2250 denari, ce cuprindea emisiuni începând de la Galba (68-69) până la Commodus (180-192), iar la poalele Grădiștei a apărut o monedă de la Gordian (238-244). Continuitatea dacilor liberi de locuire a unui spațiu neintegrat în Imperiul roman într-o formă organizată, însă puternic influențat de romanitate (astfel încât poate fi apreciat drept un teritoriu latinofon), este pe deplin argumentată de aspectul cultural Chilia-Militari, dezvoltat din faza târzie a „La Tèneului” geto-dacic pe care s-a grefat, prin diverse aspecte, o romanizare intensă. Așezări de tip Militari-Chilia din secolele II î.Hr. - IV î.Hr., au fost descoperite la Strehareț (în vecinătatea Colegiului Național „Carol I”) și în Cireașov, în punctele „Leasă” și „Săliște”. După retragerea ocupației romane din Dacia (271 d.Hr.) rămâne în urmă o populație autohtonă, daco-romană, care sprijinindu-se pe romanitate și creștinism, a ținut piept valului populațiilor migratoare, păstrându-și identitatea peste secole. În contextul generalizării vieții rurale, comunitatea rurală existentă se va organiza în obști teritoriale sau romanii populare (cum sunt cunoscute în tradiția noastră istorică), reprezentând nuclee solide demografice, lingvistice și de cultură romană. La Ipotești, în apropiere de Slatina, a fost identificat pentru prima dată conținutul unei atare obști romane care a fost îmbogățită ulterior cu alte descoperiri similare. Acestea aparțin culturii Ipotești - Căndești - Ciurel, creată de populațiile autohtone în secolele V - VII. Descoperirile din așezarea de pe Valea Sopotului evidențiază ocupațiile și meșteșugurile unei populații sedentare: agricultura, creșterea animalelor, olăritul, fierăritul, torsul sau țesutul. Mărturiile creștine existente în arealul de locuire (de exemplu opaițul de factură bizantină) argumentează continuitatea de locuire și legături strânse cu civilizația romano-bizantină și apoi bizantină, centrul de difuzare a creștinismului.

Evul Mediu

Apărută din timpuri străvechi, așezarea de pe Valea Sopotului, datorită sporului natural al populației și oportunităților create de întretăierea unor importante drumuri comerciale la Slatina („drumul cerii”, „oilor” sau al „buților”), se extinde pe dealurile vecine și spre Valea Oltului. Descoperirile de monede bizantine, venețiene, sârbești din secolele XI – XIII justifică importanța comercială a așezării, chiar înaintea primei sale mențiuni documentare.

Prima referire la numele Slatina se găsește la 20 ianuarie 1368 în privilegiul comercial acordat de Vladislav I Vlaicu negustorilor de la Brașov, ca loc de vamă internă la primul vad din câmpie al Oltului, punct obligatoriu de trecere a carelor cu mărfuri peste Olt. În iunie 1522, Radu de la Afumați i-a învins pe otomani într-o luptă purtată la Slatina.

Epoca modernă

Strada București, cu Grand Hotel Regal din Slatina, actuala stradă Lipscani

În timpul Revoluției de la 1821, Tudor I-a întâlnit la Slatina pe Iancu Jianu, conducătorul haiducilor.

La începutul secolului XX, Slatina era un mic târg de provincie așezat în imediata apropiere a râului Olt, între Dealul Grădiște și ceea ce este cunoscut astăzi ca orașul nou. Se păstrează încă numeroase clădiri din acea perioadă: Grand Hotel Regal, Școala de Fete, Catedrala Ionașcu, Cofetăria Minerva și alte 50 de clădiri istorice incluse în patrimoniul național. Acestea vor intra într-un proces de recondiționare și refacere începând cu 2010 [1]. După instalarea regimului comunist în România, fața orașului a fost schimbată în totalitate fiind construite noi cartiere muncitorești precum Steaua Roșie, Progresul I, II, III, Crișan, Tunari, etc. Tot atunci au fost construite cele 55 de blocuri turn, dar și fabrici precum Uzina de Aluminiu (actuala Alro), Întreprinderea de Prelucrare a Aluminiului (fosta Alprom), Întreprinderea de Țevi (actuala Artrom), Electrocarbon, Rulmenți și Utalim.

Stemă

Stema orașului

Stema a fost adoptată prin Hotărârea Guvernului nr. 1368 din 10 noiembrie 2005 și publicată în Monitorul Oficial nr. 1019 din 17 noiembrie 2005. Stema municipiului Slatina se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat. În partea superioară, în câmp albastru, se află un turn crenelat, de argint, cu o poartă neagră arcuită și zăbreliță, dotat cu trei ferestre negre, însoțit de un soare în dreapta și de o semilună crai-nou în stânga, ambele de aur. În partea inferioară, în câmp roșu, se află un pod de aur, cu trei deschideri și o balustradă metalică cu cinci arce, peste unde de argint, umbrite negru, ieșind din vârful scutului. Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu șapte turnuri crenelate (coroana murală cu 7 turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de municipiu, reședință de județ). Turnul simbolizează punctul de pază și vamă al localității, fapt menționat într-un act oficial emis de Vlaicu Vodă în anul 1368 pentru negustorii brașoveni. Cele două astre, soarele și luna, care flanchează turnul, semnifică lumină, fertilitate, libertate, respectiv veșnicie, creștere și cunoaștere. Podul peste râul Olt reprezintă importanța localității în traficul comercial și de călători.

Personalități marcante Slatina

Barbu Paris Mumuleanu (1794-1836), poet român.

Eugen Ionescu- scriitor.

Ion Minulescu- poet, scriitor și journalist.

Nicolae Titulescu- diplomat, ministru al Afacerilor Externe și președinte al Ligii Națiunilor.

Spiru Vergulescu- Pictor.

Vlad Craioveanu- realizator emisiuni radio și TV.

Petre S.Aurelian (1883-1909), academician, economist, agronom, om politic.

Dumitru Caracostea (1879-1964), academician, filolog, critic și istoric literar, folclorist.

Gheorghe Craioveanu, Claudiu Niculescu, Răzvan Raț, Ion Dănciulescu- fotbaliști.

Cristian Gheorghisor- pugilist.

Bibliografie:

1.Istoria orașului Slatina, George Poboran, Editura Constantinescu, 1908.

2.Monografia municipiului Slatina, Sofia Gina Niță, Editura Didactic Pres, 2007.

3.Wikipedia: Slatina, hartă interactivă.

4.Slatina, 28-29 iunie 1969, Studii, Referate și Comunicări, comisia pentru cultură și artă a județului Olt, 1969.

Slatina, o pagină de istorie locală-studiu de caz

Gagiu Alina,
Colegiul Național „Ion Minulescu”, Slatina

Slatina este municipiul de reședință al județului Olt, Muntenia, România, format din localitățile componente Cireașov și Slatina (reședința). Orașul este situat în sudul României, pe malul stâng al râului Olt în regiunea istorică Muntenia, în zona de contact dintre Podișul Getic și Câmpia Română. Slatina are o populație de 70.293 de locuitori, fiind un important centru industrial. Având o istorie de 650 de ani și un centru istoric conservat, orașul deține un important rol cultural în județ. Emblema orașului este podul peste râu.

Etimologie

Există păreri împărțite cu privire la proveniența numelui orașului. O primă variantă sugerează că numele Slatina este de origine slavă, derivând din cuvintele „slam” (pământ) și „tina” (sărat); astfel numele s-ar traduce prin „pământ sărat”, „sărătură”, „apă sărată”, care se referă la apa râului Olt. Această ipoteză pare să fie argumentată de toponimia slavă a unor zone din oraș și din împrejurimi, precum și a unor localități din apropiere (Obrocari - azi strada Tudor Vladimirescu, Dealul Grădiștea, Clocociov, Dobrotinet, Milcov, Brebeni, Sopot, Teslui etc.). Tot în favoarea acestei ipoteze vin consemnările istoricului A.D. Xenopol, care vorbește despre slavi ca populație migratoare: „între anii 500-600, slavii locuiau în regiunile înconjurătoare munților Daciei pe dinafara (se înțelege că până la Slatina sau și mai jos...)” O a doua ipoteză susține că numele orașului provine din limba latină arhaică: „Salaatina”, „Salatina”, „Slatina” - rezultând așadar că orașul Slatina poartă numele coloniei romane instalată cândva aici.

Istorie

Origini

Relieful, clima, rețeaua hidrografică, fauna sau flora au avut, din cele mai vechi timpuri, o importantă influență în apariția și dezvoltarea așezărilor umane. Fiind o zonă propice dezvoltării comunităților umane, amplasată pe malul râului Olt, la contactul a două mari unități de relief (Podișul Getic și Câmpia Română), pe teritoriul Slatinei s-au descoperit numeroase dovezi arheologice cu privire la prezența umană încă de la începuturile paleoliticului (cu peste 1.000.000 de ani în urmă). Este vorba de așa-numita „Pebble culture” („Cultura de prund” din România). Astfel în prundișurile râurilor Dârjov și Olt, au fost descoperite pietre de râu („galets”), unele fiind lucrate pe o față („choppers”) iar altele pe ambele fețe („chopping tools”), precum și anumite tipuri de unelte („așchii”) desprinse prin cioplire din nuclee de silex, fiind adevărate „unelte universale” bazate pe exploatarea naturală a resurselor. Caracteristic epocii neolitice (6000 î.Hr. - 2500 î.Hr.) sunt primele așezări omenești stabile. În Slatina au fost semnalate așezări stabile în mai multe puncte, însă locuirea umană se concentra pe terasa stângă a râului Sopot care prezenta avantaje naturale deloc neglijabile. Pe acest mal, așezarea era protejată de Crivățul ce bătea dinspre est și beneficia de numeroasele izvoare de apă potabilă limpede și rece. Aprovizionarea cu apă potabilă a orașului a fost asigurată, până târziu, în Evul Mediu și chiar în Epoca Modernă, de bogăția în apă de izvor a văii Sopotului. „Cișmelele lui Ionașcu erau alimentate cu ajutorul conductelor de olane din pământ ars care captau apa de aici. Așezările neolitice au fost la

început deschise, nefortificate, menționând pentru neoliticul timpuriu așezarea din cartierul Cireașov, punctul Sărăcești (aparținând Culturii Starčevo-Criș); iar mai târziu așezarea de pe valea Sopotului, aparținând civilizației materială și spirituală creată de purtătorii culturii arheologice Vădastra (5000 î.Hr. - 3500 î.Hr.). Comunitățile vădăstrene și-au extins locuirea și pe terasa dreaptă a Sopotului, pe valea pâraului Urlătoarea, în vecinătatea actualei biserici din Cireașov ca și zona Catedralei Ionașcu, fapt ce indica un spor demografic și o dezvoltare internă considerabilă.

Ceramica se distinge, în seria descoperirilor încadrate cronologic și tipologic în cultura Vădastra, prin varietatea formelor, tehnica prin care este realizat decorul și motivele ornamentale. Materialul ceramic (vase și statuete antropomorfe feminine) a oferit oportunitatea cunoașterii mai aprofundată a genezei și evoluției culturii Vădastra. Prin intermediul culturii Vădastra se stabilește contactul la extremitățile a două mari arii culturale: Boian (în Muntenia, sud-vestul Transilvaniei, Moldova și nord-vestul Bulgariei) și Vinča (în fosta Iugoslavie). Decorul ceramicii culturii Vădastra era realizat la început prin caneluri fine, iar mai târziu executat în tehnica exciziei adânci, cu motive spiralo-meandrice, trasate admirabil și cu alte motive geometrice, toate încrustate cu multă pastă albă. Acestea reprezintă una dintre cele mai remarcabile realizări ale artei olăritului din întreaga epocă neo—eneolitică. Începând cu perioada eneoliticului, apar și așezările întărite cu val de pământ și șanț de apărare, de tip tell. O astfel de așezare este cea de la Strehareț care era locuită de comunitățile Sălcuța (venite din Oltenia). Acestea, în urma contactului direct cu comunitățile contemporane Gumelnița (din Muntenia), dădeau naștere, în această zonă, unui facies cultural sălcuțeano – gumelnițean, specific vestului Munteniei. De fapt, și în alte etape istorice, valea Oltului Inferior a reprezentat o zonă de interferență culturală între culturile sosite din est și cele din vest sau cele difuzate din sudul Dunării: aspectul cultural Vinca – Dudești care și-a adus contribuția la formarea culturii Vădastra, Boian V – Gumelnița I – Sălcuța IV, specifice eneoliticului și perioadei de tranziție spre epoca bronzului, aspectul cultural Chilia – Militari (sec. II d.Hr. – IV d.Hr.). În perioada de tranziție dintre eneolitic și epoca bronzului (2500 î.Hr. – 1800 î.Hr.), în arealul Slatinei s-au așezat comunități aparținând culturii Coțofeni, care exprimă prima sinteză etnică între autohtonii neolitici și comunitățile indo-europene sosite din stepele nord-pontice. Așezării de pe valea Sopotului, i se adaugă locuiri similare, semnalate în cartierul Clocociov, punctul "La Tufani". Nivelul de locuire Coțofeni se suprapune, în majoritatea cazurilor, cu un stat de locuire care aparține culturii Glina (bronzul timpuriu), după cum se constată în așezările de pe Valea Sopotului și din Clocociov; o altă așezare aparținând culturii Glina a fost identificată în cartierul Cireașov, punctul "Cioacle" (aproximativ 2 km. N-E de "Dealul Cireașovului"); acest lucru indică o stabilitate a populațiilor într-un spațiu conturat.

Din perioada mijlocie a epocii bronzului, în zonă s-au stabilit triburile proto-tracice care aparțineau culturii Verbicioara. În așezarea de pe valea Sopotului s-au descoperit cantități însemnate de ceramică fină (ilustrative sunt ceștile globulare ce prezintă două torți supraînălțate; acestea erau ornamentate cu motive solare incizate: cercuri concentrice, cercuri solare sau zigzaguri). Repertoriul decorativ indică o schimbare majoră și în viața spirituală: cultul fertilității și al fecundității (consacrat prin bogata și variata plastică neo-eneolitică) este înlocuit cu un nou cult - cel al soarelui. Au fost descoperite alte așezări aparținând culturii Verbicioara la Clocociov (punctul "Pădurea Iliescu"), la intersecția străzilor Oituz și Dealul Viilor și pe strada Tudor Vladimirescu, după podul de la "Botul Calului", pe o movilă rămasă în urma eroziunii terasei Oltului. Aici a fost descoperită o piesă mai rară, nespecifică zonei; era un topor de

luptă din bronz (tipul „cu muchia prelungită”, cu analogii în cultura Wietenberg) și provenea dintr-un atelier transilvănean. Descoperirea unei astfel de piese la Slatina, dovedea existența unor legături timpurii de schimb, de-a lungul Oltului, între triburile de la nord și de la sud de Carpați; aceste legături se vor intensifica în secolele următoare. În prima epocă a fierului (Hallstatt) este documentată cultura Ferigele. Aceasta posedă o serie de trăsături comune în raport cu culturile precedente și cele succesive, care o definesc ca fiind o cultură getică. Tot în așezarea de pe Valea Sopotului, au fost descoperite unele categorii de obiecte care dovedesc tranziția mai timpurie, a geților din Câmpia Română, la cea de-a doua epocă a fierului (La Tène). În acest sens, se poate menționa ceramica lucrată la roată, similară descoperite la Alexandria, Zimnicea sau Mărunței (Olt). Existența ceramicii lucrată la roată, în așezări de secol V î.Hr. - IV î.Hr., dovedește folosirea directă a roții olarului încă din secolul al V-lea, procedeu tehnic împrumutat din lumea greacă, probabil prin intermediul tracilor sud-dunăreni.

Bibliografie:

1. Istoria orașului Slatina, George Poboran, Editura Constantinescu, 1908.
2. Monografia municipiului Slatina, Sofia Gina Niță, Editura Didactic Pres, 2007.
3. Wikipedia: Slatina, hartă interactivă.
4. Slatina, 28-29 iunie 1969, Studii, Referate și Comunicări, comisia pentru cultură și artă a județului Olt, 1969.

STUDIU ASUPRA NIVELULUI DE LITERAȚIE ÎN ROMÂNIA

Grosariu Florina Marieta
Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Albești

Consultând materialul bibliografic privitor la studiul ales, am putut constata complexitatea problematicii literației în România. Documentarea în acest domeniu mi-a dat posibilitatea de a trece un obstacol greu care îmi va folosi în munca mea viitoare la catedră.

Potrivit Unicef, 40% dintre copiii din statele membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și ale Uniunii Europene nu au competențe de bază în ceea ce privește cititul și matematica, la vârsta de 15 ani.

Copiii din Bulgaria, România și Chile se descurcă cel mai slab, țara noastră fiind pe penultimul loc, respective locul 38. Doar 34% din elevii de la noi din țară au noțiuni elementare de citit și matematică. La polul opus se află Estonia, cu 78%.

În ultimii ani (2019-2024) se observă o scădere accelerată asupra alfabetizării elevilor din ciclul primar. Cauzele pot fi multiple: (sărăcia, lipsa măsurilor politice adecvate pentru deficitul de profesori pregătiți și salarizarea scăzută pentru aceștia). Unele cauze țin de școală, de procesul educațional, iar altele, de mediul familial al copilului, de nivelul de educație și statutul social al părinților. Dar un factor important de menționat este Pandemia Sars Cov 2, care a influențat negativ întregul sistem de învățământ.

Din 1946 UNESCO și-a dedicat eforturile pentru a aduce în atenția publică literația/alfabetizarea ca fiind unul din drepturile umane fundamentale și baza participării la învățarea pe tot parcursul vieții.

Tema adoptată de UNESCO este "Literația și societățile durabile", literația fiind recunoscută ca factor accelerator puternic pentru dezvoltarea durabilă. În perioada modernă, după recensământul general al populației din anul 1899, procentul total al analfabeților era de 78%, iar pentru populația rurală de 84%.

În perioada 1999-2000 Ministerul Educației în colaborare cu Centrul Educația 2000+ implementează programul "Șansa a doua prin educație", continuat apoi prin alte proiecte cu finanțare PHARE în perioada 2001-2009. În cadrul unităților școlare se desfășoară programe de tipul "A doua șansă" pentru ciclul primar și secundar inferior. Rata de alfabetizare în România (conform UNESCO) în 2011 era de 97,7, procentul de persoane care nu știu să scrie și să citească fiind de aproximativ 3%, dintre care mai mult de jumătate sunt femei. Ultima statistică oferită de UNESCO indică că peste 500.000 de persoane sunt analfabete, iar 76% din acestea provin din mediul rural. Astfel, 70.000 de copii sunt nevoiți să muncească, în loc să învețe, și o treime dintre cei care muncesc pe stradă sunt analfabeți. Rata abandonului școlar s-a triplat din anul 2000 până în anul 2007, iar studiile arată că una din cinci persoane de etnie romă este analfabetă. Raportul de monitorizare al Comisiei Europene pe 2008 pentru România arată că 53,5% din adolescenți au abilități reduse de a citi, de a scrie și de a efectua calcule matematice elementare. Analfabetismul funcțional în România este în continuă creștere, în timp ce rata analfabetismului clasic în România atinge un nivel de circa 2%. Peste 40% din elevii români au performanțe sub standardele PISA (*Programme for International Student Assessment*/Programul internațional de evaluare a elevilor). Șansele de accedere în învățământul secundar sunt considerabil mai reduse în cazul copiilor din mediului rural.

Ce este analfabetismul funcțional ? Deși Ministerul Educației declară că nu există o definiție clară, de fapt, prima definiție a fost realizată în anul 1978, la conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO): „o persoană este analfabetă funcțional atunci când nu poate realiza acele activități care presupun un anumit grad de cunoștințe pentru funcționarea sa eficientă în cadrul grupului său social sau al comunității”. O altă definiție aparține Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OECD), care a definit analfabetismul funcțional în anul 1984. O persoană „este analfabetă funcțional dacă nu poate realiza toate acele activități în care se cere un anumit nivel de educație și cunoștințe pentru anagajarea sa eficientă în cadrul grupului sau comunității din care face parte și totodată pentru a-i da posibilitatea să folosească cititul, scrisul și socotitul pentru ea însăși și pentru dezvoltarea comunității din care face parte”. Ca urmare a testelor PISA, mai multe organizații din România, printre care și Asociația Română de Literație au propus introducerea unui concept nou, „literație”, care să fie echivalentul cuvântului din limba engleză, „literacy”. „Prin literație sau alfabetizare funcțională înțelegem ceea ce deja știe toată lumea și anume capacitatea unei persoane de a lectura un text în mod cursiv, de a înțelege textul respectiv și de a fi capabil să folosească informațiile din text în contexte diferite de viață. Este o definiție dată de către reprezentanții noștri la Comisia Europeană. Poate nu am definit analfabetismul funcțional, dar am definit alfabetizarea funcțională. Este același lucru”, arată Liliana Romaniuc, expert în educație, președintele Asociației Române de Literație. „O comunitate sustenabilă și incluzivă se construiește cu cetățeni care învață; or literația este baza învățării pe toată durata vieții. Competențele bune de citit-scris scad șansele părăsirii timpurii a școlii. Competențele slabe de citit-scris scad șansele de participare pe piața muncii și ale implicării active în viața comunității. Nivelurile mai bune de literație cresc șansele de a avea un trai sănătos și bunăstare.”

Bibliografie:

1. Ghid pentru învățători și părinți. (2007). Depășirea dificultăților la lectură și scriere. Chișinău: Centrul Educațional Pro Didactica;
2. Îmbunătățirea deprinderilor de citit-scris. Suport de curs pentru formarea cadrelor didactice elaborat de KFB Consult. (2007-2013). Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane;

Webografie:

3. <https://scolicusclipici.noi-orizonturi.ro/>
4. <https://www.readingrockets.org/helping/target>

MODALITĂȚI DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII PREȘCOLARULUI

Prof. Înv. Preșc. Ifrosă Marilena

Grădinița Cu P.P. Camil Ressu Galați

Pornind de la cunoașterea particularităților de vârstă și individuale ale copiilor, precum și a reperelor psihice privitoare la manifestarea creativității, educatoarea utilizează cu preșcolarii modalități și mijloace cât mai variate în activitățile din grădiniță prin care stimulează potențialul creativ al preșcolarului : dezvoltarea imaginației reproductive, formarea unor reprezentări despre obiecte, fenomene, situații, familiarizarea cu procedee imaginative. Încă de la intrarea în grădiniță , aceștia sunt acaparați de aspectele estetice ale amenajării spațiului , a sălii de grupă (aranjarea mobilierului, jucării, decorațiuni, culori utilizare, organizarea centrelor de interes, denumirea grupei etc.).

Procesul instructiv educativ din grădiniță, prin conținuturile pe care le vehiculează, satisface și dezvoltă curiozitatea copilului, nevoia de investigație, de explicație. Reiese că, prin conținut, procesul instructiv-educativ din grădiniță, este un mijloc important de activare și dezvoltare a potențialului creativ.(Rafaila E. ,2002, pag. 71)

În general, societățile contemporane manifestă tot mai mult interes pentru stimularea și dezvoltarea creativității indivizilor.(Ionescu M. , 2011, pag. 365)

La această vârstă, copiii au curajul să emită opinii personale, să argumenteze și să găsească soluții inedite în situații diverse, fără teama de a greși sau de a părea ridicoli, așa cum s-ar putea întâmpla cu persoanele care au o anumită experiență de viață.

Creativitatea copiilor depinde de mai mulți factorii: educația, nivelul dezvoltării fizice și cognitive ale fiecăruia și nu în ultimul rând experiența lor.

Grădinița reprezintă principalul factor care poate contribui decisiv la valorificarea potențialului creativ al copiilor, la stimularea înclinațiilor lor creative și la educarea creativității. Manifestările creative ale copiilor pot fi dirijate și valorificate și în familie, urmând ca în grădiniță să se accentueze procesul de depistare, stimulare și formare a aptitudinilor creatoare la preșcolari.

Un climat caracterizat prin deschidere și stil relaxat de creație, prin asigurarea libertății de afirmare și expresie independentă, prin recunoașterea și aprecierea pozitivă , cât și prin încurajarea și promovarea efortului creativ , poate contribui în mod decisiv la dezvoltarea creativității copiilor. Atmosfera stimulativă pentru creativitate presupune și o activizare specifică a copiilor prin angajarea lor în efortul de prelucrare și reorganizare a datelor, de generarea a unor sisteme sau configurații noi prin asigurarea unui dinamism intelectual și afectiv . Dezvoltarea capacității de acțiune, îmbogățirea experienței senzoriale cât și evoluția întregului plan al cunoașterii pot oferi elemente care să concure la acea expansiune subiectivă specifică și la acea independență acțională pe care o presupune potențialul creativ al copiilor.

Caracteristicile fundamentale ale personalității creatoare sunt fluiditatea și flexibilitatea gândirii, dar și originalitatea și capacitatea de a da multiple soluții aceleași probleme. Factorul cel mai important care participă nemijlocit la realizarea creativității este factorul verbal, iar creativitatea verbală constă în capacitatea de a utiliza vorbirea în sensul unei cât mai mari fluidități, flexibilități și originalități. Prin

metodele și procedeele active și antrenante folosite în educația preșcolară urmărim să declanșăm la copii acele potențe creatoare care duc la realizări artistice diverse.

Grădinița oferă cadrul prielnic pentru folosirea unor metode uzuale pentru creativitatea de grup. Dintre metodele cu eficiență maximă în dezvoltarea creativității utilizate în activitatea didactică sunt problematizarea, brainstormingul, sinectica, explozia stelară, metoda "Pălăriilor gânditoare", metoda brainwriting sau 6/3/5, lucrările colective.

Problematizarea constă dintr-o suită de procedee prin care se urmărește crearea unor situații problemă care antrenează și oferă copiilor posibilitatea să surprindă diferite relații între obiectele și fenomenele realității, între cunoștințele anterioare și noile cunoștințe prin soluțiile pe care ei înșiși, sub îndrumarea educatoarei, le elaborează. Un exemplu în acest sens, îl constituie crearea unei situații-problemă, la care sarcina preșcolarilor a fost să alcătuiască povestiri cu elemente dintr-un tablou prezentat, dar fiecare expunere să fie originală. Alt exemplu îl putem releva de la activitatea de lectură după imagini „Animale din pădure”: după parcurgerea metodică a secvențelor lecției, acțiunea s-a încheiat cerându-le copiilor să pună întrebări în legătură cu ceea ce ar mai dori să știe despre animale. Ei au relaționat tema cu următoarele necunoscute: „Cum ajunge ursul la grădina zoologică?”, „Cine îl aduce?”, „Cum doarme?”, „Cine sunt prietenii lui?”, „Ce face ursul când este flămând?”, „Este adevărat că nu are coadă din cauza vulpii?” etc.

Brainstormingul: sau saltul de idei, are scopul de emiteră a unor idei care, cu cât sunt mai multe și mai diverse, cu atât mai bine. Folosirea acestei metode impune participarea activă a copiilor, dezvoltă capacitatea de a formula întrebări, de a argumenta, de a căuta și găsi soluții, de a lua decizii în ceea ce privește alegerea unor căi de lucru. Această metodă am folosit-o cu succes în activitățile de tipul „Cum numim povestea?”, „Ce putem face din?”, „Completează tabloul!”

Folosind *metoda sinectică* le stimulăm copiilor intuiția, imaginația în redarea unor teme care, la o prima abordare, le-ar determina o reacție de reticență, deși în realitate sunt banale. În executarea temelor plastice, ca urmare a observărilor, copiii au redat, de exemplu, anotimpurile sub înfățișarea unor fețe ale căror fizionomii și îmbrăcăminte erau decorate cu elemente specifice fiecărui sezon. În acest caz particular formarea imaginii artistice s-a bazat pe observare în cadrul activității de cunoaștere a mediului.

Explozia stelară: scopul acestei metode este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Colectivul de copii este împărțit în grupuri preferențiale, se propune o problemă și trebuie să se elaboreze cât mai multe întrebări și cât mai diverse. În final, se evidențiază cele mai interesante întrebări și se fac aprecieri.

Metoda "Pălăriilor gânditoare": această metodă este folosită pentru a obține cât mai multe întrebări și astfel, cât mai multe conexiuni între concepte. Este o tehnică interactivă de stimulare a creativității preșcolarilor. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul. Grupa se împarte în grupuri de câte 6. Se împart 6 pălării, câte una pentru fiecare grup, fiecare având altă culoare. Pălăria albă – informează; Pălăria roșie – exprimă emoțiile, temerile, intuițiile; Pălăria neagră – judecă logic, gândește negativ, dar logic; Pălăria galbenă – are o gândire pozitivă, constructivă, oferă încredere, optimism; Pălăria verde – oferă idei noi, alternative posibile; Pălăria albastră – controlează gândirea, sistematizează concluziile.

Metoda brainwriting sau 6/3/5 presupune un număr de 6 copii care enumeră 3 soluții, pe care le va nota educatoarea pe o foaie, pe parcursul a 5 minute, rotind foaia pe care desenează în așa fel încât să treacă pe la fiecare copil.

Exemplu – DEC- "În vacanță" – desen

Obiectiv : stimularea creativității de grup

Materiale : coli de hârtie, creioane colorate

Sarcina de lucru : reprezentarea prin desen a unor elemente care să ilustreze o teamă, continuând și completând desenul celorlalți copii.

Desfășurarea activității : Copiii sunt împărțiți în grupuri de câte 6. Fiecare copil al grupului își alege câte o culoare diferită cu care va lucra. Fiecare copil va desena pe foaie 3 elemente ale desenului , apoi va da foaia colegului din dreapta, care va citi desenul și îl va continua cu trei elemente. Copiii pot adăuga elemente noi sau pot modifica creativ desenele colegilor. Deoarece fiecare copil desenează cu o singură culoare, educatoarea are o evidență clară a contribuției fiecăruia în realizarea temei.

Lucrările colective , pe grupe de lucru, au un rol important în dezvoltarea creativității copiilor, deoarece aceștia sunt puși în ipostaza de a face asociații de idei, de a găsi cele mai adecvate soluții pentru realizarea temei, să găsească utilitatea obiectului realizat individual și, totodată, se formează spiritul de competiție între grupele de lucru.

La nivelul copiilor preșcolari, orice rezolvare de situații problematice constituie în același timp o manifestare a creativității gândirii lor. Principala caracteristică a gândirii creative la copii e noutatea sau originalitatea soluției găsite, a ideii emise. Copilul de vârstă preșcolară adoptă o atitudine creatoare, atunci când, pus în față unei probleme, îi restructurează datele, descoperă căile de rezolvare, o rezolvă într-un mod personal.

În etapa actuală, pentru realizarea unui învățământ formativ, fiecare cadru didactic trebuie să conștientizeze că este nevoie de un mediu școlar stimulat și creativ.

În egală măsură, și dascălul trebuie să învețe să fie creativ în activitatea didactică. Dacă nu face el însuși dovada creativității, îi va fi foarte greu să dezvolte aceasta caracteristică la preșcolari. Educatorul este cel care orientează și stimulează activitatea preșcolarului, obținând astfel produse ale creativității.

În această perspectivă a stimulării creativității preșcolarilor, educatorul trebuie să acorde mai multă atenție modului în care se realizează evaluarea. Evaluarea trebuie orientată în direcția evidențierii aspectelor pozitive și a progreselor înregistrate de fiecare copil în parte.

Fiecare copil dispune de un potențial creativ, respectiv de anumite trăsături sau însușiri favorizante actului creator. Importanța mediului ambiant este esențială pentru stimularea creativității. Mediul familial și cel școlar sunt cei doi factori care trebuie avuți în vedere atunci când abordăm problematica cultivării creativității.

Mediul familial trebuie să fie unul permisiv, nerigid și neconvențional, în care aprecierea creativității, umorul și libertatea să fie nelipsite. Părinții au un rol important în ceea ce privește dezvoltarea creativității copiilor.

Grădinița trebuie să-l pună pe copil în situația de a poseda cât mai devreme mijloacele proprii de însușire a cunoștințelor, de prelucrare și integrare a acestora în sisteme și structuri noi de aplicare a lor în practică, în mod creator.

Cadrul didactic poate stimula creativitatea preșcolarilor prin :

- Cunoașterea copiilor și a mediului socio-cultural din care provin

- Selectarea și îmbogățirea reprezentărilor existente ale preșcolarilor, lărgirea experienței cognitive a copiilor
- Organizarea și reorganizarea permanentă a acestei experiențe
- Utilizarea de metode și procedee de stimulare a învățării individualizate, dar și de grup
- Adaptarea la ideile copiilor, formarea capacității de exprimare a propriilor idei și soluții, a deprinderii de a asculta cu atenție
- Crearea unui mediu care să permită explorare, investigare a realității, fără restrângeri exagerate
- Încurajarea spontaneității și independenței, învingerea timidității.

Stimularea căutării de nou și frumos în activități practice, artistico-plastice, precum și cerința de a se exprima în cuvinte proprii în redarea de acțiuni, povești, întâmplări, sunt mijloace care garantează dezvoltarea originalității, a creativității.

Plutarh spunea: „dascălul ar trebui să știe un lucru: capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care s-o aprinzi astfel încât, mai târziu, să lumineze cu lumină proprie.” Copilul trebuie să se dezvolte el însuși. Cele două instrumente la care recurge în mod instinctiv, pentru a realiza acest lucru este jocul și imitația. Preșcolaritatea aduce schimbări importante atât în planul dezvoltării somatice, a celei psihice, cât și în planul vieții relaționale iar creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal; nu există preșcolar care să nu deseneze sau să nu fabuleze.

Bibliografie :

IONESCU, M.(2011) , *Instrucție si educație*, Editura Eikon, București

RAFAILA, E. (2002) , *Educarea creativității la vârsta preșcolară*, Editura Aramis, București

Elevul-oglanda dascălului

Iofciu Daniela

profesor itinerant și de sprijin

Școala Profesională Specială „Ion Teodorescu”

Școala, dintotdeauna, a avut nobila misiune de a forma copiii în tinerețe de mai târziu. Rolul ei este să dezvolte și să folosească fiecare mijloc, cale, pentru a ușura procesul de învățare. Meseria de dascăl, este cu siguranță printre meseriile cele mai frumoase. Să modelezi suflete sincere de copii, transformându-i în timp, din generație în generație, în adulți responsabili, cu competențe achiziționate, pregătiți pentru viață.

Am înțeles încă de la începutul carierei mele didactice, care a fost de altfel o tradiție în familia mea, că fiecare elev trebuie sprijinit, ajutat, îndrumat, învățat cum să învețe. Fiecare copil învață în stilul, ritmul și particularitățile lui. Fiecare este unic în felul său. Cred că succesul constă în a găsi calea, metodele adecvate, prin care învățarea formală să fie sprijinită ca o continuare a învățării firești, a fiecărui elev. Și ca succesul să fie pe deplin, schimbarea trebuie să înceapă cu noi cadrele didactice.

E imperios necesar să găsim acele metode de predare-învățare participativă, metode și strategii, care să încurajeze gândirea critică, spiritul inovator. Ele trebuie să stimuleze elevii, să devină motivați pentru învățare.

Drumul pe care îl urmărim deopotrivă, cadrele didactice și elevii, nu este ușor, dar nici imposibil. Învățăm unii de la alții. Toți trecem prin acest complex proces educațional, prin învățare, dezvoltare, obstacole, provocări. Munca noastră poate fi încununată de rezultate bune, de satisfacții pe măsură.

Pandemia a fost o altă provocare pentru noi toți, dar mai ales pentru copii. A lăsat urme, dar nu a distrus relații, ci dimpotrivă le-a consolidat. Când afirm acest lucru, fac referire la grupa mea de copii. A fost greu la început. Copilul trebuie să te vadă, să te audă, să interacționeze, să fie apreciat, recompensat pentru eforturile sale. Apoi ne-am adaptat și totul a devenit mai ușor datorită noilor tehnici, resurselor educaționale digitale care au dat un plus valoare actului de educație, făcându-l mult mai plăcut în această perioadă. Datorită temelor abordate prin prisma jocurilor atât la limba și literatura română cât și la matematică, copiii mei au participat cu mult entuziasm și interes.

Cred că elevul reprezintă „oglanda” muncii noastre!

Importanța educației pentru sănătate în grădiniță

Prof. inv. Preșc. Ipate Carmen-Cecilia
GPP NR. 57 CONSTANȚA

Bazele educației pentru un stil de viață sănătos se pun în perioada copilăriei mici, chiar dacă efectiv educația pentru sănătate debutează încă de la naștere, în familie. Astfel, prin activități planificate și organizate în cadrul instituțional al grădiniței se creează premisele dobândirii unor deprinderi adecvate, care vor fi practicate pe toată durata vieții, favorizând menținerea unei bune stări de sănătate pentru o perioadă cât mai lungă de timp. Copiii care învață de la vârste fragede să consume zilnic micul dejun, să mănânce fructe și legume crude cât mai variate, să facă mișcare, desigur că vor practica aceste deprinderi și în viața de adult și le vor perpetua prin exemplul pe care îl vor da propriilor copii. În acest fel, investiția în educația pentru sănătatea copiilor are efecte și pe termen lung, contribuind la dezvoltarea durabilă a viitoarelor generații.

Cunoștințele, deprinderile, capacitățile dezvoltate prin fiecare activitate trebuie să se afle în stransă corelație și ele devin mai temeinice atunci când activitățile de învățare sunt realizate prin conținuturi/teme interdisciplinare, când prin activități se realizează conexiunea între cunoștințe, deprinderi, capacități din domenii diverse. Conform cercetărilor în domeniul pedagogiei, copiii învață cel mai bine făcând, “learning by doing” Aceasta înseamnă că, prin implicare activă, copiii dezvoltă semnificații ale universului din jurul lor, incluzând aici și noțiuni precum sănătate, mișcare, nutriției. Rolul nostru este acela de a crea un mediu care să-i stimuleze pe copii să observe, să fie activi, să facă alegeri și să experimenteze.

Este important ca cei mici să trăiască experiențe plăcute și educative în legătură cu alimentația sănătoasă și cu activitățile fizice, pentru a învăța cum să trăiască sănătos – mâncând suficiente fructe și legume, luând micul dejun zilnic, bănd apă și făcând mișcare. Deosebit de importantă este colaborarea grădiniță-familie, fie pentru a consolida anumite deprinderi dezirabile, fie pentru a încerca o “corectare” a unui pattern comportamental indezirabil, cum ar fi refuzul de mănca anumite alimente, de a se spăla pe dinți, etc. Aceste comportamente pro-sănătate, stimulate și exersate frecvent, atât la grădiniță cât și în familie, vor constitui temelia unui stil de viață sănătos. Prin urmare, sunt binevenite întâlniri cu părinții, discuții și acțiuni comune pentru a se asigura un consens în ceea ce privește educația pentru sănătate. Noi, adulții suntem responsabili să asigurăm acele experiențe în urma cărora copiii vor fi abilitați cu acele practice care îi ajută să crească și să se dezvolte armonios, să aibă vitalitate și putere de învățare și să rămână sănătoși pe parcursul vieții.

În ghidul “Educație pentru sănătate” elaborat de Salvați Copiii România în cadrul programului cu același nume lansat încă din anul 1998, se specifică faptul că informațiile transmise preșcolarului vor fi preponderent prin joc și prin descoperire și că obiectivele generale pe care trebuie să le avem în vedere cu această grupă de vârstă sunt:

1. Promovarea consumului de apă, în locul băuturilor îndulcite artificial.
2. Consumul zilnic a cinci porții de fructe și legume (o porție este egală cu pumnul strâns).
3. Consumul zilnic al micului dejun.

4. Implicarea preșcolarilor în activități fizice, minim 60 de minute în fiecare zi.

5. Activități de igienă: spălarea pe mâini și pe dinți.

În același ghid, se recomandă următoarele activități pentru copii:

- activități educative în care se prezintă noțiuni de anatomie, în care educatorul îi ajută pe copii să identifice locul principalelor organe din corp (inclusiv stomacul). Este important să li se explice că procesul de digestie începe din cavitatea bucală, iar mestecatul și mărunțitul bine al alimentelor este esențial;

- realizarea de planșe de desen cu legumele și fructele preferate;

- jocuri de rol, unde personajele sunt alimente, iar dialogul este construit astfel încât să își îndeplinească funcția informativă;

- jocuri de tip ghicitori.

Dintre toate noțiunile legate de educația pentru sănătate pe care le transmitem preșcolarilor, în opinia mea cele referitoare la organele interne și modul de funcționare a acestora sunt cele mai dificil de abordat prin caracterul lor abstract. În continuare prezint câteva exemple de activități care pot fi desfășurate cu preșcolarii în abordarea acestei teme.

Activitate pe Domenii Experiențiale- domeniul Științe-Cunoașterea mediului.- *Școala micilor sanitari* (lectură după imagini/vizionare filmulețe youTube). Copiii sunt așezați în semicerc, la mese individuale, în centru fiind plasate tabla magnetică și dispozitivul de pe care vor viziona filmulețe educative.

Educatoarea inițiază o discuție privind interiorul corpului uman:

-Oare cum arată corpul nostru în interior?

-Cum putem descoperi ceea ce se ascunde acolo? (Cu ajutorul unor aparate speciale)

-La Școala micilor sanitari vom afla cele mai importante lucruri despre interiorul corpului nostru deoarece pentru a-i păstra sănătatea trebuie să știm din ce este alcătuit corpul nostru și cum funcționează fiecare parte.

Se afișează la tablă o planșă ce prezintă organele interne, inițial acestea sunt acoperite, ascunse, urmând a fi evidențiate pe rând, după cum urmează:

1. Inima.

-Vreau să săriți ca mingiuța cât de sus puteți și cât mai rapid! (Se execută 5-6 sărituri)

-Acum puneți mâna în partea din mijloc a pieptului, cu palma îndreptată spre stânga, așa cum vă arăt eu și în liniște, cu ochii închiși, spuneți ce simțiți (mâna în dreptul inimii)! (Niște băți.)

-Micile băți pe care le simțim sunt datorate inimii. Se afișează imaginea cu inima la tablă.

-De ce am putut simți bine după ce am sărit bățile inimii, și nu mai devreme? (Atunci când facem efort, inima bate mai tare)

-Cum arată inima? (Copiii primesc o imagine cu inima și sunt rugați să o descrie-culoare roșie, formă ovală, firioare multe care intră în partea de sus-vasele de sânge. -Vă rog să urmăriți cu atenție filmulețul următor și să-mi spuneți ce rol are inima!

Copiii urmăresc filmulețul educativ și precizează rolul inimii, acela de a face ca sângele să circule în tot corpul

-Ce se întâmplă când inima se oprește! (Sângele nu mai circulă, după un timp survine moartea)

2. Plămânii.

- Să ne imaginăm că mirosim o floare! (Inspirăm.)

-Acum suflăm în pădădie! (Expirăm)

-Ce s-a întâmplat? Când am inspirat, aerul a pătruns în organism și când am expirat, aerul a ieșit din organismul nostru.

-Cum se numește acest fenomen? (Respirație, care se realizează cu ajutorul plămânilor, organ pereche aflat în centrul cutiei toracice, în spatele inimii, de o parte și de alta)

Copiii primesc imaginea cu plămânii, o descriu și vizionează filmulețul educativ.

-Care este rolul plămânilor?

-Cum ne dăm seama că este ceva în neregulă cu aerul respirat sau cu plămânii noștri? (Când tușim)

3. Creierul

-Știți ce se ascunde în interiorul capului nostru?

Se afișează imaginea cu creierul pe care o vor primi și copiii și se vizionează filmulețul educativ.

-Ce rol are creierul?

- Ce s-ar întâmpla dacă s-ar îmbolnăvi creierul?

Se inițiază o discuție în urma căreia se concluzionează informațiile transmise azi.

-Ce putem spune despre toate organele din interiorul corpului nostru? (Sunt toate foarte importante pentru sănătatea omului și strâns legate unele de altele, nu ar putea funcționa separat, etc)

- <https://youtu.be/5UJbeuKzUwE>

- <https://youtu.be/nYKuNuVCMwk>

- <https://youtu.be/hz9oBgYQa78>

- https://youtu.be/ndDpjT0_IM0

II Activități Liber Alese- Centrul Știință -Experimentul – Ce se întâmplă cu zahărul în corpul nostru? Chiar dacă voi, copii, credeți că aveți mai multă energie atunci când consumați dulciuri, nu este chiar așa. Printr-un experiment simplu vom arăta că de fapt zahărul/dulciurile ne oferă energie doar pentru foarte scurtă durată. Astfel, avem nevoie de 3 pahare de sticlă, apă, câteva cuburi de zahăr, cereale integrale (de preferat ovăz) și iaurt. În fiecare pahar vom pune apă în mod egal. În primul pahar vom pune 1-2 cuburi de zahăr, în paharul al doilea vom pune 1-2 lingurițe de iaurt, în al treilea pahar vom pune 1 linguriță de cereale. Lăsăm paharele aproximativ 15 minute și educatoarea le explică copiilor că paharul este precum stomăcelul lor și vom vedea ce se întâmplă când consumăm zahăr deci și dulciuri, iaurt și cereale. După 15 minute, prin observație, copiii vor observa faptul că zahărul se dizolvă foarte repede (și o dată cu el și energia pe care ne-o dă), iaurtul a început să se dezintegreze (dar încă se poate vedea cu ochiul liber), ceea ce înseamnă că încă ne conferă energie (deci mai mult decât zahărul), iar cerealele încă plutesc sau au coborât pe fundul paharului, dar au aceeași formă. De aici, concluzia că cerealele, eventual în combinație cu lactatele, ne oferă energie de durată mai lungă și sunt perfecte pentru un mic dejun sănătos și gustos.

Bibliografie

-Noul curriculum pentru educație timpurie, 2019

-Salvați Copiii România, Educație pentru sănătate, Modulul II, kit de facilitare

Proiect didactic

Prof. Înv. Preșc. Leach Adela
Școala Gimnazială „Avram-Iancu”, Abrud

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: 5-6 ani, nivel II, Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum a fost, este și va fi pe acest pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „În lumea necuvântătoarelor”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În ogradă”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: DȘ+DPM

DISCIPLINA: Activitate matematică + educație fizică

TEMA ACTIVITĂȚII: „Descoperă secretele pisicilor!”

MIJLOC DE REALIZARE: joc didactic

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea nivelului de însușire a deprinderii de a număra și de a utiliza corect numerele și cifrele în limitele 1-10 precum și numeralul ordinal;

Executarea corectă a mișcărilor de bază, precum și a mișcărilor sugerate de muzică, dezvoltarea fizică armonioasă a copiilor.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: A1 - Motricitate grosiera și motricitate fină în contexte de viață familiare;

E2 - Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE:

A1.2. Participa la activități fizice variate, adecvate nivelului de dezvoltare;

E2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

DȘ: O₁: să utilizeze corect numeralul ordinal în limitele 0-8;

O₂: să asocieze cantitatea cu numărul de obiecte corespunzător ;

O₃: să asocieze numărul cu cantitatea corespunzătoare;

O₄: să identifice vecinii unui număr dat;

DPM: O₁: să-și exerseze deprinderile motrice de bază: mers, alergare, săritură;

O₂: să execute corect exercițiile vizând mișcarea diferitelor segmente ale corpului.

SCOPUL JOCULUI: Fixarea și consolidarea cunoștințelor referitoare la numărul în limitele 1-10;

SARCINA DIDACTICĂ: raportarea cantității la număr și utilizarea corectă a numeralului ordinal.

REGULILE JOCULUI:

Copiii se deplasează de la scăunele până la hambarul fermierului, utilizând diverse deprinderi motrice de bază și descoperă ce ascund pisicile. Copiii vor număra elementele grupei reprezentate pe bilețele și îl vor așeza la cifra corespunzătoare. Copiii sunt împărțiți în două echipe și vor face un concurs. Pentru fiecare răspuns corect, vor primi câte o cheie de la cutia cu secrete a pisicuțelor, care la finalul activității o vor deschide pentru a le descoperi secretele. La etapa de complicarea jocului, copiii vor închide ochii și

vor sesiza modificările făcute la numărul elementelor grupelor descoperite la etapa anterioară. Apoi, vor stabili noul număr de elemente și vor efectua tot atâtea exerciții fizice cât indică noul număr.

ELEMENTELE DE JOC: mișcarea copiilor, mânguirea materialului, aplauze, închiderea și deschiderea ochilor, recompense.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, observația, demonstrația, exercițiul,

Mijloace didactice: pisici din carton, cutii cu surprize, cheițe, traseu aplicativ, jetoane cu mulțimi de obiecte, jetoane cu cifre, lipici, abțibilde.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal și pe grupe

BIBLIOGRAFIE: 1. *Curriculum pentru educație timpurie 2019.*

2. S. Breben, E. Gongea, G. Ruiu, M. Fulga, *Metode interactive de grup*, Editura Arves,

2002

Nr. Crt.	Etapele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare (metode și indicatori)
			Metode și procedee	Mijloace didactice	
1.	Momentul organizatoric	Scaunele sunt așezate pe două grupe, pentru a forma cele două echipe. Copiii sunt invitați să se așeze pe scaunele utilizând tranziția: „Bat din palme: clap, clap, clap! / Din picioare: trap, trap, trap / Ne-nvârtim, ne răsucim / Și la scaune pornim!”	Conversația		Observarea comportamentului copiilor
2.	Captarea atenției	Pisica venită în vizită are mai multe surori, pe care le iubește nespus de mult. Acestea au niște secrete față de ea. Le cere copiilor ajutorul în vederea descoperirii ce au ascuns pisicuțele. Sunt prezentate surorile pisicii noastre.	Expunerea	Pisica	Observarea comportamentului copiilor
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	Astăzi, ne vom juca jocul intitulat „Descoperă secretele pisicilor”. Voi veți avea ca misiune să descoperiți ce ascunde fiecare pisică și să ne spuneți tuturor.	Expunerea		Observarea comportamentului copiilor
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Prin numărare vom stabili câte surori are pisica. Vor număra crescător și descrescător. Le voi arăta câte o cifră și ei o vor recunoaște.	Exercițiul		Copiii numără crescător și descrescător. Recunosc cifrele.
5.	Desfășurarea activității	Explicarea jocului Copiii sunt împărțiți în două echipe: echipa lăbuțelor de pisică și echipa boticului de pisică. Jocul se va desfășura sub formă de concurs. Câte un copil din fiecare echipă se va deplasa la panoul pisicuțelor pe un traseu dinainte stabilit, utilizând diverse forme de mers sau alergare. Îi voi spune la care pisicuță să caute secretul, folosind numeralul ordinal. Înainte de a căuta bilețelul, trebuie să specifice care sunt vecinii pisicuței la care a ajuns. Va găsi	Explicația Observația Demonstrația	Ecusoane cu lăbuțe și ecusoane cu blănițele pisicuțelor. Săgeți care indică traseul	Copiii ascultă descrierea educatoarei

	bilețele în interiorul cărora se află diferite grupe de obiecte pe care le preferă aceste animale. Va arăta imaginea, va denumi grupa și va așeza bilețelul sub cifra corespunzătoare numărului de elemente. Pentru fiecare răspuns corect, copiii vor primi o cheiță, pe care o vor folosi să deschidă cutiile cu secrete ale pisicuțelor. Jocul de probă Voi solicita unui copil să explice și să demonstreze cum trebuie să procedeze, pentru a mă asigura că și-au însușit regulile grupei. Desfășurarea propriu-zisă a jocului Din fiecare grupă voi chema câte un copil pentru a răspunde sarcinilor. „Mergi pe vârfuri până la a treia pisicuță. Care sunt vecinii ei? Descoperă ce ascunde aceasta. (grupa cu trei gheme de ață) Așază grupa la cifra corespunzătoare numărului de elemente.” „Mergi pe călcăie până la prima pisică. Care sunt vecinii acesteia? Descoperă ce ascunde aceasta. (grupa cu cinci pește) Așază grupa la cifra corespunzătoare numărului de elemente” Grupele ascunse sunt: grupa peștilor, grupa mâncării pentru pisici, grupa laptelui, grupa șoriceilor, grupa pătuțurilor pentru pisici, grupa pisoiașilor, grupa ghemelor, grupa bolurilor de mâncare, grupa periilor pentru pisică etc. Variantele de mers sau alergat sunt: mers pe vârfuri, mers pe călcăie, mersul piticului, mersul moșneagului, alergare cu genunchii la piept, alergare cu		Pisicuțe Bilețele cu sarcini Jetoane cu cifre Jetoane cu cheițe Cutie cu surpriză	Execută mișcările fizice Alege pisica sugerată Numește vecinii Numără elementele grupelor găsit. Așază grupele a cifra corespunzătoare.
		Demonstrația Exercițiul Algoritmul		

		călcăile la șezut. Recompensele sunt cheițele cu care vor deschide lădițele secretelor, iar dacă nu respect regulile jocului se mai pune un lacăt pe cutie, devenind astfel și mai grea deschiderea acesteia. Vor participa toți membri celor două echipe și voi urmări ca fiecare dintre ei să respecte algoritmul de realizare a sarcinilor.			
6.	Asigurare a retenției și a transferului	Complicarea jocului Grupele ascunse de pisicuțe și descoperite de copiii au fost așezate în dreptul cifrei corespunzătoare numărului de elemente. Voi face anumite modificări, cum ar fi la grupa de trei elemente adaug un element, iar ei vor sesiza greșeala și vor corecta, schimbând cifra astfel încât să corespundă cu numărul de elemente nou format. Apoi, vor executa tot atâtea mișcări fizice cât indică cifra (genoflexiuni, foarfeca, brațe scurte-brațe lungi). Copiii își vor pune mâinile la ochi pentru a nu vedea ce fac eu, iar apoi își vor lua mâinile de la ochi și vor sesiza ce modificare am făcut. În continuare, voi chema un copil din echipa adversă pentru a face el modificări. Cealaltă echipă trebuie descopere ce este greșit, iar apoi să corecteze. Jocul se va desfășura până ce fiecare copil face o modificare.	Problematizare Exercițiul	Bilețele cu grupe. Abțibilde	Copiii sesizează greșelile voite făcute de educatoare sau de colegii lor. Execută tot atâtea mișcări câte indică cifra.
7.	Evaluarea performanțelor	Voi adresa întrebări referitoare la ce au realizat la această activitate:	Conversația		Chetionarea orală

		„Cum se numește jocul de astăzi?” „Câte surori are pisica noastră?” „Ce secrete au ascuns pisicuțele?” ”Care este vecinul mai mare a lui 5? Dar a lui 7?” „Care este vecinul mai mic al lui 4? Dar a lui 2?” „Care sunt vecinii lui 3? Dar vecinii lui 8?” „Care au fost mișcările pe care voi le-ați executat până la pisici?”			
8.	Încheierea activității	Se fac aprecieri generale și individuale asupra implicării copiilor în desfășurarea activității. Cheile primite de copii drept recompense, ne ajută să descoperim secretele din cutiile pisicuțelor.	Expunere		Copiii descoperă secretele din cutiile invitatelor de la grădiniță.

Proiect de grup - SĂRBĂTORILE PASCALE

Luminita Andriciuc

Școala Gimnazială Nr.8 Suceava

Tipul de activitate: *practic aplicativă*

Perioada de desfășurare: *4-14 aprilie, 2022*

Grup- țintă: *clasa a VII a*

Tema proiectului; *Sărbătoarea Paștelui pe areal românesc și central european*

Profesor, *L.Andriciuc*

Metode utilizate: *proiectul, portofoliul, harta conceptuală, conversația, turul galeriei, joc de rol, observarea sistematică*

Obiective propuse

- să-și perfecționeze lucrul în echipă.
- să recunoască valorile morale necesare formării individuale .
- să se stabilească prin evaluare a progresului elevilor la nivelul competențelor, aptitudinilor și abilităților acumulate.
- să dobândească abilități de acumulare selectare și valorificare a informației acumulate.
- să se îmbine metodele tradiționale cu cele alternativ-compementare moderne pentru dezvoltarea vocabularului activ al elevilor;

Pașii proiectului

Se alcătuiesc trei grupe.Fiecare dintre ele va prezenta un aspect distinct al SĂRBĂTORILOR PASCALE.

- Sărbători Pascale pe țărâm românesc;
- Sărbători Pascale din zonele Europei Centrale;
- Sărbători Pascale la nivel;

Pași pentru pregătirea proiectului

Săptămâna I

1.Se culege material din surse bine definite pentru fiecare temă în parte de către fiecare grupă;

- cadrul spațio-temporal al desfășurării evenimentelor (populație, categorii de vârstă ,confesiuni religioase)/afinități
- Cadre comune de manifestare a Sărbătorilor Pascale (etape, obiceiuri, tradiții similare).
- Cadre particulare ale unor anumite zone care au minorități, originile acestor manifestări.
- valori pe care le promovează aceste sărbători: adevărul, credința , cumpătarea, cinstea, loialitatea, sacrificiul petru o cauză înaltă)
- personaje reprezentative,etape, întâmplări cu impact emoțional;

Săptămâna a II a

Continuă culegerea de informații din sfera internetului despre specificul comunităților izolate, a grupurilor care iau parte la celebrarea sărbătorilor, practici religioase și păgâne specifice sărbătorii în trecutul îndepărtat. Reminiscențe și evoluții (sau involuții) ale practicilor religioase până astăzi. Gastronomie, vestimentație specifică, incantații, grad de implicare a individului și a comunității.

Legătura cu strămoșii consolidată odată cu sărbătorile evenimențiale;

Săptămâna a IIIa

- Elevii vor sistematiza și vor clasifica materialul cules în funcție de specificul subtemelor alese;
- Reprezintă rezultatul în format PDF sau flipchart;
- Prin turul galeriei, elevii apreciază munca colegilor din celelalte echipe.
- Se va prezenta proiectul în ultimele două ore de limba română;

Produsele proiectului

Se stabilește de comun acord cum se va realiza prezentarea în funcție de gradul de participare la proiect și în funcție de aspectul preferat. Se pot folosi în prezentare obiecte și produse specifice, tradiționale de Paști, fotografii, artefacte pentru a ilustra specificul sărbătorii pentru fiecare areal în parte în cadrul unei expoziții.

Se întocmește o revistă care să cuprindă arii distincte de interes: gastronomie(mâncăruri de post și specifice pentru fiecare regiune), obiecte –simbol, obiceiuri și datini pentru pregătirea omului și a mediului în care trăiește în vederea întâmpinării sărbătorilor,etc.

Săptămână a IVa

Reflecții privind rezultatele proiectului.Se discută pe marginea următoarelor subiecte:

- a.care dintre tradițiile și obiceiurile de Paște v-a plăcut mai mult (din centrul sau din estul Europei?)
- b.Care sunt asemănările și care sunt deosebirile dintre ele?

Copilărie fără violență

Prof. învăț. primar Lungu Lucica Elena

Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan,, Pârteștii de Jos

Violența a devenit una dintre marile probleme ale lumii contemporane, care se manifestă chiar și în școală. Încă de la o vârstă fragedă copiii prezintă în comportamentele lor trăsături ale violenței. Părinții cred că aceste lucruri sunt trecătoare și vor dispărea, dar ele se accentuează cu vârsta, dacă nu sunt corectate. Comportamentul violent pe care copiii și adolescenții îl manifestă are rolul de a atrage atenția.

Majoritatea tinerilor vor să fie lideri sau “vedete” chiar și pentru o zi. A califica un fapt ca violent înseamnă, în esență, a emite o judecată de valoare asupra aceluia fapt [...] Ceea ce este resimțit ca violență de un elev de la o anumită școală poate trece neobservat în ochii elevilor de la altă școală.

Cele mai frecvente forme de violență între elevi:

- Loviri – agresiune fizică;
- Injurii, jigniri;
- Agresiune non verbală;
- Atitudini ironice, sarcastice;
- Refuzul îndeplinirii sarcinilor;
- Ignorarea mesajelor transmise;
- Indisciplina;
- Absenteismul, fuga de la ore;
- Crizele de furie;
- Vorbirea vulgară,
- Violența față de animale;
- Bătăi;
- Amenințări.

MĂSURI DE PREVENIRE:

- * Respectarea prevederilor regulamentului școlar;
- * Asistență acordată de consilierii școlari atât elevilor cât și părinților;
- * Implicarea și responsabilizarea părinților;
- * Participarea și implicarea elevilor în acțiuni sau proiecte care vizează reducerea cazurilor de violență;
- * Realizarea periodică a unor evaluări psihologice ale elevilor;
- * Inițierea și derularea unor programe de formare a cadrelor didactice privind managementul clasei, rezolvarea de conflicte, dezvoltarea abilităților de comunicare;
- * Prezentarea unor studii de caz referitoare la violența școlară și la modalitățile de soluționare;
- * Organizarea unor întâlniri și discuții cu reprezentanți ai societății civile sau ai comunității; implicarea bisericii;
- * Elaborarea și difuzarea de materiale informative în vederea conștientizării efectelor negative ale violenței;
- * Introducerea în curriculumul la decizia școlii (CDȘ) a unor teme privind: strategii de rezolvare a conflictelor, promovarea toleranței și cooperării.

INTERVENȚII LA NIVEL INDIVIDUAL:

- ✓ identificarea timpurie a elevilor cu potențial violent;
- ✓ implicarea activă a elevilor cu potențial violent și valorificarea intereselor, aptitudinilor și capacităților elevilor care au comis acte de violență;
- ✓ evitarea centrării exclusiv pe sancțiune.

INTERVENȚII LA NIVELUL ȘCOLII:

- “Violența” - temă pe agenda întâlnirilor formale ale școlii;
- o cunoaștere mai bună a surselor posibile de violență;
- transformarea regulamentului școlar din instrument formal, în mijloc real de prevenție și intervenție la nivelul școlii;
- programe de informare a elevilor privind modalitățile adecvate de gestionare a unor situații concrete de violență (auto-control, negocierea conflictelor, comunicare, mijloace de auto-apărare).

INTERVENȚII LA NIVEL CURRICULAR:

- dezbateră și încurajarea exprimării opiniei elevilor;
- valorificarea temelor relevante pentru problematica violenței (drepturile și îndatoririle individului, libertate și normă/regulă de comportament, decizie și consecințele deciziilor, abilități sociale etc.)
- programe și activități extra-curriculare (săptămâna anti-vioență; concursuri/expoziții tematice, invitarea unor specialiști care să prezinte într-un mod interactiv teme legate de violența școlară la care să participe, pe lângă elevi, și cadre didactice și părinți).

SCOP – formarea unei atitudini de comportare civilizată în școală și în afara ei;

OBIECTIVE:

- utilizarea limbajului specific unei comportări civilizate în diverse situații;
- să cunoască, să aprecieze importanța respectării regulilor și normelor de comportare civilizată;
- să cunoască consecințele nerespectării regulilor de comportare;

GRUPA ȚINTĂ

- elevii claselor pregătitoare -IV

PARTENERI

Poliția locală reprezentată de agent principal, Nichitoi Florin

COLABORATORI:

Prof. Buliga Nicoleta- responsabil Comisia împotriva violenței și discriminării în școală;

Prof. înv.primar Bosancu Constantin

Durata

Octombrie 2021 – iunie 2022

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

	Denumirea activității	Detaliiere	Răspunde Perioada
1	Să ne cunoaștem	- prezentarea proiectului și a obiectivelor - întocmirea documentației	Prof.înv.primar Lungu Lucica Octombrie 2021
2	Reguli de comportare	-dezbateri, studii de caz privind reguli de comportare civilizată	Prof.înv.primar Lungu Lucica Noiembrie 2021
3	Stop violenței în școală	-prezentare ppt, realizare de postere	Prof.înv.primar Lungu Lucica Decembrie 2021
4	Ne comportăm civilizat	-prelegere explicativă referitoare la comportarea civilizată;	Agent politie Nichitoli Florin Prof.înv.primar Bosancu Constantin Februarie 2022
5	Copilărie fără violență	- realizare de poster;	Prof.înv.primar Lungu Lucica Mai 2022

Pe calea cea dreaptă Proiect de parteneriat școală - biserică

Autor: Mavrodin Doina - Anișoara
Prof. învă. primar la: Liceul Teoretic
"Ioan Cotovu", Hârșova, jud. Constanța

Școala: Lic. Teoretic I. Cotovu, Hârșova, jud. Constanța
Str. Șoseaua Constanței, nr. 24
Tel./Fax:
Nr...../

Biserica: Sfânta Muceniță Irina, Hârșova
Str. Vadului, nr. 2
Tel /Fax:
Nr...../

Pe calea cea dreaptă

Proiect de parteneriat școală - biserică
Perioada: decembrie 2021 – iunie 2022
An școlar 2021 – 2022

Încheiat între:

Biserica Sfânta Muceniță Irina, reprezentată prin: Preot Paroh..

Liceul Teoretic Ioan Cotovu, reprezentat prin director: Profesor....

În vederea realizării proiectului *Pe calea cea dreaptă*

Liceul Teoretic Ioan Cotovu se obligă :

- ❖ Să trimită documentația completă partenerului
- ❖ Să realizeze portofoliul și expunerea rezultatelor activităților
- ❖ Să ofere diplome copiilor implicați în proiect
- ❖ Să participe la activitățile comune prevăzute în program

Biserica Sfânta Muceniță Irina se obligă:

- ❖ Să trimită școlii partener un exemplar semnat și ștampilat din prezentul *Acord de parteneriat*
- ❖ Să respecte calendarul activităților
- ❖ Să asigure condiții pentru expunerea lucrărilor realizate în cadrul activităților

Director,

Preot paroh,

Coordonator proiect,

"Omul se cunoaște după copiii pe care i-a lăsat în urmă" (Vechiul Testament)

Argument

Educația religioasă a elevilor urmărește ridicarea nivelului de moralitate a societății, începând cu tânăra generație. Influențele educative de la disciplina Religie completează misiunea bisericii, iar biserica încununează informația oferită în școală și, astfel, împreună, cele două instituții vin în ajutorul societății în ansamblu, deoarece promovează valorile fundamentale: dragostea, prietenia, pacea, înțelegerea și înțelegerea între semeni.

Educația religioasă se realizează atât în școală, dar, mai ales, în Biserică. Dacă școala oferă elevului informația, preotul împreună cu toți factorii implicați contribuie la formarea personalității moral-religioase a elevilor. Biserica este spațiul sacru unde elevul se poate convinge că ceea ce profesorul de religie îi oferă de la catedră sub forma unei simple informații, aici ea devine realitate.

Provocările societății românești actuale obligă atât școala, cât și Biserica Ortodoxă – ca instituție – să se implice direct în formarea și educarea elevilor. Colaborarea dintre cele două instituții poate schimba fața demoralizată a societății românești din care facem cu toți parte și poate crea modele pentru generațiile tinere atât de derutate și de influențate de falsele valori ale lumii contemporane.

Scopul proiectului:

Promovarea credinței și moralei ortodoxe în rândul copiilor de vârstă școlară mică

Obiective:

Promovarea valorilor moral-creștine în rândul elevilor

Formarea de comportamente adecvate în receptarea valorilor religioase, de cultură și civilizație tradițională românească

Educarea unor virtuți creștine și cultivarea comportamentului moral-religios

Grup țintă:

Elevii clasei a IV-a

Părinții elevilor implicați

Resurse:

Temporale: proiectul se va desfășura în perioada decembrie 2021 – iunie 2022

Umane: cadrul didactic, preotul paroh, elevi, părinți

Modalități de evaluare:

Portofoliu

Expoziții

Fotografii

Diplome de participare

Bugetul proiectului:

Bugetul proiectului se bazează pe autofinanțare

Activități propuse

Nr. crt.	Luna	Activitatea	Mod de realizare
1.	Decembrie 2021	<i>Sărbătoarea Nașterii Domnului – sărbătoarea bucuriei</i>	Sfânta Împărtășanie Colectă și donație de jucării, obiecte de îmbrăcăminte și rechizite pentru copiii defavorizați din parohie Colinde după Sfânta Liturghie
2.	Februarie 2022	<i>Atelierele hărniciei</i>	Pictură/desene / confectionare de obiecte cu specific religios Creație literară cu specific religios Expunerea lucrărilor

3.	Aprilie 2022	<i>Miracolul Învierii – sărbătoarea luminii</i>	Sfânta Împărtășanie Colectă și donație de jucării și dulciuri pentru copiii defavorizați din parohie Confecționare de obiecte cu specific pascal Expunerea lucrărilor
4.	Mai 2022	<i>Comori ale spiritualității românești: mănăstirile Niculițel, Cocoș</i>	Excursie la mănăstiri

Bibliografie

Programe școlare pentru clasele I- VIII, *Religie*, Arie curriculară *Om și societate*, Editura Cicero, București, 1999

Băncilă, V., *Inițierea religioasă a copilului*, Editura Anastasia, București, 1996

www.didactic.ro

Formarea culturii muzicale a elevilor în învățământul primar

Prof. Andrei Megyeș

Școala Gimnazială Nr. 6 Timișoara

Conceptul de cultură muzicală în context curricular

Natura omului se descoperă în trinitatea esenței lui biologice, sociale și culturale. Prin componenta *cultură* omul se afirmă în lumea existentă. În sensul cel mai general, noțiunea de *cultură* este opusă noțiunii *natură*. Cultura este natura recreată de om, fenomen „asupra naturii” (P.Sorokin), expresia vieții spirituale a oamenilor. Asupra conceptului de cultură s-au efectuat cercetări deosebite la hotarul secolelor XIX-XX (A.Weber, F.Spengler, W.Windelband etc.). Omul asimilează cultura în procesul socializării sale, prin intermediul activităților practice. „Omul nu este ci devine o ființă culturală”, scrie cercetătorul filozofiei culturii Al.Tănase. Comportamentul, idealurile, gusturile, necesitățile, receptivitatea, interesele etc. reprezintă diferite aspecte ale culturii omului. Cultura este definită de prof. Vl.Pâslaru drept „axiomă a educației, căci elevul (cel ce este educat) nu însușește doar valori create de omenire, ci, însușindu-le, își creează propriile cunoștințe, competențe, atitudini etc.”. Or, activitatea educațională este considerată o *activitate de culturalizare*.

Omul poate să se afirme concomitent în trei ipostaze: ca obiect al acțiunii de culturalizare, ca subiect al creației culturale, ca purtător/receptor și popularizator al tezaurului cultural. În aceeași manieră, *cultura muzicală* reprezintă ansamblul valorilor spirituale (*ideal, obiective, necesități, interese* etc.), provenite din multiplele forme de cunoaștere și activitate muzicală: creație – interpretare – receptare. Educația muzical-artistică este considerată premisă importantă în formarea unei personalități culte.

Din perspectivă curriculară, **finalitatea educației muzicale** o constituie *cultura muzicală*, ca parte componentă a *culturii spirituale*. Din acest unghi de vedere, cultura muzicală trebuie concepută ca *fenomen și posibilitate spirituală*. Doar calea *spirituală* de cunoaștere și asimilare a muzicii (ca antipod al căii *intelectuale*) poate forma cultura muzicală. Din toate artele, muzica este cea mai aproape de suflet. De aceea formarea culturii muzicale a elevilor va începe de la cunoașterea muzicii ca artă spre cunoașterea muzicii ca știință. Cultura muzicală a unui elev poate fi estimată în mod diferit: prin felul în care interpretează muzica; prin volumul de cunoștințe acumulate; prin capacitatea de a deosebi o muzică bună de una mai puțin bună; prin felul cum vorbește despre ea etc.

Nivelul culturii muzicale a elevului poate fi apreciat prin gradul de asimilare a artei muzicale exprimat prin necesitatea de muzică, dorința interioară de a contacta cu ea, lipsa de rezistență în fața farmecului ei. Dacă elevul rămâne indiferent în fața fenomenului muzical, capacitatea de a cânta „corect”, cunoștințele istorico-teoretice acumulate rămân fapte goale, formale. După D.Kabalevski, nivelul culturii muzicale nu este direct proporțional cu gradul de cunoaștere a notelor muzicale, deși presupune cunoașterea acestora. Potrivit concepției sale, cultura muzicală indică capacitatea de a *percepe arta muzicală* ca pe o artă vie și plastică.

În formarea culturii muzicale este necesară acumularea **experienței de receptare a muzicii**. Muzica nu poate exista în afara percepției. Orice formă de comunicare cu muzica, orice activitate muzicală învață elevii să audă muzica. Prin perfecționarea continuă a priceperii de a asculta muzica

pătrundem în sensul ei.

Ca proces psihic-spiritual, **percepția muzicii** (auzirea, simțirea, trăirea și înțelegerea) este proprie tuturor activităților muzicale. În cadrul experienței, prin exersare se dobândește și se dezvoltă *simțul muzical*, care influențează universul intim, sentimentele și gândurile elevilor.

Experiența elevului în perceperea adevărată, trăită și conștientizată a muzicii, este temelia tuturor formelor de familiarizare cu muzica. Fără această experiență n-are rost învățarea abstract-teoretică, nu poate fi formată cultura muzicală. În acest context, constituențele cunoașterii și asimilării artei muzicale – cunoștințele, capacitățile, atitudinile - rămân a fi în linii mari *competențe muzicale* care-și capătă dreptul la existență doar în raport cu *experiența muzicală*. Interesul, gustul artistic, capacitatea de apreciere pot fi cultivate doar în cadrul practicilor muzicale, pornind de la sensibilizare și ajungând la dragostea pentru arta muzicală.

Experiența muzicală – perceperea activă și emoțională - trebuie să contribuie la creșterea unui *suflet frumos*, armonios, cu o aleasă sensibilitate pentru valorile etice și spirituale.

Stările sensibilității exprimă reacțiile afective, receptivitatea artistică apărută sub acțiunea agentului exterior, în cazul nostru al artei muzicale.

Acumularea afectivă contribuie la generalizarea unei experiențe afective și conferă percepției afective caracter permanent.

Percepția afectivă contribuie la formarea unei convingeri sau a unei valori în personalitatea celui educat. Plăcerea, trebuințele, motivele sunt operatorii care acționează în percepția afectivă. După „acumularea și integrarea afectivă”, subiectul atribuie originea și cauza situației afective unui alt element al situației. Atribuirea conduce la formarea unei credințe care se generalizează, devenind o convingere permanentă cu statutul unui mod de a fi. Astfel, L. D’Nainaut distinge percepția afectivă, acumularea/integrarea afectivă și atribuirea – ca trei niveluri ale activităților de formare a atitudinilor. Facultățile de *a auzi, a asculta, a trăi, a percepe* muzica sunt condiții preliminare pentru formarea atitudinilor; ca structuri motivaționale, ele stau la baza atitudinilor. Astfel, experiența muzicală pune în valoare autonomia personală a elevului prin „descoperirea” spiritualității în mesajul sonor, prin crearea și stimularea nevoilor pentru valori culturale.

Competențele muzicale identifică nu numai totalitatea de cunoștințe ci și capacitățile muzicale de interpretare, audiere, creație. Or, în structura culturii muzicale experiența muzicală și competențele muzicale constituie două componente, dintre care prima este fundamentală/esențială. Doar o imagine clară a finalității spre care tindem ne permite s-o alegem din mulțimea căilor posibile pe aceea pe care vom pătrunde în esența fenomenului muzical. Este logic să considerăm că bogăția culturii muzicale a elevilor este condiționată de varietatea formelor de lucru educativ.

Cultura muzicală nu poate fi interpretată ca un produs separat de activitatea elevului; ea se formează în cadrul **formelor practice de cunoaștere** și asimilare a muzicii. În pedagogia muzicală s-au fundamentat deja tipurile, conținuturile și funcțiile activităților muzicale școlare. Cele mai generale sunt: compoziția, interpretarea, audierea și reflecția. Din aceste activități derivă diferite forme de inițiere muzicală. Este important de conceput și activitatea de reflectare ca activitate muzicală.

Unitatea activităților muzicale din cadrul lecției este condiționată de obiectivele și finalitatea urmărită.

Ele nu constituie domenii aparte, forme de lucru în sine, ci poartă un **caracter deschis**, de orientare una spre alta, de conlucrare, împletindu-se într-o **activitate educațională unitară**. Or,

aceste activități muzicale nu sunt separate, ci reprezintă aspecte ale unei activități unice de educație muzicală, care contribuie în comun la edificarea culturii muzicale a elevului.

Tipologia rezultatelor școlare la educația muzicală

Rezultatele obținute în procesul educațional reprezintă o realitate complexă, un produs cu multiple aspecte.

După G. Meyer, orice competență rămâne invizibilă. Rezultatele constituie singurele urme vizibile ale acestor competențe. De la R.Tousignant reținem ideea diferenței dintre **produsul învățării** și **procesul învățării**. Produsul desemnează partea vizibilă, direct observabilă, a unui proces care rămâne invizibil. J.Vogler apreciază performanțele școlare ale elevilor ca „indicatori de produs” sau „indicatori de rezultat”. I.Radu consemnează că produsul/permanța arată ce trebuie să fie capabil să facă sau să realizeze elevul pentru a demonstra ceea ce știe. În pedagogia contemporană s-au cristalizat două perspective în **tipologia rezultatelor școlare**:

I - Delimitarea rezultatelor școlare după natura lor, raportându-le la structura personalității (cognitive, afective, psihomotorii), cu mențiunea că un rezultat aparține predominant uneia din aceste componente ale personalității, incluzând însă în proporții variate și elemente (intenții) proprii celorlalte. B.S.Bloom consideră că este mai potrivit să se vorbească nu de comportamente cognitive, afective, psihomotorii, ci de intenții de natură cognitivă, afectivă, psihomotorie în cadrul unui comportament.

II - Ordonarea ierarhică a obiectivelor în funcție de procesele cognitive, operând clasificarea fiecăreia după complexitatea comportamentului, după nivelul performanței.

Dezvoltarea tezelor și a raportului dintre cele două componente ale culturii muzicale au condus la o clasificare proprie a rezultatelor școlare la educația muzicală, în două componente, care, la rândul lor, se divizează în subcomponentele:

I. Trăsături de personalitate (*experiența muzicală*):

- Sensibilitate muzicală: simțul ritmului, melosului, intensității, modului etc.
- Perceperea muzicii: auzirea/ascultarea, trăirea spirituală
- Sentimentul muzical: gust muzical, reacție emotivă la muzică, autoexprimare emoțională prin muzică etc.
- Inteligența muzicală: asociație muzicală liberă, gândire muzicală, analiză muzicală.
- Motivația: trebuințe, intenții, interese
- Atitudini: conștiință muzicală, concepte/convingeri despre muzică, aprecieri, evaluări, valorizări, comportamente etc.

II. Cunoștințe și capacități de aplicare a cunoștințelor în actul muzical (*competența muzicală*):

- Cunoștințe muzicale: elemente de limbaj muzical, mijloace de expresie muzicală, sintaxa și punctuația muzicală, forme și genuri, creația muzicală ca proces, intonația ca sens, dezvoltarea în mesajul sonor, dramaturgia emoțională, imaginea artistică, muzica în contextul altor arte etc.
- Cunoștințe despre muzică: sferele principale de expresivitate, școli componistice europene, curente, stiluri, compozitori, creații din tezaurul muzicii naționale și universale
- Capacități de aplicare a cunoștințelor în actul muzical de: interpretare (vocală, instrumentală), audiție (auzire, ascultare, percepere), creație (axată pe muzică, muzicală propriu-zisă, improvizații, compunere), reflecție (argumentarea, motivarea, caracterizarea, aprecierea artistică/valorică, atitudine etc.)

Rezultatele școlare obținute la finele procesului educațional indică/stabilesc gradul de formare a culturii muzicale a elevilor. În acest context, raportul dintre experiența muzicală și competența muzicală devine una din exigențe în realizarea *Curriculumului de educație muzicală*.

Competențele muzicale

În planul finalităților educației, actualmente se atestă plasarea accentului pe formarea competențelor subiectului, a posibilităților lui de autorealizare pe parcursul vieții. Acest fapt nu semnifică însă subestimarea necesității acumulării de cunoștințe. Competența nu este reductibilă la o sumă de cunoștințe prezentate într-o ordine oarecare. Ar fi mai potrivit să se spună că, ținând seama de o anumită competență, elevul a produs cutare rezultat, consideră G.Meyer. Conform altor opinii din literatura de specialitate, competența este capacitatea de a rezolva o problemă într-un context dat. Pe lângă acumulări de cunoștințe, competența presupune și strategii de rezolvare a problemelor.

A. Cunoștințele muzicale contribuie în mod direct la intrarea în lumea muzicii. Pe lângă pasiunea pentru muzică, capacitatea de a o audia, interpreta, simți, cultura muzicală presupune neapărat și un sistem de cunoștințe. Putem distinge două niveluri ale cunoștințelor:

- cunoștințe care contribuie la *formarea unei viziuni* integre despre arta muzicală;
- cunoștințe care ajută subiectul la *cercetarea muzicii*, la perceperea imaginii muzicale.

B. Capacități de a aplica cunoștințele în actul muzical

Acumularea cunoștințelor nu reprezintă un scop în sine. Efectele pe care le produc cunoștințele în planul dezvoltării subiectului, utilizarea lor în demersuri cognitive noi și în acțiuni practice ilustrează valoarea instrumentală și operațională a cunoștințelor. În consecință, procesul educațional presupune nu numai *a ști să înveți* ci și *a ști să faci*.

Valențele educative ale artei pot fi potențate în cazul cunoașterii artistice, care pune în valoare actul de trăire și gândire, care se întrepătrund, colaborează, se completează. Accesul la esența muzicii este înlesnit prin convergența trăirii și înțelegerii, sensibilului și mentalului, desfătării și cugetului.

Rezultatele școlare obținute la finele procesului educațional indică/stabilesc gradul de formare a culturii muzicale a elevilor. Tipurile de rezultate școlare la educația muzicală corespund componentelor structurale ale culturii muzicale. Capacitatea de trăire afectivă vizavi de capacitățile intelectuale poate fi considerată ca rezultat școlar. Raportul dintre experiența muzicală și competența muzicală devine una din exigențe în realizarea *Curriculumului de educație muzicală*.

BIBLIOGRAFIE

- Cucos, C.: *Pedagogie și axiologie*, București, Editura didactică și pedagogică, 1995;
- Kabalevski, D.: *Cultivarea cugetului și sufletului*, Chișinău, Ed. Lumina, 1987;
- Meyer, G.: *De ce și cum evaluăm*, Iași, Polirom, 2000;
- Radu, I., *Evaluarea în procesul didactic*, București, Editura didactică și pedagogică, 2000;
- Tănase, A. *Cultură și civilizație*, București, Editura Politică, 1977;
- Tousignant, R. *Les principes de la mesure et de réévaluation des apprentissages*, Québec, Ed. Préfontaine, 1982;
- Vogler, J. *Evaluarea în învățământul preuniversitar*, Iași, Polirom, 2000.

Studiu asupra riscului de abandon școlar

Prof. Manuela Megyeș
Școala Gimnazială Nr. 27 Timișoara

Tema studiului. Motivația alegerii temei

Prezenta cercetare își propune să identifice cauzele care stau la baza problemei abandonului școlar în rândul elevilor din clasele pregătitoare- a VIII-a.

Necesitate

Abandonul școlar este o formă a dezadaptării sau inadaptării școlare, având mai multe cauze: ordin social, de ordin psihologic sau psihopedagogic.

Este nevoie ca învățătorii/profesorii să facă efortul de a cunoaște lumea subiectivă a elevului îndeosebi a sensului pe care acesta îl dă cunoașterii și reușitei școlare:

- nivelul aspirației sale;
- interesul privind formarea profesională viitoare;
- criteriile pe care le folosește în aprecierea rezultatelor școlare.

În absența acestui feed-back informațional, responsabilitatea producerii și amplificării abandonului școlar va fi mereu plusată de la profesor la elev și invers, iar măsurile psihologice recuperatorii preconizate de școli, vor avea un caracter unilateral, cu adresabilitate numai la elevi, fără o încercare consistentă din partea profesorilor de a-și evalua activitatea.

Fiecare caz de abandon școlar are o „istorie” proprie care presupune o analiză complexă, o interpretare psihogenetică, dinamică și funcțională. El este unul din problemele mari cu care se confruntă instituția educativă.

În acest sens este necesară elaborarea unor strategii de tratare diferențiată și individualizată a elevilor aflați în situația de a abandona școala. Pentru punerea în aplicare a unor astfel de strategii e nevoie de o bună cunoaștere a particularităților psihologice ale elevilor, pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevului.

Numeroși elevi se află în situația de a abandona școala din motive de ordin economic, provenind din familii cu venituri extrem de mici, sau din motive ce țin de climatul familial (familii dezorganizate, violență în familie, alcoolism, familii monoparentale).

O altă parte dintre elevii cu insuccese școlare care generează în ultimă instanță abandonul școlar însă, au ajuns în această situație datorită suprasolicitării capacităților lor psiho-nervoase. Fenomenul suprasolicitării este periculos deoarece generează mai devreme sau mai târziu stări subiective, penibile, specifice abandonului cronic. Pentru astfel de situații sunt necesare măsuri de igienă a muncii intelectuale și de protecție afectivă generală a copilului.

Finalitate

O cunoaștere adecvată a problemei abandonului școlar oferă posibilitatea găsirii celor mai adecvate strategii de prevenire și soluționare.

Dacă se adaugă la cele arătate mai sus sublinierea că abandonul și eșecul școlar stau la baza eșecului social, necesitatea desfășurării acestei cercetări devine cu atât mai evidentă.

Grupul țintă

Instrumentul folosit este chestionarul care a fost completat de cadre didactice (învățători și profesori diriginți). Aceștia, prin activitatea pe care o desfășoară, cunosc în detaliu cazurile de elevi aflați în dificultate, cauzele concrete care stau la baza acestor situații și sunt în măsură să exemplifice și eventuale soluții pe care le consideră adecvate.

OBIECTIVELE CERCETĂRII

- identificarea elevilor care prezintă riscul de a abandona școala;
- analiza cazurilor cu risc de abandon identificate;
- determinarea cauzelor care induc riscul de abandon școlar;
- stabilirea gradului de implicare a cadrelor didactice în prevenirea și înlăturarea abandonului școlar;
- determinarea impactului acestui fenomen asupra socializării copilului în cadrul colectivului de elevi și a grupului de prieteni;
- identificarea unor soluții eficiente de prevenire și înlăturare a fenomenului de abandon școlar.

IPOTEZELE CERCETĂRII

Ipoteză generală:

- Implicarea cadrelor didactice și colaborarea eficientă între școală și familie ca factori instituționali ai educației asigură prevenirea și înlăturarea abandonului școlar.

Ipoteze de lucru:

- Cu cât nivelul de pregătire al părinților este mai scăzut, cu atât ei sunt mai puțin conștienți de consecințele abandonului școlar asupra copilului.
- Dacă influența anturajului (grupul de prieteni) asupra copilului este puternică atunci riscul de abandon

crește.

- Dacă familia prezintă o situație problematică (violență, venituri reduse, număr mare de copii) atunci riscul de abandon școlar va crește.
- Dacă elevul este în situația de a abandona școala atunci atitudinea colegilor va fi una de respingere sau de indiferență.
- Sistemul de burse sociale și ajutoare în rechizite nu reușește să acopere în întregime necesarul existent.
- Cu cât cauzele sunt precizate clar (perioadă de vârstă, situație familială, situație școlară), cu atât cadrele didactice pot formula soluții mai eficiente (consilierea copilului și a familiei, ajutoare materiale- burse, rechizite, meditații, activități extracurriculare atractive) pentru prevenirea abandonului școlar.

EȘANTIONAREA

Chestionarul a fost aplicat cadrelor didactice de la Școala Gimnazială Nr. 27 Timișoara.

Volumul populației chestionate a cuprins 24 de persoane.

CONCLUZII

În cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 27 Timișoara au fost identificați elevi care prezintă risc de abandon școlar.

Cauzele principale care stau la baza acestui fenomen în situațiile menționate sunt:

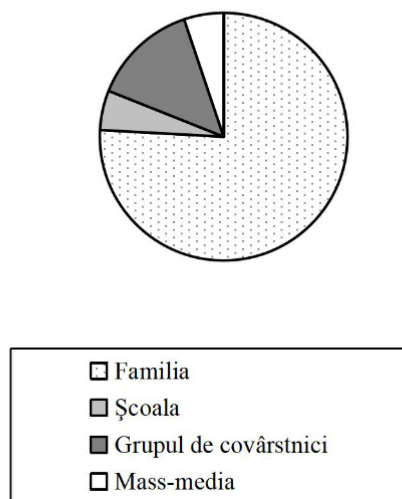
- situația familială critică, sub aspectul structurii familiei, al venitului, al violenței în familie;
- situația școlară: număr mare de absențe, dificultăți în învățare, corigențe;
- vârsta pubertății, cu toate problemele pe care le incumbă;
- situația materială precară (s-a constatat că numărul de burse sociale și de ajutoare în rechizite nu acoperă în totalitate necesarul).

Profesorii/diriginții acordă o importanță și o atenție mai mare fenomenului, deoarece acesta apare mai frecvent în clasele gimnaziale, datorită factorilor care țin de vârstă și anturaj.

Cadrele didactice sunt preocupate și se implică activ în activitatea de prevenire și înlăturare a abandonului școlar prin diferite măsuri: organizarea de meditații, ședințe cu părinții, vizite la domiciliu, activități extracurriculare. Cele mai eficiente măsuri sunt considerate discuțiile individuale, vizitele la domiciliu și ședințele cu părinții.

Învățătorii și profesorii consideră că nu pot interveni eficient decât în măsură mică sau medie pentru înlăturarea fenomenului de abandon școlar, deoarece, în opinia lor, familia este factorul cu influență decisivă.

Factorii cu influență asupra copiilor care prezintă risc de abandon școlar

Contrar uneia din ipotezele formulate, s-a constatat că impactul abandonului școlar asupra socializării copilului în cadrul colectivului de elevi și a grupului de prieteni nu este foarte mare la vârsta învățământului gimnazial, copiii cu risc de abandon fiind acceptați fără probleme în colectivitate.

De asemenea nu s-a confirmat ipoteza potrivit căreia cu cât nivelul de pregătire al părinților este mai scăzut, cu atât ei sunt mai puțin conștienți de consecințele abandonului școlar asupra copilului.

Pentru prevenirea și înlăturarea abandonului școlar se impun următoarele măsuri:

- eficientizarea legăturii dintre școală și familiile elevilor, în sensul unei colaborări mai strânse;
- solicitarea creșterii numărului de burse sociale alocate unității, deoarece statutul de „școală de cartier” implică un număr mare de copii care provin din familii cu venituri modeste;
- acordarea unei atenții sporite activităților extracurriculare menite să-i atragă și să-i mobilizeze pe elevi (un număr mare de cadre didactice consideră aceste activități puțin importante, lucru care, în mod evident, nu corespunde cu opinia elevilor);
- organizarea de lectorate cu părinții în scopul conștientizării de către aceștia a multitudinilor de implicații sociale care decurg din abandonul școlar;
- demararea demersurilor în scopul obținerii unui post de psiholog.

Se poate considera că cercetarea și-a atins obiectivele stabilite inițial. Rezultatele obținute au confirmat patru din cele șase ipoteze de lucru.

BIBLIOGRAFIE

- *** – *Dicționar de pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979;
- BREBAN, VASILE – *Dicționarul limbii române contemporane*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980;
- MIROIU, ADRIAN (COORDONATOR); PASTI, VLADIMIR; IVAN, GABRIEL; MIROIU, MIHAELA; CODIȚĂ, CORNEL – *Învățământul românesc azi*, Editura Polirom, Iași, 1998.
- MUNTEAN, ANA - *Familii și copii în dificultate*, Editura Mirton, Timișoara, 2001.
- POPESCU-NEVEANU, PAUL – *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, București, 1978.
- STĂNCIULESCU, ELISABETA – *Sociologia educației familiale*, vol. I, Ed. Polirom, Iași, 1997.
- STOLZ, GABRIELA – *Eșec școlar – Risc de eșec social*, Editura Victor, București, 2000.

SUBDIALECTUL MOLDOVEAN

CONSONATISMUL

Prof. Ana-Violeta Muntianu

Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

Subdialectul cărui îi voi acorda o atenție deosebită în lucrarea de față, este cel moldovean, care în cadrul teritoriului dacoromân ocupă cea mai mare parte, în comparație cu celelalte subdialecte. Acesta este vorbit în județele Suceava, Botoșani, Iași, Neamț, Bacău, Vaslui, Vrancea și Galați, aparținând jumătății de nord-est a țării, în zona Bucovinei și zona Moldovei. De asemenea, graiuri moldovenești se vorbesc în cea mai mare parte din Republica Moldova și pe teritoriul Ucrainei (Bucovina de nord). Ion Coteanu, în *Elemente de dialectologie a limbii române*, susține că cele mai importante caracteristici ale subdialectului moldovean se regăsesc în partea centrală, anume în regiunile Iași, Bacău și Suceava. Însă, anumite fenomene caracteristice acestui subdialect trec dincolo de limitele provinciei Moldova, cuprinzând și arii din nord-estul Transilvaniei, deoarece între cele două versante ale Carpaților s-a realizat dintotdeauna un schimb reciproc de valori materiale și spirituale. De altfel, „moldovenii sunt, la origine, nord-ardeleni care au trecut Carpații cu mult înaintea întemeierii statului moldovenesc la jumătatea veacului al XIV-lea”⁵, deci anumite asemuiuri între cele două regiuni din plan fonetic, morfosintactic sau lexical ar fi inevitabile. Dar, fenomenele caracteristice subdialectului moldovean se regăsesc și în alte arii precum nord-estul Munteniei (nordul județelor Buzău și Brăila) și nordul Dobrogei (nordul județului Tulcea).

Pe de altă parte, limitele subdialectului moldovean cu celelalte subdialecte sunt următoarele: în nord subdialectul maramureșean, în sud subdialectul muntean, iar în vest graiurile din centrul Transilvaniei.

⁵ Ion Gheție, *Introducere în dialectologie istorică românească*, Editura Academiei Române, București, 1994, p 154.

O particularitate importantă din cadrul consonantismului subdialectului moldovean este trecerea africatelor *ĉ*, *ĝ* la *ș* respectiv *ȝ*, datorită pierderii ocluziunii, ca în *șirêș* (cireș), *ȝémî* (geme), *dúlși* (dulce), *súȝe* (suge), *șér* (cer), *(a)șél* ((a)cel), *ȝánâ* (geană), *plî'n ȝi* (plânge), *(sâ) sî'n ȝi* (se stinge).

Africata dentală sonoră *ɖ* apare în variație cu dentala alveolară *z*. Astfel, fonetismul *ɖ*, atestat în regiunea istorică Moldova, încă din secolul al XV-lea, apare în cuvintele de origine latină: *ɖámâ* (zeamă), *frún ɖâ* (frunză), dar și în cuvintele autohtone precum: *búɖâ* (buză), *brî'n ɖâ* (brânză), *máɖiri* (mazăre), *grumáɖ* (grumaz), *raɖimá* (rezema). În alte zone, cum sunt cele din sudul, dar și în nordul regiunii apare fonetismul *z*, înregistrându-se astfel dispariția lui *ɖ*. Acest fonetism pare să fie o inovație a graiurilor muntenesti, anterioară secolului al XVI-lea.

Când acesta era urmat vocale posterioare, apărea fonetismul arhaic *ĝ* (*ĝóc*, *ĝós*, *ĝói*, *aĝúnĝ*).

Matilda Caragiu Marioțeanu susține că: „Discutând despre schimbarea localizării vocalelor palatale, arătăm că acestea se produc datorită pronunțării *dure* a consoanelor *s*, *z*, *ș*, *j*, *ț*, *ɖ*, *r*, pronunțare prezentă în cea mai mare parte a teritoriului dacoromân.”⁶

O altă particularitate a subdialectului moldovenesc este palatalizarea labialelor. Consoanele *p*, *b*, *m* trec la *k*, *g* respectiv *n*: *kéli* (piele), *képt* (piept), *kîșior* (picior), *(mă) scárkin* (mă scarpin), *g'ini* (bine).

În jumătatea nordică apare palatalizarea labiodentalelor *f*, *v* în stadiul *ȝ* *ș*, aceste forme palatalizate caracterizează, după cum afirmă Adrian Turculeț, „vorbia bătrânilor”⁷: *(sâ) šiu* (să fiu), *šinâ* (fină), *ȝisăz* (visez), *ȝiu* (viu), *ȝin* (vin). În sud labiodentalele *f*, *v* se palatalizează la *h'* respectiv *g'*: *(sâ) h'iu* ((să) fiu), *h'érbi* (fierbe). Forma *g'* de palatalizare apare și în partea nordică a Moldovei, în cuvinte precum *g'îțâl*.

„Într-o arie mai restrânsă, situată aproximativ între Roman și Vatra Dornei, se înregistrează palatalizarea lui *p*, *b*, în fonetismele *(p)* *ĉ*, *(b)* *ĝ*. Acestea se explică nu prin evoluția procesului de palatalizare, ci prin intervenția altor fenomene fonetice regionale, în urma cărora oclusivele

⁶ Matilda Caragiu – Marioțeanu (coordonator), *Dialectologie română*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977, p. 140.

⁷ Adrian Turculeț, *Graiul din zona Câmpulungului Moldovenesc- Fonetica*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2002, p. 60.

palatale k , g (...) devin africte prepalatale: $\hat{c}$, $\hat{g}$.⁸ În acest sens, Matilda Caragiu Marioțeanu oferă spre exemplificare următoarele cuvinte: $\hat{c}ém$, $\hat{m}égát$, $\hat{g}ém$, $\hat{m}égéța$, $(p)\hat{c}éli$, $(p)\hat{c}épt$, $(b)\hat{g}íni$ față de $(p)\acute{k}éli$, $(p)\acute{k}épt$, $(b)\acute{g}íni$. Forme asemănătoare apar și în Transilvania. „ Izolat, în localități din nord-vestul Moldovei, întâlnim și fonetismele $(p)t^{\prime}$, $(b)d^{\prime}$, rezultate din confuzia oclusivelor k , g (...) cu dentalele palatalizate $t^{\prime}$, $d^{\prime}$. Alături de forme cum ar fi $t^{\prime}ém$, $\acute{m}t^{\prime}égát$, pentru $\acute{k}ém$, $\acute{m}kégát$.⁹ Tot în această arie, dentalele t , d sunt muiate ca în $d^{\prime}\acute{m}t^{\prime}e$ (dinte), $\acute{f}rát^{\prime}e$ (frate), $d^{\prime}és$ (des).

În partea de nord-vest se mai întâlnește și stadiul de paltalizare intermedială $m\acute{n}$, cum ar fi în: $am\acute{n}áz$ (amiază), $m\acute{n}íri$ (mirele), $m\acute{n}ícúť$ (micuť), $m\acute{n}iri$ $\acute{a}śá$ (mireasă). Mai există de asemenea, labiala m rostită $\acute{n}$: $\acute{n}ércur\acute{i}$ (miercuri), $\acute{m}i$ a (mie), $\acute{m}ís$ (mici).

Așadar, palatalizarea labialelor și a labiodentalelor reprezintă o inovație a secolului al XV-lea, acest fenomen producându-se mai întâi la nivelul consoana f , considerat elementul cel mai slab.

Bibliografie

Caragiu – Marioțeanu, Matilda, (coordonator), *Dialectologie română*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977.

Gheție, Ion, , *Introducere în dialectologie istorică românească*, Editura Academiei Române, București, 1994.

Rusu, Valeriu, *Introducere în studiul graiurilor românești*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977.

Turculeț, Adrian, *Graiul din zona Câmpulungului Moldovenesc- Fonetica*, Editura Universității „ Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2002.

⁸ Matilda Caragiu – Marioțeanu (coordonator), *Dialectologie română*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977, p. 136.

⁹ *Ibidem*, p. 136.

SUBDIALECTUL MOLDOVEAN

MORFOSINTAXA

Prof. Ana-Violeta Muntianu

Școala Gimnazială Răchiteni, județul Iași

Substantivul

De obicei, substantivele de genul feminin cu terminațiile *-ca*, *-ga*, apar cel mai adesea cu forme de genitiv-dativ: *Anicăi*, *Olgăi*, *Mariicăi*, *Veronicăi*. La nivelul unor substantive de genul masculin apar unele alternanțe de genul: *iepure- iepur*, *sâmbure- sâmbur*, *balaure- balaure*, *meșter- meștere*.

Alte substantive precum: *capete- capuri* (*capetele* pot fi ale animalelor, pe când *capurile* fac referire la ființa umană), *coturi- coate- coți* (substantivele *coturi* respectiv *coate* desemnează partea mâinii, iar *coți* desemnează acea unitate de măsură a lungimii, în special pentru țesături), toate acestea prezintă variații în cadrul desinenței de plural. Aceste variații sunt cel mai adesea puse pe seama fenomenului de analogie. O altă variație de plural se constată la nivelul substantivului *mână*. Pe alocuri, acest substantiv fost încadrat în categoria substantivelor cu pluralul în *-uri*, de aici și forma de plural *mânuri*. Substantivele neutre cu radical în *r* prezintă la plural desinența *ă*: *izvoare- izvoară*. În accepția lui Ion Gheție, trecerea lui *e* la *ă* poate fi pusă pe seama influenței unui *r* lung precedent.

Aceeași desinență *e*, se închide la *ă*, atât la plural, cât și la singular, fapt care determină neutralizarea opoziției de număr: *frún ă* (pentru *frunză* și *frunze*) *fășă* (pentru *fașă* și *feșe*), *rață* (pentru *rață* și *rațe*), *căpră* (pentru *capră* și *capre*).

Sunt specifice subdialectului moldovean și formele de singular care se termină în *-lu* la genitiv- dativ, în cuvinte precum: *boi érule*, *cuptórule*. Formele de genitiv- dativ apar și cu articolul hotărât enclitic *lu*: *lu cumătra*, *lu sór-ta*.

Articolul

Articolul hotărât proclitic, de genitiv- dativ, prezintă în această zonă forma *-lu*: *lu Ión*, *lu María*. De asemenea, se poate observa că articolul hotărât enclitic *lui* prezintă formă cu apocopă: (*jósu*) *de álulu*, *copkílulu* (*șela*).

Articolul posesiv *al, a, ai, ale* prezintă forma invariabilă *a*. Această formă, în accepția cercetătorilor, ar fi rezultatul unei reduceri a lui *al, a, ai, ale*: *a mi éli*. Totodată, forma invariabilă este, după cum afirmă Ion Gheție, o inovație a graiurilor din această regiune atestată cel mai târziu în secolul al XVI-lea.

Articolul nehotărât *unui* apare sub forma *la un* pentru masculin, iar *unei* apare sub forma *la o* pentru feminin: *la un copkîl, la o matúșâ*.

Pronumele

Pronumele și adjectivele demonstrative de apropiere: *acesta, aceasta, aceștia, acestea* prezintă în arii din regiunea moldovenești formele: *(a)îsta, ai ásta, ai éști a, (a)îști a, ai éste a, (a)îste a*, iar pronumele și adjectivele demonstrative de depărtare *acela, aceea, acei, acelea* au următoarele forme: *(a)șéla, (a)șéi a, (a)șée a, (a)șéle a*. Așadar, se poate observa că în regiunea Moldovei predomină formele „populare” ale acestei părți de vorbire.

În anumite arii, formele pronumelui personal de politețe substituie în propoziție obiectul: „Pronumele personal *dînsul, dînsa, dînșii, dînsele*, (în Bucovina și pe malurile Nistrului și formele arhaice *dîns, dînș*) este utilizat în mod curent, mai ales după prepoziții și la forma de genitiv-dativ, substituind chiar nume de lucruri: *nu pót scrîi cu dînsu* (cu creionul).”¹⁰ Atunci când pronumele personal *el* urma după o prepoziție, acesta era înlocuit cu *dînsul*, regulă des aplicată în epoca limbii române vechi. „Pronumele personal *el* este simțit în prezența persoanei despre care se vorbește ca o formă mai puțin politicoasă și de aceea, în dorința de a fi respectuoși, vorbitorii recurg la pronumele *dînsul, dînsa*: *dînsu șîi di ásta*.”¹¹

Alte pronume de politețe precum: *dumneata, dumneavoastră*, apar cu forme prescurtate: *ńatá, duńatá, dumi atá, ńetá, ńatálj, dńevo astá, ńevo astá*.

Ariile din partea nordică a Moldovei prezintă următoarele forme ale pronumelui posesiv: *a méi a* (a mea), *a tái a* (a ta), *a lúi a* (a lui), *a i íi a* (a ei).

Pronumele negativ *nimeni* este răspândit mai ales în partea nordică a Moldovei sub forma *nimi*. În acest sens, Ion Gheție este de părere că forma *nimi* este rezultatul unei haplologii.

¹⁰ Adrian Turculeț, *Dialectologie Română*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2002, p. 144.

¹¹ Valeriu Rusu, *Tratat de dialectologie românească*, Editura „Scrisul Românesc”, Craiova, 1984, p. 221.

Pronumele relativ *care* apare la numărul singular, genul masculin și cazul genitiv sub formele: *a căruia*, *a la cărui*, *a căruia*, *la cărui*, *a căruia*, iar la cazul dativ are formele: *la cărui* și *cărui*,

Bibliografie

Rusu, Valeriu, *Introducere în studiul graiurilor românești*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977.

Turculeț, Adrian, *Graiul din zona Câmpulungului Moldovenesc- Fonetica*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2002.

S.O.S. Natura..... Protejați-vă viitorul!

Mustață Maricela,
prof.înv. primar, Școala Gimnazială Țifești

A fost odată...de demult
A fost ca niciodată
A fost PLANETA PĂMÂNT
Vie și nepoluată.

Cu munți falnici, râuri reci,
Mări și-oceane, codri verzi.
Cu păduri dese, umbroase,
Cu flori multe și frumoase.

Cu izvoare reci ca gheața,
Cu-animale ce dau viața
Întregului Univers...
Tot era POEM ȘI VERS!

Ieri strigai puternic: „VIAȚĂ!”
Azi, cu teamă: „NU-I A VIAȚĂ!”
„NU-I A VIAȚĂ!” strigă tare
Să vezi ce efect mai are.
Nici măcar ecoul care
Făcea pădurea să tresare...

Fiindcă, vezi, în anii-aceștia plini de glorie
Pădurea a devenit istorie.
E drept, am evoluat
Cu ce risc...?
Totul e poluat!

Vrei calculator în pat?
Vrei aer condiționat ?
Vrei cuptor cu microunde?
Ai aparaturi pe-oriunde?
Atunci suferă. Invață
Și strigă: NU-I A VIAȚĂ !”

Când tăcerea tot cuprinde
Și-ți aruncă suferinde
Șoaptele pribegi în față
NU-I A VIAȚĂ !

Dacă soarele nu râde,
Dar se-aruncă-n umbre hâde,
Lunecând pe trista-ți față
NU-I A VIAȚĂ !”

Iar de ploaia cade rânduri
Curmând mii și mii de gânduri,
Împingând noaptea în față,
NU-I A VIAȚĂ !”

Se cutremură-n plâns tina
Tot cercând să afle vina
Celui ce i-a râs în față...
NU-I A VIAȚĂ !”

Doar pădurea când răspunde
L-al său plâns de „Când? “ și „Unde?
Și te-nvie și te-nvață...
NU-I A VIAȚĂ !”

Da, plouă cu lumini de curcubeu și nori,
Iar glasul de păduri rostite iară
Ne umple gândul de viață și culori
Și albul ca de sticlă stă să piară.

Pădurea strigă-n disperare:
„Fără tăieri și poluare!
Aveți grijă de voi.
Nu mai tăiați păduri, nu aruncați gunoi!

Nu aruncați în apă și în sol
Resturi dăunătoare viețuitoarelor!
Mergeți pe dealuri, la plantat
Ca să aveți un aer curat!
Înființați rezervații naturale
Pentru plante și viețuitoare
Ocrotiți mediul înconjurător

Spre binele viețuitoarelor!

Plantează un copac
Respiră aer curat!
Plantând o floare
Trăiești ca-n sărbătoare.

„Nu rupeți florile!”-nvățăm
Acasă și oriunde ne aflăm,
Deși, ades ne întrebăm, de ce?
Răspunsul bun, noi tot vi-l dăm.

O floare pe pământ e soare
E aer, frumusețe, e candoare,
Ne umple sufletul de bunătate
Și de iubiri nemăsurate.

Viitorul nostru este în fapte!
Să facem lucruri curate,
Dar ce fel de viitor avem noi
Dacă natura e în gunoi?

Aveți grijă de natură
Nu lucrați numai din gură
Faceți tot un lucru bun
Nu aruncați noroi în drum.

Populația se mărește,
Industria mereu crește
Iar natura-i numai una,
Ocroti-ți-o întotdeanu!

Unul aruncă o hârtie,
Altu- o mică jucărie
Tot așa, din veac în veac,
Până ea s-a POLUAT.

Ocrotiți Planeta,
Faceți voi un lucru sfânt,
Ajutați-o să-nverzească
Ca să semene-a Pământ

Natura are răbdare
Ne servește chiar de-i sfânt
Dar dacă natura moare,
Ce-o să fie pe pământ?

ÎNDEMN:

Să ne luptăm cu disperare
În acest război anti-poluare!

Proiect educațional pentru combaterea abandonului școlar

Năstase Loredana

Profesor, Liceul Tehnologic Dorna Candrenilor

1. Denumirea proiectului: "Copilăria pe timpul verii"

2. Grup țintă: elevi din învățământul primar

3. Perioada de desfășurare: prima săptămână a lunii august;

4. Numărul cadrelor participante: 4

5. Parteneri:

- Consiliul Local-colaborator, asigurarea transportului în vederea deplasării elevilor
- Pensiunea Agroturistică Poiana- colaborator, asigurarea spațiului pentru servirea prânzului și sponsorizarea proiectului
- Clubul Copiilor, asigurarea profesorilor voluntari pentru desfășurarea activităților instructiv-educative
- Salvamont, asigurarea voluntarilor pentru desfășurarea activităților de inițiere în tehnici de ajutor premedical

6. Scopul proiectului: stimularea implicării copiilor în activități recreativ-instructive prin însușirea unor alternative de petrecere a timpului liber și integrarea copiilor proveniți din familii defavorizate pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar.

7. Bugetul proiectului: 1 000 lei

8. Argument, justificare:

Vacanța de vară este o perioadă lungă de libertate pentru toți copiii. Cei mai mulți dintre ei nu-și pot permite petrecerea timpului liber altundeva decât acasă. Creșterea, dezvoltarea, joaca și curiozitatea au nevoie de îndrumare, iar educația de încurajare. Pe lângă acestea se adaugă și nevoia copiilor de a fi împreună cu alți copii, bucuria jocului în grup, dar, mai ales, eficiența și trăinicia învățării prin joc. Fiecare dintre activitățile propuse vine cu scopul de a crea o comunitate de copii care să petreacă timp de calitate împreună învățând lucruri noi, departe de tablete, telefoane și televizoare. În aceste precizări se află fundamentul proiectului nostru.

9. Obiective generale:

Stimularea implicării copiilor în activități recreativ-instructive;

Însușirea unor alternative de petrecere a timpului liber;

Integrarea copiilor ce provin din categorii sociale defavorizate;

Combaterea abandonului școlar.

Obiectivele specifice:

O1. Însușirea și practicarea unor activități specifice vârstei și adresate petrecerii timpului liber;

O2. Dezvoltarea imaginației și creativității, prin spontaneitate, prin analiză și raționare individuală și de grup;

O3. Dezvoltarea încrederii în propriile capacități;

O4. Manifestarea bucuriei de a fi împreună cu ceilalți prin adoptarea unor stări de acceptare, negociere, colaborare, solidaritate;

O6. Promovarea imaginii școlii prin diseminarea proiectului;

10. Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului:

Indicatori calitativi:

- participarea activă a elevilor în desfășurarea proiectului;
- creșterea calității activității elevilor ca mod de expunere și conținut;
- atitudinea pozitivă a elevilor;
- impactul proiectului asupra relațiilor dintre școală și comunitate.

Indicatori cantitativi:

- numărul de cadre didactice voluntare și elevi beneficiari ai proiectului;

11. Modalități de monitorizare:

- ↳ Liste de prezență la activitățile proiectului
- ↳ Raportul final
- ↳ Album foto
- ↳ Articole în presă

12. Modalități de evaluare:

- expoziția;
- feed-back-ul zilnic din partea copiilor;
- fotografii ale tuturor activităților desfășurate;
- diplome pentru participanți și adeverințe pentru voluntari.

13. Activități de promovare/mediatizare și de diseminare

Diseminarea va fi asigurată astfel:

- La nivelul unității școlare (site-ul oficial al școlii)
- La nivelul comunității educative largite (alte școli și instituții de educație);
- La nivelul comunității locale (articol în ziarul local).

DISGRAFIA

Autor: Onetiu Mirela
Profesor consilier CJRAE Timiș

Mult timp, disgrafia a fost considerată ca semn de lene, neglijență, eventual lipsă de aptitudine grafică. La fel ca alte probleme ale preșcolarului și școlarului mic, cum ar fi , de exemplu utilizarea mâinii stângi în loc de cea dreaptă, și disgrafia a fost tratată mai degrabă cu asprime și constrângere. Acest “tratament” a dus la agravarea tulburărilor specifice, la demotivarea pentru învățare și , în unele cazuri, chiar la tulburări clare de personalitate.

Disgrafia este o tulburare a limbajului scris, descoperită relativ recent, odată cu generalizarea scrisului ca mijloc de învățare și comunicare. Ea se referă la actul scrierii , atât în ceea ce privește latura motricității, cât și în ceea ce privește aspectele gramaticale și semantice. Disgrafia are o bază neurologică, dar încă neclarificată. Este posibil să fie adăugate și alte tulburări, dar, de obicei copiii nu mai au alte probleme speciale, de natură intelectuală.

Ca și dislexia, discalculia sau dispraxia, disgrafia însoțește persoana pe tot parcursul vieții sale. Așadar, este foarte important ca *identificarea* disgrafiei să fie făcută de timpuriu, încă din perioada preșcolară, să fie *înțeleasă* de cei din jur, mai ales de cadrele didactice, și nu în ultimul rand, copilul să beneficieze de *terapie* cat mai de timpuriu, pentru a ameliora, pe cat posibil, dificultățile cu care se confruntă acesta în fiecare moment.

Aceste probleme apar mult mai des decat se consideră, dar fiind vorba de un fenomen procesual , disgrafiile ușoare, chiar medii, pot fi remediate mai mult sau mai puțin integral. Pe de altă parte, trebuie precizat faptul că nu orice scris foarte urât înseamnă disgrafie.

Ceea ce trebuie să ne dea de gândit atât ca părinți, cât și ca educatori sunt următoarele semne:

- Copilul apucă creionul într-un fel stângaci, neconfortabil, îl strânge tare, ținându-l foarte aproape de bază, într-un mod nenatural, folosind creionul prin mișcarea încheieturii mâinii și nu a degetelor.
- Poziția foii, respectiv a caietului este neuzuală, poziția corpului fiind , de asemena una incomodă.
- Nu poate organiza spațiul hârtiei, nu respectă liniile, marginile, apar distanțe diferite între litere și cuvinte.
- Are o scriere indescifrabilă, deși copilul a făcut eforturi și a practicat exercițiile cerute.
- In scrisul său apar amestecate litere mici și mari, care au mărimi și forme neregulate, ori a căror formă nu este terminată.
- Copilul evită sarcinile de scriere și de desen.
- Obosește foarte repede atunci când scrie.
- Când scrie, independent sau copiind, se observă o scădere a vitezei de scriere, scrie foarte încet, laborios.
- In timp ce scrie, pronunță cuvintele cu voce tare ori își urmărește mișcările mâinii.
- In propozițiile pe care le scrie apar cuvinte neterminate sau chiar total absente.

- Li este foarte greu să scrie un text liber, chiar mic, nu își poate organiza gândurile
- Are dificultăți în ceea ce privește regulile gramaticale și structura sintactică.
- Apare o diferență mare între performanța scrisă, slabă și foarte slabă pe de o parte și faptul că elevul dovedește că a înțeles materialul și poate discuta foarte bine despre acesta (de pildă, compunerea despre un anumit subiect este săracă atât ideatic, cât și stilistic față de relatarea orală a aceluiași subiect, care poate fi foarte performantă).

Disgrafia poate fi de trei feluri:disgrafie însoțită de dislexie , disgrafie motrică și disgrafie spațială.

Disgrafia însoțită de dislexie este atunci cand copilul scrie în mod independent, liber, spontan, scrisul lui fiind nedescifrabil. Dacă însă copiază textul, performanța copilului poate fi destul de bună. Cu cititul întâmpină dificultăți. Testele arată că nu există tulburări motorii, copilul coordonându-și mușchii degetelor fără probleme.

Disgrafia motrică este datorată problemelor de motricitate, astfel că scrisul independent ori în copierea unui text este neinteligibil. Copilul citește bine. Are însă probleme în coordonarea degetelor mainii.

În **disgrafia spațială** copilul nu poate organiza în mod corect spațiul paginii și de aici și neinteligibilitatea scrisului său, spontan sau de copiere a unui text. Citește în limitele normale și , de asemenea își coordonează degetele.

Prezentăm în continuare câteva exemple de acțiuni preventive, dar care pot constitui procedee de predare-învățare generale:

- grija permanentă față de ținerea corectă a instrumentului de scris, păstrarea unei poziții corecte a corpului, de câte ori se desenează ori se scrie,
- utilizarea unor pagini de caiet tip dictando, atât pe orizontal, dar și pe vertical, astfel încat copiii să poată trasa linii drepte verticale și orizontale ghidându-se după liniile paginii de dictando-între linii. De asemenea, se poate utiliza , în mod adaptat și o pagină de matematică.
- folosirea unor instrumente de scris cât mai adaptate controlului motric al copilului, copiii mici, ori cu dificultăți motrice/grafice trebuie să primească pixuri, creioane pe care să le poată ține în mână cat mai ușor, mai confortabil, fără tensiune și efort.
- practicarea unor tehnici abandonate pe nedrept, cum ar fi desenarea în aer cu mana, apoi cu degetul forme geometrice, literele și cifrele, diferitele tehnici montessoriene de explorare senzorială a diferitelor forme-cifre decupate în carton, recunoașterea lor după formă, pipăind într-un săculeț ș.a.m.d.
- introducerea de timpuriu a unui computer, pentru ca învățarea literelor și cifrelor să aibă loc în ritmul întregii clase, permițand copilului să se concentreze asupra scrisului în ritmul său propriu.

Strategiile de terapie educațională se încadrează în trei mari categorii:

- acomodare;
- modificare;
- remediere.

Strategiile de acomodare au rolul de a reduce efectul negativ pe care dificultățile de scriere îl au asupra învățării copilului și nu numai, cu ajutorul unor procedee care nu schimbă în mod esențial procesul de scriere. În această categorie se încadrează strategii referitoare la viteza scrierii, volumul de scriere care trebuie îndeplinit, complexitatea sarcinii de scriere, forma scrierii și instrumentele de scris.

În ceea ce privește volumul de scriere care trebuie îndeplinit, trebuie precizat faptul că acești copii care au dificultăți de scriere vor primi sarcini mai reduse în ceea ce privește scrierea, ori vor fi ajutați prin pregătirea unor fișe pe care să le completeze.

Utilizându-se perechi de elevi –învățarea prin cooperare, copilul cu dificultăți va putea să dicteze rezolvarea sarcinii tovarășului său de echipă.

Copilul cu dificultăți poate utiliza instrumente ajutătoare, ca de pildă modele ale literelor decupate pe interior, ori pur și simplu, un tabel al literelor, în format mic, pe care să-l consulte ori de câte ori are nevoie.

Permițându-i-se copilului să scrie tema pe computer, în a doua etapă el va copia această temă, în ritmul său și pe hartie.

În ceea ce privește instrumentele de scriere este necesară evitarea totală a caietelor de tip I, II și III care, complet neadecvate pentru orice școlar “normal” sunt extrem de nocive pentru cel cu dificultăți de scriere, citit ori motrice (disgrafie, dislexie, dispraxie). Copilul trebuie lăsat să-și aleagă instrumentul de scriere cel mai potrivit, fie că este pix, stilou sau creion încercându-le pe toate. El va rămâne cu unealta care îi va fi mai confortabilă în funcție și de rezistența mai mare sau mai mică pe care o va simți atunci când scrie.

De asemenea, se va permite copilului să utilizeze hârtie sau instrumente de scris colorate, deoarece în unele cazuri culorile ajută privirea să se concentreze pe sarcina de scris/citit. Un alt lucru important este să se permită copilului utilizarea unor instrumente alternative, cum sunt mașina de scris ori computerul, mai ales când sarcinile de învățare sunt mai dificile și de mai lungă durată. Acest lucru se va face fără a abandona scrierea pe caiet și va permite copiilor să se concentreze mai mult pe conținut decât pe formă.

În ceea ce privește forma scrierii, trebuie precizat faptul că educatorul trebuie să permită copilului tipul de scriere care este mai ușor de abordat. De pildă, destul de des se întâmplă ca acesta să nu poată scrie cursiv, dar să aibă performanțe rapide în scrierea de tipar. A sili copilul la caligrafie poate duce efectiv la distrugerea personalității acestuia, fără a se produce performanțe mai mari.

Referindu-ne, în continuare la **strategiile de modificare**, trebuie precizat faptul că aceste procedee vizează modificarea așteptărilor pe care adultul le are față de copil, în sensul că acesta, evaluând performanțele de scriere pe care le are un copil cu disgrafie, nu va pretinde să fie la fel de mari ca cele ale unui copil care nu are aceste probleme, dar nici nu îi va scădea nota pentru aceasta. Trebuie reamintit de asemenea, că este vorba de un substrat neurologic și nu despre “reața voință” a copilului, de asemenea, că acest copil poate fi normal sau chiar supradotat din punct de vedere intelectual.

Față de cerințele formulate pentru ceilalți copii, cadrul didactic va oferi un timp mai mare în care elevul respectiv să își îndeplinească sarcina scrisă.

În plus, este important să existe, pe lângă ajutorul calificat al terapeutului și educatorului, un grup de copii care să-l sprijine pe elevul în cauză. Deseori copiii învață mai bine prin intermediul altor copii. Rămâne în sarcina cadrului didactic de a nu prezenta acest ajutor într-un mod negandit, jignitor pentru copilul respectiv, ci ca o sarcină de intercooperare, în care copilul cu disgrafie va susține la rândul său pe alți copii.

În ceea ce privește **strategiile de remediere**, acestea se referă la un timp în plus pe care cadrul didactic îl petrece numai cu elevul prezentând disgrafie. Dacă deficiența este severă, copilul va trebui să beneficieze și de o terapie specializată.

Un rol foarte important îl are reconsiderarea atitudinii adultului(cadru didactic și familie) în ceea ce privește disgrafia. Sub nici o formă nu trebuie să se utilizeze forme rigide de “ reeducare”. Se face greșeala de multe ori ca, să se încerce remedierea “ scrisului urât” prin reîntoarcerea la exercițiile pregrafice. Deși experimentele au dovedit de mult că ele mai mult dăunează decât ajută, învățământul nostru se încăpățânează să ignore copilul și să proslăvească metoda. Sub nici o formă nu trebuie reînstateate aceste exerciții. Nu trebuie nici să se dea elevului mai multe teme de copiere; este ca și cum ar condamna la scriere o persoană cu semipareză. Mai degrabă , să motiveze elevul prin aprecierea performanțelor sale de citit, de comunicare orală, de rezolvare de probleme, etc. Pe de altă parte, este bine ca elevul respectiv să fie stimulat în a scrie ceva cu sens: felicitări, cărți poștale, scrisori scurte, adresate unor persoane importante pentru copii, ori să copieze un text scurt sau o poezie, care să fie afișate și care să constituie un prilej de discuție într-un anumit moment al zilei ori al săptămânii.

BIBLIOGRAFIE:

- Pratelli, M. *Disgrafie și grafic - dificultăți motorii* ,Edizioni Centro Studi Erickson , Trento.
- Pratelli, M. *Dificultăți de învățare și dislexie* , Junior Editions, Bergamo.
- Cristofanelli P., Lena, S. (editat de), *Disgrafie. Examinare, prevenire, reeducare* , Urbino, Libreria G. Moretti; (2002)
- Lena S., *Activitatea grafică în epoca de dezvoltare: examinare, cercetare, perspective* , Urbino, Libreria G. Moretti; (1999)
- Olivaux R., *Education et rééducation graphique* , Paris, PUF; (1960)
- Olivaux R., *Disgrafii și reeducarea scrisului* , Ancona, AGI (1993)
- Passerini S., *Educație și orientare către scriere* , Onthewave Edizioni, Roma (2019)

DOMENIULUI EXPERENȚIAL ESTETIC ȘI CREATIV

ABORDĂRI MODERNE

Prof.înv.primar Oprea Loredana Iuliana
Școala Gimnazială "Aurel Vlaicu", Fetești, Ialomița

Educația estetică reprezintă „activitatea de formare – dezvoltare a personalității umane prin intermediul frumosului din artă, societate, natură, receptat, evaluat și cultivat la nivelul sensibilității, al raționalității și al creativității umane”.

Educația artistică reprezintă factorul esențial al educației estetice, care se realizează prin cunoașterea frumosului, prin mijlocirea diferitelor arte cum ar fi:

- literatura,
- muzica,
- desenul,
- pictura.

Educația artistică reprezintă o latură esențială a educației estetice.

Activitățile artistico-plastice constituie un important mijloc de dinamizare a vieții psihice a copilului, a proceselor sale intelectuale, afectiv-voliționale și motivaționale.

Educația estetică prin artele plastice

- Artele plastice contribuie în mod deosebit la educația estetică a preșcolarilor formând și dezvoltând:

- spiritul de observație,
- atenția,
- reprezentările spațiale,

- imaginația creatoare,

- interesul și plăcerea de a desena, de a colora, de a modela

- Educația estetică interferează cu educația intelectuală în :

- dezvoltarea senzorială,
- a spiritului de observație,
- cultivarea imaginației creatoare, a supleței gândirii, a inventivității și originalității
- cunoașterea propriilor trăiri emotive și a celor din jur,
- declanșarea unei motivații superioare.

- Interacțiunea dintre procesul educației estetice și cel al educației morale este deasemenea complex.

Educația estetică poate avea o puternică influență asupra trăsăturilor morale, prin trăirile afective în fața operelor artistice, prin observarea a tot ce este corect și frumos în comportarea și activitatea celor din jur.

Câteva dintre obiectivele de referință ale domeniului estetic și creativ (activități artistico-plastice):

- Să redea teme plastice specifice desenului,
- Să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii,
- Să exerseze deprinderile tehnice specifice modelajului în redarea unor teme plastice,
- Să recunoască elemente ale limbajului plastic și să diferențeze forme și culori în mediul înconjurător,
- Să cunoască și să diferențieze materiale și instrumente de lucru, să cunoască și să aplice reguli de utilizare ale acestora,
- Să utilizeze un limbaj adecvat cu privire la diferitele activități plastice concrete,
- Să compună în mod original și personal spațiul plastic, utilizând materiale și tehnici diverse alese de el.
- Să interpreteze liber, creativ, lucrări plastice exprimând sentimente estetice,
- Să privească și să recunoască creații artistice corespunzătoare specificului de vârstă al copilului preșcolar și preocupărilor acestuia (portrete de copii, jocuri ale copiilor, scene de familie, peisaje, activități cotidiene ale oamenilor).

„Când credeți că copilul a obosit să citească, că atenția i-a slăbit, că procesul de înțelegere la el s-a întrerupt, puneți-l pe copil să scrie, să deseneze, să cânte...” (Ușinski)

Desenul este unul din mijloacele cele mai apropiate și mai potrivite pentru educația estetică. La rândul ei, educația estetică este o parte principală a educației multilaterale.

Activitatea artistico-plastică este un cadru ideal pentru descoperirea aptitudinilor, este o activitate care produce plăcere.

- Prin activitatea artistico-plastică copiii sunt ajutați să vadă frumosul. Atenția lor trebuie să fie îndreptată asupra acestor valori: aspecte ale naturii, tradiții, folclor, artă.

Dezvoltarea creativității plastice în cadrul activităților artistico-plastice include formarea competențelor de exprimare liberă a propriilor viziuni și preferințe în redarea temelor și subiectelor lucrărilor plastice, de modificare a formelor și de reorganizare a acestora într-un spațiu plastic etc.

Constituirea Eu-lui propriu ca parte integră a societății și ca valoare inedită a mediului social dinamizează procesele de formare a unei personalități creative

Lăsați copiii să creeze!!!

- În pedagogia contemporană, perioada preșcolarității constituie perioada de maximă receptivitate, sensibilitate, mobilitate și flexibilitate psihică. Vârsta preșcolarității este vârsta imaginației, a fanteziei și jocului, în care copilul are posibilitatea de a-și exterioriza sentimentele și trăirile în mod imaginativ-creativ. Preșcolarul devine participant activ la propria sa formare, se accentuează astfel caracterul formativ al învățământului actual modern.
- La vârsta preșcolară copilul are tendința de a se exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală. De aceea este bine să se acorde copilului libertatea de idei, de a găsi mijloace și forme de cedare a propriilor impresii despre lume, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite.
- Activitățile artistico-plastice constituie un mijloc de dinamizare și exprimare a vieții copilului. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plastice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri, nevoia de a reda imaginea într-un mod artistic sau plăcerea de a povesti în imagini. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alături intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal.

Câteva titluri ale lucrărilor plastice realizate de copii:

- “ Toamna- armonie și culoare!”
- “ Coșul cu fructe!”
- “ Covor de frunze!”
- “ Casa mea!”
- “ Omul de zăpadă!”
- “ Crăciunul- miracol nelipsit!”
- “ La săniuș!”
- “ Jocurile copiilor iarna!”
- “ Animalul meu preferat!”
- “ Primul ghiocel!”
- “ Chipul mamei!”
- “ Flori de primăvară!”
- “ Se-ntorc păsările călătoare etc.

BIBLIOGRAFIE:

- v Maria Calcii, Stela Cemortan. ' Dezvoltarea creativitatii la prescolari'. Chisinau Universitas 2001.
- v Curriculum-ul educatiei copiilor in institutiile prescolare , p.110-115.
- v Illoaia , Maria ,Metodica predarii desenului la clasele I-IV , E.D.P.,Bucuresti , 1981
- v Garboveanu ,Maria , Desenul si culoarea – activitate ludica , in Copilul si jocul , Bucuresti,1975 ,E.D.P.

METODE DE ÎNVĂȚARE CENTRATE PE ELEV UTILIZATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL

Prof. Păduraru Georgeta

C.S.E.I. Nr.1 Bacău

Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructiv-educative, profesorul îndeplinește roluri nuanțate. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competențele cadrului didactic de a crea oportunitățile optime de învățare pentru fiecare elev. Astfel, în funcție de context, profesorul acționează mereu, dar adecvat și adaptat nevoilor grupului.

Avantajele învățării centrate pe elev sunt:

- dezvoltarea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare;
- eficacitate mai mare a învățării și a aplicării celor învățate, deoarece aceste abordări folosesc învățarea activă;
- învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege;
- posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcție de potențialul fiecărui elev, de capacitățile diferite de învățare, de contextele de învățare specifice.

În cadrul orelor desfășurate la nivelul învățământului special și special-integrat, metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Printre metodele care activează predarea-învățarea în cazul elevilor cu C.E.S, pot fi enumerate și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor cu C.E.S, datorită caracterului ludic, oferind alternative de învățare atractive pentru elevi.

Dintre metodele moderne specifice învățării active care pot fi aplicate cu succes și în orele din învățământul special și special-integrat, pot fi amintite **metoda cubului și pălăriile gânditoare**.

Exemple de aplicabilitate a unor metode de învățare centrate pe elev, care pot fi utilizate în învățământul special și special-integrat:

METODA CUBULUI

Clasa: a IV-a

Disciplina: „Poveștile și poeziile copilăriei”,(opțional)

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Tema: „ Amintiri din copilărie,, de Ion Creangă

DESCRIE	COMPARĂ
Imaginați-vă că sunteți în grădina mătușii Mărioara. -Ce personaje vedeți? -Ce culori vedeți? -Ce sunete auziți?	Compară comportamentul tău cu cel al lui Nică. Ce ai fi făcut într-o asemenea situație?
ASOCIAZĂ	ANALIZEAZĂ
Găsiți însușiri următoarelor cuvinte: cireșe..... vară.....	Analizați pericolele în care este pus Nică. Ce ar fi putut păți băiatul?

creangă..... mătușă.....	
ARGUMENTEAZĂ Este sau nu vinovat Nică pentru stricarea plantației de câneapă? De ce?	APLICĂ Dramatizați textul „Amintiri din copilărie”.

METODA „PĂLĂRIILE GÂNDITOARE,,

Clasa: a IV-a

Disciplina: „Poveștile și poeziile copilăriei,,(opțional)

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Tema: „Cățelușul șchiop,, de Elena Farago

Pe catedră sunt șase pălării de culori diferite. Pentru fiecare pălărie se numește câte un copil care va răspunde cerinței de sub pălărie.

1.Pălăria albă - INFORMEAZĂ

Ce știm despre “cățelușul șchiop”? Dar despre copii?

Ce informații lipsesc sau nu le cunoaștem? Nu știm care a fost motivul pentru care copilul l-a lovit pe cățeluș.

-Cum putem obține aceste informații?

Povestind întâmplări văzute sau transmise despre comportamentul copiilor și al câinilor.

2.Pălăria roșie - SPUNE CE SIMȚI!

-Uite cum privesc eu această situație:

Copilul nu a știut cum să se joace cu cățelul, poate l-a tras de coadă sau l-a fugărit, iar el s-a apărat și și l-a mușcat. Eu sunt foarte supărată pe copil și-mi pare rău că acest cățel a fost lovit cu răutate în picior. Vă imaginați cât a suferit cățelul? Este cel mai rău copil cel ce repetă fapta lui.

-Voi ce credeți sau ce-ați face?

Copiii răspund la întrebări.

-Chiar la noi pe stradă sunt câini fără stăpâni și nimeni nu le găsește un adăpost. Voi sunteți de acord să rămână pe stradă?

3.Pălăria verde - GENEREAZĂ IDEILE NOI

Oferă soluții, idei:

-Putem amenaja un adăpost în curtea școlii, pe scara blocului sau să instalăm cuști pentru ei, unii pot fi duși la țară la bunici. Putem ruga părinții să ne ajute să scriem o scrisoare primarului.

-Ce credeți, putem găsi și alt mod de rezolvare?

4.Pălăria galbenă - ADUCE BENEFICII

-Ce se va spune despre noi dacă vom face ce-ai spus? Eu cred că părinții vor fi de partea noastră și vor construi chiar ei cuști pentru câini. Vom fi apreciați pentru ideile noastre.

5.Pălăria neagră - ASPECTE NEGATIVE

-Sunt prea mulți câini. Câinii ar face mizerie și zgomot.

-Nu toți oamenii iubesc animalele. Ei vor fi tot liberi și copiii vor fi în pericol. Nu se respectă regulile de igienă.

6. Pălăria albastră - CLARIFICĂ

-Pune o întrebare colegilor tăi să verifichi dacă au înțeles conținutul poeziei.

Pălăria abă

-Putem să tragem o concluzie?

Căinii trebuie protejați de primărie și de oameni. Să li se facă adăposturi.

-Ce trebuie să facem noi?

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

POVESTEA BRADULUI DE CRĂCIUN

Prof. Pălănceanu Paula

G.P.P. Nr. 23 Botoșani

La sosirea la grădiniță, copiii vor fi întâmpinați de către educatoare, care îi va orienta spre activități ale dimineții (jocuri silențioase) și joc liber.

După servirea micului dejun, se va continua cu **Întâlnirea de dimineață** - „Pippi Șosețica la grădiniță!”, într-o manieră optimistă și plină de energie, deoarece ziua bună de dimineață se cunoaște. (ADP)

Copiii sunt așezați în semicerc, respectându-se regulile de distanțare, pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu ceilalți membri ai grupei. Pentru a constitui un model de comportament, educatoarea zâmbește, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare – verbală și nonverbală.

Salutul se realizează prin tehnica comunicării rotative; pornește de la cadrul didactic și este continuat de toți copiii grupei. Copiii se salută reciproc cu formula simplă “Bună dimineața ...Andrei, Elena, Ianis!”, salutul transmițându-se de la stânga la dreapta.

Se va realiza **Prezența** copiilor; se strigă catalogul grupei, fiecare copil își scrie numele pe panou, o fată va număra câți băieți sunt în grupă, iar un băiat va număra fetele.

Împărtășirea cu ceilalți reprezintă o discuție liberă în cadrul căreia, trei sau patru copii sunt solicitați să spună cum se simt ei în acel moment. Fiecare copil va motiva starea sa sufletească, iar grupa îl va asculta („*Sunt vesel/ trist pentru că ...*”). Se urmărește exprimarea liberă în propoziții scurte și clare.

Se va completa **calendarul naturii**, verbalizând acțiunea: „*Suntem în anotimpul iarna, luna decembrie, data 15. Ieri a fost marți, a doua zi a săptămânii; astăzi este miercuri, a treia zi a săptămânii; mâine va fi joi, a patra zi din săptămână. Vremea este ..., cerul este ..., soarele ...*”.

Tranziție: „Balonul buclucaș” – joc distractiv

Activitatea continuă cu **gimnastica de înviorare**. „*Dacă vreau să cresc voinic/ Fac gimnastică de mic/ Merg în pas alergător,/ Sar apoi într-un picior/ Mă opresc, respir ușor,/ Întind brațele să zbor/ Toată lumea e a mea/ Când m-așez jos pe podea!/ Asta-i doar un început:/ Ia priviți cât am crescut!*”

Pentru a sesiza prin ce se deosebește această zi de grădiniță de celelalte, educatoarea sprijină copiii în evidențierea **noutăților zilei**: surprizele pregătite în sala de grupă (pe măsuțe), modificarea aspectului centrului tematic, litere mari afișate la unele dintre centre, cutia mare în care se află un brad, plușurile Pippi Șosețica și prietenii ei Maimuța Musiu Nilsson și Calul, cutia cu surprize.

Le voi povesti copiilor despre Pippi Șosețica și cei doi prieteni ai săi, dar și despre faptul că Pippi nu a mai mers la grădiniță până acum și curând ar trebui să meargă la școală, dar nici acolo nu vrea să meargă pentru că nu știe cât de frumos poate fi (ea crezând că nu este deloc plăcut sau amuzant).

Inițiez o discuție cu privire la ce cred copiii despre părerea pe care o are Pippi Șosețica și îi voi întreba dacă își doresc să îi arate lui Pippi și prietenilor ei cât de frumos poate fi la grădiniță, (să o încurajăm și pentru școală), dar și la ce cred ei că reprezintă aceste lucruri din grupă și cum ne vom organiza activitatea pe centre.

Tranziție: „Clap, clap, song!”

Activitatea continuă cu **ADE – Domeniul Limbă și comunicare (DLC)** – “Povestea bradului de Crăciun” (poveste populară) – povestea educatoarei.

Folosindu-mă de imaginile descoperite în cutia cu surprize, voi relata povestea cu intonația adecvată, cu tonalitatea potrivită, cu modularea vocii, pentru a imita personajele, cu marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor. Prin intensitatea timbrului vocal voi încerca să creez o atmosferă propice captării atenției copiilor asupra ordinii în care apar personajele în acțiunea desfășurată în povestire, voi explica cuvintele și expresiile necunoscute.

La sfârșitul povestirii, pentru fixarea cunoștințelor, voi cere copiilor să repovestească conținutul poveștii pe baza imaginilor prezentate, să precizeze care sunt personajele povestirii și să le identifice în imaginile prezentate.

Rostogolind un cub, copiii vor asocia, compara, analiza, descrie cum sunt personajele în diferitele momente ale povestirii.

Tranziție: „Brăduțul” (cântec)

Copiii vor merge la baie. „Mergem dreپți ca bradul!”/ „Sus, pe coama munților/ Munților, cărunților,/ Stă voinicul cel țepos,/Veșnic verde și frumos!” (mers imitativ)

După acest moment se va face trecerea la următoarea activitate - **Domeniul Om și Societate (DOS) – Acticitate practică: „Globuri pentru brad!”** - Tăiere (cu foarfecele, pe contur în linie dreaptă, curbă, frântă, spirală) și Lipire (aplicarea elementelor componente pentru obținerea unui întreg).

Activitatea practică din cadrul DOS se realizează la Centrul **Artă**, unde copiii vor tăia cu foarfeca hârtia pe conturul dat pentru a obține elementele componente ale unui glob apoi le vor lipi pentru a realiza un glob, pe care își vor scrie singuri numele.

Le voi comunica copiilor că Pippi Șosețica ar vrea să participe și ea la activitatea de decupare/lipire dar nu știe cum se procedează pentru că nu a mai fost la grădiniță.

Se vor reactualiza cunoștințele cu privire la operațiile simple de lucru ce au fost desfășurate anterior (tăiere/ lipire).

Se intuiesc materialele individuale și uneltele de pe mesele copiilor: foarfece, hârtie colorată, lipici, creioane, șervețele umede.

Voi explica și voi demonstra procedeele de lucru: luăm hârtia colorată în mâna stângă iar cu dreapta apucăm foarfeca și tăiem pe linia curbă desenată pe foaie, pentru a obține partea de jos a globului (cercul), apoi tăiem pe liniile drepte desenate pe foaie pentru a obține dreptunghiuri colorate. Când vom termina de decupat, vom lipi capetele dreptunghiurilor colorate pe cerc, pentru a obține un glob.

Se execută exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor înainte de începerea activității. Voi supraveghea activitatea, intervenind acolo unde este nevoie.

Copiii sunt invitați să meargă pe la centre, pentru a descoperi surprizele pregătite. Se face intuirea materialelor pregătite la fiecare sector și fiecare copil își alege centrul unde vrea să lucreze, cu specificația că se vor roti în ordinea preferințelor și vor trece toți pe la fiecare centru. **(ALA I)**

La Centrul **Joc de masă „Bradul împodobit!”**, copiii vor avea de realizat puzzle cu imaginea unor brazi împodobiți și vor juca jocul memory „**Globuri cu litere**”.

La Centrul **Joc de rol: „Bradul dulce de Crăciun!”** – copiii vor interpreta rolul de cofetari și vor decora prăjituri în formă de globuri și briose verzi, pentru a realiza un brad dulce.

La Centrul **Construcții: „Bradul și ornamentele de Crăciun!”** – copiii vor construi fie prin alăturarea, suprapunerea și îmbinarea rozetelor, fie cu ajutorul piunezelor, ornamente pentru Crăciun și Brazi.

După încheierea activităților la centre, copiii trec în grup pe la fiecare centru. Ei apreciază activitatea proprie și pe cea a colegilor.

Se analizează lucrările realizate în fiecare sector, prin metoda Turul galeriei, copiii fiind aplaudați și recompensați.

Educatorea face aprecieri asupra gradului de participare, asupra desfășurării activității, a comportamentului individual și colectiv al copiilor.

Tranziție: “Pippi Șosețica spune ...”

Jocuri Și Activități Alese (ALA II):

Copiii se vor destinde prin intermediul **activității gospodărești** „Împodobim bradul!” a **jocului liniștitor** „Bradul întreabă, tu răspunzi!” (RAI) / „Alfabetar electronic!” și a unui **joc de mișcare** „Dansăm în jurul bradului!”

Activitate gospodărească: „Împodobim bradul!”

Copiii vor împodobi bradul cu globurile lucrate de ei, dar și cu alte ornamente pe care le-au primit în cutia cu surprize!

Joc liniștitor:

„Bradul întreabă, tu răspunzi!” (RAI)

Așezați în cerc, un copil va arunca maimuțica de plus spre colegul preferat și-i va pune o întrebare legată de activitatea din ziua respectivă. Cel care a primit inima va răspunde și la rândul lui va întreba alt coleg despre activitățile preferate din ziua respectivă (răspunde – aruncă - interoghează).

“Alfabetar electronic!”

Jocul conține o tablă de joc, un buton musical, 41 de cărți/forme cu obiecte. Table de joc și cărțile corespunzătoare vor fi așezate cu fața în sus, la vedere. Voi apăsa butonul muzical, care va enunța o întrebare (cu sunetul sau descrierea) corespunzătoare uneia dintre cărțile de joc cu obiecte (imaginile sunt prezente pe tabla de joc). Copiii trebuie să identifice cartea respectivă. Cel mai rapid dintre ei va câștiga cartea găsită. Voi apăsa din nou butonul pentru a asculta întrebarea următoare.

Joc de mișcare „Dansăm în jurul bradului!”

Copiii vor face un cerc în jurul bradului și vor dansa pe melodii specifice.

Pentru fiecare joc în parte voi preciza regulile, voi realiza jocul de probă, după care copiii se rotesc, fiind încurajați să participe toți.

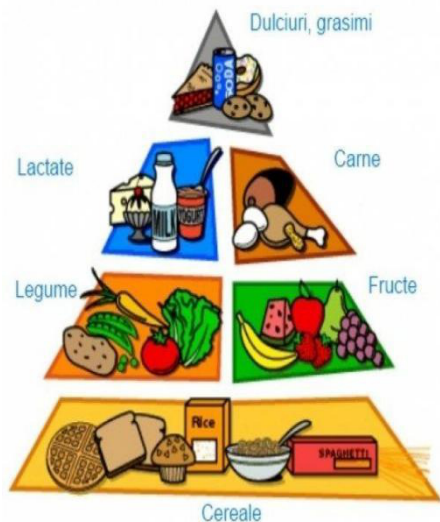
Ziua se încheie cu cântec și voie bună.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- MEN - Curriculum pentru educație timpurie (copii de la naștere la 6 ani), 2019;
- Revista Învățământul preșcolar și preprimar nr. 1 – 2/ 2018, Editura Arlequin
- Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș, Piramida cunoașterii – Repere motedice în aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Diamant, Pitești, 2014
- S.Cioflica, Ziua bună începe la „Întâlnirea dimineții”, Editura Tehno - Art Compania 2002;
- S. Breben, E. Gongea, G. Ruiu, M. Fulga, Metode interactive de grup, Edit. Aves, Craiova, 2002;
- Ștefania Antonovici, Paula Neașu, Jocuri și activități alese, editura Aramis, 2008;
- Ioana Greabu -, „Basmе, povești, povestiri – culegere”; Ed.Didactică și Pedagogică R.A., București 1995

Părinții buni cresc copii fericiți. Educația nutrițională

Prof. învă. primar PARVANA DUMITRA,
Școala Gimnazială Dimitrie Sturdza Tecuci, Jud. Galați

MOTTO:

„Nouă zecimi din fericirea noastră au la bază sănătatea. Cu ea, totul este un izvor de putere și bucurie. Fără ea, nu este nici un bine, indiferent de ce natură ar fi.”

Sănătatea permite omului să-și îndeplinească, cu randament maxim și eficient, rolul în societate. Sănătatea unui adult depinde în mare măsură de evoluția lui în perioada copilăriei și adolescenței, când activitatea individului se desfășoară mai ales în cadrul colectivității. De dobândirea unui stil de viață sănătos și starea de bine depind dezvoltarea organismului copilului și activitatea școlară.

Până acum câteva decenii, medicina se ocupa numai de vindecarea bolnavilor. În zilele noastre, rolul principal al medicinei este cel preventiv, adică de prevenire a apariției unei boli, prin luarea de măsuri corespunzătoare. Alături de cadrele medicale, mass-media, etc., școala este un mediu propice în care elevii își pot însuși norme igienico-sanitare de prevenire a unor boli, își pot forma comportamente igienico-individuale și de grup, pot învăța să se cunoască mai bine și să-și apere organismul de diverși factori nocivi.

Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Acesta reprezintă principalul argument ce poate fi adus în favoarea implementării educației nutriționale în toate școlile, formând totodată atitudini și deprinderi indispensabile pentru adoptarea unui stil de viață sănătos.

Sănătatea este fără doar și poate, bunul nostru cel mai de preț, stă în puterea noastră să Contribuim la un mai viitor mai bun al copiilor noștri. Acest lucru poate fi realizat dacă noi înșine conștientizăm importanța educației și îi acordăm sănătății locul cuvenit, fiind noi înșine un exemplu pozitiv.

Nutriția, pentru a fi definită în ideea în care noi acceptăm interdisciplinaritatea, pornește de la conceptul de bază- verbul „a nutri” = latinescul „nutritio” (DEX 1998);

- a) a da de mâncare sau a mânca;
- b) a (se) hrăni, a (se) alimenta;
- c) a întreține pe cineva cu mâncare;
- d) a procura cuiva hrană (și alte mijloace de existență).

În acest context nutriția este definită ca fiind DEX (1999)- totalitatea proceselor fiziologice prin care organismele își procură hrana necesară creșterii și dezvoltării, obținerii energiei pentru desfășurarea proceselor vizate refacerii țesuturilor.

Mica enciclopedie de biologie și medicină (1976) concluzionează, arătând că nutriția este ansamblul prin care se întreține viața, cu ajutorul importului și prelucrării de „materii prime”:

- a) substanțe nutritive (apa și sărurile minerale) prezente în ambianța fizică;
- b) alimente (de natură biologică) care se cer digerate și asimilate;
- c) trofine;

Educație nutrițională este necesară și pornește de la premiza că numai din partea unor copii sănătoși se poate aștepta un randament școlar optim, iar, mai târziu, o bună inserție profesională și socială. Necesitatea educației nutriționale e impusă de finalitățile acesteia:

- ridicarea nivelului de cunoștințe medicale la elevi în ceea ce privește cunoașterea și înțelegerea importanței deprinderii comportamentului igienic pentru promovarea unui trai sănătos, protecția mediului ambiant și prevenția bolilor;
- formarea și dezvoltarea unor comportamente de îngrijire a sănătății;
- formarea unei atitudini pozitive, crearea unei poziții active, atât față de sănătatea individuală, cât și față de problemele sănătății publice.

Educația nutrițională este acea dimensiune care implică actul comportamental- educațional privind fenomenul nutrițional prin prisma formării și dezvoltării umane și raportarea sa la comunitate în configurația unei atitudini pozitive despre conceptul și importanța unei vieți sănătoase, ca efect al echilibrului dintre suflet și corp/ corp și suflet.

Obiectivele educației nutriționale sunt:

- menținerea sănătății fizice și psihice;
- cunoașterea și aplicarea cerințelor nutriționale după particularitățile de vârstă umane;
- implicarea elementelor educaționale în actul nutrițional;
- formarea și adoptarea unui stil sănătos de viață prin creșterea calității vieții;
- menținerea unui echilibru evolutiv și valoric între suflet și trup ca rezultat al unei vieți sănătoase;
- eliminarea curențelor atitudinal- comportamental educaționale vizând actul nutrițional;
- elaborarea unor concepte structurale privind rolul nutriției asistarea psihopedagogică și socială a persoanelor CES (cerințe educative speciale).

Educația nutrițională va avea ca scop ființa umană implicată în actul propriu de formare, hrănire și dezvoltare, reușind în timp, a înțelege și soluționa acele situații problemă în care devianța conceptuală poate duce, în final, la destructurări ale personalității umane, dar neuitând că totul stă în puterea noastră, pornind chiar de la binecunoscutul și atât de actualul dicton latin: „Men sana in corpore sano” (Minte sănătoasă în corp sănătos). Un rol deosebit, însă, revine părinților, familiei. Familia este unul din cei mai importanți factori care țin de educația copilului, alături de școală. Obiceiurile sănătoase se învață în familie, iar școala le consolidează, le dezvoltă, le îmbunătățește, le menține.

Alegerile care se iau zilnic în alimentația copilului au un impact major asupra creșterii și dezvoltării lui. Deși meniul acestuia trebuie să fie mereu echilibrat și bogat în alimente sănătoase și hrănitoare, nevoile nutriționale ale copilului diferă în fiecare etapă a copilăriei, în funcție de mai mulți factori: vârstă, greutate, nivel de activitate fizică, etc.

Ce ar putea face profesorii în acest scop? Câteva sfaturi:

- ❖ *Vorbiți despre obiceiuri sănătoase și încurajați elevii să încerce mâncăruri sănătoase, chiar dacă acestea nu le sunt familiare.*
- ❖ *Întrebați-vă elevii/copiii ce le place sau nu le place și informați personalul de la cantina școlii cu privire la acestea.*
- ❖ *Fiiți un model, servind ocazional masa cu elevii dumneavoastră.*
- ❖ *Integrați educația pentru sănătate în curricula și ajutați elevii să înțeleagă importanța unui stil de viață sănătos.*
- ❖ *Oferiți experiențe practice cu privire la alegerea și prepararea unei mâncări sănătoase. Includeți mesaje de promovare a sănătății în newsletter-ul școlii.*
- ❖ *Formulați reguli pentru mâncăruri și băuturi sănătoase, care să informeze elevii cu privire la principiile din școală care ghidează aceste aspecte.*
- ❖ *Serviți mâncăruri și băuturi sănătoase în timpul orelor sau la petrecerile școlii.*
- ❖ *Informați părinții prin includerea de informații pe site-ul școlii, cu privire la obiceiurile de hrănire sănătoasă.*
- ❖ *Încurajați gustările sănătoase, ajutați elevii să înțeleagă valoarea nutrițională a alimentelor colorate.*
- ❖ *Insuflați o rutină pentru mese regulate, în special micul-dejun. Învățați-i că acesta este cea mai importantă masă din zi, de altfel cei care servesc regulat micul-dejun au o participare mai mare la școală și obțin rezultate mai bune.*

Exemplu de bună practică: Activitatea „Sunt artist! Pot fi artist și la masă!”, din cadrul Proiectului Educațional „Betther Together at home”, desfășurat în parteneriat cu părinții:

OPORTUNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE PRIN EDUCAȚIA OUTDOOR

Prof. Înv. Preșc. Păun Mihaela
Grădinița Nr. 236, București

În opinia unor specialiști Educația Outdoor a apărut ca revers al efectelor negative produse de evoluția tehnologiei. Însă, dezvoltarea tehnologiei și utilizarea acesteia reprezintă modul de a trăi, a comunica și munci în lumea de azi.

Omul este mai sensibil atunci când se află în mijlocul naturii. Viața în aer liber arată omului ce slab este în mijlocul naturii și îl pune în situația de a colabora cu ceilalți, dar și să se bazeze pe ajutorul reciproc, să dezvolte încrederea în ei (ceilalți).

Educația Outdoor este o formă de învățare organizată și structurată, cu un impact puternic asupra procesului educativ, reprezentând un întreg șir de oportunități de învățare.

Caracteristici:

- **Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura** – protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educația outdoor se dovedește a fi o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;

- **Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare** – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;

- **Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens** – cum spuneam mai sus, educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite elevilor care în mod usual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, și mai capabili;

- **Dezvoltare personală** – atât a celor care o aplică, cât mai ales a elevilor;

- **Dezvoltarea spiritului de echipă** – conexiunea între elevi, elevi-profesori duce la creșterea gradului de participare activă, creșterea cetățeniei active în rândul ambelor categorii;

- **Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății.**

EXEMPLE PRACTICE DE INTEGRARE A EDUCAȚIEI OUTDOOR ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE ÎN GRĂDINIȚĂ

Domeniul Științe

*colecționare de pietre, frunze, crengi, insecte, plante s.a. și compararea dimensiunilor, grupare după formă, mărime, culoare, clasificare;

*ordonarea crenguțelor după lungime, a pietrelor după mărime, a frunzelor după culoare etc.

*orientare în spațiu;

*circuitul apei în natură;

*compararea vegetației;

- *acțiuni de ecologizare;
- *plantare de pomi și flori;
- *confectionare de căsuțe pentru păsările ș.a.

Domeniul Limba și Comunicare

- *punerea în scenă a unei povești cunoscute;
- *învățarea unor cuvinte și expresii noi;
- *citirea unor indicatoare;
- *identificarea obiectelor care încep cu un anumit sunet;
- *recunoașterea literelor în diferite contexte;
- *scrierea pe pământ, pietre sau frunze folosind diferite instrumente.

Domeniul Om și Societate

- *deplasări cu respectarea normelor de circulație;
- *desfășurarea jocurilor numai în locuri ferite de pericole;
- *jocuri de socializare și integrare a copiilor timizi;
- *discuții despre comportamente reprobabile precum: ruperea florilor, scrijelirea scoartei copacilor ș.a.

- *reconstituirea unui traseu istoric;
- *participarea la spectacole, manifestări artistice, vizite la zoo;
- *organizarea în curte a anumitor momente istorice – cum ar fi Unirea Principatelor etc.

Domeniul Estetic și Creativ

- *creioanele colorate ale naturii;
- *identificarea cântecului păsărelor, a susurului izvorului, a foșnetului frunzelor;
- *recunoașterea glasului animalelor;
- *utilizarea obiectelor din natură (pietre, bețe, nisip etc.) pentru a produce sunete.

Domeniul Psihomotric

- *urcarea și coborarea unui povârniș;
- *mersul printre obstacole;
- *mers ghemuit pe sub copaci;
- *săritura peste obstacole;
- *cățărare;
- *aruncarea pietrei etc.

Foarte potrivit în Educația Outdoor este tipul de activitate gen *aventură* care se bazează pe interesul și curiozitatea copilului pentru cunoaștere, fără a ține seama de pericole.

Copilul este foarte curios în ceea ce privește misterul lucrurilor deoarece acolo unde se anunță un loc periculos, el pornește spre descoperire. Tocmai pentru a veni în întâmpinarea acestei dorințe a copilului de explorare a necunoscutului este necesară organizarea învățării tip *aventură*.

Scopul este acela de a-i introduce într-o atmosferă de explorare și *aventură* prin jocuri și situații ce pot fi întâlnite în viața de zi cu zi, învățarea modului de a învinge greutățile, de a rezolva problemele/obstacolele, dezvoltarea abilităților de supraviețuire și de depășire a adversității față de risc.

Activitățile desfășurate în aer liber, indiferent de locație, implică elemente de risc. Se impune astfel, o analiză sistematică a activității, a echipamentului, a locului de desfășurare, a caracteristicilor

participanților. Pentru a identifica problemele de siguranță, se iau în considerare și nevoile fizice, sociale și emoționale ale participanților.

Astfel, copiii pot învăța mai multe lucruri despre:

- *Mediul înconjurător* în care ne desfășurăm activitatea, relațiile directe, componentele acestui mediu și cum pot să-și aducă ei contribuția la protecția lui;
- *Propria persoană*, propriile limite și cum le pot depăși;
- *Comunicarea și colaborarea* eficace în cadrul grupului.

S-a constatat că în comparație cu metodele tradiționale, educația outdoor produce efecte educative mai puternice și mai durabile privind dobândirea capacității de stăpânire a unor situații complexe, de spirit de echipă, de comunicare și multe alte aspecte ale vieții de zi cu zi. Educația outdoor contribuie la dezvoltarea rezistenței care reduce aversiunea față de risc și duce la un echilibru mai bun între protejarea copiilor împotriva amenințărilor reale și oferirea unor oportunități bogate, provocatoare prin care să învețe și să crească liberi, neîngraditi de prea multe reguli.

Bibliografie:

1. Veronica Mitrulescu, Educația Outdoor, în *Învățământul Preșcolar în Mileniul III*, nr. 15/16, Editura Reprograph, 2013
2. <http://www.didactic.ro/materiale-didactice/activitati-outdoor>

“ Creative and Innovative methods and techniques in teaching “

Prof. Eugenia Pitiș
Școala Gimnazială “Sf. Gheorghe”, Craiova

It is a well-known fact that English found its way into our life and it has become a part of our life. None of us could speak mother tongue without blending English in it. Despite that still many of our students struggle to speak or write in English. One has to research about the reasons for the lack of those skills. As a teacher, to tackle this challenge effectively, you should implement innovative ideas that make the classroom experience much more lovable for your students. Here are some of the tips that I decide to share with you. These are also verified during my online English teacher experience with young children. Engagement and fun is the KEY to setting a strong foundation for their future education. In primary school where students starts to learn English as a second language, the creation of innovative activities, that help them in the development of the language skills are necessary, especially in fluency. English language teaching is evolving all the time, particularly alongside advances in technology. Technology is very much part of language learning throughout the world at all different levels. Innovations in Language Learning Technologies help create more independent learners who stay motivated and get the results they are looking for. The advantages of Language Learning Technologies are: Engagement, Improvement in Academic Ability, A Paradigm Shift in Teaching and Learning, An Assessment Shift, Collaborative Learning Enhancement and Lower Learning Anxiety Level

#1 Digital platforms

When we discuss Innovations in English Language Teaching, These digital platforms come to our minds: Facebook, Edmodo, Moodle Cloud, Schoology, Google Classroom. Digital Platforms help teachers and students to create a space in which teachers and learners can connect, ask questions to enhance learning, host your classes on the cloud and create different types of assessments. When we discuss innovation, we often immediately think of the internet and what we can now do online. Facebook and especially Edmodo, which creates a safe online environment for teachers, students and parents to connect, are popular with teachers.

#2. Online corpora

A corpus is a collections of texts. Corpora, plural term of a ‘corpus’ refers to electronic authentic language databases that can be available via internet or as software installed in desktops. The use of corpora – large text collections used for studying linguistic structures, frequencies, etc. – used to be the privilege of lexicographers. But with most corpora now available online, and quite a few for free, teachers now have access to information about the way language is used in authentic texts and speech.

#3 Online Continuous Professional Development and the global staff room

The advent of the internet and the growth of social media have certainly allowed teachers of English from all over the world to form online communities that act like a huge global staffroom. Twitter and ELT blogging, for example, have 'opened up a network of people who can offer advice, support and ideas', says Sandy Millin. Participants who are generous with their time, ideas, and contacts find they receive much in return. The Internet has made possible that teachers connect with other teachers to seek knowledge that will make a difference in their lives and in the lives of those they teach.

#4 Mobile learning and BYOD (bring your own device)

The development of mobile technology and the proliferation of smart phones have enabled many of us to access the internet and a huge variety of apps on the go. Learners benefit too, from apps like WIBBU, and podcasts like Luke's English Podcast – Learn British English with Luke Thompson – nominated for an ELTons award in the category of digital innovation. Teachers are also able to build on their teaching knowledge and skills by listening to podcasts like The TEFL Commute or join 50,000 teachers from more than 200 countries and watch webinars or archived videos of talks by TEFL teachers on EFL Talks.

#6 Online Authentic Materials

One of the biggest benefits of the internet for language learners is the sudden widespread availability of authentic resources.; this enables teachers to use 'content with messages students want to hear'. We can now access the daily news, watch trending videos on YouTube, read the latest tips on TripAdvisor... the possibilities are endless. But with so much content available to us, choosing the right online materials is crucial for efficient and effective learning. Keynote by National Geographic Learning, makes use of TED talks to develop a pedagogically sound approach to language learning, while Language Learning with Digital Video (Cambridge University Press) looks at how teachers can use online documentaries and YouTube videos to create effective lessons. Both resources are nominated for this year's ELTons awards.

#7 Video Conferencing

Video conferencing (VC) continues to be a highly efficient way of inviting visitors into classrooms and for enabling learners to collaborate with each other at distance. Video Conference helps to: expose learners to native English speakers and for facilitating cultural exchanges and bring specialist English teachers into classrooms for direct teaching. There are many free solutions available, such as Skype, iChat and FaceTime or Flash Meeting which are free from advertising and free of charge.

#8 Digital Game-Based Learning

Game-based learning today involves the use of computer and video games specifically aimed to produce learning outcomes. It is designed to balance subject matter and game play, and later assesses the ability of the learner to retain and apply the acquired knowledge to real-world scenarios. Digital Game-Based Learning is appealing to students if they have the following elements: Competition that provides motivation for students to start and finish the game; Engagement means that students want to play and have fun.; Immediate Rewards help learners comeback for more, Immediate Reinforcement and Feedback must be instantaneous. Most children in many parts of the world who have grown up with computers and gaming consoles and increasingly 'smart' mobile phones are highly conversant with the notion of using them for 'digital play'.

#9 Mobile Technologies

Mobile Technology is everywhere and you can argue that mobile phones and what they offer are by far more entertaining than the average class. Do you restrict or encourage their use in the classroom?

#10 Turn lessons into songs

Every English learner, both native and not, is familiar with, at the very least, one classic jingle. If you're reviewing common material, try turning to YouTube to see if there's already a suitable song out there. I enjoy playing songs and different tunes using Super Song Activities 1 and Super Song activities 2 . The songs are the best way to communicate how to use a language to express our feelings. Movies are a very common past time but apart from that most of the times they are also very instructional and

educational. Also this method appeals to the students as most of the times they are able to connect with the songs and the movies which help them understand the meaning of expressions, usage of tools of the language like comparisons, personifications etc. These sources help them understand why such tools are necessary and also help them understand their usage.

11. The IWB (interactive white board)

The IWB started appearing in classrooms in the early parts of this century and has now become a staple of many classrooms in Britain and around the world. It allows us to save and print notes written on the board, control the classroom computer from the whiteboard, play listening activities on the sound system, use the screen as a slide for presentations, access the internet, and so on. The possibilities seem endless. But the addition of an IWB to a classroom does not automatically make for a better learning experience. Indeed, unless teachers use them skillfully to complement teaching and learning, they are little more than a distraction.

#12. Incorporate audio-visual materials

Incorporate audio-visual materials to supplement textbooks during your sessions. These can be models, filmstrips, movies, pictures, infographics or other mind mapping and brain mapping tools. Such tools will help their imagination thrive and grow. These methods will not only develop their ability to listen but will also help them understand the concepts better. For example, you can get some oral history materials, conduct live online discussions or playback recordings of public lectures. If you are tech-savvy, there are also a number of smart apps for preschoolers that you can utilize to create awesome slideshows or presentations

#13. Make time for brainstorming sessions in your classrooms.

These sessions are a great way to get the creative juices flowing. When you have multiple brains focusing on one single idea, you are sure to get numerous ideas and will also involve everyone into the discussion. These sessions will be a great platform for students to voice their thoughts without having to worry about right or wrong.

#14. Get out of the classroom!

If you're a first-time English teacher, the idea of leading kids out into the big, wide world and outside the safe classroom walls may sound like a disaster waiting to happen. But if you're teaching English to young learners in-person and have permission to do so, take the kiddos out on a stroll. The change in scenery opens up a whole new box of situations to practice new vocabulary in its natural habitat. Some lessons are best learnt, when they are taught outside of the classroom. Organize field trips that are relevant to the lessons or just simply take students for a walk outside of the classroom. Students will find this fresh and exciting. Without taking much effort, they will learn and remember what you teach them.

#15. Storyboarding

Storyboarding is a great way to teach any subject which requires step-by-step memorization or visualization highly-conceptual ideas. Teachers can use a storyboard to recreate a famous event. Such visually stimulating activity will ensure that even complex ideas are easily put across to students. You can also encourage the use of storyboards as a form of communication and let the students tell a story in pictures using their imagination Learning is fun when puzzles and games are part of education. Children may not require taking conscious effort when their lessons are introduced through games. Puzzles and

games help children to think creatively and face challenges. Stories form a very integral part of teaching a language.

These are some of the innovative and creative ways of teaching the English Language. Whether you teach ESL online or in-person, you can still use the same fun teaching methods, just slightly tweaked. Another tip to remember: You don't have to constantly come up with new teaching methods for young learners. If you find your students respond well and enjoy a set of games, go ahead and continue to use them! You can always modify the content and difficulty of each round. And, once you find your teaching groove, you'll have all your lesson plans and games sorted out to use for each new set of students. Armed with loads of new fun ways for teaching English to children and engagement, you'll be ready to take on any class of eager youngsters!

Bibliography

- [1]. Kevin D. Besnoy, Lane W. Clarke, High-Tech Teaching Success! A Step-by-Step Guide to Using Innovative Technology in Your Classroom, Prufrock Press, Inc. October 1, 2009
- [2]. Lynne T. Diaz-Rico, Teaching English Learners: Strategies and Methods Marlene D. LeFever , Creative Teaching Methods, Cook Ministry Resources; March 1, 1997
- [3]. Edgar H. Schuster, Edgar H. Schuster, Breaking the Rules: Liberating Writers Through Innovative Grammar Instruction, Heinemann; February 13, 2003
- [4]. Nicholas McGuinn, David Stevens, The Art of Teaching Secondary English: Innovative and Creative Approaches, Routledge; August 7, 2004
- [6]. R. Patrick Solomon, Dia N. R. Sekayi, Urban Teacher Education and Teaching: Innovative Practices for Diversity and Social Justice, Routledge; March 30, 2007
- [7]. Patrick Schwarz, Paula Kluth You're Welcome: 30 Innovative Ideas for the Inclusive Classroom; Heinemann, August 17, 2007
- [8]. Constance Leuenberger, The New Kindergarten: Teaching Reading, Writing, & More, Publisher: Teaching Resources, August 11, 2003
- [9]. Judith S. Gould, Evan Jay Gould, Judy Mitchell, Mary Rojas, Four Square Writing Method : A Unique Approach to Teaching Basic Writing Skills for Grades 1-3,
- [10.] Susan Van Zile, Awesome Hands-on Activities for Teaching Grammar, Teaching Resources; December 1, 2003
- [11.] CRED 2021 Curs de perfecționare

Dascăli de pe Valea Motrului – Adrian Popescu-Covrigi

Prof. Raț Jana Daniela,
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Biserica și școala au fost primele instituții în lumea satului, care au căutat să aducă slova în satele de acum un secol și ceva. Aceste instituții au făcut să circule cultura către lumea satelor, prin primii cărturari, preoții și învățătorii, cu învățătura de carte a timpului lor. În documentele de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea erau menționate expresiile „învățător-țaran”, „țaran-învățător”, denumiri date de țărani noștri dascălilor din sate.

Marele Spiru Haret, ministru al Instrucțiunii Publice (1897-1899, 1901-1904, 1907-1910), spunea despre învățători că activitatea lor nu se termină la clasă, fiindcă „el ar fi, în acest caz,...un bun funcționar, dar nu ar merita numele de apostol și nu ar fi un bun patriot. Învățătorul trebuie să învețe și să facă mai bun mu numai pe copii, dar pe toți cei care au trebuință de a fi instruiți și luminați”.

Învățătorii au inițiat forme de activități culturale în afara școlii, printre care se numără conferințele, șezătorile satești, sărbători școlare, sărbători naționale, cercurile culturale. Aceste activități erau propagate și prin intermediul publicațiilor locale, adevărate surse de răspândire a geniului artistic al poporului nostru, cu obiceiurile și datinile străvechi.

La nivelul satelor din zona de interferență Gorj-Mehedinți au apărut o serie de reviste și publicații, dintre care amintim, „Izvorașul” – 1919, editată de preotul-învățător Ghe. Dumitrescu Bistrița, „Clopotul” - 1926 editată de prof. C. Papacostea Pajura la Strehaia, „Vremea Nouă” – 1931, condusă de Ghe. Buță Paltin, „Ars Felix”- 1931, apărută la Valea Mănăstirii, editată de învățătorul Ghe. Mazilu Vipie, „Plugul” – la Samarinești, editată de învățătorul Nicolae Popescu Samarinești, ziarul „Strehaia”- 1920, editat de învățătorul Cornel Virgil Ciochină, cu următorul moto: „Talpa țării, biată gloată, / Ridicând-o din noroi / Înălța-vom țara noastră / Înălța-ne-vom pe noi”.

Unul dintre colaboratorii acestor reviste a fost și învățătorul Adrian Popescu-Covrigi (1903-1989). S-a născut la Ohaba-Gorj, într-o familie de țărani moșneni. Mama sa a fost din satul Miluta, județul Mehedinți.

Școala primară a făcut-o în satul natal, studiile secundare la liceul „Traian” din Turnu Severin, și Școala Normală „Domnul Tudor”, din Turnu Severin, pe care a absolvit-o în anul 1924. Si-a început cariera didactică în comuna Căzănești – Hunedoara, între anii 1924-1925. În anii 1926-1927 a predat în satul Valea Rea – Văgiulești și, din anul 1927 în satul Covrigi, de unde a ieșit la pensie.

Adrian Popescu-Covrigi a fost unul dintre învățătorii din văi, din Valea Motrului și Valea Jilțurilor, numele său fiind nelipsit din toate publicațiile învățătorilor gorjeni și mehedințeni, unde a fost apreciat mai ales ca folclorist. A publicat și studii de istorie, cultură generală, geografie și folclor. În articolul „Geografia în școala primară”, publicat în Revista Asociația Învățătorilor Mehedințeni, nr. 5/1929, preciza că observațiile geografice „să fie împletite cu povestea locurilor,

făcând în felul acesta strânsă legătură dintre geografie și istorie”. În articolul „Una suntem”, publicat în Revista Asociația Învățătorilor Mehedințeni, nr. 5-6/1940, în vremuri de grele încercări pentru ființa națională, spunea „că suntem aici stăpâni de baștină...niciodată valul greutăților nu ne-a strivit, ca trestia în furtună nu ne-am îndoit, dar nu ne-am frânt și, după veacuri multe de suferințe, de umilințe, am răsărit lumii închegați și puternici, ca stejarul înfipți în priporul munților...fiind un popor de eroi naționali”. Minunat îndemn la luptă și statornicie, transmis poporului român în vara tragică din 1940 prin glasul unui dascăl de pe Valea Motrului.

De departe, cea mai impresionantă activitate a dascălului Adrian Popescu-Covrigi, este în domeniul culegerii și publicării tezaurului folcloric din zona Motrului, de la poezia populară, la doine, hore, cântece, zicători, proverbe, expresii populare, tradiții și obiceiuri, adevărate nestemate ale neamului românesc. Factorii de cultura gorjeni, Centrul de Cultură și Educație Socialistă și Centrul de Îndrumare a Creației Populare și a Mișcării Artistice de Masă, în anul 1977, i-au publicat într-un volum, folclor din Gorj, „Cântece de pe Jilțuri”, ediție îngrijită de Ion Mocioi și Adrian Popescu.

Volumul are 228 de pagini și cuprinde: partea I, *Cântece epice – balade* – Gruia lui Novac, Miu Haiducul, Cântecul lui Arghir, Costea și Catrina, Doi copii; partea a II-a, *Cântece lirice* – cântece haiducești, de cătănie, de dragoste și dor, Cântecele Jilțurilor, Cântecele vârstelor, strigături și folclor nou; partea a III-a, *Cântecele copiilor*, partea a IV-a, *Din folclorul obiceiurilor* – plânsurile, bocetele; partea a V-a, *Folclor aforist* – proverbe, zicători, expresii populare, ghicitori și Anexe cu lista informatorilor, schița zonei Jilțurilor și ilustrații.

În *Cuvântul înainte*, dascălul Adrian Popescu-Covrigi, face și unele referiri la trecutul istoric al Jilțurilor: „la Covrigi și Brădet sunt fosile de animale antedeluviene; la Covrigi, Cojmănești și Șiacu s-au găsit unelte de piatră care justifică prezența omului primitiv pe aceste locuri; există arme și unelte de muncă și de uz casnic din prima epocă de folosire a fierului și de epocă medievală”.

La Covrigi, în casa învățătorului Adrian Popescu-Covrigi, si-a făcut loc un muzeu cu dovezi arheologice descoperite în urma unor cercetări personale și cu valoroase exponate etnografice. Pragul acestui muzeu a fost trecut și de marele istoric, academicianul Constantin Nicolăescu-Plopșor în anul 1966.

Învățătorul Adrian Popescu-Covrigi, reprezintă imaginea vie a satului românesc de la începutul secolului trecut, imagine care astăzi mai este vie doar în amintirea bătrânilor sau între zidurile vechi ale școlii din localitate. O personalitate uriașă a satului românesc, gorjenesc, sau mehedințean, în funcție de reforma administrativă a vremii, învățătorul al cărui nume se identifică cu satul, reprezintă arhetipul învățătorului-țăran de acum un secol, eruditul la a cărui flacăra de cunoaștere s-au încălzit generații și generații de elevi.

Bibliografie:

1. C. A. Protopopescu, *Studii și articole din istoria județelor Mehedinți și Gorj*, Ed. Mirador, Arad, 2008.
2. Arhiva Școlii Gimnaziale Văgiulești.

Diminuarea fenomenului "CHIUL" în rândul populației școlare

Sas Lavinia Loredana

Liceul Tehnologic,, Sava Brancovici "Ineu

Fenomenul chiulului înregistrează creșteri semnificative an de an, atingând în prezent cote alarmante. Stăpânirea și eradicarea lui nu sunt posibile fără dezvăluirea și cunoașterea în profunzime a cauzelor care îl generează și fără adaptarea și aplicarea unor măsuri de intervenție eficace.

DE CE FUG ELEVII DE LA ȘCOALĂ?

Fuga de la școală reprezintă un fenomen de tip evazionist având o motivație precisă și derulându-se într-un interval de timp variabil. Fuga de la școală poate interveni în situații tipice, cum ar fi, provocarea la răspuns oral, conflict cu profesorul sau colegii, caz în care se prezintă ca o strategie defensivă a elevului. Dacă acestea se generalizează, fuga de la școală devine punctul de pornire pentru absenteism.

CAUZELE FRECVENȚEI ȘCOLARE NERITMICE A ELEVILOR

a. În viziunea cadrelor didactice:

Suprasolicitare informatională, carențe educaționale, lipsa de motivație a elevului pentru disciplina respectivă, deficiențe în relația școală-familie, rezultate școlare slabe, stilul permisiv al profesorului, situația materială precară a familiei, teama de corigență.

b. În opinia elevilor:

Atitudinea profesorului, stilul de predare, personalitatea profesorului, suprasolicitarea informațională, dezinteresul pentru disciplina respectivă, supraîncărcarea orarului școlar, teama de corigență, stilul permisiv al profesorului, inapetența școlară datorată problemelor de natură sentimentală, anturajul, colegii de clasă.

MĂSURI PENTRU DIMINUAREA "CHIULULUI"

La NIVELUL FAMILIEI, se urmăresc :

-asigurarea unor condiții optime de studiu pentru elevi și de monitorizare și recompensare a comportamentelor ;

-alcătuirea unui program de supraveghere a activităților copilului și a anturajului acestuia;

-construirea unei relații solide de parteneriat între școală și familie, ținând cont de modul în care afectează viața familială, evoluția școlară a elevilor și de faptul că o cooperare eficientă cu părinții oferă mai multe șanse în găsirea celor mai bune căi de satisfacere a trebuințelor elevilor;

La NIVELUL ȘCOLII, măsurile pentru diminuarea fenomenului de chiul vizează :

- *supravegherea permanentă a elevilor predispuși la chiul și prezentarea sistematică a unor studii de caz în fața clasei ;*

-activități de consiliere individuală pentru a dezvolta elevilor auto-controlul, abilitățile de rezolvare a problemelor conflictelor, pentru a le mări stima de sine, a-i ajuta să se simtă prețuiți, acceptați și importanți ;

-utilizarea unor tehnici de predare variare, astfel încât învățarea să devină interesantă și să stimuleze participarea elevilor;

-tratarea cu un mai mare interes și profesionalism a orelor educative: în special de dirigenție, consiliere și orientare.

DESPRE EVALUĂRILE NAȚIONALE

Autor: Serea Veronica Lulu Viorica, profesor

Școala Gimnazială Specială Nr.1 București

Evaluarea elevilor susține și măsoară nivelul de învățare al acestora. Aceasta poate fi **sumativă sau formativă**, evaluând procesul de învățare pe parcursul acestuia, cu scopul de a dezvolta studiul pe viitor. **Evaluarea eficientă** pune la dispoziția elevilor, cadrelor didactice și a responsabililor de politici educaționale informații referitoare la nivelul de cunoștințe, competențe ale elevilor, contribuind la identificarea de aspecte ce necesită îmbunătățire la nivelul strategiilor de învățare, a procesului de predare și a politicilor educaționale.

Evaluarea la clasa pregătitoare. Procesul de evaluare a elevilor din clasa pregătitoare se desfășoară pe tot parcursul anului școlar și se finalizează în luna mai, prin completarea Raportului de evaluare. Raportul de evaluare este un document-tip, în care se consemnează nivelul realizării competențelor generale, respectiv a competențelor specifice asociate fiecărei discipline. Evaluarea are ca scop identificarea competențelor specifice dobândite de elevii aflați la finalul clasei pregătitoare, prevăzute în programele școlare în vigoare pentru clasa pregătitoare.

Documentul face parte integrantă din portofoliul educațional al elevului. Scopul întocmirii Raportului de evaluare, la finalul clasei pregătitoare, îl reprezintă orientarea și optimizarea procesului educativ, în vederea pregătirii elevilor pentru a răspunde solicitărilor de tip școlar.

Raportul de evaluare este valorificat pentru optimizarea procesului educativ în ansamblul său și pentru fundamentarea deciziilor de orientare și consiliere educațională, stând la baza întocmirii/actualizării planului individualizat de învățare pentru elevi. Conținutul raportului de evaluare are caracter confidențial.

Evaluarea națională la finalul clasei a II-a, a IV-a și a VI-a

Evaluarea Națională cuprinde: evaluarea competențelor fundamentale la finalul clasei a II-a, evaluarea competențelor fundamentale dobândite în ciclul primar la finalul clasei a IV-a, respectiv evaluarea elevilor la finalul clasei a VI-a. Rezultatele individuale obținute la Evaluările Naționale nu se afișează/nu se comunică public și nu se înregistrează în catalogul clasei. Aceste rezultate sunt valorificate la nivelul unității de învățământ prin:

- a) elaborarea planurilor individualizate de învățare, acolo unde aceasta se impune;
- b) informarea elevilor și a părinților/reprezentanților legali ai elevului asupra stadiului formării și dezvoltării competențelor evaluate.

Rezultatele individuale la Evaluarea Națională pentru clasa a II-a și a VI-a, cuprinse în fișele de evaluare, sunt supuse unui proces de analiză de către cadrul didactic și de către colectivul de catedră din fiecare unitate școlară. În urma acestei analize, cadrul didactic decide, acolo unde este cazul, elaborarea planului individualizat de învățare al elevului, instrument fundamental de

remediere/dezvoltare/orientare care cuprinde informații diagnostice și prognostice în vederea orientării și optimizării învățării. Decizia privind elaborarea planului individualizat de învățare al elevului se ia coroborând rezultatele la evaluare cu datele și observațiile înregistrate de-a lungul parcursului educațional al elevului. Planurile individualizate de învățare ale elevilor sunt comunicate părinților/reprezentanților legali ai elevilor.

Comisia de organizare și de administrare a evaluării naționale din unitatea de învățământ elaborează raportul școlii, în care sunt centralizate rezultatele înregistrate în rapoartele claselor, și îl transmite inspectoratului școlar. După finalizarea evaluărilor, inspectoratele școlare vor comunica public rezultatele obținute la nivel județean/al municipiului București în cadrul evaluării, precum și măsurile educaționale propuse în vederea ameliorării rezultatelor învățării. CNEE întocmește raportul final al evaluărilor care cuprinde concluziile privind evaluarea, rezultate din rapoartele inspectoratelor școlare, ale monitorilor, propuneri de modificare a metodologiei și a procedurilor, precum și măsuri educaționale în vederea ameliorării rezultatelor învățării.

Evaluarea Națională la finalul clasei a VIII-a este un examen național și reprezintă modalitatea de evaluare externă sumativă a competențelor dobândite pe parcursul învățământului gimnazial. Rezultatele la evaluarea națională, media generală de la sfârșitul fiecărei clase de gimnaziu, opțiunea elevilor determină alegerea liceului pe care îl vor frecventa.

Evaluarea la finalul clasei a XII-a – bacalaureatul. Examenul de bacalaureat este modalitatea de evaluare a competențelor, a nivelului de cultură generală și de specializare, atins de absolvenții de liceu. Dreptul de a susține bacalaureatul îl au elevii care au promovat învățământul liceal, indiferent de forma de învățământ, elevii trebuie să treacă examenul de bacalaureat dacă vor să urmeze studii superioare.

România recurge la evaluările naționale pentru a selecta elevii care trec din învățământul gimnazial în cel liceal și din învățământul liceal în cel terțiar, ceea ce ridică niște bariere succesive în parcursul elevilor, ducând la părăsirea timpurie a școlii și limitând accesul la învățământul terțiar. Accesul este limitat la învățământul terțiar în cazul elevilor defavorizați din punct de vedere social-economic, deoarece aceștia tind să obțină rezultate mai slabe la examenele de bacalaureat, etapă obligatorie pentru a intra la facultate.

Strategia Națională a Guvernului pentru învățământul terțiar, urmărește creșterea gradului de absolvire a acestui tip de educație. Acest lucru se dorește a se face prin stabilirea unor rute noi clare pentru trecerea din învățământul vocațional și alte tipuri de învățământ secundar superior la cel universitar și crearea unor programe de informare adresate grupurilor de elevi.

Rezultatele testelor naționale sunt utilizate, în primul rând, **cu privire la elevi individual**, în al doilea rând **cu privire la școli și la autorități locale**, și în final în relație **cu sistemul de învățământ** în ansamblu. Un alt obiectiv este cel de prezentare a principalelor dezbateri rezultate din concluziile cercetărilor naționale referitoare la impactul testelor. Elevul privit individual reprezintă elementul central cu privire la utilizarea a două tipuri de teste naționale, fiecare cu obiective distincte. Primul tip este conceput pentru a ajuta la **adoptarea deciziilor despre cariera școlară a elevilor, în timp ce al doilea are ca scop să identifice și să se adreseze nevoilor lor de învățare.**

Putem spune că, rezultatele testelor naționale nu sunt utilizate doar la acordarea de certificate, deoarece acestea joacă, de asemenea, **un rol în orientarea elevilor în cadrul diferitelor forme de școlarizare** pentru a determina dacă aceștia pot merge mai departe în învățământul teoretic sau vocațional.

Deasemenea rezultatele la testele naționale, centralizate pentru fiecare școală, sunt luate în considerare de către autoritățile de învățământ centrale în evaluarea sau auditarea școlilor. Cu toate acestea, rezultatele sale nu sunt comparabile cu ușurință și acesta este unul dintre motivele principale pentru care **testele naționale standardizate sunt dezvoltate** din ce în ce mai mult pentru a îndeplini necesitățile de date standardizate referitoare la performanțele elevului pentru validarea învățării și pentru pilotarea performanțelor.

Testele standardizate sunt modelate și **se dezvoltă în conformitate cu agenda de politică națională și cu structurile educaționale**. Ele au apărut ca fiind **un instrument important în politica educațională și sunt utilizate pentru măsurarea și monitorizarea performanței individuale a elevilor, a școlilor și a sistemelor de învățământ**.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Potolea, D., Neacșu, I., Manolescu, M. Metodologia evaluării realizărilor școlare ale elevilor, ghid metodologic general. Ministerul Educației și Cercetării. București. 2005
- 2.Potolea, D., Manolescu, M. Teoria curriculumului. Editura Erc Press. București. 2006.
- 3.Metodologia de întocmire, completare și valorificare a raportului de evaluare la finalul clasei pregătitoare.
- 4.Metodologia de organizare și desfășurare a evaluărilor naționale la finalul clasei a II-a, a IV-a, a VI-a.
5. Metodologia de organizare și desfășurare a evaluării naționale la finalul clasei a VIII-a.
- 6.Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat.

CURRICULUM – aspecte generale

Autor: Serea Viorica, profesor
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Rm. Sărat

Conceptul de curriculum.

Termenul de „**curriculum**” provine din latină fiind consemnat în documentele unor universități din Olanda în anul 1582, respectiv în Scoția în anul 1633. Acest termen are un sens figurat în domeniul educațional.

Conform I. Negreț-Dobridor se pot identifica doua sensuri ale curriculumului: **denotativ** și **conotativ** (Negreț-Dobridor, 2008).

Sensul denotativ derivă din latinescul “*currus*” ce însemna car zgomotos, triumfal, pentru romani fiind folosit în sensul de alergare circulară sau rotundă, întrecere în cerc. Sensul conotativ sugerează idei de circularitate, coerență, ordine, rigoare, predestinare, regularitate.

Se poate spune că termenul de “*curriculum*” desemnează un traseu de învățare bine definit, inspirat din *curriculum vitae*, care desemnează un traseu al vieții unei persoane, marcat de circumstanțe speciale (Păun, 2002).

Definiții ale curriculumului au fost multe, dintre acestea câteva **definiții reprezentative**, sunt redată mai jos:

- „o sferă largă de modele de gândire despre experiența umană, nu concluzii, ci modele din care aceste concluzii derivă, precum și contextul în raport cu care aceste concluzii – numite adevăruri – sunt fundamentate și validate”, (Belth, 1965);
- „planurile elaborate pentru îndrumarea învățării în școli - de obicei materializate în documente de diferite niveluri de generalitate și implementarea acestor planuri în clasă; experiențele elevilor au loc într-un mediu de învățare care, de asemenea, influențează ceea ce este învățat”, (Glatthorn, 1987);
- „conținutul activităților instructiv-educative, în strânsă interdependență cu obiectivele educaționale, metodele didactice, mijloacele de învățământ, formele de realizare a activităților etc.” În sens restrâns, curriculumul ar desemna însuși conținutul învățământului, iar în sens larg se referă la întregul program al acțiunilor educative, cu toate componentele și interacțiunile dintre ele. (Cucos, 1996);
- „oferta educațională a școlii reprezintă sistemul experiențelor de învățare directe și indirecte oferite educaților și trăite de aceștia în contexte formale, neformale și chiar informale. El rămâne realitate interactivă între educatori și educabili, cu efecte concrete, anticipate realist asupra celor din urmă și asupra procesului însuși”, (Bocoș, 2008);
- „curriculumul reprezintă ansamblul coerent al planurilor-cadru de învățământ și al programelor școlare din învățământul preuniversitar”, (Legea nr.1/2011, a educației naționale).

În România învățământul operează în *sens larg* cu termenul de curriculum: ansamblul de experiențe de învățare pe parcursul școlar al elevului, iar în *sens restrâns*: ansamblul de documente școlare ce reglementează buna desfășurare a activității școlare, care ar fi: planuri cadru de învățământ, programe școlare, manuale școlare, ghiduri, auxiliare, etc.

Etape, faze, tendințe de evoluție a conceptului de curriculum.

În literatura de specialitate sunt identificate trei **etape de evoluție** a conceptului de curriculum, care sunt:

- *etapa tradițională*, în care curriculum-ul are sens de curs oficial, care este organizat în școli, colegii, universități,
- *etapa modernă*, în care curriculum-ul are sens de proiect pedagogic, este organizat prin corelarea disciplinelor de studiu cu experiențe directe și indirecte, ale elevilor, de învățare, care se regăsesc și în afara mediului școlar,
- *etapa postmodernă*, în care curriculum-ul are la fel sens de proiect pedagogic, dar este organizat pe principii care scot în evidență importanța obiectivelor educaționale, prin care se aleg experiențele de învățare, strategiile de învățare, mijloacele de evaluare a rezultatelor (Tyler, 1950).

Fazele privind **evoluția curriculum-ului** postmodern sunt următoarele:

- perioada cuprinsă între anii 1950 și 1960, în care conceptul de curriculum reprezintă un ansamblu de activități programate de școală în vederea realizării unor obiective.
- perioada cuprinsă între anii 1960 și 1970, în care conceptul de curriculum reprezintă un sistem de proiectare a activității didactice astfel încât se asigură transformarea planului de învățământ și a programei școlare în acțiuni ale elevilor care trebuie să realizeze anumite obiective, dar și ale profesorilor, care trebuie să amelioreze procesul de învățământ funcție de finalitățile politicii școlare.
- perioada începând cu anii 1970 până în prezent, în care conceptul de curriculum reprezintă un sistem de proiectare, dar și de dezvoltare a întregului proces de învățământ, conform *noilor educații*.

Tendențele privind evoluția curriculum-ului sunt următoarele:

- tendința privind extinderea curriculum-ului la definirea de obiective ale învățământului, selecții de conținuturi, metode, mijloace, modalități de evaluare, experiențe de viață care să conducă la formarea și dezvoltarea elevului,
- tendința de concentrare a curriculum-ului la **un ansamblu de conținuturi și de situații de învățare aplicat după o ordine de progresie determinată la nivelul obiectivelor pedagogice** (Dictionnaire actuelle de l'education, 1993),
- tendința de deschidere a curriculum-ului de la **un ansamblu de acțiuni planificate într-o perioadă determinată: definirea obiectivelor învățământului, stabilirea conținuturilor, a metodelor și a materialelor de predare-învățare-evaluare, până la elaborarea dispozițiilor necesare pentru formarea adecvată a profesorilor**, (Dictionnaire de l'evolution et de recherche en education, 1992),
- tendința de abordare managerială a curriculum-ului care presupune **ansamblul infrastructurilor, situațiilor și interrelațiilor pedagogice, dezvoltată în perspectiva atingerii unor scopuri predeterminate de orientările și valorile modului serial** (Dictionnaire actuelle de l'education, 1993).

Bibliografie

1. Belth, M. (1965). Education as a discipline. Boston, Allyn and Bacon.
2. Bocoș, M. J. (2008). Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului. repere și instrumente didactice pentru formarea profesorilor. Pitești, Editura Paralela 45.
3. Cucos, C. (1996). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
4. Dictionnaire actuelle de l'education. (1993), Querin.
5. Negreț-Dobridor, I. (2008). Teoria generală a curriculumului educațional. Iași, Editura Polirom.

INDIVIDUALIZAREA ȘI DIFERENȚIEREA – PREMISĂ A SUCCESULUI ȘCOLAR

Prof. Sirghi Otilia

Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

Una din tendințele care se afirmă în pedagogia modernă vizează flexibilitatea educației pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev în raport cu potențialul lui. Reformele din învățământ caută să adopte structuri, conținuturi și forme de organizare a învățământului care să faciliteze procesul educațional, să-l pună pe fiecare elev în situația de a se dezvolta și a-și valorifica pe deplin posibilitățile și aptitudinile. Se urmărește ameliorarea rezultatelor școlare prin valorificarea la maximum a potențialului fiecărui elev. Realizarea acestor obiective impune tratarea individuală și diferențiată a elevilor. Deci, este necesar ca fiecare învățător să cunoască particularitățile individuale și de vârstă ale elevilor și să proiecteze, să aplice creativ diverse strategii de realizare a instruirii individualizate și diferențiate cu scopul de a spori randamentul la învățătură al elevilor.

Potrivit principiului **individualizării**, organizarea și desfășurarea procesului de învățământ trebuie să se realizeze pe măsura posibilităților reale ale elevilor, dându-se seama de particularitățile de vârstă, sex, nivelul pregătirii anterioare, precum și de deosebirile individuale, de potențialul intelectual și fizic al fiecărui elev în parte. Aceste cerințe se referă atât la obiectivele, conținutul și volumul celor studiate în școală, cât și la modalitățile de predare-învățare.

Individualizarea actului didactic la nivelul celor trei verigi, predare-învățare-evaluare, este o acțiune pedagogică ce are loc în condițiile învățământului organizat pe colectivități școlare și constă în măsuri care urmăresc să adapteze educația la posibilitățile intelectuale ale fiecărui copil. Ea se realizează cu ajutorul unui conținut instructiv-educativ diferențiat și al unor tehnici didactice variate, adaptabile fiecărui copil și fiecărui grup de elevi. Individualizarea presupune personalizarea învățării, adaptarea activității didactice la particularitățile individuale ale elevului, și poate fi realizată prin următoarele procedee:

- personalizarea obiectivelor (adaptarea acestora la posibilitățile reale ale elevului);
- personalizarea activităților de învățare, elevul putând alege modalitatea preferată de lucru;
- adaptarea timpului necesar pentru învățare (ținând cont de ritmul propriu al fiecărui elev);
- adaptarea materialelor de instruire (fișe diferențiate, suporturi audio-video, planșe, imagini);
- învățarea sistată de calculator (realizarea lecțiilor în PPT);
- individualizarea temei pentru acasă (sarcini comune și diferențiate).

Respectarea acestor procedee motivează elevii în procesul de învățare și sporește succesul școlar.

Învățarea individualizată consideră atât elevul, cât și învățătorul, ca fiind cei care construiesc o bază de cunoștințe împreună. Ea este necesară pentru anumiți copii din clasă, vizându-i în mod deosebit pe cei care au un potențial superior sau pe cei cu deficiențe de orice fel, rolul primordial în cunoașterea acestora avându-l învățătorul. Acesta are la îndemână o paletă largă de strategii corespunzătoare stilului de învățare și nevoilor fiecărui copil:

- cerințe comune pentru toți elevii;
- cerințe diferențiate:
 - sarcini identice, timp diferit;
 - sarcini diferite, dar în același timp;
 - sarcini diferite, timp diferit;
 - sarcini diferite, după posibilitățile copilului; - fișe identice cu sarcini progresive.
- activități individuale cu teme diferite.

Instruirea diferențiată constituie o modalitate de optimizare a procesului de învățământ și care are în vedere desfășurarea procesului de predare- învățare pe baza unor strategii didactice adaptate posibilităților diferite ale elevilor, capacităților lor de înțelegere și de lucru proprii unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Strategiile didactice aplicate trebuie să vizeze o gradare a sarcinilor educaționale, potrivit posibilităților individuale și a ritmului propriu de dezvoltare a fiecărui individ, astfel încât succesul să fie asigurat pentru toți. Putem sublinia, în acest sens, rolul deosebit de important al cadrului didactic în generarea unui climat de încredere în posibilitățile individului încât să combată complexul de inferioritate pe care îl trăiesc mulți dintre cei care nu pot atinge performanțele ridicate și de asemenea să combată atitudinea de uniformizare a condițiilor de învățare și dezvoltare pentru indivizii capabili de performanțe.

Învățarea diferențiată are ca scop eliminarea unor lacune din cunoștințele și deprinderile însușite de copii, atingerea performanțelor minimale acceptate, iar rolul cel mai important în acest tip de învățare îl are îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor acelor copii capabili de performanțe superioare. Descoperirea copiilor capabili de performanțe înalte trebuie să constituie o prioritate în activitatea didactică pentru ai implica activ în procesul de cunoaștere, cercetare, descoperire și doar astfel vor simți satisfacția învățării. Pentru acești elevi trebuie selectate sarcini de ordin creativ, cu un nivel de complexitate mai înalt, dar și pentru elevii cu un potențial mai diminuat e nevoie de pregătite sarcini potrivite să valorifice la maxim capacitățile lor.

Activitatea de diferențiere trebuie orientată spre acele aspecte care influențează randamentul școlar. Orice activitate de diferențiere a instruirii trebuie să pornească întotdeauna de la diagnosticarea elevilor, de la sesizarea trăsăturilor, dar și a deosebirilor dintre subiecți manifestate sub diverse aspecte. Instruirea diferențiată se realizează, cel mai frecvent, prin astfel de forme: a) utilizarea sarcinilor didactice în microgrupuri omogene și eterogene în clasa de elevi; b) acțiuni compensatorii de recuperare și de dezvoltare anticipativă a elevilor; c) învățarea reciprocă în grupuri eterogene. Învățarea diferențiată presupune organizarea instruirii elevilor pe clase în conformitate cu unele particularități similare a unor elevi. Etapele instruirii diferențiate sunt următoarele:

- Diagnosticarea elevilor.
- Plasarea elevilor în grupe pe baza diagnosticului.
- Determinarea mijloacelor de diferențiere și elaborarea sarcinilor/activităților de învățare diferențiate.
- Abordarea diferențiată a elevilor la diferite etape ale lecției.
- Diagnosticul rezultatelor obținute de către elevi în cadrul învățării.

Diferențierea instruirii reprezintă un proces de creare a condițiilor de instruire în școli, în clase și grupuri de elevi în raport cu particularitățile de dezvoltare a acestora. Ea a evidențiat trei aspecte de bază a diferențierii instruirii. Acestea sunt: cunoașterea particularităților de dezvoltare ale elevilor, plasarea elevilor în grupuri mici conform particularităților identificate și realizarea acțiunilor de instruire în grup. În cadrul activităților pe grupe sarcinile de lucru administrate fiecăreia din cele două grupe omogene sunt diferențiate, dar echivalente în obiectivele propuse față de grupele eterogene unde sarcinile sunt diferențiate dar neechivalente. Instruirea diferențiată, alături de activitatea frontală, oferă posibilitatea de a obține cele mai bune rezultate în munca didactică: deprinderi temeinice de muncă intelectuală, cunoștințe asimilate independent și capacitatea de a le aplica în practică, dezvoltarea corespunzătoare a proceselor psihice.

Funcția fundamentală a diferențierii constă în adaptarea conținuturilor la nivelul unor categorii de individualități și la nivelul fiecărei individualități în parte în așa fel încât aceasta să-și însușească cel puțin volumul de cunoștințe, priceperi și deprinderi general cerute, asigurându-li-se astfel o bază unitară de cultură, apreciată ca social-utilă. Prin aceasta, școala ca instituție individuală, este delegată să aplice concret fiecărui elev în parte obiectivele reformei generale a învățământului.

Din analiza acestei funcții fundamentale au fost deduse următoarele obiective ale predării diferențiate: organizarea și desfășurarea procesului de învățământ în funcție de particularitățile elevilor, stimularea dezvoltării psihice și a progresului școlar al fiecărui elev în parte (pornind de la nivelul atins de acesta în fiecare moment) solicitarea permanentă și progresivă a fiecărui elev la eforturi maxime, dar obiectiv posibil pentru el; descoperirea cât mai timpurie a lacunelor în pregătirea elevilor, a dificultăților lor de învățare, urmate de intervenția promptă și adecvată pentru înlăturarea acestor lacune și dificultăți; creșterea ponderii participării active a elevilor la dobândirea de noi cunoștințe prin efort propriu, individual, de lucru și la aplicarea lor în practică; dezvoltarea interesului general pentru cunoaștere și a dorinței de a învăța, concomitent cu satisfacerea curiozității și a interesului manifestat de elevi pentru anumite activități practice; asigurarea unui ritm propriu, individual de lucru; depistarea cât mai timpurie a aptitudinilor elevilor în vederea orientării lor școlare; dozarea diferitelor activități didactice și prevenirea fenomenelor de suprasolicitare a elevilor.

Îmbinarea activității diferențiate și individualizate cu activitatea frontală a elevilor eficientizează procesul de învățare și de relaționare a copiilor, formează capacități de cooperare și colaborare în grup.

Un exemplu de individualizare și diferențiere a instruirii este utilizarea fișelor cu divers grad de complexitate. Se pot propune patru categorii de fișe de învățare:

- *Fișe de dezvoltare* pentru elevii foarte buni, care finalizează munca independentă înaintea celorlalți. Aceste fișe cuprind sarcini mai complicate, cu scopul de a valorifica la maxim potențele intelectuale ale elevilor foarte buni.
- *Fișe de recuperare* destinate elevilor cu un nivel mai scăzut de însușită. Ele se alcătuiesc în conformitate cu carențele în cunoștințele elevilor, după ce acestea au fost sesizate, în prealabil.
- *Fișe de exerciții* menite să înlocuiască ori să completeze exercițiile din manual, adaptate la interesele, aptitudinile elevilor din clasă;
- *Fișe de autoinstruire* ce cuprind definiții, noțiuni, concepte explicate și teme de control destinate autoinstruirii elevilor.

Utilizarea fișelor este un procedeu care poate fi aplicat pentru a integra activitatea individuală a școlarilor în cea frontală sau în echipă, astfel realizându-se diferențierea instruirii.

Aplicarea fișelor de învățare se adaptează foarte bine în activitățile de consolidare, de recapitulare, de sistematizare a cunoștințelor elevilor. Proiectarea și desfășurarea unor activități în cadrul cărora s-a realizat învățarea cu ajutorul fișelor contribuie la obținerea unor rezultate mai bune în pregătirea elevilor, la ridicarea nivelului general al performanțelor școlare, la egalizarea sau apropierea șanselor de reușită.

În cadrul unui învățământ preponderent colectiv, activitatea diferențiată și individualizată are rolul de a contribui la optimizarea celor trei verigi ale demersului didactic, predare-învățare-evaluare și la evitarea sau reducerea eșecului școlar.

Individualizarea și diferențierea instruirii reprezintă un proces continuu de adaptare și aplicare a unui demers didactic la situații particulare ale elevului și presupune capacitatea pedagogului de a proiecta, realiza activități didactice în raport cu particularitățile de dezvoltare bio-psiho-educative ale fiecărui elev și crearea condițiilor psihopedagogice, ce ar determina succesul activității de învățare și eficacitatea procesului de învățământ.

Bibliografie

1. Cerghit I. Metode de învățământ. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1991.
2. Crețu T. Stimularea potențialului intelectual al copiilor, în vederea obținerii succesului școlar, București, 2003.
3. Oprea O. Tehnologia instruirii, București, 1979.
4. Panico V., Nour A. Aspecte teoretice și praxiologice ale diferențierii și individualizării instruirii. În: Studia Universitatis Moldaviae. Chișinău: CEP USM, 2016, nr. 9 (99)
5. Radu I. Învățământul diferențiat: Concepții și strategii. București: EDP, 1978.
6. Sălăvăstru D. Psihologia educației. București, 2004.
7. Țârcovnicu V. Învățământ frontal, învățământ individual și învățământ pe grupe, București, 1981.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

Stan-Grigore Paula
GPP Junior, Slobozia

TEMA ANUALA DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SAPTAMÂNII: „BUCURIILE IERNII”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Drumul Omului de zapada”

MIJLOC DE REALIZARE:

Joc distractiv: „Arunca cu bulgari la tinta!”

Joc liniștitor: „Spune-i omului de zapada cum te-ai simțit astăzi!”

OBIECTIVE OPERATIONALE URMĂRITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR LIBER ALESE:

O1-sa respecte regulile jocului;

O2-sa participe activ la jocul distractiv și cel liniștitor;

O3-sa manifeste atitudini de cooperare și spirit de echipă;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, exercitiul, jocul;

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: om de zapada (tinta) confecționat din cutie de carton, bulgari din hartie

FORMA DE ORGANIZARE: frontal

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DEMERSE DIDACTICE:

Prescolarii sunt așezați în coloană, având în față tinta (omul de zapada) și un cos cu bulgari din hartie. Fiecare copil va lua din cos un bulgar și va arunca la tinta, apoi se va așeza în spatele rândului. Se procedează astfel până când toți prescolarii reușesc să arunce cel puțin o dată la tinta.

În încheierea activității se desfășoară jocul liniștitor: „Spune-i omului de zapada cum te-ai simțit astăzi!”. Copiii vor fi așezați pe covor, în semicerc. Educatoarea va începe jocul dând din mână în mână palăria omului de zapada și recitând versurile: „Palăria fermecată este pe capul tău așezată /Mergi, te rog, acum în față/ Și răspunde de îndată!”: Copilul la care se termină ultimul vers va trebui să spună ce i-a plăcut cel mai mult astăzi.

BIBLIOGRAFIE:

M.E.C "Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii", Ed. Radical, București, 2000;

Beneficiile consumului de fructe

Autor: Stana Zagorca

Prof. Învățămant primar Școala Gimnazială „Aurel Sebeșan” Felnac

Consumul regulat de fructe și legume contribuie la sănătatea noastră pe termen lung din mai multe motive. În primul rând, pentru că ne luăm vitaminele, mineralele, fibrele de care avem nevoie, întrucât corpul nostru să funcționeze în parametri optimi.

Cu cât mai multe, cu atât mai bine!

Nu există fructe sau legume care ar trebui consumate în anumite cantități. Indicată este să consumăm o varietate mare, adică să fie cât mai colorată farfuria noastră, tocmai pentru a ne asigura că luăm tot ce avem nevoie din ele. Fiecare culoare a fructului reprezintă un anumit fitonutrient; prin urmare, cu cât mâncăm mai colorat, cu atât mai mult profităm de toate beneficiile pe care le pot oferi fructele și legumele, mai ales proaspete. Un caz special îl reprezintă murăturile, pe care bineînțeles că le considerăm legume, dar nu proaspete. Sunt foarte sănătoase, în special cele preparate în sare, fără oțet. Ele hrănesc colonii de bacterii intestinale, însă nu țin locul legumelor crude pentru că au multă sare. Le putem consuma, însă nu zilnic.

Fructele și legumele nu trebuie evitate, indiferent care ar fi, chiar dacă se spune să nu mâncăm banane, struguri, pere din cauză că au mai mult zahăr. De fapt ele conțin fructoză, nu zahăr. Putem consuma în ce cantitate vrem, atât timp cât este inclusă într-o alimentație sănătoasă. De exemplu, dacă mănânci un kilogram de struguri nu vei păți nimic. Nu se compară fructoza cu zahărul.

Nu există restricții în privința combinațiilor de fructe și legume. În primul rând, ar trebui luate în calcul preferințele noastre. Dacă sunt anumite fructe pe care le preferăm, clar le vom include în dietă, iar în caz contrar, le excludem. Nu există niciun fruct obligatoriu. Situația e valabilă și în cazul legumelor. Important este să le consumăm pe cele preferate cât mai des, zilnic sau chiar de mai multe ori pe zi. Indicată ar fi să ne axăm pe preferințele pacientului pentru a evita restricționarea dietei și ca să o îmbogățim, să fie cât mai variată, tocmai ca să nu devină plictisitoare.

Legumele completează aproape orice masă, orice dietă, pentru că ne ajută să pierdem din greutate, să reducem colesterolul și hipertensiunea arterială. Ele ne oferă tot ce e necesar corpului nostru ca să funcționeze normal, iar aici ne referim la faptul că fructele și legumele sunt sărace în lipide. De obicei în alimentația noastră sunt prea multe grăsimi, în principal de origine animală, sau alimente dense caloric: fast-food, produse de patiserie, ș.a. Sunt grase și dulci. Practic, dacă vrei să mănânci o pizza, o poți combina cu o salată ca să scazi din calorii și ești și sătul.

În momentul în care nu consumi fructe și legume, ajungi să consumi altceva care să țină locul lor. Iar de obicei, acest „altceva” sunt grăsimi, foarte multă carne, pâine, deci compensezi cu o alimentație nesănătoasă, care nu îți oferă cele necesare corpului tău. Așadar, toate acestea duc la cancer, diabet zaharat, boli cardiovasculare, obezitate.

10 MOTIVE SĂ CONSUMĂM FRUCTE ȘI LEGUME

1. Consumul de fructe și legume, ca parte a unei alimentații sănătoase, poate reduce riscul de boli cornice, cardiovasculare, tensiune arterială crescută sau anumite forme de cancer.
2. Unele fructe și legume sunt bogate în antioxidanți precum vitamina E, vitamina C, carotenoidele și protejează celulele împotriva radicalilor liberi (îi găsim în spanac, mere, portocale, cartofi dulci, morcovi, etc).
3. Fibrele din legume și fructe ajută la scăderea nivelului de colesterol și ne mențin sistemul digestiv „fericit”.
4. Consumul de legume și fructe a fost asociat cu risc scăzut de diabet.
5. În general, fructele și legumele sunt mai sărace în calorii decât alte alimente, ca urmare consumul unei game mai largi de fructe și legume poate scădea consumul general de calorii (un fruct este mai sărac caloric decât un desert).
6. Legumele și fructele sunt bogate în vitamine și minerale care vă fac să vă simțiți sănătoase și pline de energie.
7. Majoritatea fructelor și legumelor au un conținut scăzut de sodiu și grăsimi.
8. Fructele și legumele conțin fitochimicale care pot preveni sau întârzia apariția unor boli și pot menține o stare de sănătate optimă.

9. Fructele și legumele sunt într-o varietate largă de gusturi, culorii, texturi și fac farfuriile foarte atrăgătoare și ușor de consumat.
10. Le găsim ușor, sunt perfecte ca și gustări, mai ales când suntem pe fugă, sunt pline de nutrienți și absolut delicioase.

CUM PUTEM DEPISTA PROBLEMELE DE SĂNĂTATE DACĂ PROPRIUL CORP NU NE INDICĂ NICIUN SIMPTOM?

Asta e frumusețea corpului nostru. El încearcă să se regenereze în fiecare zi; este puternic și are capacitatea de a face față la astfel de impedimente și tocmai din această cauză îl abuzăm cu atât de mult succes. Dacă am mânca ceva nesănătos și ne-ar fi rău imediat, făcând abstracție de intoleranțe sau alergii, nu am mai mânca și a doua oară. Dar corpul nostru tolerează și se chinuie.

Dacă îți faci analize, ar trebui să fii conștient că anumite probleme nu pot fi descoperite. În cazul în care colesterolul e în parametri, asta nu înseamnă că nu poți avea ficatul gras. Sunt foarte multe boli „mute” până în ultimă instanță. În momentul în care avem obezitate sau suprapondere, apar anumite probleme care sunt asociate. Cu siguranță vor apărea. Astfel, ar trebui să contracărăm această problemă: dacă pacientul are un procentaj de grăsime mare, în special grăsime viscerală, atunci este necesar să fie trase semnale de alarmă că poate suferi în viitor de diabet, tensiune arterială.

De asemenea, trebuie ținut cont și de antecedentele din familie, la istoria legată de patologii, pentru evidențierea riscurilor, chiar dacă analizele sunt bune. În ciuda faptului că investigațiile medicale au un rezultat pozitiv, deși persoana în cauză are o alimentație nesănătoasă și este sedentară, înseamnă doar că organismul său e rezistent. Dar asta nu exclude faptul că în viitor nu va ceda. Prin urmare, ceea ce consumăm e determinantul numărul unu al longevității noastre.

RECOMANDĂRI

- Mâncați zilnic o porție de fructe și legume proaspete! Nu neapărat o salată, dar măcar un fruct și o legumă.
- Faceți mișcare de orice fel! Până și plimbatul pe jos are un rol extrem de important în menținerea unei vieți sănătoase.
- Duceți-vă corpul în mediul în care ar trebui să stea, respectiv în natură!
- Dacă vreți să faceți o schimbare, nu căutați soluții pe internet, ci mai bine discutați cu un specialist, cineva care chiar vă poate ajuta! Multe surse din mediul online sunt nesigure și nu oricine știe să le selecteze pe cele corecte.

- BIBLIOGRAFIE

1. BOZESAN , MARIANA- Dieta pentru o viață nouă- editura Curtea Veche, București, 2007
2. CREN, FREDERIC- Vitamine și minerale pentru sănătate și longevitate- Ed. Polirom, Bucuresti.
3. POPESCU, LOȚI- Stil de viață sănătos- Un Ghid de Educație pentru Sănătate, editura Muntenia, 2010
4. <http://www.fructeinscoli.ro/>

Rolul exercițiilor respiratorii în creșterea și dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale

Autor: Sveduneac Marinela – Adriana
Profesor Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

„Respirația este viața” (Osho)

Cu milenii în urmă, indienii și chinezii stabileau că respirația este cea mai importantă dintre funcțiile organismului uman, de ea depinzând toate celelalte. Dacă omul poate trăi fără hrană aproximativ opt săptămâni, fără apă cam trei – cinci zile, fără respirație, însă, viața lui se reduce doar la câteva clipe.

Depindem nu numai de respirație pentru a trăi, ci, într-o mare măsură, și de modul corect de a respira, care ne sporește vitalitatea și imunitatea împotriva tuturor bolilor. Deși ne naștem respirând corect, pe parcursul vieții, factorii de risc existenți în mediul înconjurător ne alterează capacitatea naturală de a respira corect, determinându-ne să respirăm disfuncțional. Fie că își au originea uneori în natură (clima nefavorabilă), alteori în modul de viață (stresul, poluarea mediului, aglomerația etc.) sau în comportamentul oamenilor (sedentarismul, alimentația nerațională, fumatul etc.), factorii de risc acționează asupra organismului producând boli în funcție de caracterele acestora (concentrație, agresivitate, durată de acțiune) și de sensibilitatea sau rezistența persoanelor expuse.

Copiii prezintă frecvența cea mai mare de îmbolnăviri ale căilor respiratorii. Aproape toți cei care respiră incorect de la vârste fragede au pieptul îngust și nedevelopat, sunt predispuși la multe boli și mai ales la răceli frecvente.

Multe boli ale omului contemporan apar incontestabil și ca o consecință a obiceiului, destul de răspândit, de a respira pe gură. Crescând cu acest obicei, copiii sunt lipsiți de forța vitală, având o constituție slabă, iar când ating vârsta matură, sunt infirmi pe toată viața.

O respirație incorectă determină perturbări și la nivelul altor aparate și sisteme, expunând organismul la un stres continuu, care poate avea ca urmare apariția unor îmbolnăviri, mai mult sau mai puțin grave.

Simptomele apărute încă din copilărie, efectele formelor negative de comportament, contribuie în mare măsură la apariția factorilor de risc într-o etapă mai avansată a vieții. De aceea este important ca această categorie de vârstă să fie în centrul măsurilor ce se impun a fi luate pentru favorizarea menținerii stării de sănătate. În acest sens, școala deține un rol important deoarece aici pot fi abordați copiii și tinerii într-o etapă hotărâtoare a dezvoltării lor, fiind locul potrivit unde se poate interveni pentru formarea unor deprinderi care să contribuie la menținerea stării de sănătate.

Educația fizică și sportul este singura arie curriculară care are ca punct distinctiv la obiectivele cadru favorizarea întreținerii și îmbunătățirii stării de sănătate și creșterea capacității de adaptare la condiții variate a elevilor. Obiectivele referitoare la sănătate caută să asigure o creștere normală și o dezvoltare fizică armonioasă a corpului copilului, exercițiile de respirație, corect și metodic efectuate, constituind mijloace eficiente de realizare a acestor obiective.

Se cunoaște faptul că respirația este de trei tipuri, în funcție de profunzimea la care ajunge aerul inspirat în plămâni: claviculară, toracică, abdominală. Nici unul dintre aceste tipuri de respirație nu umple complet plămânii cu aer. De aceea, respirația completă, în care se combină toate cele trei tipuri de respirație, este cea mai indicată deoarece prezintă numeroase avantaje: în plămâni va fi introdusă o cantitate mai mare de aer, ceea ce înseamnă un plus de oxigen, atât de necesar arderilor celulare; în timpul expirației vor fi eliminate mai multe reziduuri, rezultate în urma arderilor celulare; se vor îmbunătăți ventilația pulmonară, funcțiile inimii, ficatului, intestinelor, rinichilor, vaselor de sânge etc.

Gimnastica respiratorie este foarte veche, fiind cunoscută de chinezi cu aproape 3000 de ani î.e.n. și practică de vechii hinduși în cadrul sistemului Yoga.

Gimnastica respiratorie constă în coordonarea și amplificarea voită a mișcărilor libere de respirație, dar și în stimularea și antrenarea funcției respiratorii prin mișcări pasive, active și cu rezistență. În cadrul ei se execută și exerciții cu ajutorul unor aparate specifice (spirometrul) sau improvizate (borcan cu apă, camere de mingi, lumânări etc.) sau alte procedee ca: apneea voluntară, exerciții însoțite de vorbire (de obicei, poezii cu ritm și rimă), cântatul (cu sau fără instrumente).

Exercițiile de respirație au roluri multiple: dezvoltă capacitatea pulmonară; antrenează mușchii ce participă la actul respirator; amplifică mișcările toracelui și ale diafragmului; activează schimburile gazoase în plămâni (hematoza) și în țesuturi (respirația tisulară); mențin și îmbunătățesc elasticitatea pulmonară; stimulează circulația sanguină; influențează favorabil funcțiile organelor toracale și abdominale.

Exercițiile de gimnastică respiratorie constau în: poziții facilitatoare sau de îngreuiere, exerciții libere de respirație, exerciții de respirație însoțite de mișcări pasive ale segmentelor corpului, exerciții de respirație însoțite de mișcări active, exerciții de respirație cu rezistență. Se recomandă ca ele să se execute după o intensă solicitare fizică, pentru creșterea necesității de a respira.

Aplicabile în toate verigile lecției de educație fizică, exercițiile respiratorii trebuie să respecte câteva indicații metodice:

- ridicarea brațelor la orizontală sau mai sus contribuie la ușurarea inspirației, iar coborârea lor, ajută expirația;
- răsucirea în afară și supinația brațelor ajută la inspirație, iar răsucirea înăuntru și înainte a lor ajută la expirație;
- extensiile corpului ajută inspirația iar flexiile, expirația;
- ridicarea genunchilor la piept favorizează inspirația, iar coborârea și întinderea lor, expirația;
- îndoirea laterală a trunchiului ajută inspirația de partea opusă și expirația de aceeași parte;
- pozițiile declive și ghemuirile favorizează expirația.

În afara poziției atârnat, toate celelalte poziții fundamentale și derivatele acestora sunt indicate în gimnastica respiratorie.

Trebuie să ținem cont și de faptul că în clasele a V-a și a VI-a se accentuează diferențierile dintre sexe în ceea ce privește actul respirator: la băieți se conturează respirația de tip abdominali iar la fete cea de tip costal superior. Este perioada în care elevii trebuie obișnuiți să respire cât mai corect, în vederea angrenării în actul respirator a unei suprafețe pulmonare cât mai întinse. Acest lucru se realizează prin respirații profunde, controlate, executate lent, cu creșterea treptată a pauzei dintre inspirație și expirație, dirijând pătrunderea aerului în plămâni de la bază spre vârfuri.

În această etapă de creștere și dezvoltare se poate începe învățarea respirației de tip abdominal (diafragmatic), ca pe parcursul claselor a VII-a și a VIII-a să se treacă la combinarea respirației de tip abdominal cu cea de tip costal inferior.

Simple și ușor de executat, exercițiile de respirație sunt, uneori, folosite puțin în practică. Cunosând influența gimnasticii respiratorii asupra creșterii și dezvoltării copiilor, am realizat o selecție de exerciții și jocuri, facile și agreate de elevi, care se pot aplica în toate verigile lecției de educație fizică.

În veriga I – Organizarea colectivului de elevi - pentru captarea atenției și trezirea interesului pentru lecție se poate exercita respirația de tip abdominal:

- se așază mâna dreaptă pe abdomen și mâna stângă pe piept;
- se efectuează o expirație profundă;
- se inspiră lent pe nas, bombându-se abdomenul;
- se expiră pe gură, cu buzele ușor rotunjite, astfel încât aerul să producă la ieșire un zgomot asemănător vocalei „u”, retrăgând mult abdomenul.

În veriga a II-a (Pregătirea organismului pentru efort), după variantele de mers și alergare se pot organiza diverse jocuri, ca de exemplu „Menține hârtia!": pe perechi - un elev ține cu un deget foaia de hârtie lipită de perete, celălalt printr-o expirație puternică și prelungită trebuie să o mențină pe perete cât mai mult timp în momentul în care partenerul îi dă drumul. Se schimbă apoi rolurile.

În veriga a III-a (Influențarea selectivă a aparatului locomotor) se pot utiliza exerciții cu bastoane, care permit localizarea, izolarea foarte bună a acțiunii grupelor musculare și articulațiilor, formând obișnuința de a respira controlat, cu amplitudine, în concordanță cu diverse poziții și mișcări.

Pe parcursul lecției se poate realiza inițierea în sistemul hindus de respirație care prezintă numeroase avantaje prin asocierea mișcării cu respirația, precum și prin ușurința în executarea și localizarea precisă a efectelor.

Se pot efectua numeroase exerciții și concursuri cu baloane pentru dezvoltarea capacității respiratorii, cum ar fi:

- Concurs: „Cine umflă mai repede balonul”;
- Stând cu baloanele în mâini: se duc brațele în sus și se aruncă baloanele cu inspirație; se prind baloanele, se trece în ghemuit și se expiră;
- Concurs: „Cine ține mai mult balonul în aer”.

De asemenea, se pot organiza jocuri cu parașuta „Curcubeu”: menținerea cât mai mult timp a baloanelor pe pânză, a mingii de fotbal (se inspiră la ridicarea brațelor, se expiră la coborârea lor).

În veriga destinată revenirii indicilor marilor funcțiuni la nivel obișnuit, după exercițiile de respirație și de relaxare, întrecerea „Cine face mai multe balonașe de săpun” este foarte apreciată de copii.

La sfârșit, după aprecierile asupra activității desfășurate, recomandările pentru activitatea independentă și salut, elevii pot părăsi sala de sport în mod organizat, în timp ce suflă în trompete de jucărie.

Obișnuirea copiilor de a practica zilnic exerciții de respirație poate avea efecte benefice asupra creșterii și dezvoltării, contribuind la ameliorarea și chiar îmbunătățirea stării lor de sănătate.

BIBLIOGRAFIE:

- Albu, C.; Rascarache, I., *Știți să respirați corect?*, Editura Polirom, Iași, 2001
- Bălțeanu, V., *Profilaxia și terapia deficiențelor fizice în școală*, Universitatea „A.I. Cuza”, Iași, 2000
- Doboș, Al., *Yoga și locul ei în recuperare*, Editura Medicală, București, 1991
- Fiedler P., *Didactica educației fizice și sportive*, Editura Fundației Chemarea, Iași, 2003
- Fiedler P., *Dezvoltare fizică generală - Îndrumar metodic*, Editura B.I.T., Iași, 2003
- Ionescu, A., *Gimnastica medicală*, Editura ALL, București, 1994
- Sbenghe, T., *Recuperarea medicală a bolnavilor respiratori*, Editura Medicală, București, 1983

TEST ADMITERE CLASA A V A

Tender Cristina Mihaela
Colegiul National Mihai Viteazul, Slobozia

Citește cu atenție textul următor și rezolvă cerințele date:

„Eu, atunci, să nu-mi caut de drum tot înainte?mă abat pe la teiu, cu gând să prind pupăza, căci aveam grozavă ciudă pe dânsa;nu numaidecât pentru pupat, cum zicea mama, ci pentru că mă scula în toate zilele cu noaptea-n cap din pricina ei. (...)unde mă îmbărbătez în sine-mi și iar bag mâna să scot pupăza, dar ea, sărmana, se vede că se mistuise de frica mea prin cotloanele scorburei, undeva, că n-am mai dat de dânsa (...)Apoi mă dau jos, caut o lespede potrivită, mă suiu cu dânsa iar în teiu, îmi ieu căciula și în locul ei pun lespede, cu gând c-a ieși ea pupăza pe undeva până m-oiu întoarce eu din țarină.”
(„Amintiri din copilărie” de Ion Creangă)

1.Care este intenția băiatului?

2.Ce obiecte folosește?

3.Formează familia de cuvinte pentru substantivul drum.

4.Scrie cuvinte care au același înțeles cu „drum”, „pricina”, „cu noaptea-n cap”.

5.Transcrie un pronume și un adjectiv din textul dat.

6.Care este funcția sintactică a cuvintelor „o lespede”, „mamă”, „să prind”.

7.Redactează o descriere despre personajul tău preferat (7-8 rânduri).

Educație fizică și personalitate

Autor: Tranulea Vasile

Prof. Școala Gimnazială „Panait Cerna” Cerna

Educația fizică reprezintă o activitate complexă, în cadrul educației generale, determinată de însăși dimensiunea bio-psiho-socială a ființei umane, dar și de cerințele ce decurg din evoluția generală a societății în care trăim. Analizând educația fizică prin prisma influențelor avute asupra dimensiunilor personalității umane (temperament, caracter, aptitudini, inteligență și creativitate) se poate afirma că acest gen de activitate contribuie, într-o foarte mare măsură, împreună cu celelalte laturi ale educației (intelectuală, morală, tehnologică etc.), la modelarea și devenirea personalității umane.

Educația fizică este una din variantele prin care se practică exercițiile fizice și se desfășoară după legi, norme, reguli și metodologii bine stabilite. Acest gen de activitate se desfășoară în principal pentru perfecționarea dezvoltării fizice și a capacității motrice.

Cunoașterea personalității sportivilor reprezintă un element ajutător deosebit de important pentru profesori și antrenori, mai ales în activitatea de selecție a sportivilor. Personalitatea este organizarea dinamică în cadrul individului a acelor sisteme psihofizice care determină gândirea și comportamentul său caracteristic. (G. W. Allport, 1981).

Sistemul clasic de analiză al personalității cuprinde trei mari compartimente care se întrepătrund: *TEMPERAMENT-APTITUDINI-CARACTER*, dar mult mai aproape de realitate ar fi să analizăm personalitatea luând în considerare cinci mari laturi sau dimensiuni ale acesteia: *TEMPERAMENT-CARACTER-APTITUDINI-INTELIGENȚA- CREATIVITATEA*.

Omul nu se naște cu personalitate, ci devine personalitate. Specialiștii consideră că în jurul vârstei de 3 ani sunt puse marea majoritate a premiselor personalității, pentru ca în *adolescență* personalitatea să fie în linii mari construită, deoarece dispune de toate laturile și chiar de maturizarea relațiilor dintre ele.

Probleme fundamentale ale adolescenței - în această perioadă se acutizează disfuncționalitățile ce apar în relația elev-profesor-familie, determinate de nevoia de libertate a adolescenților. Unii consideră adolescența o vârstă ingrată, alții dimpotrivă vârsta de aur, pentru unii ea este vârsta crizelor, anxietății, nesiguranței, insatisfacției, în timp ce pentru alții este vârsta marilor elanuri.

Tendința adolescenților este aceea de a se integra în grupuri care împărtășesc aceleași idealuri cu ale lor: organizații militare, culte religioase, etc. Ei pot să se implice astfel în activități distructive, consumul de droguri, alcool, violență etc. punându-și în pericol integritatea fizică și psihică.

Instruirea rămâne importantă pentru majoritatea tinerilor, dar ea se nuanțează în funcție de interesele personale, de curiozitatea individuală. Procesul de intelectualizare se adâncește pe fondul aspirației spre independența spirituală și culturală. În plan somatic, rapidelor transformări din etapa pubertară le iau locul procese mai lente, caracterizate de reducerea creșterii în înălțime (în special la fete) și de creșteri ale perimetrelor și diametrelor segmentare. Din punct de vedere funcțional, structurile de coordonare ale sistemului neuro-endocrin se maturizează, fapt semnificativ în echilibrarea efectuării actelor și acțiunilor motrice. Adolescentul își evaluează șansele de reușită și face predicții plauzibile în ceea ce privește performanțele motrice proprii.

Referitor la perioada adolescenței, se spune: *totul este ingenuu, proaspăt, nou și tulburător, de aceea adolescentul este fericit, fantezist, se crede un erou.*

Inteligența motrică, în general, nu trebuie privită ca un lucru de sine stătător, ci ca o componentă activă a inteligenței generale. Inteligența este considerată și aptitudine, dar și proces de adaptare.

D. Goleman (2001) afirma că în mod tradițional puterea creierului este dată de IQ, însă cu cât lumea devine mai complexă EQ (inteligența emoțională) trece pe primul plan. Inteligența socială este definită astfel: calitatea de a te cunoaște pe tine însuși și de a-i cunoaște pe alții este o parte inalienabilă a condiției umane, așa cum este capacitatea de a cunoaște obiecte sau sunete.

Inteligența motrică nu trebuie privită ca un lucru de sine stătător, ci ca o componentă a inteligenței generale. În urma cercetărilor și studiilor efectuate, mai mulți autori (Epuran, Fisher) au ajuns la concluzia că inteligența motrică se exprimă prin:

- capacitatea de gândire operativă;
- coordonare superioară;
- capacitate de estimare a timpului;
- excelent echilibru dinamic;
- puterea de anticipare – decizie – acționare în situații de adversitate;
- viteză mare de punere în practică a celor decise;
- excelenta orientare spațială;
- capacități de percepere motrică specializate, pe ramură;

Cunoașterea modului de manifestare a inteligenței motrice și distingerea acesteia de celelalte forme de inteligență formează punctul de plecare pentru identificarea și valorificarea acestui potențial în antrenamentul sportiv. În sportul de performanță se impune tot mai pregnant necesitatea cultivării creativității și orientării în situații atipice la toate ramurile de sport (C.A. Dragnea, Silvia Mate-Teodorescu, 2002), dar și stabilirea conținutului, manifestărilor și posibilităților de identificare a inteligenței motrice, considerată un criteriu de selecție în sportul de performanță.

În prezent selecția sportivă are o orientare predominant motrică, prin testarea unor calități și aptitudini motrice, importanța acordată factorilor de natură psihomotrică și psihică fiind minimă sau chiar neglijată. Învățarea inteligent motrică este bazată pe creativitate și anticiparea surprizelor în lupta cu adversarul.

În antrenament anticiparea este considerată o formă de manifestare a inteligenței motrice. De asemenea, aceasta poate suplini o serie de deficiențe de natură somatică sau motrică pe timpul antrenamentelor și competițiilor. În plan secundar anticiparea permite explicarea efectelor de surpriză prin diferențierea între inerția comportamentală și comportamentul creativ.

În antrenamentul sportiv se discută adesea despre adaptarea biologică în sport și s-a constatat că aceasta este un răspuns al organismului la stimuli de natură fizică sau psihică, materializat în modificări la nivelul organelor și a marilor funcții ale organismului.

Bibliografie:

1. D. Goleman (2001), Inteligența emoțională, Editura Curtea Veche, București ;
2. C.A. Dragnea, Silvia Mate-Teodorescu (2002), Teoria sportului, Editura Fest, București;
3. G.W. Allport (1981), Structura și dezvoltarea personalității, Editura Didactică și Pedagogică;

10 jocuri pentru petrecere cu clasa

Gabor Luminița

Colegiul Național Elena Ghiba Birta, profesor pentru învățământul primar

Jocul este un mod de exprimare și de învățare a tuturor copiilor. Există foarte multe tipuri de jocuri, dar în rândurile ce urmează vă voi prezenta 10 jocuri pe care le-am jucat împreună cu elevii mei la diverse petreceri pe care le-am organizat împreună: finalul anului școlar, Ziua școlii, 1 Iunie sau chiar ziua de 8 Martie și atunci le-am avut parteneri de joacă pe mămici. Jocurile sunt simplu de organizat și jucat, dar distracția este asigurată.

1. Titlul jocului: Cura de îngrijire

Materiale: tricouri cât mai mari/ largi și baloane

Mod de desfășurare: Copiii sunt împărțiți în perechi de câte 2. Un copil îmbracă un tricou (cât mai larg) și celălalt îi bagă sub tricou cât mai multe baloane. Jocul se poate juca cu o limită de timp (un 1 min de ex) sau cu un nr obligatoriu de baloane de introdus sub tricou. Câștigă echipa care introduce cât mai multe baloane sub tricou sau/ și care înregistrează un timp cât mai bun.

2. Titlul jocului: Tenis cu pliciuri

Materiale: pliciuri pentru muște+ baloane

Mod de desfășurare: Copiii sunt împărțiți câte doi și joacă tenis cu baloane în loc de mingi și pliciuri în loc de rachete.

3. Titlul jocului: Rudolf

Materiale: pompoane de vată (de tipul celor demachiante), puțină cremă de față corp, o farfurie.

Mod de desfășurare: Copiii sunt împărțiți în două echipe. Au câte o farfurie cu pompoane de vată înaintea fiecărei echipe. Își ung vârful nasului cu puțină cremă și își bagă nasul în farfurie. Apoi transportă pe nas pompoanele până la un loc stabilit anterior. Câștigă echipa care reușește să transporte cât mai multe pompoane.

4. Titlul jocului: Cursa cu baloane

Materiale: baloane, sfoară

Mod de desfășurare: Fiecare copil își leagă un balon de picior cu ajutorul sforii. Copiii aleargă și trebuie să spargă balonul celorlalți, dar trebuie să aibă grijă ca balonul său să nu fie spart. Câștigă cine rămâne cu balonul întreg la finalul cursei. E cam gălăgios☺

5. Titlul jocului: Dodgeball (un fel de rațele și vânătorii)

Materiale: o minge mai moale

Mod de desfășurare: Copiii aleargă pe teren. Cel care are mingea (vânătorul) țintește un copil. Dacă reușește să îl lovească copilul iese din joc. Dacă în schimb prinde mingea în mână/ sau nu este lovit și recuperează mingea de pe jos devine el vânătorul. Tot așa pe rând cei la care ajunge mingea, dar nu au fost țintiți anterior devin vânători și aruncă după copiii aflați în joc. Câștigă ultimii trei rămași în teren.

6. Titlul jocului: Paharul roșu

Materiale: pahare de unică folosință

Mod de desfășurare: Copiii primesc un turn de pahare de unică folosință (aprox 30). Primul pahar este fie de altă culoare, fie este marcat cu un sticker sau făcut un semn cu markerul. În 60 de sec trebuie să ia pahar cu pahar până ajunge din nou ca paharul colorat să fie primul. Implică răbdare și îndemnare.

7. Titlul jocului: Sus în aer

Materiale: unu, două baloane

Mod de desfășurare: Copiii se așează în cerc ținându-se de mâini. Primesc baloanele în cerc și trebuie să le mențină în aer lovindu-le, dar fără să își dea drumul la mâni. Trebuie să se coordoneze și să colaboreze pentru a nu lăsa baloanele să atingă pământul.

8. Titlul jocului: Ping-pong cu coifurile de petrecere

Materiale: câte un coif de petrecere de hârtie pentru fiecare copil și câte o minge de ping-pong pentru fiecare pereche aflată în joc.

Mod de desfășurare: Scopul jocului este pasarea mingii de la unul la celălalt folosind doar conul de hârtie. Mingea ar trebui pasată din con în con fără să fie scăpată pe jos și folosind doar mâna în care se găsește conul.

9. Titlul jocului: Bilețelul călător

Materiale: un pai pentru fiecare participant la joc, un bilețel de hârtie

Mod de desfășurare: Participanții sunt împărțiți în echipe în funcție de numărul lor. Fiecare participant primește un pai pe care îl ia în gură. Primul participant ia un bilețel de hârtie cu

ajutorul paiului și îl pasează următorului din rând folosindu-se doar de respirație pentru a ține bilețelul pe pai. Participanții nu au voie să se folosească de mâini. Bilețelul este pasat de pe un pai pe altul până se ajunge la ultimul participant. Câștigă cei care au fost mai rapizi și nu au scăpat bilețelul.

Variantă: În locul bilețelului se poate atârna de paiul îndoit un inel de plastic care tot la fel trebuie pasat de la un participant la altul.

10. Titlul jocului: Acesta NU ESTE, acesta ESTE

Materiale: o eșarfă, o bucată de sfoară, un creion, un liniar, o coală de hârtie A4, o farfurie de carton etc

Mod de desfășurare: Participanții sunt împărțiți în echipe. Fiecare echipă primește unul din obiectele mai sus enumerate și trebuie să găsească câte o nouă utilizare obiectului și să o mimeze.

Exemplu: “ Aceasta nu este o eșarfă, aceasta este un prosop ” și participantul mimează folosindu-se de eșarfă cum s-ar șterge cu prosopul.

“ Aceasta nu este o eșarfă, aceasta este un turban de pus pe cap ” și participantul mimează folosindu-se de eșarfă cum își realizează un turban pe cap.

Jocul dezvoltă creativitatea participanților.

Proiect de activitate integrată

Prof. Lazar Lenuta Daniela

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.54 Oradea

DATA:26.03.2021

GRUPA: MIJLOCIE A

TEMA DE STUDIU: CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?

TEMA SĂPTĂMÂNII:ANOTIMPUL FLORILOR SI AL CULORILOR

TEMA ZILEI:”Poveste si culoare”

CATEGORIA DE ACTIVITATE:Activitate integrată pe o zi) (ALA1+DLC+DEC1+ALA2)

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul limba și comunicare + Domeniul estetic și creativ

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- *ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ- ADP*

*ÎD:*Bună dimineața,colorata primavara !

Hai cu toții să dansăm si pe muzică să ne mișcăm! (Moment de mișcare pe melodia Danseză Hopa-hop) și știrea zilei

- *JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE I*

*Biblioteca:*Zana florilor- confectionare

Știință: Calatorie in tara culorilor!-labirint

*Artă:*Ajută culorile să prindă viață!-colorare cu cod de culori

*Construcții:*Castelul din tara culorilor

- *ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – ADE*

DLC-Educarea limbajului- “Tara florilor si culorilor”-poveste terapeutica-teatru de masa

DEC-Pictura- “Tara Culorilor”-pictura pe folie

- *JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE II*

Joc distractiv: “Buchețele”

Joc de miscare:”Cursa florilor”

MIJLOC DE REALIZARE: povestire, pictură, lipire, joc de miscare.

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.
- Autocontrol și expresivitate emoțională.
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).
- Activare și manifestare a potențialului creativ.
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare.
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea deprinderii de a asculta cu atenție o poveste, stimularea exprimării orale corecte, coerente și consolidarea abilităților practice utilizând corect materialele și tehnicile de lucru.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să audieze cu atenție linia povestirii “Tara florilor și culorilor” concomitent cu apariția personajelor în scenă;

- să numească personajele principale din poveste, precum și titlul acesteia;
- să respecte regulile jocului “Palariile ganditoare”, utilizând propoziții corecte din punct de vedere gramatical;
- să realizeze Tara culorilor utilizând materialele puse la dispoziție și respectând sarcinile;
- să mănuiască cu atenție materialele puse la dispoziție la fiecare din cele patru centre de lucru;
- să păstreze poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo- motorie;

METODE SI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, povestirea, problematizarea, turul galeriei, pălăriile gânditoare, explozia stelară,;

MATERIALE DIDACTICE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: teatru de masa, personaje, castelul din poveste, pălării colorate, fișă de lucru, creioane colorate, lipici, puzzle, plastelina, lego, folie, acuarele, pensule, folie, flori, casetofon.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri mici.

LOCUL DESFĂȘURĂRII : Sala de grupă

DURATA ACTIVITĂȚII: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, ed. Vanemonde, 2010;
- Laboratorul prescolar, Ghid metodologic, Editura V&I Integral, București, 2002;
- Metode interactive de grup – Ghid metodic, Ed. Arves, 2002;

Motto:

”Să nu-i educăm pe copiii pentru lumea de azi. Această lume, când ei vor fi mari, nu va mai exista și nimic nu ne va permite să știm cum va fi lumea lor.

Atunci, să- i învățăm să se adapteze.”

Maria Montessori

SCENARIUL ZILEI

Sala de grupă a îmbrăcat haine de primăvară. Copiii intră sfioși și descoperă încă de la intrare multe din surprizele pregătite. Se intră în sala de grupă rostind următoarele versuri:

„Dimineața a sosit

Toți copiii au venit

În cerc ne așezăm,

Cu toți să ne salutăm!”

Programul zilei începe cu „ Întâlnirea de dimineața”, ne salutăm, după salut urmează exerciții de înviorare,„Bună dimineața, colorata primavara/Hai cu totii să dansăm și pe muzică să ne miscăm!”(Dansul “Hopa Hopa”),prezența,modificarea calendarului naturii(copii sunt solicitați să menționeze ziua,luna și să prezinte vremea).

Noutatea zilei. Din momentul în care copiii au intrat în grupă au putut observa educatoarea îmbrăcată în haine cu accesorii de primăvară, alături de ea o cutie cadou și grupa împărțită de un paravan. Educatoarea le explică de ce este îmbrăcată așa(hainele sunt primite de la Zâna Florilor care le-a pregătit câteva surprize).

Prin tranziția “Hocus Pocus cer și pământ/ Micule vânt bate acum/Vjjjj -șșșș”, se face trecerea la teatru de masă expunându-se povestea ”*Tara florilor si culorilor*”(Anexa 1). În timpul prezentării povestirii, educatoarea va folosi gesturi cât mai expresive și o mimică adecvată, pentru a da viață poveștii și va menține contactul vizual cu copiii. Va urma apoi **reповestirea după imagini și întrebări**, realizată de copii, cu ajutorul metodei Pălăriilor gânditoare adaptată nivelului preșcolar. Se formează 6 grupe(de câte 2-3 copii), primind de la Zâna Florilor pălării colorate în 6 culori iar prin intermediul întrebărilor vor clarifica,analiza, informa, căuta soluții, alege soluții si a descoperi ce a/au simțit . Această metodă este introdusă ca primă dorință a vrăjitoarei.

A doua dorință a vrăjitoarei este reprezentată de mesajul găsit în cutie :„*Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare,asa cum erau odinioară* ”. Prin înlăturarea cortinei, preșcolarii descoperă metoda aleasă adică pictura pe folie. Prin tranziția „Randunica a sosit” se face trecerea la masute si se execută câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii pe versurile jocului cu text și cânt:”*Bat din palme Clap,Clap,Clap*”.În timp

ce copiii lucrează individual, se urmărește activitatea fiecăruia, oferindu-se indicații suplimentare și sprijin acolo unde este nevoie. La final, se realizează turul galeriei printre mese.

Prin intermediul tranziției se revine la poveste „Hocus Pocus cer și pământ/ Micule vânt bate acum/Vjjjj -șșșș”

Încheierea poveștii:

Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele două dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.

Florel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară. Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culorilor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.

Se va face trecerea la activitatea pe centre. **Tranziție:** “Hopa Hopa”.

ALA 1: Se intuiesc pe rand materialele de la fiecare centru și se explica sarcina de lucru.

Biblioteca: Zana primavara- confectionare

Știință: Calatorie in tara culorilor!-labirint

Artă: Ajută culorile să prindă viață!-colorare cu cod de culori

Construcții: Castelul din tara culorilor

Centrul bibliotecă- confectionează pălărie pentru Zâna Florilor.

Centrul știință: ajută-l pe Florel să ajungă la Florea curcubeu pavând drumul cu pietre colorate.

Centrul artă: colorează respectând codul de culori.

Centrul construcții: construcția castelului din Țara culorilor. Evaluarea lucrărilor se va realize prin metoda Turul Galeriei.

Activitatea zilei se va încheia cu **ALA II**, cu **jocul distractiv** „Buchețele” și jocul de mișcare „Cursa florilor”. Se desfășoară în formație de cerc, pe fond muzical. Copiii pornesc mersul în cerc, la un moment dat, muzica se va opri și educatoarea anunță: *Buchețel de culoarea ROȘIE*, atunci, copiii cu palariile de culoarea roșie vor intra în mijlocul cercului și se vor ghemui. Se reface cercul și jocul continuă pe muzică urmând schimbarea culorii buchetului în culorile pălăriilor. **Jocul de mișcare** „Cursa florilor” presupune numirea a doi copii la linia de start și până la linia la sfârșit au voie să calce doar pe flori. Cine ajunge primul castiga

Asigurarea retenției și a transferului activității se realizează prin metoda Explozia stelară. Întrebările specifice metodei ne vor reaminti ce este important să reținem din această activitate, ce am

învățat , cum ne-am simțit realizând aceste sarcini.

Voi face aprecieri generale asupra modului în care au participat la activitate.Voi face evaluarea activității pe întreaga zi. Ca recompensă, vor primi o diplomă din partea Zânei Florilor.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

NR.CRT	EVENIMENT DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE	MODALITĂȚI DE EVALUARE
1	Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității: -se va aerisi sala de grupă; -mijloacele de învățământ vor fi distribuite pe măsute. -intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă și așezarea acestora în semicerc. -realizarea întâlnirii de dimineața, prezenta, calendarul naturii	Conversația	
2	Captarea atenției	Noutatea zilei (surpriza) Educatorea îmbrăcată în haine reprezentative primăverii, fiind ajutorul Zânei florilor va coordona activitățile zilei, activități pregătite de Zâna florilor.	Conversația	Feed-back
3	Anunțarea temei și a obiectivelor	Educatorea anunță tema zilei și sarcinile pe care trebuie să le rezolve copiii. Tema zilei „ Poveste și culoare ” și pe parcursul zilei împreună cu Zâna Florilor vor asculta o poveste din mesajul căreia vor învăța că trebuie să se comporte frumos cu tot ceea ce îi înconjoară, vor picta Țara culorilor și vor ajuta un prinț în primejdie. La activitate vor răspunde pe rând la întrebări, ridicând mâna și vor descoperi multe surprize.	Conversația Expunerea	Observare a comportamentului copiilor

		Se fixează împreună cu copiii tema zilei ”Poveste și culoare”.		
4	Dirijare invatarii prin predarea integrata a continuturilor	DLC – Educarea limbajului – povestirea educatoarei-“Țara florilor și culorilor” Pentru a pătrunde în magia poveștii și a teatrului trebuie rostită formula magică: „HOCUS-POCUS cer și pământ/ Micule vânt, bate acum, / Vjjj-șșș!”. Prin această formulă se realizează tranziția spre activitățile pe domenii experiențiale, care debutează cu povestirea,, ȚARA FLORILOR ȘI CULORILOR” . Educatore va descoperi panoul pentru teatru și va începe expunerea poveștii.În expunerea conținutului poveștii de către educatore se folosește mimica și gestică adecvată și astfel apar, pe rând în scena teatrului, personajele din poveste.(anexa1) <i>Pentru a salva florile prințul trebuie să îndeplinească două dorințe ale vrăjitoarei, el cere ajutor copiilor și zânei pentru a îndeplini dorințele vrăjitoarei și a salva florile și culorile.</i>	Expunerea Conversația Observația Povestirea Expunerea Teatru de masă Explicația	Observare a comportamentului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor.
5	Obținerea	<u>Prezintă cerințele pentru prima dorință: Jocul</u>		

performanț ei și realizarea feedbackul ui	<u>„Pălăriile gânditoare”</u> Prin metoda Pălăriile gânditoare se va realiza repovestirea pe baza imaginilor și a întrebărilor. Într-o cutie colorată, Zâna florilor ne-a pregătit pălării în 6 culori, grupa împărțindu-se în 6 grupe de 2-3 copii și vor clarifica,informa, găsi soluții, alege soluția cea mai bună,descoperi sentimentele simțite. <u>Prezintă cerințele pentru a doua dorință:</u> <u>:(sub forma unui mesaj)</u> <i>„Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare, așa cum erau odinioară ”.</i> Dar Florel nu are la el așa ceva și ne cere ajutorul din nou. Copiii emit păreri în legătură cu modul în care îl pot ajuta pe Florel. Zâna Florilor vrăjește cortina din grupă și scoate materialele necesare picturii pe folie. <u>DEC: Pictură pe folie- ”Țara culorilor”, 1-2 copii repetă tema.</u> Se intuiesc materialele necesare realizării lucrării, li se prezintă copiilor modelul, se discută pe seama lui, explicându-se și demonstrându-se etapele de lucru. Se execută câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii pe versurile jocului cu text și cânt: <i>Bat din palme Clap, Clap, Clap”</i> În timp ce copiii lucrează individual, se urmărește activitatea fiecăruia, oferindu-se indicații	Metoda pălăriilor gânditoare Explicația Conversația Problematiz area Expunerea Conversația Problematiz area Observația Demonstrați a Observația Demonstrați a Exercițiul	Observare a comporta men-tului copiilor Observare a comporta men-tului copiilor Feed-back Observare a comporta
---	--	--	--

		suplimentare și sprijin acolo unde este nevoie. La final, se realizează turul galeriei printre mese. Prin intermediul tranziției se revine la poveste <i>Încheierea poveștii:</i> <i>Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele două dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.</i> <i>Florel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară.</i> <i>Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culorilor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.</i> Se va face trecerea la activitatea pe centre. Tranziție: “ Hopa Hopa ALA 1 Se intuiesc pe rand materialele de la fiecare centru și se explica sarcina de lucru. Centrul bibliotecă- confectionează pălărie pentru Zâna Florilor. Centrul știință: ajută-l pe Florel să ajungă la Florea curcubeu pavând drumul cu pietre colorate. Centrul artă:colorează respectând codul de culori. Centrul construcții:construcția castelului din Țara culorilor	Munca individuală Metoda turul galeriei Povestirea Expunerea Conversația Exercițiul Observația Explicația Demonstrați	men-tului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor. Observare a comportamen-tului copiilor
--	--	--	--	---

		Evaluarea lucrărilor se va realiza prin metoda Turul Galeriei. ALA 2 Activitatea zilei se va încheia cu ALA II Ziua se încheie cu jocul de mișcare „Buchețele”. Se desfășoară în formație de cerc, pe fond muzical. Copiii pornesc spre partea dreaptă. La un moment dat, muzica se va opri și educatoarea anunță: <i>Buchețel de culoarea ROȘIE</i>, atunci, copiii cu pălăriile de culoarea roșie vor intra în mijlocul cercului și se vor ghemui. Se reface cercul și jocul continuă pe muzică urmând schimbarea culorii buchetului în culorile pălăriilor. Jocul de mișcare „Cursa florilor” presupune o cursă tot între perechi de copii care de la Start și până la sfârșit au voie să străbata traseul calcând doar pe flori. Cine ajunge primul câștigă. Se realizează jocul de probă și abia după aceea se execută jocul în sine. Se anunță încheierea activității „POVESTE ȘI CULOARE”.	a Exercițiul Munca independentă Metoda turul galeriei Explicația Jocul de probă Exercițiul Observația Conversația	Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor. Observare a comportamentului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor. Observare a comportamentului copiilor
6	Asigurarea retenției și a transferului	Se realizează metoda Explozia stelară, prin întrebările Cine? Ce? Cum? Unde? Când? și De ce? Vom reactualiza toate activitățile zilei și vom discuta ceea ce am învățat pe parcursul acestei zile. Fiecare varf de stea are un balon și spargând balonul descoperim întrebarea specifică.	Expunerea Explicația Exercițiul	Observare a comportamentului copiilor

7	Evaluarea performanțelor	Voi face aprecieri generale asupra modului în care au participat la activitate. Voi face evaluarea activității pe întreaga zi.	Conversația	Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor.
8	Încheierea activității	Ca recompensă, vor primi o diplomă din partea Zânei Florilor	Recompensă a Diploma	Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor.

ANEXA 1

POVESTE TERAPEUTICĂ-intereactivă

ȚARA FLORILOR ȘI CULORILOR

A fost odată ca niciodată...o țară a florilor și culorilor. În această țară, toate florile și culorile pământului erau prietene. Aceste culori erau date de toate lucrurile existente aici, soarele și norii, animalele, copacii și toate florile. Toate umpleau țara de veselie și culoare.

*În țara florilor și culorilor exista un palat mare. În acest palat trăia familia Împăratului Roșu, împreună cu soția lui, Împărăteasa și fiul lor, prințul **Florel**.*

Cât era ziua de lungă soarele și norii zâmbeau de sus din cer, florile erau tot timpul înflorite și parfumate, totul era VESELIE și CULOARE.

Împărăteasa iubea foarte mult florile, iar grădinile palatului erau pline cu flori parfumate și colorate. Dar ea avea o floare preferată și anume FLOAREA CURCUBEU, primită în dar de la Împărat în ziua în care l-a adus pe lume pe micul prinț.

Însă, în palat, Împăratul și Împărăteasa erau tare triști și nefericiți pentru că, fiul lor, prințul Florel care avea aproape 5 anișori, nu se comporta frumos. Când mergea la plimbare prin grădinile și pădurea din jurul palatului, prințul Florel rupea florile, smulgea frunzele copacilor, rănea animalele.

Din această cauză Împăratul și Împărăteasa erau triști și în fiecare zi îl rugau frumos pe fiul lor, să se liniștească, să se comporte frumos cu tot ceea ce îl înconjoară și să ocrotească vietățile naturii care pe ei îi fac fericiți. Dar el, nu asculta rugămințile părinților lui și nu își dădea seama cât de mult rău făcea tuturor.

Nu departe de palat, într-o peșteră trăia o vrăjitoare bătrână și rea. Ea toată ziua făcea o mulțime de vrăji cu care îi supăra pe cei din Tara florilor și culorilor.

În una din zile, prințul Florel se plimba prin palat și arunca cu pietre în lucruri...aruncă o priatră, aruncă două, iar a treia cade direct în ghiveciul Florii curcubeu, care cade la pământ și se sparge. Împărăteasa se întristează foarte tare pentru că, era

floarea ei preferată și cu greu reușește să o mute în alt ghiveci dar pe Florel nu îl interesează.

Auzind ce fapte urâte făcea micul prinț, vrăjitoare hotărî să viziteze Tara florilor și culorilor. Dar ea deja, avea în gândul ei pregătită o vrajă...

Și când veselia tuturor era mai mare, apărură... vrăjitoarea cea rea.... care, prin vraja ei, a furat toate culorile din țară și floarea curcubeu a Împărătesei și a lăsat totul fără culoare. Acum nimic nu se mai mișca, nimic nu se auzea, totul era lipsit de culoare și veselie.

Atunci ieși la plimbare și micul prinț Florel. Și ce văzu!!...Din țara culorilor au dispărut toate culorile. Acum soarele nu mai zâmbea, florile și-au închis petalele...totul era pustiu.

Dintr-o dată Florel se întristează de ceea ce văzu. Acum era și el trist, așa cum erau și părinții lui în fiecare zi, din cauza faptelor sale. Fiind speriat și singur, nu știa ce să facă și pentru prima dată, rosti cu voce tare și cu lacrimi în ochi:

- „Unde sunt toate florile și culorile?”

Auzind această rugămintă, Zâna Florilor apărură în fața micuțului prinț și îl întreabă:

- De ce ești trist și plângi?
- Zână a florilor, acum cand toate florile, culorile și veselia au dispărut din jurul meu înțeleg că am greșit, pentru că, nu m-am comportat frumos și de aceea și părinții mei sunt triști.
- Și ce dorești sa faci pentru ați corecta greșeala?
- Te rog frumos să mă ajuți să aduc din nou florile și culorile și mai ales Floarea Curcubeu a mamei.
- Dar pentru asta trebuie să mergi la vrăjitoarea cea rea, care a furat totul și le-a dus în peștera ei.
- Pentru că te vad supătar, am să vin cu tine.

Nu după mult timp de mers prin pădure, au ajuns la peștera vrăjitoarei. Aici prințul o roagă pe vrăjitoare să îi dea înapoi florile din grădini , culorile și mai ales Floarea Curcubeu dar, vrăjitoarea i-a răspuns:

- Dacă ți le dau înapoi eu îmi pierd toate puterile și nu voi mai putea face vrăji!
- Te rog, ajută-mă, și dă-mi-le înapoi!

Vrăjitoarea văzând că micul prinț chiar regretă ceea ce a făcut, i se face milă de el și îi zice:

- Dacă vrei florile si culorile înapoi, trebuie să îmi îndeplinești **2 dorințe**, atunci țara ta va reveni la normal.

Prințul ceru ajutor copiilor și zânei pentru a îndeplini dorințele vrăjitoarei și a salva florile și culorile. Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele doua dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.

Sorel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară.

Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culoarelor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.

Draga Florel,

„Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare, așa cum erau odinioară ” aceasta este a doua mea dorinta.

Bobiță și Buburuză- Zmeul de hârtie

Gabor Luminița

Colegiul Național Elena Ghiba Birta, profesor pentru învățământul primar

1. Citește cuvintele. Dacă le-ai auzit în poveste pune o bifă:

zmeu ☐ avion ☐ prieteni ☐ furtună ☐
zăpadă ☐ hamac ☐ jucărie ☐ zboară ☐

2. Citește apoi scrie A dacă propoziția este adevărată și F dacă propoziția este falsă:

Bobiță și Buburuză construiesc un zmeu.	
Cei doi prieteni zboară cu avionul.	
Bobiță aterizează pe un copac.	

3. Alege variant corectă de răspuns:

Zmeul se oprește în :

A.măr B. bloc C. gard D. brad

Bobiță este un:

A.buburuză B. fluture C. melc D. greier

Insectele sar în:

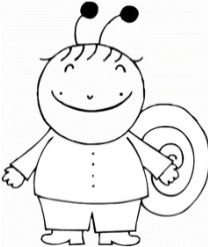
A. trambulină

B. hamac

C. hintă

D. piscină

4. Scrie numele personajelor din poveste:

5. Completează propozițiile:

Bobiță este un.....

Buburuză este o

Baltazar este o

Dima este un.....

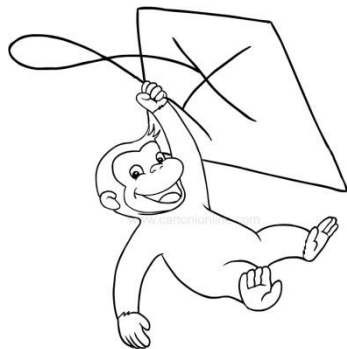
Săltăreața este o

Fulgușor este un.....

Vendel este o

Adiere este o.....

George

zboară un zmeu

1. Ce face George? Bifează acțiunile pe care le face George:

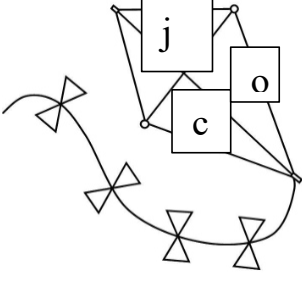
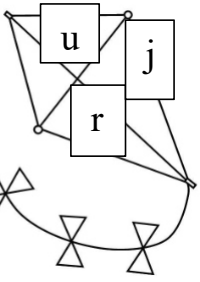
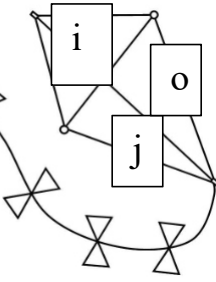
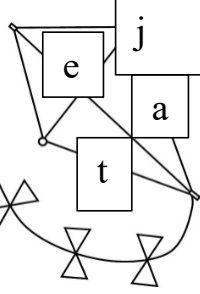
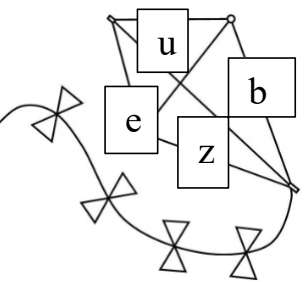
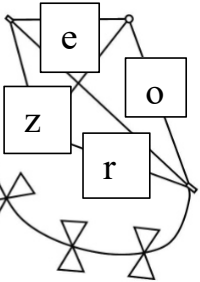
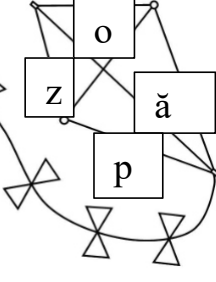
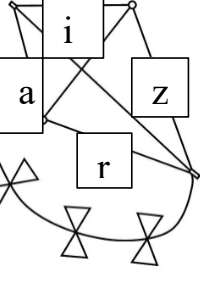
zboară ☐ pictează ☐ dansează ☐ leagă ☐
aleargă ☐ traversează ☐ se bucură ☐ păzește ☐

2. Găsește cuvintele în careul de mai jos:

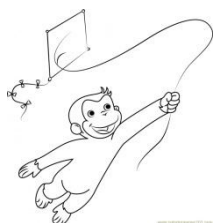
zmeu ☐ sfoară ☐ pălărie ☐ veveriță ☐
păsări ☐ binoclu ☐ acoperiș ☐ deltaplan ☐

s	f	o	a	r	ă	z	m	e	u
z	d	e	l	t	a	p	l	a	n
j	m	o	p	r	e	s	d	z	v
v	b	n	p	ă	s	ă	r	i	m
q	w	r	t	u	i	j	h	a	e
a	c	o	p	e	r	i	ș	t	v
e	d	n	i	b	z	c	p	l	j
f	g	e	a	s	i	o	l	n	v
a	v	e	v	e	r	i	ț	ă	h
f	g	b	i	n	o	c	l	u	t
l	j	n	m	r	t	u	i	o	g
a	s	d	e	i	h	m	n	p	r
p	ă	l	ă	r	i	e	v	b	m

3. Aranjează literele și scrie cuvintele obținute:

4. Descâlcește propozițiile duse de vânt :

Georgezboarăcuzmeul.

Georgefacebaloanedesăpun.

Georgepictează.

PROIECT DIDACTIC

I. ALGORITM INTRODUCȚIV

Iolanda Luisa Ionescu

Școala Gimnazială „Academician Marin Voiculescu” Giurgiu

Data:

Scoala:

Clasa: a VII-a

Disciplina: Matematica - geometrie

Subiectul: Abordarea diverselor tipuri de item ce compun tezele cu subiect unic

Tipul lectiei: Consolidarea cunostintelor

Obiective:

a) Cadru:

1. Cunoașterea și înțelegerea conceptelor, a terminologiei și a procedurilor de calcul specifice matematicii

2. Dezvoltarea capacităților de explorare\investigare și rezolvare de probleme

3. Dezvoltarea capacității de a comunica, utilizând limbajul matematic

4. Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate

b) De referință:

1.6 Să recunoască și să utilizeze proprietăți simple ale figurilor geometrice

1.7 Să utilizeze proprietăți calitative și metrice ale figurilor geometrice în rezolvarea unor probleme

1.9 Să determine, folosind metode adecvate (măsurare și/sau calcul) lungimi de segmente și arii.

2.2 Să formuleze cât mai multe consecințe posibile care decurg dintr-un set de ipoteze date; să investigheze valoarea de adevăr a unor enunțuri

3.1 Să identifice și să diferențieze etapele unui raționament matematic, prezentat în mai multe forme

3.2 Să prezinte într-o manieră clară și concisă, oral sau în scris succesiunea operațiilor din rezolvarea unei probleme, folosind terminologia și notațiile adecvate

4.2 Să manifeste perseverența în rezolvarea unei probleme; să propună soluții sau metode alternative de rezolvare

c) Operative:

O1. Să cunoască formula de calcul pentru aria triunghiului oarecare

- O2. Să cunoască formula de calcul pentru aria triunghiului dreptunghic
- O3. Să cunoască formulele de calcul pentru ariile patrulaterelor particulare studiate
- O4. Să cunoască noțiunea de patrulater ortodiagonal .
- O4 Să cunoască definiția și proprietatea liniei mijlocii într-un trapez
- O5 Să definească corect patrulaterelor particulare învățate
- O6. Să cunoască proprietățile patrulaterelor particulare
- O7. Să redacteze corect răspunsul unei probleme

STRATEGIA DIDACTICA

a) METODE ȘI PROCEDEE :

exercitiul , problematizarea , explicatia , munca independentă , autoevaluarea , fișa de lucru

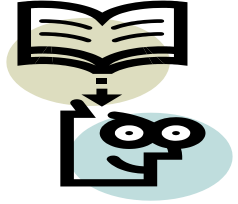
b) MATERIAL DIDACTIC :

creta colorată , instrumente geometrice

c) RESURSE INFORMATIONALE:

- Ghid de pregătire pentru teza cu subiect unic , O. Bădescu . Ed Sigma 2007
- Matematică – Teze unice, M. Zaharia
- Matematică 26 de variante de teste pentru teza cu subiect unic , A. Bălăucă

II. DESIGNUL LECTIEI

Secvențele lecției	Timp 	Ob	Conținutul instructiv-educativ 	Metode și procedee Evaluare 		Observatii
1.Moment organiza- toric	1'		Elevii își pregătesc caietele și instrumentele necesare lecției			
2.Verifica- rea cunostinte- lor	10'	O5 O6 O7	Se verifică cunoștințele teoretice: -Ce este un triunghi dreptunghic? -Cum se numesc laturile unui triunghi dreptunghic? -Ce patrulatere particulare am învățat? -Care sunt proprietățile :paralelogramelor , dreptunghi-urilor, pătratelor , romburilor , trapezelor .	conversația	Apreciez răspunsurile corecte	
3.Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	3'		Elevii vor fi anunțați că , pe parcursul orei vor fi nevoiți să rezolve probleme asemănătoare cu cele de la teza cu subiect unic . Problemele sunt prezentate sub formă de :itemi de completare , itemi cu alegere multiplă , probleme cu răspuns deschis	Explicatia		
4.Consolida- rea cunostinte- lor însușite anterior	30'	O1 O2 O3	Problemele propuse vor fi prezentate pe mai multe fișe care vor fi distribuite elevilor. Se vor rezolva la tablă probleme care pun în evidență rezultate diferite	Explicatia Exercițiul	Evaluare Independen- denta	

4.Consolidarea cunostintelor insusite anterior	30'	O1 O2 O3 O4 O5 O6 O7	La fiecare problemă rezolvată se va accentua modalitatea de răspuns Evaluez participarea elevilor la lectie , modul în care au rezolvat sarcinile Tema va fi compusă din probleme aflate pe fișă,nerezolvate în clasă	Explicatia Exercitiul	Apreciez capacitatea elevilor de a rezolva o problema, de a folosi instrumentele	
5.Incheierea activitatii	6'				Apreciez capacitatea de rezolvare a problemelor	

FIȘĂ DE LUCRU -I

ITEMI DE COMPLETARE

(pe teză se scrie doar rezultatul)

1. Aria unui triunghi dreptunghic cu lungimile catetelor de 4,2dm și 1cm este egală cu...cm².
2. Aria unui triunghi isoscel cu lungimea bazei de 12 cm și lungimea medianei corespunzătoare acesteia de 0,07 m este egală cu ...cm².
3. Aria unui paralelogram cu lungimea unei laturi de 360 mm și înălțimea corespunzătoare acesteia de 0,09m este egală cu....dm².
4. Aria unui romb cu latura de 8 m și înălțimea de 60 dm este egală cucm².
5. Aria unui romb cu diagonala mică de 8 cm iar diagonala mare triplul acesteia este egală cucm².
6. Aria unui dreptunghi cu semiperimetrul de 30 cm și lățimea egală cu o treime din semiperimetru este egală cucm².
7. Aria unui trapez dreptunghic cu baza mică de 5 cm, baza mare de 0,1 m și latura perpendiculară pe baze de 6 cm este egală cucm².
8. Aria unui patrulater ortodiagonal se calculează după formula
9. Aria unui trapez se calculează după formula.....sau
10. Aria unui romb se calculează după formulasau
11. Un dreptunghi are lungimea egală cu 2 cm și lățimea egală cu 0,1 dm Aria dreptunghiului este egală cu.....
12. Aria unui trapez cu înălțimea de 12 cm și linia mijlocie de 14 cm este egală cu....
13. Aria unui romb ale cărui diagonale sunt de 6 cm respectiv 8 cm este egală cu....
14. Două figure geometrice se numesc echivalente dacă
15. Aria unui dreptunghi cu semiperimetrul de 80 cm și lungimea $\frac{3}{5}$ din semiperimetru este egală cu... cm²
16. Aria unui pătrat cu perimetrul egal cu al dreptunghiului care are L=8cm și l=4 cm.
17. Înălțimea corespunzătoare ipotenuzei unui triunghi dreptunghic isoscel este de lungime 5 cm. Aria triunghiului este egală cu.....
18. Dacă aria unui trapez este de 150cm² și înălțimea de 5cm, atunci linia mijlocie a trapezului este egală cu ...cm.
19. Aria unui romb este egală cu 36 cm². Fie O punctul de intersecție al diagonalelor. Aria triunghiului COD este egală cu ...cm²
20. Aria unui pătrat cu perimetrul cu 144 cm este egală cu...cm²

FIȘĂ DE LUCRU -II

ITEMI CU ALEGERE MULTIPLĂ

(încercuiți rezultatul corect , numai una din variante este corectă)

1. Un dreptunghi are lățimea 4 cm, iar lungimea de 3 ori mai mare. Aria sa este:
A. 28 cm^2 B. 12 cm^2 C. 48 cm^2 D. 24 cm^2
2. Fie ABCD un romb și O punctul de intersecție al diagonalelor AC și BD. Dacă aria triunghiului AOB este de $13,7 \text{ cm}^2$ atunci aria rombului ABCD este :
A. $52,28 \text{ cm}^2$ B. $43,8 \text{ cm}^2$ C. $54,8 \text{ cm}^2$ D. $27,4 \text{ cm}^2$
3. Fie ABCD un trapez dreptunghic cu $A \equiv B$ și ortodiagonal . Știind că $AC=15 \text{ cm}$ și $BD=20 \text{ cm}$, să se afle aria trapezului .
A. 144 cm^2 B. 150 cm^2 C. 160 cm^2 D. 127 cm^2
4. Un pătrat și un dreptunghi au perimetre egale . Aria pătratului este egală cu 64 cm^2 , ia lungimea dreptunghiului este egală cu 10 cm . Calculând lățimea dreptunghiului se obține:
A. 10 cm B. 6 cm C. 12 cm D. 22 cm
5. În paralelogramul ABCD , latura AD este perpendiculară pe diagonala BD , $AD=5 \text{ cm}$, $BD=12 \text{ cm}$. Aria paralelogramului este egală cu :
A. 34 cm^2 B. 60 cm^2 C. 120 cm^2 D. 30 cm^2
6. Dacă diagonalele unui romb au lungimile de 24 cm , respectiv 32 cm , iar o latură are lungimea de 20 cm , atunci înălțimea rombului are lungimea egală cu :
A. 19, 2 cm B. 20 cm C. 16 cm D. 12 cm
7. Aria unui triunghi dreptunghic isoscel care are o catetă egală cu 18 este egală cu :
A. 36 cm^2 B. 324 cm^2 C. 162 cm^2 D. 112 cm^2
8. Fie ABCD un dreptunghi . Dacă $AB-BC=18 \text{ cm}$ și $AB=4BC$,atunci aria dreptunghiului este :
A. 36 cm^2 B. 144 cm^2 C. 16 cm^2 D. 82 cm^2
9. Aria unui pătrat al cărui perimetru este 32 cm este:
A. 64 cm^2 B. 32 cm^2 C. 16 cm^2 D. 12 cm^2
10. Fie rombul ABCD cu $A_{ABCD}=54 \text{ cm}^2$, $AC=\frac{3}{4}$ din 16. Diagonala mică a rombului este egală cu:
A. 10 cm B. 5 cm C. 16 cm D. 9 cm

FIȘĂ DE LUCRU -III

PROBLEME CU RĂSPUNS DESCHIS

- Într-un pătrat ABCD, cu latura 8 cm, M și N sunt mijloacele laturilor AB și BC.
 - Calculați aria patrulaterului AMCD.
 - Calculați raportul dintre aria triunghiului MBC și a patrulaterului AMCD.
 - Aflați aria triunghiului DMN
- Fie ABC un triunghi oarecare cu [AD] mediana și [DE] înălțime în triunghiul ADB. Știind că $AB = 10$ cm și $DE = 0,5$ dm calculează aria triunghiului ABC
- Linia mijlocie a unui trapez isoscel cu diagonalele perpendiculare are lungimea egală cu 24 cm . Calculați aria trapezului .
- Într-un paralelogram ABCD se cunosc $AB = 16$ cm $BC = 10$ cm și măsura unghiului ABC egală cu 150° . Aflați aria paralelogramului
- ABCD este un trapez isoscel ortodiagonal ($AB \perp CD$, $AB > CD$), [MN] linia mijlocie a acestuia, $M \in AD$, $N \in BC$, iar P și Q sunt mijloacele bazelor [AB], [CD], de lungimi B și b .
 - Aflați natura patrulaterului MQNP.
 - Aflați, în funcție de B și b, înălțimea trapezului și aria patrulaterului MQNP
- Fie paralelogramul ABCD unde ducem : $DE \perp AB$, $E \in (AB)$, $BF \perp DC$, $F \in (DC)$, dacă $m(\angle A) = 45^\circ$, $AE = 7,4$ cm, $AE = \frac{1}{2}$ din DC .
 - demonstrați că patrulaterul DEBF este un pătrat;
 - calculați aria patrulaterul DEBF
- Calculați aria unui dreptunghi, știind că lățimea reprezintă $\frac{2}{3}$ din lungime, iar perimetrul său, exprimat în cm este egal cu rezultatul calculului :

$$\left\{ 2\frac{1}{3} - [-7 - 0, (6)] \right\} \cdot 10$$
- Determinați aria unui trapez dreptunghic, știind că suma bazelor este de 20 cm, baza mică este egală cu $\frac{2}{3}$ din baza mare, iar latura oblică formează un unghi de 45° cu baza mare .
- Una din diagonalele unui romb are lungimea egală cu rezultatul în cm, al expresiei : $\left[\left(\frac{14}{5} - \frac{1}{3} - \frac{2}{5} \right) \frac{5}{4} + \left(\frac{1}{4} - \frac{1}{8} \right) : \frac{1}{12} \right] \cdot \frac{32}{7}$. Dacă aria sa este de $49,92 \text{ cm}^2$, aflați lungimea celeilalte diagonale.

MOTTO : “ARTA DE A REZOLVA PROBLEME GEOMETRICE SEAMĂNĂ CU TRUCURILE ILUZIONIȘTILOR – UNEORI, CHIAȚ ȘTIIND SOLUȚIA PROBLEMEI , NU-I CLAR CUM S-AR PUTEA AJUNGE LA EA. “ – I. D. NOVIKOV

MODEL DE TEZĂ

- Toate subiectele sunt obligatorii
 - Scrieți rezolvările complete
 - Timpul efectiv de lucru este de 50 de minute
 - Se acordă 10 puncte din oficiu
1. Calculați : $-4\frac{1}{3} - 0, (3) + 1, (3)$
 2. Aflați $\frac{2}{3}$ din 450 .
 3. Rezolvați ecuația : $-2x + 8 = -6$
 4. Dacă 12 muncitori pot efectua o lucrare în 6 zile în câte zile pot efectua aceeași lucrare 18 muncitori?
 5. Aflați 20% dintr-un număr știind că 30% din el este 720 .
 6. Completați spațiile punctate : într-un romb diagonalele sunt una pe cealaltă și sunt unghiurilor rombului .
 7. Dacă O este punctul de intersecție al diagonalelor dreptunghiului ABCD și $AC = 16$ cm , aflați lungimea segmentului BO.
 8. Aflați aria unui romb care are diagonalele egale cu 9 cm respectiv 16cm .
 9. În paralelogramul ABCD măsura unghiului B este egală cu 125° . Aflați măsura unghiului C.
 10. Fie ABCD un romb în care $m(\angle ABC) = 120^\circ$, iar M , N sunt mijloacele segmentelor [AB] respectiv [CD] .
 - a) Arătați că $\triangle MBN$ este echilateral
 - b) Arătați că $8 \cdot A_{MDN} = A_{ABCD}$
 11. Prețul unui obiect este de 300 lei . Obiectul se scumpește de două ori : prima oară cu 20% , apoi , cu 10% .
 - a) Calculați prețul final al obiectului .
 - b) Care ar fi fost prețul final al obiectului dacă în locul celor două scumpiri s-ar fi aplicat o scumpire cu 30% ?

SOLUȚII

1. $-\frac{10}{3}$; 2. 300 ; 3. $x=7$; 4. 4 zile ; 5. 480 ; 7. 8 cm ; 8. 72 cm^2 ; 9. 55° ; 11. a) 396 lei , b) 390 lei.

BAREM : ex 1- 8 p ; ex 2-8p ; ex 3-8p; ex 4-8p; ex 5-8p; ex 6-8p; ex 7-7p; ex 8-7p; ex 9-7p; ex 10-14p ; ex 11-7p

Proiect de activitate integrată

Prof. Lazar Lenuta Daniela

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.54 Oradea

DATA:26.03.2021

GRUPA: MIJLOCIE A

TEMA DE STUDIU: CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?

TEMA SĂPTĂMÂNII:ANOTIMPUL FLORILOR SI AL CULORILOR

TEMA ZILEI:”Poveste si culoare”

CATEGORIA DE ACTIVITATE:Activitate integrată pe o zi) (ALA1+DLC+DEC1+ALA2)

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul limba și comunicare + Domeniul estetic și creativ

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- *ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ- ADP*

*ÎD:*Bună dimineața,colorata primavara !

Hai cu toții să dănsăm si pe muzică să ne mișcăm! (Moment de mișcare pe melodia Danseză Hopa-hopa) și știrea zilei

- *JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE I*

*Biblioteca:*Zana florilor- confectionare

Știință: Calatorie in tara culorilor!-labirint

*Artă:*Ajută culorile să prindă viață!-colorare cu cod de culori

*Construcții:*Castelul din tara culorilor

- *ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – ADE*

DLC-Educarea limbajului- “Tara florilor si culorilor”-poveste terapeutica-teatru de masa

DEC-Pictura- “Tara Culorilor”-pictura pe folie

- *JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE II*

Joc distractiv: "Buchețele"

Joc de mișcare: "Cursa florilor"

MIJLOC DE REALIZARE: povestire, pictură, lipire, joc de mișcare.

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.
- Autocontrol și expresivitate emoțională.
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).
- Activare și manifestare a potențialului creativ.
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare.
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea deprinderii de a asculta cu atenție o poveste, stimularea exprimării orale corecte, coerente și consolidarea abilităților practice utilizând corect materialele și tehnicile de lucru.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să audieze cu atenție linia povestirii “Tara florilor și culorilor” concomitent cu apartia personajelor în scenă;
- să numească personajele principale din poveste, precum și titlul acesteia;
- să respecte regulile jocului “Palariile gânditoare”, utilizând propoziții corecte din punct de vedere gramatical;
- să realizeze Tara culorilor utilizând materialele puse la dispoziție și respectând sarcinile;
- să mănuiască cu atenție materialele puse la dispoziție la fiecare din cele patru centre de lucru;
- să păstreze poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, povestirea, problematizarea, turul galeriei, pălăriile gânditoare, explozia stelară,;

MATERIALE DIDACTICE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: teatru de masa, personaje, castelul din poveste, pălării colorate, fișă de lucru, creioane colorate, lipici, puzzle, plastelina, lego, folie, acuarele, pensule, folie, flori, casetofon.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri mici.

LOCUL DESFĂȘURĂRII : Sala de grupă

DURATA ACTIVITĂȚII: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, ed. Vanemonde, 2010;
- Laboratorul prescolar, Ghid metodologic, Editura V&I Integral, București, 2002;
- Metode interactive de grup – Ghid metodic, Ed. Arves, 2002;

Motto:

”Să nu-i educăm pe copiii pentru lumea de azi. Această lume, când ei vor fi mari, nu va mai exista și nimic nu ne va permite să știm cum va fi lumea lor.

Atunci, să- i învățăm să se adapteze.”

Maria Montessori

SCENARIUL ZILEI

Sala de grupă a îmbrăcat haine de primăvară. Copiii intră sfioși și descoperă încă de la intrare multe din surprizele pregătite. Se intră în sala de grupă rostind următoarele versuri:

„Dimineața a sosit

Toți copiii au venit

În cerc ne așezăm,

Cu toți să ne salutăm!”

Programul zilei începe cu „ Întâlnirea de dimineața”, ne salutăm, după salut urmează exerciții de înviorare, „Bună dimineața, colorata primavara/Hai cu toții să dansăm și pe muzică să ne miscăm!”(Dansul “Hopa Hopa”),prezența,modificarea calendarului naturii(copii sunt solicitați să menționeze ziua,luna și să prezinte vremea).

Noutatea zilei. Din momentul în care copiii au intrat în grupă au putut observa educatoarea îmbrăcată în haine cu accesorii de primăvară, alături de ea o cutie cadou și grupa împărțită de un paravan. Educatoarea le explică de ce este îmbrăcată așa(hainele sunt primite de la Zâna Florilor care le-a pregătit câteva surprize).

Prin tranziția “Hocus Pocus cer și pământ/ Micule vânt bate acum/Vjjjj -șșșș”, se face trecerea la teatru de masă expunându-se povestea ”*Țara florilor și culorilor*”(Anexa 1). În timpul prezentării povestirii, educatoarea va folosi gesturi cât mai expresive și o mimică adecvată, pentru a da viață poveștii și va menține contactul vizual cu copiii. Va urma apoi **repovestirea după imagini și întrebări**, realizată de copii, cu ajutorul metodei Pălăriilor gânditoare adaptată nivelului preșcolar. Se formează 6 grupe(de câte 2-3 copii), primind de la Zâna Florilor pălării colorate în 6 culori iar prin intermediul întrebărilor vor clarifica,analiza, informa, căuta soluții, alege soluții si a descoperi ce a/au simțit . Această metodă este introdusă ca primă dorință a vrăjitoarei.

A doua dorință a vrăjitoarei este reprezentată de mesajul găsit în cutie :„*Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare, așa cum erau odinioară* ”. Prin înlăturarea cortinei, preșcolarii descoperă metoda aleasă adică pictura pe folie. Prin tranziția „Randunica a sosit” se face trecerea la masute si se execută câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii pe versurile jocului cu text și cânt:”*Bat din palme Clap, Clap, Clap*”. În timp ce copiii lucrează individual, se urmărește activitatea fiecăruia, oferindu-se indicații suplimentare și sprijin acolo unde este nevoie. La final, se realizează turul galeriei printre mese.

Prin intermediul tranziției se revine la poveste „Hocus Pocus cer și pământ/ Micule vânt bate acum/Vjjjj -șșșș”

Încheierea poveștii:

Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele două dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.

Florel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară. Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culorilor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.

Se va face trecerea la activitatea pe centre.**Tranziție:**“Hopa Hopa”.

ALA 1:Se intuiesc pe rand materialele de la fiecare centru și se explica sarcina de lucru.

Biblioteca:Zana primavara- confectionare

Știință: Calatorie in tara culorilor!-labirint

Artă: Ajută culorile să prindă viață! -colorare cu cod de culori

Construcții: Castelul din țara culorilor

Centrul bibliotecă- confectionează pălărie pentru Zâna Florilor.

Centrul știință: ajută-l pe Florel să ajungă la Florea curcubeu pavând drumul cu pietre colorate.

Centrul artă: colorează respectând codul de culori.

Centrul construcții: construcția castelului din Țara culorilor. Evaluarea lucrărilor se va realiza prin metoda Turul Galeriei.

Activitatea zilei se va încheia cu **ALA II**, cu **jocul distractiv** „Buchețele” și jocul de mișcare „Cursa florilor”. Se desfășoară în formație de cerc, pe fond muzical. Copiii pornesc mersul în cerc, la un moment dat, muzica se va opri și educatoarea anunță: *Buchețel de culoarea ROȘIE*, atunci, copiii cu palariile de culoarea roșie vor intra în mijlocul cercului și se vor ghemui. Se reface cercul și jocul continuă pe muzică urmând schimbarea culorii buchetului în culorile pălăriilor. **Jocul de mișcare** „Cursa florilor” presupune numirea a doi copii la linia de start și până la linia la sferă au voie să calce doar pe flori. Cine ajunge primul câștigă

Asigurarea retenției și a transferului activității se realizează prin metoda Explozia stelară. Întrebările specifice metodei ne vor reaminti ce este important să reținem din această activitate, ce am învățat, cum ne-am simțit realizând aceste sarcini.

Voi face aprecieri generale asupra modului în care au participat la activitate. Voi face evaluarea activității pe întreaga zi. Ca recompensă, vor primi o diplomă din partea Zânei Florilor.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

NR.CRT	EVENIMENT DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE	MODALITĂȚI DE EVALUARE
1	Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității: -se va aerisi sala de grupă; -mijloacele de învățământ vor fi distribuite pe măsute. -intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă și așezarea acestora în semicerc. -realizarea întâlnirii de dimineața, prezenta, calendarul naturii	Conversația	
2	Captarea atenției	Noutatea zilei (surpriza) Educatorea îmbrăcată în haine reprezentative primăverii, fiind ajutorul Zânei florilor va coordona activitățile zilei, activități pregătite de Zâna florilor.	Conversația	Feed-back
3	Anunțarea temei și a obiectivelor	Educatorea anunță tema zilei și sarcinile pe care trebuie să le rezolve copiii. Tema zilei „ Poveste și culoare ” și pe parcursul zilei împreună cu Zâna Florilor vor asculta o poveste din mesajul căreia vor învăța că trebuie să se comporte frumos cu tot ceea ce îi înconjoară, vor picta Țara culorilor și vor ajuta un prinț în primejdie. La activitate vor răspunde pe rând la întrebări, ridicând mâna și vor descoperi multe surprize. Se fixează împreună cu copiii tema zilei ”Poveste și	Conversația Expunerea	Observare a comportamentului copiilor

		culoare”.		
4	Dirijare învatarii prin predarea integrata a continuturil or	DLC – Educarea limbajului – povestirea educatoarei-“Țara florilor și culorilor” Pentru a pătrunde în magia poveștii și a teatrului trebuie rostită formula magică: „HOCUS-POCUS cer și pământ/ Micule vânt, bate acum, / Vjjj-șșș!”. Prin această formulă se realizează tranziția spre activitățile pe domenii experiențiale, care debutează cu povestirea,, ȚARA FLORILOR ȘI CULORILOR” . Educatore va descoperi panoul pentru teatru și va începe expunerea poveștii.În expunerea conținutului poveștii de către educatoare se folosește mimica și gestică adecvată și astfel apar, pe rând în scena teatrului, personajele din poveste.(anexa1) <i>Pentru a salva florile prințul trebuie să îndeplinească două dorințe ale vrăjitoarei, el cere ajutor copiilor și zânei pentru a îndeplini dorințele vrăjitoarei și a salva florile și culorile.</i>	Expunerea Conversația Observația Povestirea Expunerea Teatru de masă Explicația	Observare a comporta men-tului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsuri le copiilor.

5	Obținerea performanței și realizarea feedbackului	<u>Prezintă cerințele pentru prima dorință: Jocul „Pălăriile gânditoare”</u> Prin metoda Pălăriile gânditoare se va realiza repovestirea pe baza imaginilor și a întrebărilor. Într-o cutie colorată, Zâna florilor ne-a pregătit pălării în 6 culori, grupa împărțindu-se în 6 grupe de 2-3 copii și vor clarifica, informa, găsi soluții, alege	Metoda pălăriilor gânditoare Explicția Conversația Problematiz	Observare a comportamentului copiilor

	soluția cea mai bună,descoperi sentimentele simțite. <u>Prezint cerințele pentru a doua dorință:</u> <u>:(sub forma unui mesaj)</u> <i>„Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare,asa cum erau odinioară ”.</i> Dar Florel nu are la el asa ceva și ne cere ajutorul din nou. Copiii emit păreri în legătură cu modul în care îl pot ajuta pe Florel. Zâna Florilor vrăjește cortina din grupă și scoate materialele necesare picturii pe folie. <u>DEC: Pictură pe folie- ”Țara culorilor”, 1-2 copii repetă tema.</u> Se intuiesc materialele necesare realizării lucrării, li se prezintă copiilor modelul, se discută pe seama lui, explicându-se și demonstrându-se etapele de lucru. Se execută câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii pe versurile jocului cu text și cânt: <i>Bat din palme Clap,Clap,Clap”</i> În timp ce copiii lucrează individual, se urmărește activitatea fiecăruia, oferindu-se indicații suplimentare și sprijin acolo unde este nevoie. La final, se realizează turul galeriei printre mese. Prin intermediul tranziției se revine la poveste	area Expunerea Conversația Problematizarea Observația Demonstrația Observația Demonstrația Exercițiul Munca individuală Metoda turul	Observarea comportamentului copiilor Feed-back Observarea comportamentului copiilor Aprecieri pozitive la
--	--	---	---

		<i>Încheierea poveștii:</i> <i>Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele două dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.</i> <i>Florel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară.</i> <i>Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culorilor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.</i> Se va face trecerea la activitatea pe centre. Tranziție: “ Hopa Hopa ALA 1 Se intuiesc pe rand materialele de la fiecare centru și se explica sarcina de lucru. Centrul bibliotecă- confectionează pălărie pentru Zâna Florilor. Centrul știință: ajută-l pe Florel să ajungă la Florea curcubeu pavând drumul cu pietre colorate. Centrul artă: colorează respectând codul de culori. Centrul construcții: construcția castelului din Țara culorilor	galeriei Povestirea Expunerea Conversația Exercițiul Observația Explicația Demonstrația	răspunsurile copiilor. Observare a comportamentului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsuri
--	--	--	---	--

		Evaluarea lucrărilor se va realiza prin metoda Turul Galeriei. ALA 2 Activitatea zilei se va încheia cu ALA II Ziua se încheie cu jocul de mișcare „Buchețele”. Se desfășoară în formație de cerc, pe fond muzical. Copiii pornesc spre partea dreaptă. La un moment dat, muzica se va opri și educatoarea anunță: <i>Buchețel de culoarea ROȘIE</i>, atunci, copiii cu pălăriile de culoarea roșie vor intra în mijlocul cercului și se vor ghemui. Se reface cercul și jocul continuă pe muzică urmând schimbarea culorii buchetului în culorile pălăriilor. Jocul de mișcare „Cursa florilor” presupune o cursă tot între perechi de copii care de la Start și până la sfârșit au voie să străbata traseul calcând doar pe flori. Cine ajunge primul câștigă. Se realizează jocul de probă și abia după aceea se execută jocul în sine. Se anunță încheierea activității „POVESTE ȘI CULOARE”.	Exercițiul Munca independentă Metoda turul galeriei Explicația Jocul de probă Exercițiul Observația Conversația	le copiilor. Observare a comportamentului copiilor Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor. Observare a comportamentului copiilor
6	Asigurarea retenției și a transferului	Se realizează metoda Explozia stelară, prin întrebările Cine? Ce? Cum? Unde? Când? și De ce? Vom reactualiza toate activitățile zilei și vom discuta ceea ce am învățat pe parcursul acestei zile. Fiecare varf de stea are un balon și spargând balonul descoperim întrebarea specifică.	Expunerea Explicația Exercițiul	Observare a comportamentului copiilor

7	Evaluarea performanței	Voi face aprecieri generale asupra modului în care au participat la activitate. Voi face evaluarea activității pe întreaga zi.	Conversația	Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor.
8	Încheierea activității	Ca recompensă, vor primi o diplomă din partea Zânei Florilor	Recompensă a Diploma	Aprecieri pozitive la răspunsurile copiilor.

ANEXA 1

POVESTE TERAPEUTICĂ-interactivă

ȚARA FLORILOR ȘI CULORILOR

A fost odată ca niciodată...o țară a florilor și culorilor. În această țară, toate florile și culorile pământului erau prietene. Aceste culori erau date de toate lucrurile existente aici, soarele și norii, animalele, copacii și toate florile. Toate umpleau țara de veselie și culoare.

*În țara florilor și culorilor exista un palat mare. În acest palat trăia familia Împăratului Roșu, împreună cu soția lui, Împărăteasa și fiul lor, prințul **Florel**.*

Cât era ziua de lungă soarele și norii zâmbeau de sus din cer, florile erau tot timpul înflorite și parfumate, totul era VESELIE și CULOARE.

Împărăteasa iubea foarte mult florile, iar grădinile palatului erau pline cu flori parfumate și colorate. Dar ea avea o floare preferată și anume FLOAREA CURCUBEU, primită în dar de la Împărat în ziua în care l-a adus pe lume pe micul prinț.

Însă, în palat, Împăratul și Împărăteasa erau tare triști și nefericiți pentru că, fiul lor, prințul Florel care avea aproape 5 anișori, nu se comporta frumos. Când mergea la plimbare

prin grădinile și pădurea din jurul palatului, prințul Florel rupea florile, smulgea frunzele copacilor, rănea animalele.

Din această cauză Împăratul și Împărăteasa erau triști și în fiecare zi îl rugau frumos pe fiul lor, să se liniștească, să se comporte frumos cu tot ceea ce îl înconjoară și să ocrotească vietățile naturii care pe ei îi fac fericiți. Dar el, nu asculta rugămințile părinților lui și nu își dădea seama cât de mult rău făcea tuturor.

Nu departe de palat, într-o peșteră trăia o vrăjitoare bătrână și rea. Ea toată ziua făcea o mulțime de vrăji cu care îi supăra pe cei din Tara florilor și culorilor.

În una din zile, prințul Florel se plimba prin palat și arunca cu pietre în lucruri...aruncă o priatră, aruncă două, iar a treia cade direct în ghiveciul Florii curcubeu, care cade la pământ și se sparge. Împărăteasa se întristează foarte tare pentru că, era floarea ei preferată și cu greu reușește să o mute în alt ghiveci dar pe Florel nu îl interesează.

Auzind ce fapte urâte făcea micul prinț, vrăjitoare hotărî să viziteze Tara florilor și culorilor. Dar ea deja, avea în gândul ei pregătită o vrajă...

Și când veselia tuturor era mai mare, apăru... vrăjitoarea cea rea.... care, prin vraja ei, a furat toate culorile din țară și floarea curcubeu a Împărătesei și a lăsat totul fără culoare. Acum nimic nu se mai mișca, nimic nu se auzea, totul era lipsit de culoare și veselie.

Atunci ieși la plimbare și micul prinț Florel. Și ce văzu!!...Din țara culorilor au dispărut toate culorile.Acum soarele nu mai zâmbea, florile și-au închis petalele...totul era pustiu.

Dintr-o dată Florel se întristează de ceea ce văzu. Acum era și el trist, așa cum erau și părinții lui în fiecare zi, din cauza faptelor sale. Fiind speriat și singur, nu știu ce să facă și pentru prima dată, rosti cu voce tare și cu lacrimi în ochi:

- „Unde sunt toate florile și culorile?”

Auzind această rugămintă, Zâna Florilor apăru în fața micuțului prinț și îl întreabă:

- De ce ești trist și plângi?
- Zână a florilor, acum cand toate florile, culorile și veselia au dispărut din jurul meu înțeleg că am greșit, pentru că, nu m-am comportat frumos și de aceea și părinții mei sunt triști.
- Și ce dorești sa faci pentru ați corecta greșeala?
- Te rog frumos să mă ajuți să aduc din nou florile și culorile și mai ales Floarea Curcubeu a mamei.

- Dar pentru asta trebuie să mergi la vrăjitoarea cea rea, care a furat totul și le-a dus în peștera ei.
- Pentru că te vad supătar, am să vin cu tine.

Nu după mult timp de mers prin pădure, au ajuns la peștera vrăjitoarei. Aici prințul o roagă pe vrăjitoare să îi dea înapoi florile din grădini, culorile și mai ales Floarea Curcubeu dar, vrăjitoarea i-a răspuns:

- Dacă ți le dau înapoi eu îmi pierd toate puterile și nu voi mai putea face vrăji!
- Te rog, ajută-mă, și dă-mi-le înapoi!

Vrăjitoarea văzând că micul prinț chiar regretă ceea ce a făcut, i se face milă de el și îi zice:

- Dacă vrei florile și culorile înapoi, trebuie să îmi îndeplinești **2 dorințe**, atunci țara ta va reveni la normal.

Prințul ceru ajutor copiilor și zânei pentru a îndeplini dorințele vrăjitoarei și a salva florile și culorile. Micul prinț Florel, fiind ajutat de toți copiii din grupă și de Zâna Florilor, a îndeplinit cele două dorințe ale vrăjitoarei și toți copiii au văzut cum Țara Florilor și culorilor s-a umplut din nou de culoare. Rușinat de faptele sale făcute la început, el a cerut iertare părinților. Aceștia l-au iertat și de atunci el este fericit și vesel mereu.

Sorel a mulțumit copiilor și Zânei promițând că de acum înainte va îngriji și ocroti tot ceea ce îl înconjoară.

Vrăjitoarea cea rea nu a mai venit în Țara Florilor și Culorilor pentru că, de atunci, și-a pierdut puterile pentru totdeauna.

Draga Florel,

**„Pentru că oamenii din țara florilor și culorilor iubesc așa mult florile, dragul meu Florel, în schimbul Florii Curcubeu, doresc să îmi realizezi tablouri cu Țara culorilor pline de culoare, așa cum erau odinioară ”
aceasta este a doua mea dorinta.**

CONCURSUL REGIONAL DE FIZICĂ "HORIA HULUBEI"

ETAPA JUDEȚEANĂ, clasa a-IX-a, profil tehnologic

Autor: Mînzală Iuliana

Profesor la Colegiul Național Pedagogic "Spiru Haret" Buzău

SUBIECTUL I (30 puncte)

Un corp de masă $m = 4\text{ kg}$ se deplasează cu viteză constantă pe o suprafață orizontală sub acțiunea forței $\vec{F}$ care formează unghiul $\alpha = 30^\circ$ cu orizontala. Forța de frecare la alunecare are valoarea $F_f = 17,3\text{ N}$ ($\cong 10\sqrt{3}\text{ N}$).

- Reprezentați toate forțele care se exercită asupra corpului.
- Determinați valorile componentelor F_x (pe orizontală) și F_y (pe verticală) ale forței $\vec{F}$.
- Calculați valoarea coeficientului de frecare la alunecare μ .

SUBIECTUL II (30 puncte)

Un corp de masă $m = 5\text{ kg}$ cade liber de la înălțimea $h = 30\text{ m}$. Considerând că energia potențială gravitațională este nulă la nivelul solului și neglijând frecările cu aerul, determinați:

- energia mecanică totală la momentul initial.
- viteza corpului imediat înainte de a atinge solul.
- înălțimea la care $E_c = E_p$.

SUBIECTUL III (30 puncte)

Pe o rampă înclinată cu unghiul $\alpha = 30^\circ$ față de orizontală și având lungimea $l = 10\text{ m}$, este ridicată uniform o ladă de masă $m = 500\text{ kg}$. Coeficientul de frecare la alunecare dintre ladă și rampă este $\mu = 0,3$. Energia potențială gravitațională se consideră nulă la nivelul bazei rampei. Determinați:

- energia potențială a sistemului ladă-Pământ când lada se află în punctul superior al rampei;
- lucrul mecanic efectuat de forța de frecare la ridicarea lăzii pe rampă;
- puterea necesară ridicării lăzii pe rampă într-un interval de timp $t = 40\text{ s}$.

Notă:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timp de lucru 3 h.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.

	Rezolvare	Punctaj- 100
Subiectul I		30
I.a.	reprezentarea corectă a greutății a componentelor forței F: a reacțiunii planului, a forței de frecare	10
I.b.	$F_x = F_f (a = 0)$ $F_x = 17,3\text{N}$ $F_x = F \cdot \cos \alpha ; F = 20\text{N}$ $F_y = F \cdot \sin \alpha$ $F_y = 10\text{N}$	10
I.c.	$N + F \cdot \sin \alpha = G$ $N = 30\text{N}$ $F_f = \mu \cdot N; \mu = \frac{1}{\sqrt{3}} \cong 0,57$	10
Subiectul II		30
II.a.	$E_t = E_{ci} + E_{pi}; E_{ci} = 0$ $E_p = m \cdot g \cdot h ; E_{pi} = 1500\text{J}$	10
II.b.	$E_{ti} = E_{tf}$ $E_{ci} + E_{pi} = E_{c\text{ sol}} + E_{p\text{ sol}}$ $E_{pi} = E_{ci}; E_{ci} = 1500\text{J}$ $E_c = \frac{m \cdot v^2}{2}$ $v = 10\sqrt{6} \text{ m/s} (\cong 24,5 \text{ m/s})$	10
II.c.	$E_{cx} = E_{px}$ $E_{ci} + E_{pi} = E_{cx} + E_{px}$ $E_{pi} = 2E_{px}; E_{px} = m \cdot g \cdot h_x$ $h_x = \frac{E_{pi}}{2m \cdot g}; h_x = 25\text{m}$	10
Subiectul III		30
III.a.	$E_p = m \cdot g \cdot h$ $\sin \alpha = \frac{h}{l}$ $h = 5\text{m}$ $E_p = 25000 \text{ J}$	10
III.b.	$L = F_f \cdot l \cdot \cos 180^\circ$ $F_f = \mu \cdot N; N = G \cdot \cos \alpha$ $L = -7,5\sqrt{3} \text{ J} (\cong -13 \text{ J})$	10
III.c.	$p = \frac{L_f}{t}$ $L_f = F \cdot l$ $F = F_f + G$ $L_f = 86500 \text{ J}$	10
OFICIU		10

Rolul artei în dezvoltarea personalității copilului

Pintilei Constantina-Lăcrămioara

prof. Școala Gimnazială Nr.1 Unțeni, Botoșani

Lumea se schimbă mai repede decât în orice alt moment al istoriei. Acest lucru este valabil sub aspect economic, social și cultural. În planificarea viitorului, este necesară valorificarea abilităților creative ale tuturor tinerilor pentru a le permite să participe la aceste schimbări pozitiv și constructiv. Educația trebuie să-i familiarizeze pe elevi cu diversitatea culturală și să-i sprijine în dezvoltarea simțului propriei identități culturale într-o lume în care valorile și stilurile de viață se schimbă într-un ritm fără precedent.

În sala de clasă, profesorul trebuie să creeze experiențe de învățare relevante, oportunități pentru investigații creative, să includă și folosirea unor mijloace didactice care să intrigue, să stârnească curiozitatea. Trebuie să aibă în vedere toate laturile ființei umane: cognitivă, afectivă, fizică, spirituală. Pentru a răspunde acestor așteptări, este nevoie ca profesorul să înțeleagă natura holistică a dezvoltării copiilor și să proiecteze activități care să includă și artele: muzica, dansul, teatrul, artele vizuale, disponibile pentru toți, nu doar pentru cei cu abilități speciale. Astfel le va insufla dorința de a căuta, aprecia, interpreta și simți frumosul autentic. Nu toți vor fi creatori de artă, dar pot fi iubitori de artă.

Artele ne îmbogățesc înțelegerea asupra lumii, ne largesc perspectivele, ne angajează și ne încântă, celebrează umanitatea. Există însă un sentiment public că artele sunt minunate, dar nu și esențiale.

Artele oferă elevilor o mai bună înțelegere interculturală prin cunoașterea civilizațiilor și a culturilor din trecut și prezent. În ceea ce privește relațiile umane, neînțelegerea naturii pluraliste a societății duce adesea la tensiuni rasiale, de clasă și etnice. Artele sunt modalități prin care diferite valori culturale sunt consolidate. Prin artă, tinerii pot participa la formarea și reformarea valorilor culturale. Experiențele artistice nu produc doar plăceri intrinseci individului, ci conectează oamenii mai profund la lumea în care trăiesc, îi deschide către noi moduri de a vedea, întărind astfel legăturile sociale și coeziunea comunității.

Educația artistică implică dezvoltarea multor abilități: tehnice pe care elevii le dobândesc prin controlul diferitelor mijloace de exprimare, abilități perceptive, de observare, compoziție și evaluare, abilități lingvistice obținute, de exemplu, prin descrierea și analiza lucrărilor de artă, exprimarea propriilor impresii, teatru. Artele fac apel, de asemenea, la o gamă largă de abilități sociale care sunt vitale pentru munca de colaborare necesară în diverse proiecte. Artele sunt un instrument valoros în lucrul cu populații speciale, cum ar fi oamenii cu dizabilități fizice sau psihice, cei defavorizați din punct de vedere economic etc. În acest fel, ele contribuie în mod semnificativ la educația personală, dar și socială.

În efortul național de reformă a educației, artele trebuie să ocupe locul pe care îl merită pentru că oferă un teren fertil pentru cultivarea creativității, a capacității de inovație. Educația artistică este scânteia din spatele creativității. Abilitatea de a fi creativ este vitală pentru succesul copiilor și bunăstarea lumii. Acum, mai mult ca oricând, în timp ce ne confruntăm cu provocări precum discordia rasială, războaiele, încălzirea globală și extincțiile în masă, indivizii, organizațiile și guvernele caută în fiecare zi soluții inovatoare.

Creativitatea reprezintă abilitatea de a conecta idei fără legătură, într-un mod nou. Soluțiile la probleme majore și descoperiri de tot felul sunt legate de creativitate. Conform International Child Art Foundation, cercetările indică faptul că un copil care este expus artelor dobândește o abilitate specială de a gândi creativ, de a rezolva probleme, de a fi original, de a descoperi, de a inova - atribute cheie pentru succesul individual și prosperitatea socială în secolul XXI. (Van't Hul, 2019) A fi capabil să gândească singur, să abordeze sarcinile din perspective diferite, îl va deosebi pe un copil de ceilalți. Într-un program de artă, copilului i se va cere, de exemplu, să recite un monolog în 6 moduri diferite,

să creeze o pictură care să reprezinte o amintire sau să compună un nou ritm pentru a pune în valoare o piesă muzicală. Dacă elevii practică gândirea creativă, le va veni natural acum, dar și în viitoarea lor carieră deoarece creativitatea se manifestă în multe domenii ale cunoașterii, nu doar în arte.

În educație, creativitatea implică punerea întrebărilor, crearea de conexiuni, explorarea opțiunilor. Când copilul desfășoară proiecte artistice, el este implicat într-o serie de activități de luare a deciziilor, de rezolvare a problemelor, de colectare a informațiilor, de experimentare și evaluare. A fi creativ înseamnă a fi imaginativ, a merge dincolo de evident, a fi nonconformist, original, deschis la nou.

Educația artistică întărește încrederea și stima de sine. De exemplu, teatrul îl învață pe copil cum să transmită un mesaj în mod convingător, cum să-și stăpânească timiditatea pentru a prelua controlul scenei. Antrenamentul teatral le oferă copiilor practica ieșirii din zona de confort, le permite să facă greșeli și să învețe din ele, în cadrul repetițiilor. Acest proces le stimulează curajul de a performa în fața unui public larg.

Creațiile artistice se nasc prin rezolvarea de probleme: *Cum transform acest lut într-un chip?; Cum portretizez o anumită emoție prin pictură sau dans?; Cum va reacționa personajul meu în această situație? Ce pot face ca podul pe care l-am construit să nu se prăbușească?* etc. Fără să își dea seama, copiii care participă la programe de artă sunt în mod constant provocați să rezolve probleme. Toate aceste practici dezvoltă abilitățile de raționament și înțelegere, importante pentru succesul în orice carieră.

Educația artistică dezvoltă perseverența. Când un copil ține în mână o vioară pentru prima dată, știe că interpretarea imediată a unei piese de Bach nu este posibilă. Însă, când el exersează, învață tehnica și nu renunță, acel concert de Bach este mult mai aproape. Într-o lume din ce în ce mai competitivă, în care oamenilor li se cere să-și dezvolte continuu noi abilități, perseverența este esențială pentru a obține succesul. Primirea unui feedback constructiv după un spectacol sau o expoziție este o parte obișnuită a oricărei activități artistice. Copiii învață că feedback-ul face parte din învățare și nu este ceva din cauza căruia să te simți jignit. Este util în dezvoltarea personală.

Majoritatea disciplinelor artistice sunt de natură colaborativă. Prin artă, copiii exersează lucrul împreună, împărțirea responsabilității și negocierea cu ceilalți pentru a atinge un obiectiv comun. Când un elev are un rol de jucat într-un grup muzical sau într-o producție de teatru ori dans, începe să înțeleagă că performanța lui este necesară pentru succesul grupului. Prin aceste experiențe, copiii capătă încredere și conștientizează că aportul lor are valoare, chiar dacă nu au interpretat rolul principal.

Când școlarii încep să practice exerciții artistice care duc la un produs finit sau la o performanță, învață să asocieze dăruirea cu sentimentul de realizare și succesul. Ei practică dezvoltarea unor obiceiuri sănătoase de muncă, fiind prezenți la timp pentru repetiții și spectacole, respectând contribuțiile celorlalți și depunând efort pentru succesul piesei. Experimentarea succesului în activitatea de creație crește nu doar stima de sine a copiilor, ci și motivația pentru învățare.

În mediile educaționale, exercițiile de creație artistică nu sunt suficiente pentru a stimula imaginația copiilor, dacă aceștia nu sunt încurajați să privească opere de artă și să discute despre ele. Oferind apoi elevilor oportunități de a-și materializa ideile, după vizionarea unei opere de artă, se creează premisele pentru soluții inovatoare și dezvoltarea creativității. În societatea contemporană, caracterizată ca fiind o societate vizuală, activitățile de observare a lucrărilor de artă câștigă progresiv o recunoaștere tot mai largă pentru rolul și poziția lor centrală în educația prin arte vizuale. Vizualul creează un impact profund pe termen lung asupra minților umane, prin puterea sa de a transmite idei.

A analiza lucrări de artă cu elevii presupune observarea atentă, formularea de întrebări, reflecția, discuția, interpretarea, desprinderea mesajului. Majoritatea teoreticienilor definesc analiza estetică în termeni de participare, interogare, analiză, explorare, asumare de riscuri, gândire și simțire, raționament, descoperire și interpretare. Aceasta include procesele cognitive (rezolvarea problemelor și imaginația), afective (emoțiile) și depinde în mare măsură de dezvoltarea unor capacități ca: stabilirea conexiunilor, identificarea tiparelor, manifestarea empatiei, crearea sensului, acțiune și reflectare/evaluare.

Observarea operelor de artă înainte de activitatea de creație plastică le permite copiilor să prevadă noi posibilități, noi moduri de a fi creativi în gândirea și în reprezentările lor. De exemplu, artiștii contemporani forțează limitele, largesc frontierele artei, folosind materialele în moduri inedite și provocatoare. Artă interacționează și cu noile tehnologii, iar vechile limite se descompun în fața valurilor de inovație creativă. Minunat privitor la arta contemporană este faptul că eliberează individul de constrângeri. O asemenea libertate permite descoperiri uimitoare. Copiii pot reflecta și se pot inspira din ceea ce văd și admiră. Nu este vorba despre imitarea/copierea operelor de artă observate, ci despre provocarea de a aborda un subiect din mai multe perspective, despre explorarea modului în care ideile descoperite în lucrările de artă ar putea fi utilizate în propriile lor compoziții. Profesorii trebuie să ofere un mediu adecvat, să își asume riscuri, să-i încurajeze pe copii în a-și construi propriile interpretări, să fie deschiși la nou, să fie dispuși să-i lase pe elevi să preia controlul, să fie conștienți de individualitatea acestora.

Interacțiunea cu unele lucrări artistice oferă ocazia de a face față ambiguității. Când acestea sunt abstracte sau reprezintă metafore, mesajele sau ideile nu sunt explicit comunicate. Acest lucru face dificilă interpretarea sensului, deoarece acolo pot fi găsite mai multe răspunsuri sau semnificații. Tocmai această evazivitate și ambiguitate încurajează aplicarea gândirii creative. Vizualizarea implică reprezentarea lucrurilor pe care nu le putem vedea. Artiștii folosesc adesea analogii vizuale, metafore, mituri, paradoxuri și anomalii pentru a transforma banalul. Copiii vor fi astfel încurajați să gândească „outside the box”.

Orice activitate care implică mintea creativă - abilitatea de a face conexiuni între lucruri fără legătură și de a imagina noi modalități de comunicare - este bună pentru elevi. Artă este pentru toată lumea și, indiferent de nivelul aptitudinilor, este ceva ce fiecare ar trebui să încerce să facă în mod regulat pentru că: ne ajută să ne imaginăm un viitor mai plin de speranță; activează centrul de recompensă al creierului nostru; reduce stresul; exersăm concentrarea profundă; ne procesăm emoțiile, crescând capacitatea de reziliență.

Există autori care au criticat influența negativă a școlii asupra creativității copiilor. Stilul rigid și autoritar al profesorului, impunerea regulilor inflexibile și a rutinelor standardizate, modelele impuse, colorarea desenelor tipizate din cărți și fișe xeroxate, nediversificarea tematicii, a materialelor și a tehnicilor de lucru, toate acestea împiedică dezvoltarea ideilor originale și a performanței creative. Elevii devin mai precauți și mai puțin inovatori.

Bibliografie

- Isbell, Rebecca, Raines, C. Shirley (2012), *Creativity and the Arts with Young Children*, Wadsworth Cengage Learning, Boston
- Robinson, Ken (1999), *Culture, creativity and the young : developing public policy*, Council of Europe Publishing, Strasbourg
- Strauss, Valerie (2013), *Top 10 skills children learn from the arts*, preluat de pe <https://www.washingtonpost.com/news/answer-sheet/wp/2013/01/22/top-10-skills-children-learn-from-the-arts/>
- Van't Hul, Jean (2019), *The Artful Parent: Simple Ways to Fill Your Family's Life with Art and Creativity*, Shambhala Publications, Boulder, Colorado

Formarea trăsăturilor de caracter la ora de religie online în timpul pandemiei

prof. Stan Iuliana Georgeta

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud, jud. Alba

Mulți oameni trec prin viață fără să se simtă vreodată apreciați sau recunoscuți. Însă putem sparge acest tipar recunoscându-le meritele și apreciindu-i pentru ceea ce fac cu recunoștință, lăsându-i să afle cât de mult te-a ajutat exemplul practic. Cuvintele calde, gesturile, darurile, mesajele sau un simplu „Mulțumesc” sunt toate modalități de a-ți exprima prețuirea față de ei.

Materialele scrise și lecțiile predate în clasă sunt modalități eficiente de a înfățișa calități specifice și de a oferi idei pentru implementarea lor; cu toate acestea, exemplul personal al profesorului face mai mult decât o mie de cuvinte.

Formarea unor reprezentări morale, însușirea unor noțiuni și norme morale, nu sunt suficiente pentru a le forma copiilor un comportament moral, acestea trebuie să fie interiorizate, să devină motive interioare ale conduitei lor. Trăsăturile morale cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea nu pot fi înțelese de copii decât treptat, concomitent cu creșterea *experienței lor sociale* și a dezvoltării lor intelectuale. Pentru ca elevii să-și dea seama de importanța caracterului, acesta trebuie să se manifeste mai întâi consecvent în viețile profesorilor.

Astfel, pentru formarea unor trăsături de caracter la elevi am ales materiale care să aibă impact asupra lor și i-am implicat în proiecte cu caracter interdisciplinar.

În lecțiile online cu elevii am utilizat diverse resurse educaționale online, pe care le-am împărtășit și elevilor. Dintre acestea au fost puse sub forma unui tablou de ansamblu pentru a fi mai ușor de accesat.

<https://ro.padlet.com/iulianabordea/hge74chqndzfr59y>

ro.padlet.com/iulianabordea/hge74chqndzfr59y

Apps Google 188.241.30.54 Correspondența :: In... Dashboard Curs: Sistemul de M... Resurse didactice gi... DIGISIGN - Portal View Catalog https://dev.eleamin... Rezultate selectie d...

padlet

Iuliana Bordea 4 luni

Religie clasa a VII-a

Viața omului și asemănarea lui cu D-zeu

CLONEAZĂ PARTAJARE

Iuliana Bordea 4 luni

1. Prezentarea contextului

Religie- Viața omului și asemănarea cu Dumnezeu de Iuliana Bordea este licențiat printr-o **Licență Creative Commons Atribuire-Necomercial-Partajare în Condiții**

Iuliana Bordea 4 luni

Textul este un text creat de Iuliana Bordea și este disponibil sub licența Creative Commons Atribuire-Necomercial-Partajare în Condiții.

2. Prezentarea lecției

Elevii vor avea de citit lecția (sincron), în lanț, după care vor

Iuliana Bordea 4 luni

Untitled Jam - Google Jamboard google

Întrebări din text

1. Cum ar fi bine să folosim timpul acestei vieti pentru a

Iuliana Bordea 4 luni

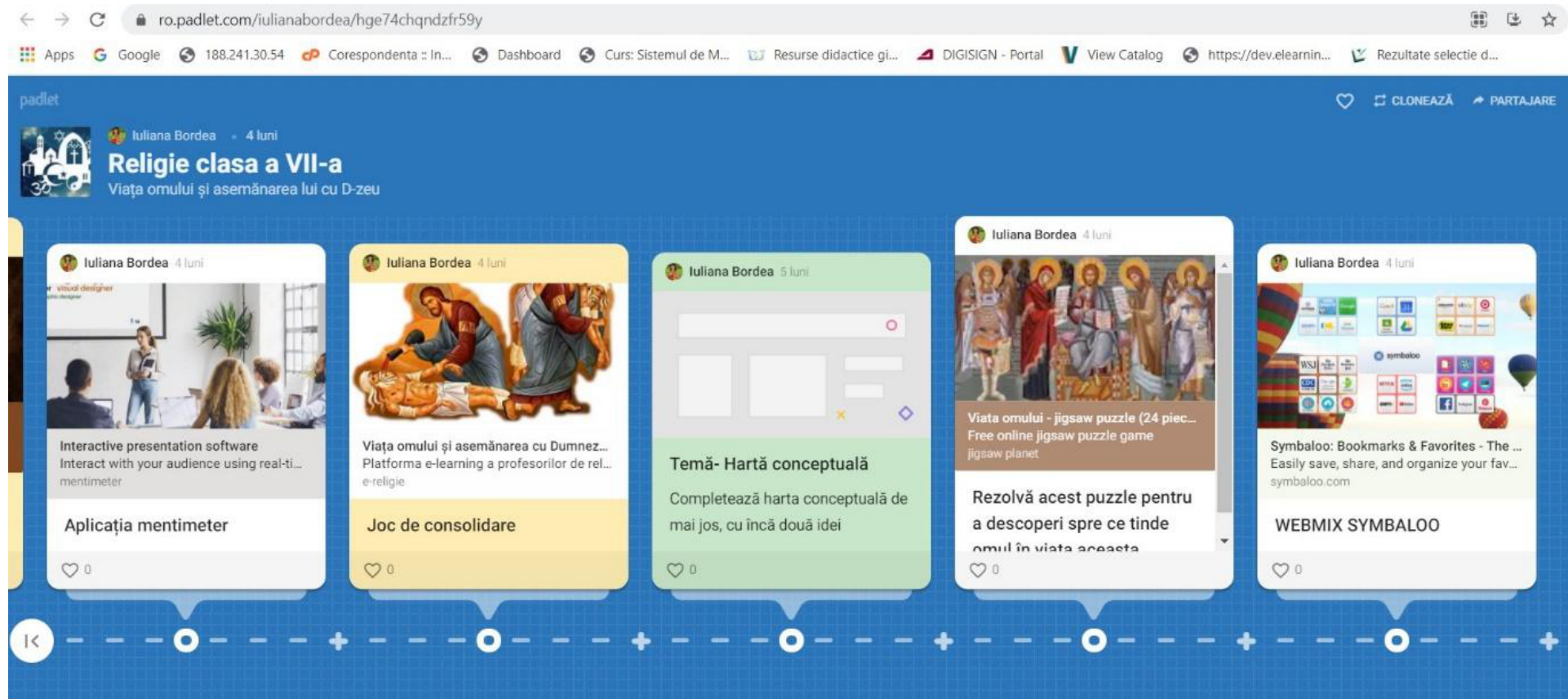
Manual Religie Manual Religie edu

joc Adevărat sau Fals

Iuliana Bordea 5 luni

Viața omului și asemănarea cu Dumnezeu... Platforma e-learning a profesorilor de religie

Joc interactiv „Găsește cuvântul”

Resurse educaționale online folosite:

Padlet, jamboard, wordwall, learningapps, liveworksheets, wordcloud,

← → ↻ 🔒 ro.padlet.com/iulianabordea/f2g3u825n4reiuo1

Apps Google 188.241.30.54 Correspondența :: In... Dashboard Curs: Sistemul de M... Resurse didactice gi... DIGISIGN - Portal View Catalog https://dev.elearnin... Rezultate selecție d...

padlet

♥️ 📄 CLONEAZĂ ➡️ PARTAJARE ⚙️ ⋮

👤 Iuliana Bordea • 4 luni

Religie clasa a II-a

Ajutorul oferit celorlalți

Ajutorul oferit celorlalți, semn al iubirii față de D-zeu

Vor citi pe rând câte o propoziție.

Se vor purta discuții pe baza textului citit.

Se va discuta despre modalitățile de a-i ajuta pe cei necăjiți.

Joc interactiv

De la pagina 29

Religie Clasa II Sem.1
edu

Joc interactiv „Cursa de cai”

Citește cu atenție și rezolvă sarcinile pentru a câștiga cursa. Poți juca cu încă un coleg.

Ajutorul oferit celorlalți, semn al iubirii față de...
„Ajutorul oferit celorlalți este dovada iubirii no...
learningapps.org

Pantofii mei

De vizionat filmul

Pantofii mei scurt metraj de excepție)
by sveti_k
YouTube

Fișă de lucru interactivă

Citește cu atenție și rezolvă cerințele. La sfârșit vei găsi un filmuleț de vizionat.

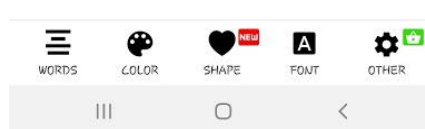
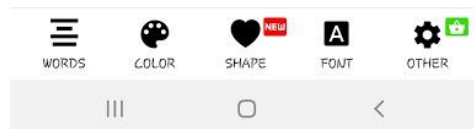
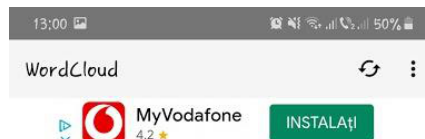
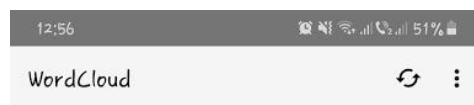

Ajutorul oferit celorlalți worksheet
Fapte bune online worksheet for 2. You can do...
liveworksheets

Ajutorul oferit celorlalți, semn al iubirii față de Dumnezeu

Sfinții sunt pentru noi exemple de bunătațe. Ei au urmat modelul de blândețe al Domnului nostru Iisus Hristos și i-au ajutat cu tot ce au putut pe cei necăjiți: le-au dăruit lucruri necesare vieții, au avut grijă de

Bibliografie:

1. ***Recunoștința, Character first! Îndrumător pentru profesori, Școala Elementară Seria 1, Cartea 4, 1997-2006.

Webografie:

1. <https://www.symbaloo.com/home/mix/13ePQR6FbC>
2. <https://ro.padlet.com/iulianabordea/j2g3u825n4reiuo1>

Rilă-Iepurilă și banii

Manciulea Mihaela Elena

Liceul Pedagogic, Facultatea de Științele Educației

Rilă- Iepurilă a ieșit din cuib. Era curios să cerceteze lucrurile din jur. Dorea să alerge jucăuș printre copacii din poiană și să-și urmărească umbra, care în lumina soarelui părea din ce în ce mai mică. Culegea frăguțe aromate și zmeură delicioasă, când în apropiere a zărit o umbră atât de mare, care părea că nu se mai termină. Era vecinul său, ursul Martin.

- Micuțule Rilă, ce fructe ai cules?
- Zmeură și frăguțe. Sunt atât de gustoase!
- Ai vrea să mi le vinzi? Sunt hotărât să le **cumpăr**!
- Ce înseamnă să **vinzi**? Dar să cumperi?

- A vinde înseamnă a oferi unei persoane un lucru sau un obiect. În schimbul său vei primi **bani**. Cel care vinde se numește **vânzător**, cel care cumpără se numește **cumpărător** sau **client**.

- Ce sunt banii?

- Banii sunt monede din metal sau bancnote din hârtie, care au o valoare și sunt folosite în **comerț**. Trebuie să muncești pentru a câștiga bani și de asemenea trebuie să știi să îi **economisești**. Îți pot oferi din **pușculița** mea suma de zece lei pentru fructele culese.

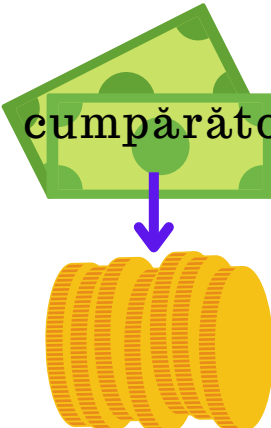
- Sunt de acord. Îți voi vinde fructele, iar banii primiți îi voi folosi pentru a cumpăra morcovi sănătoși pentru frații mei.

1. Completează corespunzător.

Personaje:

• cumpărător

• vânzător

Cese vinde?

Cesumă seva încasa?

2. Pune în corespondență.

vas cu o deschizătură îngustă, în care se colectează monede și bancnote

persoana care vinde un produs

vânzător

client

bani

economisire

pușculița

persoana care cumpără un produs

monede sau bancnote care au o valoare

a strâge bani

5. Ce bancnote sau monede ar folosi Martin pentru a-i plăti lui Rilă cei 10 lei? Decupează și lipește!

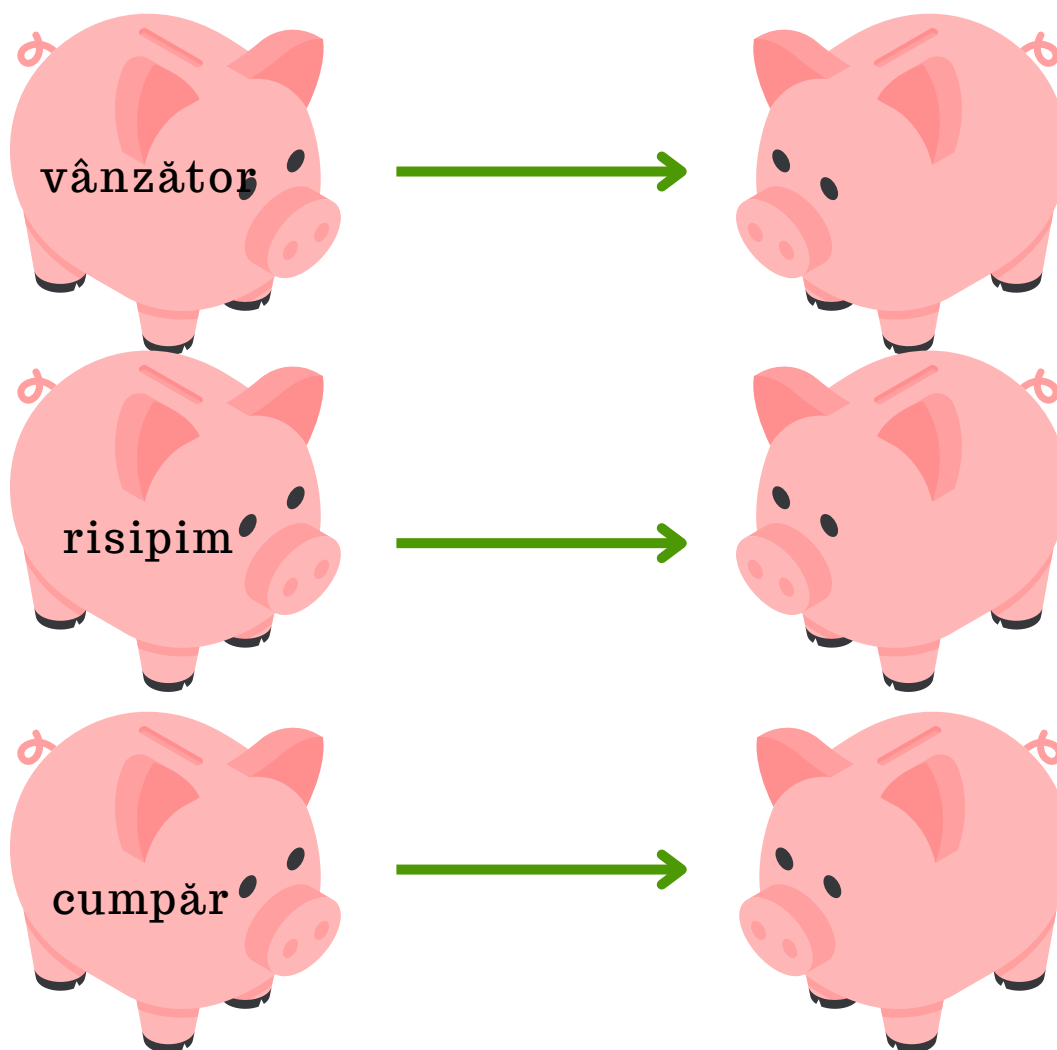
6. Împarte următoarele cuvinte în două categorii: obiecte vândute sau servicii.

caiet, cursuri de înot, bicicletă, curățare haine, pantofi, analize medicale, cursuri de pictură, acuarele

Obiecte vândute	Servicii vândute

3. Scrie cuvinte cu sens opus.

4. Calculează sumele de bani.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Radu Cristina

Școala Gimnazială Nr. 16, „Marin Ionescu Dobrogianu”

Una dintre activitățile extrașcolare îndrăgită de mine este excursia, pentru multiplele ei valențe educative. Indiferent de tipul excursiei (pentru cunoașterea componentelor naturale ale peisajului geografic; pentru cunoașterea anumitor obiective social-economice și culturale din peisajul geografic sau excursii cu obiective mixte), școlarii au oportunități multiple de recreere, de valorificare a potențialului aptitudinal și intelectual, de stimulare a creativității și inițiativei, de îmbunătățire a relațiilor din cadrul grupului. Voi prezenta mai jos una dintre activitățile extracurriculare de acest tip realizată de mine cu elevii mei.

Excursie pe malul Mării Negre (Plaja Modern, Acvariu)

Obiective generale :

- ✓ Lărgirea orizontului de cunoaștere, prin contactul cu mediul geografic și natural al florei și faunei litoralului Mării Negre
- ✓ Formarea deprinderilor de observare a aspectelor geografice, fizice (forme de relief), ape, elemente de vegetație și faună, istorice, economice și culturale;
- ✓ Dezvoltarea unui comportament ecologic la elevi
- ✓ Îmbunătățirea relațiilor de comunicare și interrelaționare prin activități recreative;
- ✓ Dezvoltarea și exersarea deprinderilor de comportare civilizată;

Scopul

Cunoașterea unor elemente de geografie locală specifice orașului și împrejurimilor vizitate (forme de relief, așezare geografică, obiective culturale).

Conștientizarea necesității protejării naturii, a păsărilor și animalelor.

Pregătirea excursiei

Anunțarea excursiei se face cu cel puțin o lună înainte de data efectuării ei.

Pregătirea școlarilor pentru această excursie se face în cadrul unei activități sau în cadrul unei ședințe speciale de instructaj, prin prezentarea scopului excursiei, a traseului, cu punctele cele mai importante. Se precizează echipamentul și materialele necesare fiecărui școlar pentru activitatea desfășurată (saci, mănuși de unică folosință, aparate de fotografiat etc.).

Se stabilește mijlocul de transport (autobuzul RATC), se precizează prețul biletelor, banii necesari pentru vizitarea obiectivelor (*Acvariul Constanța*) și pentru alte cheltuieli.

Se face instructajul școlarilor, privind comportarea în mijlocul de transport și în timpul vizitării obiectivelor turistice.

Desfasurarea excursiei

Ora 8:00 – Organizarea elevilor. Verificarea prezenței școlarilor înscriși în excursie, verificarea costumației și a echipamentelor necesare desfășurării excursiei. Reactualizarea regulilor de comportare în timpul excursiei (să stea pe scaune/să se țină de balustrade în timpul deplasării, să nu se depărteze de grup.).

8: 30 – Deplasarea cu autobuzul spre Plaja Modern.

9:00 – 10:30 – acțiuni de ecologizare a unui sector de plajă;

-colectarea de scoici pentru realizarea ulterioară a unor lucrări decorative

11:00 – Vizitarea acvariului Constanța

Evaluare

În urma analizei unui sondaj de opinii în rândul școlarilor și părinților, am observat interesul acestora și implicarea lor în acest proiect (excursie), pentru atingerea obiectivelor urmărite. În activitatea următoare de educație tehnologică elevii au realizat obiecte decorative pe tema marină cu care au participat la o activitate organizată de Organizația Mare Nostrum.

MODELAREA ȘI FORMAREA PERSONALITĂȚII LA ȘCOLARUL MIC

Prof. Înv. Primar : Preda Speranța-Lăcrămioara

Școala Gimnazială Nr. 16, „Marin Ionescu Dobrogianu”

Educatorul de astăzi este puternic motivat pentru a presta o activitate cu pasiune, dăruire și devotament având permanent conștiința rolului său social de excepție și anume acela de a modela personalități umane în formare.

Fiind cu adevărat modelul omului în societate pentru micii școlari, fără a exagera rolul și poziția socială, educatorul trebuie să se remarcă prin distincție moral-comportamentală. Este necesar astfel să fie preocupat nu doar de aptitudinile intelectuale și de cunoștințele sale, dar și de vocația și calitățile pedagogice, de caracterul, devotamentul, echilibrul afectiv și simțul social.

Ca urmare al faptului că elevilor le suntem adevărate exemple, ei devenind chiar copiatori ai dascălilor lor prin tot ceea ce facem, prin activitatea desfășurată, trebuie să ne dea satisfacția că am asigurat dobândirea de achiziții ce aparțin copiilor, că s-a realizat un transfer pozitiv de valori ce sunt în noi și trebuie să fie și în cei pe care-i educăm.

Pentru a contribui la modelarea personalității elevului, trebuie mai întâi să îi cunoaștem, iar cunoașterea nu poate fi făcută decât prin comunicare permanentă cu ei, insuflându-le pasiune pentru învățatura și participare activă la toate formele de activități desfășurate în școală și realizate printr-o formă liberă de exprimare a elevului, fără constrângere.

Aflându-ne în fața unor personalități în devenire, fiecare dintre noi în relația cu elevii vom manifesta sensibilitate, atașament și respect față de ei, vom aborda situațiile didactice într-un mod creativ, flexibil, evitând rutina.

Elevul nu trebuie evaluat strict intelectual. Fiind și buni psihologi, le vom studia trăsăturile de caracter, particularitățile comportamentale și reacțiile afective.

Activitățile interdisciplinare au pronunțate valori formative, favorizând identificarea elevului ca persoană activă. Prin desfășurarea acestor activități și implicit participarea activă a elevilor se tinde spre cultivarea aptitudinilor creative ale acestora.

Varietatea sarcinilor de lucru, a mijloacelor și modalităților didactice utilizate în activitățile zilnice pun elevii în situația de a aplica aceste cunoștințe asimilate în situații noi. În general antrenarea copiilor în activități corespunzătoare constituie calea care duce la formarea și afirmarea personalității.

Prin activitatea de zi cu zi se urmărește negreșit performanța, întrucât succesul micului școlar are puternice influențe pozitive asupra personalității lor. Școlarii care obțin succese deosebite la lecții, reprezintă adevărate modele pozitive și privind comportamentul disciplinar. Toți devin colaboratori activi în rezolvarea sarcinilor sociale din cadrul colectivului clasei.

Munca școlară oferă fiecăruia numeroase prilejuri de comparare a rezultatelor activității proprii cu ale celorlalți elevi. Atât în cadrul învățării școlare, cât și în cadrul colectivului clasei, școlarului i se dezvoltă acele trăsături de caracter care exprimă atitudinea față de propria persoană și anume modestia și exigența față de sine, conturându-se astfel fiecare dintre ei ca persoană cu o personalitate aparte.

Pornind de la faptul că o importanță deosebită o are cunoașterea aprofundată a copilului, a condițiilor de viață și de dezvoltare ale acestuia, învățătorul trebuie să aibă cunoștințe referitoare la apariția fenomenelor psihice și individuale ale copiilor, implicațiile psihologice ale însușirii cunoștințelor și deprinderilor de vârstă școlară mică.

REPERE EXPLICATIVE ALE TULBURĂRILOR LEXICO- GRAFICE

Dumitrescu Mihaela

CȘEI Delfinul Constanța

Scris – cititul este un rezultat al coordonării corticale superioare, o sinteză la nivel perceptiv motor. Deprinderea de citit – scris presupune însușirea dinainte a capacității de a înțelege și interpreta, și dezvoltarea capacității de concentrare a atenției. Datorită faptului că la deficienții mintal aceste lucruri se realizează cu dificultate, tulburările de citit-scris au o frecvență mai mare comparativ cu subiectul normal; la deficient îmbracă forme mai accentuate și mai persistente.

Într-o exprimare relativ similară sintagmei *tulburare lexico-grafică*, Emil Verza a definit *dislexo-disgrafia* ca fiind o tulburare manifestată în învățarea cititului, în ciuda unei instruiți convenționale, a unei inteligențe adecvate și a unor factori socio-culturali oportuni. Depinde de dizabilități fundamentale cognitive, care frecvent sunt de natură constituțională: este o tulburare la copii, care, în ciuda unei experiențe de clasă convenționale, nu pot dobândi abilitatea de a citi, de a scrie, de a silabisi corespunzător abilităților intelectuale. (Tratat de logopedie, p. 224).

Cu vremea *tulburarea lexico-grafică* tinde să capete imaginea totală a *dislexo-disgrafiei* și în sensul că *dislexia* și *disgrafia* sunt tulburări care se intercondiționează, granița dintre ele singulare topindu-se, dar viziunea sa de ansamblu este cu totul alta: o tulburare de integrare fonetică, reprezintă insuficienta capacitate de discriminare a sunetului în cuvântul auzit și a semnelor grafice în cuvântul citit, ceea ce duce pe de o parte la o ortografie greșită, în dictare și la o citire greșită a scrierii, slăbiciune a capacității de discriminare a unităților fonetice și a schemelor vizuale; incapacitatea de a raporta structura globală a cuvântului la un semn.” („Probleme psihopedagogice la copilul cu tulburări de limbaj, p. 170).

În corectarea disgrafiei și dislexiei va trebui să se aibă în vedere câteva obiective dovedite importante, în raport de care se vor adopta metodele și procedeele cele mai adecvate la nivelul

activității logopedice coroborate cu cea a cadrului didactic. Dintre acestea enumerăm următoarele: simptomatologia și diagnosticul logopedic diferențial; natura etiologiei dislexo-disgrafiei; dacă tulburările de scris-citit sunt dublate de o altă deficiență (de intelect, senzorială, psihică etc.) ; dacă mai sunt și alte tulburări ale limbajului la același subiect și ce raport există între acestea și tulburarea de citit-scris; nivelul dezvoltării psihice a logopatului; rezultatele școlare ale logopatului și impactul dislexo-disgrafiei asupra randamentului; în ce relații se află logopatul cu colectivul și cu părinții; vârsta logopatului; nivelul de dezvoltare a limbajului în general; relația dintre motricitate și limbaj, nivelul psihomotricității și al achiziției deprinderilor lexico-grafice; specificul dominanței și al lateralității; caracteristicile percepției auditive și vizual-kinestezice; specificul orientării spațio-temporale; reflectarea tulburărilor de limbaj în planul personalității și al comportamentului; motivația pentru activitate, în general, și pentru corectarea dislexo-disgrafiei, în special. Logopedul-cadrul didactic va urmări, astfel, inițial, utilizarea unei game foarte largi de metode și procedee cu caracter general, urmând ca mai apoi să-și canalizeze activitatea de profil conform unui ansamblu bine determinat de metode și procedee specifice. La nivelul *metodelor și procedeeelor cu caracter general* recunoaștem: exerciții pentru dezvoltarea musculaturii degetelor și a mâinii, exerciții pentru educarea și dezvoltarea auzului fonematic și exerciții pentru educarea și dezvoltarea capacității de orientare și structurare spațială. *Metodele și procedeele cu caracter specific logopedic* atenționează, în primul rând, că ori de câte ori vom avea de-a face cu cazuri la care tulburările lexico-grafice sunt manifestări ale vorbirii orale deficitare, activitatea de corectare va trebui să înceapă cu înlăturarea dislaliei, rinolaliei, bâlbâielii etc , după metodologia cunoscută. Demararea activității terapeutice va trebui să se facă cât mai de timpuriu și odată cu manifestarea primelor elemente cu caracter disgrafic sau dislexic. Logopatul trebuie să-și formeze deprinderi de analiză-sinteză, atât în planul lingvistic, cât și în planul logic. C. Calavrezo consideră astfel necesară urmărirea unor principii generale de terapie pentru dislexo-disgrafie:

-corectarea cât mai de timpuriu a dislexo-disgrafiei, la vârstele mici sau imediat după manifestarea ei;

- exercițiile efectuate pentru corectare trebuie să fie individualizate, în raport de posibilitățile subiectului și de gravitatea tulburărilor lexico-grafice;
- câștigarea colaborării și a participării active a logopatului la activitatea terapeutică;
- obținerea colaborării părinților, în scopul supravegherii atente a subiectului, pentru continuarea exercițiilor și în afara cabinetului logopedic;
- obținerea colaborării învățătoarei-educatoarei-profesorului în vederea manifestării tactului și a îngăduinței necesare față de subiectul dislexo-disgrafic;
- exercițiile efectuate pentru corectarea disgrafiei și a dislexiei să se bazeze, pe cât posibil, pe materialul pe care îl folosește subiectul în școală sau în activitățile profesionale.

Dezvoltând *metodele cu caracter general*, suntem în măsură să precizăm că, pentru corectarea dislexo-disgrafiei, se aplică și se execută exerciții pentru dezvoltarea musculaturii degetelor și a mâinii, îmbinate cu adoptarea poziției corecte de scris și relaxare, mișcări ritmice de întindere și strângere a degetelor ori a brațelor și scuturarea lor, dezvoltarea musculaturii mici a degetelor și a mâinii și introducerea lor în joc. Educarea și dezvoltarea auzului fonematic se face prin joc, recitare cu intonație a unor poezioare scurte, ghicirea vocii unor copii pe care nu-i vede, folosirea cuvintelor paronime, exerciții concepute cu scopul de conștientizare a asemănărilor și deosebiriilor dintre literele de tipar și reprezentarea lor grafică de mână, formarea de cuvinte din litere și sunete ce pot fi confundate, analiza fonetică a cuvântului înaintea scrierii acestuia. Se urmărește, de asemenea, educarea și dezvoltarea capacității de orientare și structurare spațială. Logopatul participă la exerciții care să ducă la conștientizarea raporturilor stânga-dreapta, înainte-înapoi, deasupra-dedesubt, sus-jos și de corectare a eventualelor agnozii spațio-vizuale, exerciții de fixare a schemei corporale, de formare a deprinderilor de percepere corectă a legăturii dintre litere și grafeme, dintre sunet și literă și dintre sunet și grafem, de poziționare corectă și constantă a corpului, a caietului de scris și a cărții de citit. Logopedul vizează permanent înlăturarea atitudinii negative a subiectului față de citit-scris și educarea personalității.

La nivelul *metodelor specifice*, subliniem că este necesară obișnuirea logopatului cu o concentrare a activității psihice, în primul rând a gândirii și a atenției, asupra procesului de analiză și sinteză a elementelor componente ale grafo-lexiei.

Corectarea tulburărilor de vorbire se va face înainte sau concomitent cu terapia dislexo-disgrafiei. Terapia dislexo-disgrafiei trebuie să vizeze, în egală măsură, dezvoltarea limbajului și stimularea activității psihice. În terapia dislexo-disgratiei, rolul esențial îl au factorii psihopedagogici care imprimă și metodicii un asemenea curs, astfel încât tulburarea citit-scrisului sunt privite ca făcând parte din ansamblul modificărilor caracteristicilor de personalitate. Psihopedagogia este chemată să-și aducă o contribuție mai mare la elaborarea unei metodologii care să pună în evidență modele aplicative, sporind eficiența procesului instructiv-educativ de formare și dezvoltarea armonioasă a personalității. Tehnicile terapeutice trebuie alese în așa fel încât ele să se potrivească caracteristicilor subiectului, de care este necesar.

Alte intervenții ale mediului extrașcolar mai pot proveni dintr-o arie preponderent *sociologică*: constrângerile impuse de condițiile geografice, sociale, economice și culturale influențează terapia tulburărilor lexico-grafice și, implicit, reușita școlară. În mare parte, rezultatele școlare sunt influențate de originea și mediul social. Se pot cita următoarele exemple:

- sărăcia (ea însăși aducând condiții grele de viață);
- analfabetism și dezinteres al siguranței familiale în privința școlii;
- dificultăți lingvistice atunci când limba de utilizare nu este limba maternă;
- schimbarea spațiului geografic (exil, migrare: schimbarea valorilor socioculturale nu favorizează învățarea). Motivația socială este insuficientă pentru a pune copilul să lucreze cu spor la clasă sau să frecventeze școala. Logopatul însuși poate veni cu o serie de implicații *psihologice*, menite să aibă același efect final. Enumerăm astfel:
- un sentiment de securitate mai mare în familie decât la școală;
- stabilitate fluctuantă sau în progres în mediul familial;
- deficiențe psihice și mentale;

-motivație nehrănită;

-ritm al succeselor și al eșecurilor deja cunoscut

Emil Verza exprimă cele de mai sus într-o formă sintetică și expresivă în același timp (*Disgrafia și terapia ei*, p.201): *În terapia disgrafiei și a dislexiei, rolul esențial îl au factorii psihopedagogici care imprimă și metodicii un asemenea curs, încât tulburările scris-cititului sunt privite ca făcând parte din ansamblul modificărilor caracteristicilor de personalitate. (...) Dar activitatea logopedică nu se limitează numai la terapia tulburărilor de limbaj, ci ea trebuie extinsă și asupra prevenirii acestora. În acest context, colaborarea cu școala și familia asigură o dezvoltare normală copilului și perspectivei formării sale pentru viață.*

Bibliografie:

1. Mititiuc, I. (1996). *Probleme psihopedagogice la copilul cu tulburări de limbaj*, Ed. Ankarom, Iași
2. Schaub, H.; Zenke, K.G. (2001). *Dicționar de pedagogie*, Ed. Polirom, Iași
3. Verza, E. (1983). *Disgrafia și terapia ei*. EDP, București
4. Verza, E. (2003). *Tratat de logopedie* (vol.I). Ed. Fundației Humanitas, București
5. Verza, E.; Verza, E.F.. (2000). *Psihologia vârstelor*. Ed. Pro Humanitate, București
6. Vrăsmaș, E.; Stănică, C. (1998). *Terapia tulburărilor de limbaj (intervenții logopedice)*, EDP, București

Sănătate și educație pentru toți

Autor: Secuiu Elena

Profesor Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța

Putem considera educația pentru sănătate ca fiind o componentă a instrucției generale, o ramură a culturii umane, una din bazele sănătății, cu rol în influențarea modului de viață modern spre conținut favorabil sănătății, în realizarea de generații care să aibă un comportament sanogen.

Educația pentru sănătate, la fel ca în celelalte ramuri ale culturii, trebuie să dețină un fond material, fizic, care să stea la baza cuvântului cu rol educativ, ea avînd viabilitate doar atunci când exprimarea teoretică este susținută de un material adecvat cu caracter educativ și cu aplicabilitate practică.

Educația pentru sănătate presupune acceptabilitate, respect reciproc, informare, mijloace pentru deprinderea diferitelor obiceiuri sanogene, cooperarea receptorilor, ea fiind totodată și un drept al omului și o obligație a societății, concretizată printr-o programă analitică școlară anuală integrată programei tuturor treptelor de instrucție (bazate pe mesaj educativ de cultură sanitară, imagini de exemplificare și demonstrații practice).

Educația pentru sănătate implică, obligatoriu, cunoașterea și aplicarea continuă a tehnicilor de comunicare, ca element fundamental.

Educația pentru sănătate are ca scop creșterea nivelului de cunoștințe medicale ale populației în domeniul sanogenezei, protecției mediului și prevenirii bolilor; formarea și dezvoltarea unor deprinderi corecte care să promoveze sănătatea precum și crearea unei poziții active față de sănătatea individuală și de problemele sănătății publice, în sensul atragerii și capacitării maselor la participarea activă în vederea realizării și consolidării sănătății.

Educația pentru sănătate la nivelul școlii reprezintă una dintre principalele căi de promovare a cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. În multe țări educația pentru sănătate este obligatorie în școli, începînd din clasa întâi până într-a douăsprezecea, folosindu-se pentru fiecare ciclu de dezvoltare programe și materiale didactice adecvate vârstei.

Există mai multe argumente ce pot fi aduse în favoarea realizării educației pentru sănătate în cadrul unităților de învățămînt.:

- în primul rînd, unul dintre scopurile în sine ale activității din învățămînt este informarea autorizată a copiilor și adolescenților privind diferite domenii ale culturii și științei, în paralel cu dezvoltarea de abilități practice. În acest sens, educația pentru sănătate, ca parte a științelor medicale, vizează nu numai transmiterea către elevi a unui

bagaj informativ corect din punct de vedere științific, cât mai ales crearea unor comportamente individuale sănătoase, a unor atitudini ce corespund idealului educațional.

- Școala este un loc ideal pentru difuzarea acestor cunoștințe în rândul maselor de tineri; nici o altă instituție nu are abilitatea și capacitatea de a cuprinde și de a se adresa, în timp, unui procent atât de ridicat din populație.
- Unul dintre elementele esențiale pentru dezvoltarea impactului dorit este inițierea și realizarea programelor de educație pentru sănătate la vârste cât mai tinere.

Conduita preventivă devine astfel un comportament care se edifică în timp în paralel cu dezvoltarea educativă. Asupra unei persoane deja formate, adulte, astfel de activități au întotdeauna un impact mai redus decât acțiunile similare, realizate la vârste mai timpurii.

- Școala reprezintă, în același timp, o instituție cu mare autoritate morală, oferind cadrul educației formale, informale și nonformale, iar materiile de studiu oficiale din școli dobândesc implicit, la nivelul psihologic individual, o importanță mai mare decât subiectele nesuținute de acest for competent. Introducerea „Educației pentru sănătate” ca disciplină în școli reprezintă implicit recunoașterea oficială a importanței acesteia pentru viața individului.
- Proiectele pilot realizate până în prezent în diferite județe ale țării, proiecte conduse atât prin intermediul organizațiilor guvernamentale cât mai ales prin organizații nonguvernamentale, au demonstrat succesul și receptivitatea tinerilor pentru acest tip de inițiative.
- Nu în ultimul rând, impactul semnificativ al acestor activități a fost demonstrat deja în alte state, prin studii și cercetări competente, autorizate. Chiar și în România, unde activitățile educative de acest tip au fost punctuale, studiile efectuate demonstrează acest lucru. De exemplu, Studiul Sănătății și Reproducerii România 1999 – studiu național de mare amploare și încredere, efectuat cu asistență tehnică internațională a arătat că „discuțiile cu părinții și orele de educație sexuală din școli par să fi avut un efect notabil asupra cunoștințelor despre utilizarea metodelor contraceptive”, concluzionând că „eforturile de a lărgi activitățile de educație sexuală trebuie continuate”.

Principalele teme abordate în cadrul programului „Educației pentru Sănătate în Școala Românească” sunt:

- Noțiuni elementare de anatomie și fiziologie, etapele creșterii și dezvoltării organismului.
- Igiena personală (mâini și unghii, dinți, nas și gură, păr, îmbrăcăminte).
- Activitate fizică și odihnă.
- Sănătatea mediului (locuința, poluarea etc.)

- Sănătatea mentală (apartenența la un grup, politețe și regulile sale, roluri sociale, relații interpersonale, stresul etc.).
- Sănătatea alimentară (clasificarea alimentelor, piramida unei alimentații echilibrate, protecția consumatorului etc.).
- Sănătatea reproducerii (ciclul menstrual, metode de contracepție, infecții transmisibile pe cale sexuală).
- Bioetică.
- Consumul și abuzul de substanțe toxice – drogurile, alcoolul, tutunul precum și consecințele ce derivă din acestea cum ar fi: absenteism și abandon școlar, delincvență juvenilă (comportamente cu risc).
- Accidente, violență, abuz fizic (inclusiv reguli de acordare a primului ajutor), violența în familie.

Aceste teme vor fi abordate gradual, în concordanță cu ciclurile de dezvoltare fizică și psihică ale elevilor.